

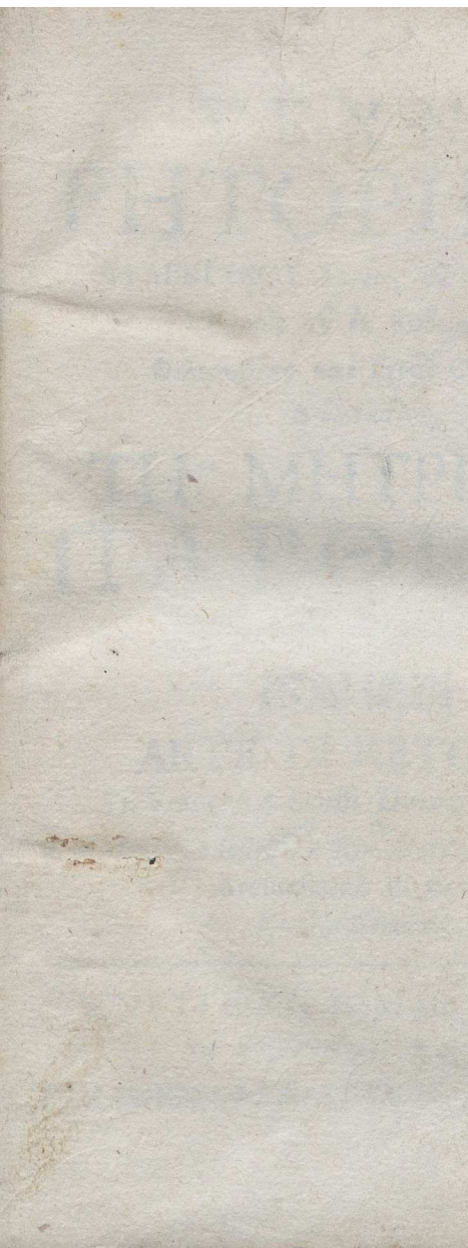
Προβόλιον
Σαυξ: -
Πρὸ κωδωνί
ἀλφ: -

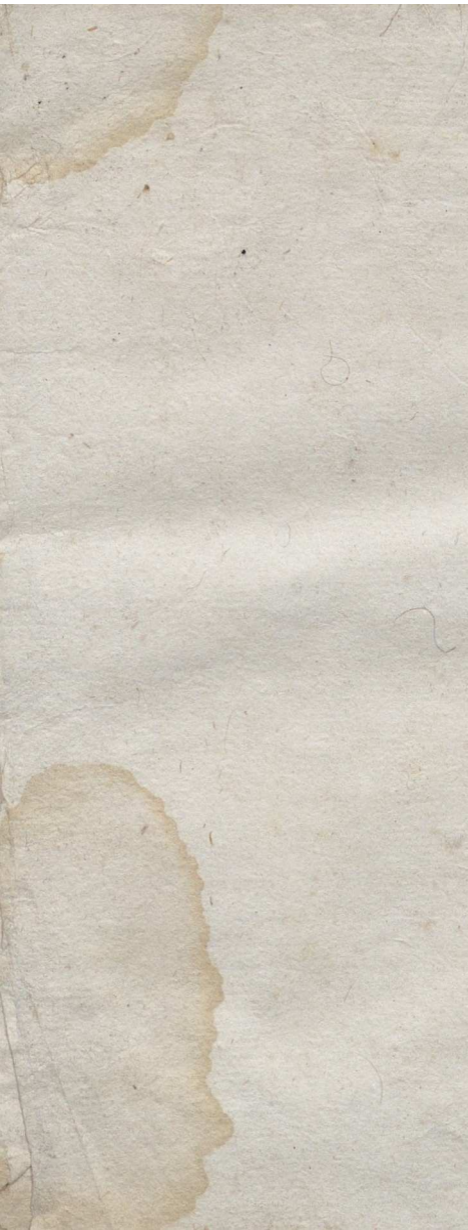
173

Le grand

12-2

154

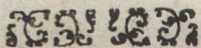

ΤΕΧΝΗ
ΡΗΤΟΡΙΚΗ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ Γερέως τῆς Σ
Κρητὸς τῆς ἐκ Κυδωνίας
Φιλοσοφίας καὶ Γεράς Θεολογίας
Διδασκάλου,

ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ
ΠΑΡΘΕΝΟΥ

Γουυπετώως ἀφιερωθεῖσα

ARTE DI RETORICA

Di Francesco Scuffi Dottor
mo mo
E di Monsig. Illustriss. e Rev. Marc' Antonio
Arcivescovo di Corfù
Vicario Generale.

ΕΝΕΤΙΉΣΙ, Παρὰ Μιχαήλ
τῷ Βαρβωνίῳ. ἀρχιεπισκόπου
CON LICENZA DE' SUPERIORI,

τὰ παρθενικά σε καὶ ἀμόλυτα
Οἱ ἄλλοι ὅσοι ἔζησαν εἰς τὸν Κ
καλὰ καὶ ὀνομαστότατοι Ρήτορες
ΠΡΟΟΙΜΪΑΣΑΝ τὴν ζωὴν με
δὲν **Ε'ΔΙΗΓΗΘΗΣΑΝ** εἰς τὸν
ιδίαςτων ζωῆς παρὰ δυσυχίαις
ΠΪΛΟΓΟΣ ἄλλος δὲν ἔσάθη
φοβερός, καὶ πικρὸς θάνατος.
Ρήτορικωτάτη **ΠΑΡΘΕΝΕ**, εἰ
τῆς μητρός σε ἠγιασμένη, ὅ
ΠΡΟΟΙΜΪΑΣΑΣ τὴν ζωὴν με
μὴ ἔσάθης καὶ κάθε χαρᾶς τ
δὲν **Ε'ΔΙΗΓΗΘΗΣ** παρὰ ἢ τὰ
εἰς τὰ ὅποια σε ὕψωσεν ὁ Θε
είσματα, μετὰ τὰ ὅποια ὁ Οὐραν
τισε. καὶ ὁ **Ε'ΠΪΛΟΓΟΣ** δὲν
εὔας γλυκὺς ὕπνος, ὅπῃ σε
καὶ ἔξυπνήσης ἐπάνω εἰς τὴς
φανωμένη μετὰ ἄστρα, καὶ Παμβ
Ἀγγέλων. Καὶ βέβαια ποῖος
ρας κάλλιον ἀπὸ Σε ἢ ἐσύνθε
καὶ μετὰ ὁμορφότερα σχήματα
σεν; ἀπὸ Σε λέγω, ὅπῃ μετὰ
σε σπλάγχνα ἐσύνθεσας τὸν

νον ἐκείνον ΛΟΓΟΝ , εἰς τὸν
σκονται θησαυρισμένα τὰ πλεῖστα
Οὐρανίᾳ σοφίας, καὶ ὅπῃ μὲ τὸ
Σχήματα τὸν ἐξόλισας, ὅπῃ φ
ἰδίας Ρήτορικῆς Τέχνης ἔμφυ
ἰδέα. Ἐδῶ βλέπομεν ταῖς Α
ΣΑΙΣ, ἐπειδὴ καὶ ἔδειξας θ
τὰ φύσιν ἀθάνατον, καὶ βρέφο
Οὐράνιον Γίγαντα. Ἐδῶ ταῖς
ΠΛΩΣΑΙΣ, ὡσάν ὅπῃ εἰς μί
ὑπόστασιν θεωρεῖμεν διπλῆν Ἐ
λησιν. Ἐδῶ ταῖς Α΄ΥΤΗΣΑΙΣ
ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἀξίαν ἀνέ
Θεὸς λέγεται, καὶ πάλιν τα
ΣΑΙΣ, διατὶ ὁ Θεὸς εἰς τὴν
ἑκατέβη, ὅπου Ἐ ἄνθρωπος ὁ
Ἄν θέλομεν τὰ ΠΟΛΥΣΤΥΝΔΕ
ἐκεῖ βλέσκομεν τὸ παθητὸν καὶ
τὸ ὀρατὸν καὶ τὸ ἀόρατον, τὸ
τὸ ἀθάνατον μὲ ὑπερθάυμασον
δεδεμμένα. Ἄν τὰ Ο΄ΜΟΙΟ΄ΠΤ
ξανοίγομεν, ὅταν ὁ Σεσαρκωμένος
ΓΟΣ ἔπεσον ἄφωτος εἰς εἴνα τάφ
μοιότητα τῶν θνητῶν ἄλλων ἄνθρω

καλὰ καὶ φύσει ἀθάνατος. Ἄν
ΦΟΡΑΪΣ, τούταις φαίνονται,
33 ΕΓΩ ΕΙΜΙ Η ΟΔΟΣ, ὅτι
πόδιον μᾶς ὁδήγησε εἰς τὰ Θύρα
ΛΗΘΕΙΑ, ὅπως ἐξώρμησε τὸ ψ
ψιδωνύμων θεῶν τὴν φαντασ
τα: Η ΖΩΗ, ὅπως ὅλον τὸ ἀνθ
ἐξωποίησε διὰ ταῖς ἁμαρτίας
μην. Ποῖος ἴδεν ποτέ Α ΠΟΣ
πλέα ὠραίαν, παρά ὅταν ὁ Ι
τος Λ Ο Γ Ο Σ γραφεῖς ὡρὸς
ὅπως τὸν ἠρνήθη, τοῦ ἀλλάξεν
πηγὰς δακρυῶν τὰ ὄμματα, δ
ση πικρῶς, © μετὰ τὰ δακρυῖ
ματα νὰ πλύνη τὸν ῥύπον τῆ
ὅπως ἐπέληψε; Ποῖος ἠέκασεν
ΘΩΣΙΝ πλέα ἁγίαν, παρά
τὸν κήπον ἐπανώρθωσε σαρκὸς
σεις, καὶ ἐπιθυμῶντας τῆτι νὰ
τήμον τοῦ θανάτου, ἐξεφώνη
33 ἀναρχόντες Πατέρας, Πλήν ε
δέλω, ἀλλ' ὡς Σὺ; Ποῖος ἐθα
ΡΙΣΜΟΝ πλέα φρόνιμον, παρ
εἰσε πέντε ἄρτους εἰς πεντάκις

Θρώπυς, καὶ μὲ ἀντιφάρμακον
ἐγιάτρούσε τὴν πανώλεθρον τὴν
θεύειαν; Καὶ πάλιν, ὅταν ἐλόθῃ
λεγξέ, Ὁ ἀρπάσας Ὁ μίαν μά
ξε ἀπὸ τὸν ναὸν τοὺς πωλῶντας,
ξε τότε τὸ Σχῆμα τῆς ΠΑΡΡ
Ὁταν μὲ εἷα καὶ μόνον λόγον
ΣΤΑΙ, ἐσιώπησε τὴς πολλὰς κα
πόνες, ὅπῃ ἔπαχε εἰς εἷα ξύλο
νος, δεῦ μᾶς ἐρμηνεύσε τότε μὲ
ἐκείνην τὴν ΑΨΟΣΙΩΨΗΣΙΝ;
πληγωμένος εἰς τὰς χεῖρας καὶ
σκληρὸν σίδηρον ἀπέμεινε νεκρὸς
πνοὴν ἢ πνοὴ τῆς ἀνθρώπων, ἀ
χωεῖς ζωὴν ἢ ζωὴ τοῦ Κόσμου
μάτισε τότε τὸ ΠΑΡΑΨΟΞΟΝ
εικωτάτης Παρθένος ἀξιοθαύμα
δία. Ω" Μητροπαρθένος Κόρης
τέχνη, ὡσάν ὅπῃ ὑπὲρ Δημοσθ
ἀπλῶς τὴς Ρήτορας ῥητορεύσασ
καὶ μόνον Λόγον μὲ τρισόλβιο
λαίωσιν τὰ κάλλι ὅλα τῆς Εὐγλο
μεσφάλιξας. Εἰς Ε'σὲ λοιπὸν,
ΦΟΣ ΚΟΨΗ, ὡροσφέρνω τὸ Βι
α 4

μικρὸν σημεῖον τῆς μεγάλης μ
Ἐ τῆς ἐρώσης με ψυχῆς ἀκρα
βολον. Δέξου αὐτὸ μὲ ἰλαρ
ὦ Κυρία μου, Ἐ εἰς ἀνταμοιβὴν
κόπων, ἄλλο δὲν ἐπιθυμῶ ἀ
τὴν ἀμαχόν σε εἰς τὸ ἀδέκα
Θεῶ Κριτήριον ὄρωσάσιν, βέβ
ξῆς τὰ χεῖλη, καὶ κλείσῃ ὁ κοιν
Δαίμονας συκοφάντης τῶν πολ
τιῶν τὴν πολύφυλλον βίβλον
εἰς τὸ λέγειν τὴν γλῶσσαν, κα
σε Ἐ Θεῶ τὰς χεῖρας, διὰ κα
δικαίας τε ὀργῆς εἰς ἐμὲ τὸν
Φρικώδη καὶ πυρίφλεκτα ἀσροτ
ἔδῳ πίπτουτας εἰς τὰς ἱερὰς σ
κὰς πόδας, ὦ ΚΟΡΗ ΘΕΟΥ
μὲ πᾶσαν ὀβλάθειαν Ἐ ταπειν
ἰδίῳν σε ποδῶν τὰ ἴχνη Ἐ διαβ

Τῆς ἀκρας καὶ μεγάλης σε Εὐ

Ἐμψυχον τ

Φραγκίσκος ἀνάξ

ὁ Σ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝ

Θ Αλῆς ὁ Φιλόσοφος, καὶ ἕνας
ἑπτὰ σοφῆς, ὅπου ἔθαυρον
αἰῶνες, διὰ τρεῖς εὐεργεσίαις οὐ
συχναῖς φοραῖς τῶς μεγάλης θεᾶς
τη, διατὶ τὸν ἔπλασαν λογικὸν ψυχ
πον, καὶ ὄχι καμίαν πέτραν ἀν
ἀνωφελὲς βάρους τῆς γῆς, καὶ Ἀ
ρῆρης, ὡς λέγει ὁ Ὀμπρος. Ἡ δόξα
τὶ τὸν ἔκαμαν ἄνδρα, καὶ ὄχι
ἰξόροντας,

Ὡς οὐκ αἰμότερον καὶ κα
ἄλλο γυναικός.

καὶ τὴν κοινήν παροιμίαν, Πῦρ,
σα, Γυνὴ κακὰ Τεῖα. Καὶ ἡ τε

τί ἦτον Ἑλληνας, ἤγουν Ρωμαίους, ὄντας τότε κοινῇ γνώμῃ
» θρύλλητος ὁ λόγος, Ὁ μὴ Ἑλλή-
ρος. Διὰ ταῖς ἰδίαις δειργέσι-
ξω καὶ ἐγὼ τὸν πλάσαντά με
γοντας καὶ τὴν τετάρτην, ἤγε
ἔδωκε ὀλίγην μάθησιν, ἵνα ὠφ-
ητος μὲ, πρότερα πλείσιον ἀπὸ
καὶ σοφίαν, καὶ τῶρα διὰ τὴν
δίαν τῆς τύχης γυμνόν, καὶ
λοιπὸν μὲ τοῖστο τέλος ἀποφά-
να γνώσα μὲ φιλάνθρωπε, ἵνα
Βιβλίον τέτο, καὶ διὰ ἵνα γινώ-
σκῃς ὅλος ἀπλῶς ἢ ὠφέλεια, ἢ
μιλήσω καὶ μὲ κοινῇ γλώσσῃ
μῶντας ἵνα τὸ δεχθῆν ὅχι μο-
λαῖς τῶν σοφῶν ἢ ἐναρέτων,
κείναις τῆς ἀπλευσέρων ἀνθρώπων
ἂν τὸ ἰδεῖν μὲ ἀγάπην καὶ σπλῆ-
δώσω σίθους εἰς τὸ φῶς μὲ ἄλλο
καὶ ἄλλην Ρήτορικὴν εἰς Ἑλλή-
σαν, ὡς καθὼς καὶ ἄλλως μο-
ῶφέλειαν τῆς σπεδαίων.

Ἰξόρω, πῶς ἠθελε τάχα

Παραδείγματα, ὅπερ φέρνω εἰς
εἰκὸν Σχήμα, νὰ ἤθελα ἐπι-
θαυμάσῃ τὲς ἀγῶνας τῆς Ἡρώ
Ὀδυσσεύος τὲς δόλους, Ἐ τῆς
λεξάνδρου ταῖς νίκαις καὶ τρό-
νῳ τῆς διηγηθῶ τὴν ἀνδρείαν
τοῦ, ὅπερ ὑπέργηρος εἰς τὴν ἡλ-
νε ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ δεῖ
ἀπὸ τὸ βάρος οἱ πόδες. Ἐκε-
μόρφωσαι τῆς Πρωτέως, ὅπερ
ὁ ἴδιος, καὶ πάντα ἀπὸ τὸ
διάφορος. ἀλλ᾽ τὲς γάμους τῆς
της, τὰ κάλλη τῆς Γανυμήδου
γνῖα τῆς Σατύρων, καὶ τῆς Σ-
μελωδίας. πῶς νὰ ἐγκύνησεν
τὴν κεφαλὴν, καὶ ἡ πληγὴ τῆς
εἰς ἄλλον ἤθελε φέρῃ θάνατον
ἐχάρισε μίαν θυγατέρα, Ἐ τῆς
τωμαίνῃ. πῶς ὁ Ἔρωτας νὰ
φλόγα, καὶ ἀπέκι νὰ ἔχη μπτ-
ὅπερ ἔξεφύτρωσε ἀπὸ τὰ ὕδατα
ταῖς ὅλος ἀγάπη, νὰ εἶναι τέκν-
ὅπερ ἐγεννήθη ἀπὸ τὲς ἀφροῦς
μωμεύης θαλάσσης. πῶς ὁ Κ-

ἔδεδθη ἀπὸ τὸν Ἡρακλέα , καὶ
ἐρέφισε μὲ τὰ τεῖα σώματα ,
πῶς ὁ Κάδμος νὰ ἔσπειρε ὁδὸν
ἐβλάσῃσαν ἄνθρωποι μὲ τὰ ὄσπρη
ἢ Μεδῆσα νὰ ἔχη ὄφεις ἀντιπύρρον
νὰ δείχνῃ εἰς τὴν κεφαλὴν εὐφροσύνης
φαρμακερὰ ζῶα . ποῖος νὰ ἦ
ὅπῃ ἔκλεψε τὴν Εὐρώπην , ποῖος
βροχὴ , ὅπῃ ἔχύθη εἰς τὴν
Δανάης , καὶ ὅσα ἄλλα ἐμυθολογία
καὶ ὄνειρόθησαν οἱ Ποιηταὶ
ὡσαν Ἱεροῦς , δεῦν ἦτον τὸ τῶν
λήσω παρὰ ἱερά τῶν ἄγνων ,
πῶς ἔχω σκοπὸν νὰ ὠφελήσω
τὰ τὸν διπλῆν ἄνθρωπον , δεῦν
φέρω εἰς τὸ μέσον παρὰ ταῖς
Ἀγίων , τὰ παλαίσματα τῆς
τὴν ἐνάρετον ζωὴν τῶν παλαιοῦν
τῆς Ἐκκλησίας , διατὶ ἔττι
τὴν τέχνην , καὶ εἰς τὸν ἴδιον
πνῶ εἰς τὴν μίμησιν ταῖς καρτερίας
καὶ εἰπέμεν , δεῦν ἠθελε ἦσαι λιγότερον
φροσύνη , νὰ διηγηθῇ τινὰς τῶν
καὶ τὰ φαντάσματα τοῦ Οἰμήρου

σιωπήσῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὰ
πρασμμένα κατορθώματα τῆς Οὐ
ψώσῃ με ἐπαίνους ἐκείνους, ὅτι
τὰ κάτω βάραιθρα ἢ ἄσβεστος
να ἀφήκῃ ταῖς δόξαις ἐκείνων,
πτουσι εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὡς ἂν
ὁ μέγας Βασίλειος με τὸν φωτο
λον λαμψύρει ὅλον τὸν Κόσμον
εἶναι, να φέρω εἰς τὸ μέσον τὸν
ἐκείνον Φαέθοντα, ὅπου με
ἄρμα ἐκατάκαυσε τὴν Οἰκίαν
Ἀθανάσιος θανατώνει πόσαις
σαις καταπατεῖ αἵρεσαις, ὅ
σους λέοντας, ὅσους συγχίζε
τί να θαυμάζω τὸν Ἡρακλέα,
ἀπέκι ἐνίκησε μία γυναῖκα;
ἀπὸ τὸ σῶμα τῆ χρυσορρήμον
ζάξει μία μελίχρυσος ὄγλω
ποῖαν ἀφορμὴν να κυνηγῶ ταῖς
ὅπου ἐκάθισαν εἰς τὰ χεῖλη τῆ
Καὶ ἂν ὁ Νικόλαος ρίπτει θη
τὴν οἰκίαν πτωχῶν παρθένων,
φυλάξῃ τὴν παρθενίαν, τί
τὸν Δία, ὅπε λύεται εἰς χρ

χῆν, διαὶ ναὶ ἀΨη περιωότε
ναὶ σβύση τῆς ρυπαρᾶς ἀγάπ
γαις; Ἐγὼ ἄλλην Λουκοθέαν
παρὰ τὴν Μαγδαληνὴν Μαε
τὰ νερὰ τῆς ἰδίωτης δακρύων
φυχῆν μαυρισμένην ἀπὸ τῆς
ἄλλην Τύχην, καὶ Ρίζκο, π
σοφον Αἰκατερίναν, ὅπου μ
της ὑψώθη εἰς τοὺς θρόνους
καὶ εἰς μίαν πάντοτεινὴν ὄτι
λου Πρωτέα, παρὰ τὸν Παῦλ
λέγει καὶ ἀπὸς του, Τοῖς π
πάντα, διαὶ ναὶ κερδήση φυχ
ταῖς ὀδηγήση εἰς τὰ οὐράνια:
δώραν, παρὰ τὴν Μητροπάρθ
εἰς τὴν ὁποίαν βλέπομεν θ
τὰ δῶρα ὅλα τῆς φύσεως, κα
γίου Πνεύματος τὰ χαρίσματα
λον Ἀτλαντα, παρὰ τὸ Σωτήρα
ὅπερ βέβαια ἐπάνω εἰς τὴν ὄ
τὴν παγκόσμιον ἀμαρτίαν, κα
ρὸν σύλον τῆς Οἰκουμένης.
διαὶ τὴν φράσιν, ἀγκαλὰ και
γλώσσα ναὶ εἶναι πτωχὴ ἀπὸ

μῶς ἐπάχθησα, νὰ εἶναι εὐμορφὴ
ρῶμεν, καὶ πολλαῖς φοραῖς κά-
λησα νὰ σιωπήσω καὶ ὑψηλὰ νοή-
ρὰ νὰ τὰ διηγηθῶ ἢ μὲ φωνὴν βᾶ-
με ὀλοτελα Ἑλληνικὴν. ὅθεν ἐλπ-
θεῖται τινὰς, ὅπως εἰς τῆτο νὰ
μᾶλιστα ὅπως ἂν ἐσύνθεσον ἄλλ-
ψε ἢ βίβλος Ἀγίων, ἢ ἄλλα Ἑκ-
πράγματα, καὶ κανεῖς ἕως τῆ-
μὲ ρητορικὸν κάλαμον, ὡς ὅπως
ἀπὸ ποῖον λάβη εἰς παραμικρὸν
δειγμα. Ἀνίσως πάλιν καὶ τ-
σῶντας ἀπὸ τὸν φθόνον, ἐτοιμάζει
κατάκρισιν τῶ Βιβλίου, πρὶν
τὸ πονηρὸν ζῶμα, ἅς συλλογιαθῆ-
θρῦλλητον ἐκεῖνο ΓΝΩΘΙ ΣΕ
καὶ ἂν τῆτο δεῦ φθάνει, διὰ νὰ
νώσῃ τὴν γλῶσσαν, ἅς ἐνθυμηθῆ-

Ὁ φθόμος ἐστὶ κάκιστος, ἐ-
καλὸν δὲ αὐτῷ.

Τίθει τῶν φθομέρων ὄμμα
κραδίην;

Noi Reformatori dello Studio d

H Auendo veduto per Fed
Inquisitor, nel Libro intit
di Retorica nell' Idioma Gre
Francesco Scuffi, non vi esser
contro la Santa Fede Catolica
mente per attestato del Secreta
niente contro Prencipi, e buon
concediamo Licenza a Mich
Barboni di poterlo Stampare,
gli ordini, &c.

Data li 4. Zugno 1681.

(Cerolemo Basadonna

(Nicolò Venier Proc.

Gio: Battista Nic

Π Ρ Ο Ο Ϊ Μ Ι Ο

Ως καὶ ἡ Τέχνη εἰς τὰς ἀνθρώπων
πολλαῖς φοραῖς εἰς τὸν Κόσμον
ἔκαμαν ἔργα, ὅπερ τὰ ἔφριξε δὲν λ
θρωπος, ἀμὴ καὶ ὅλη ἡ Φύσις. Χ
τιὰν ἐκεῖ εἰς ταῖς Συρακῆσαις ἐκ
τὰ ἄρμενα τῶν ἐχθρῶν ὁ Μαθημα
χιμῆδης, καὶ μὲ ὀλίγα κρύσαλλ
μένα μὲ τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα εἰς το
πον τῶν ἐτύφλωσε τὰ ὄμματα, ὅ
ἀνοιξαν πλέα, νὰ ἰδῶσι τὸ φῶς
Ἡ Ναυτικὴ μὲ ἓνα βαθυλὸν ξύλ
πάτησε, καὶ ἄφοβος περιπατεῖ
σήμερον ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν
ἄγριον ἐκεῖνο θηρίον, ὅπερ μὲ ὅλ

ἀλύσεις δὲν ἐδυνήθη ποτὲ νὰ
 βερὸς Ξέρξης, ἡ τέχνη τὸ πρῶτον
 μὲ σκληρὸν κατὰ τὸ δένρει καὶ
 ἡμερον δὲν θυμῶνεται. Οὐκ ἔστι
 πῶς, ἐπ' ἔρωσε τὸ σίδηρον,
 ἀγκαλὰ καὶ κατὰ φύσιν βαρῶν
 τὸ βλέπομεν εἰς ταῖς σαῖτα
 καὶ ὁ ἄλλος ἐκεῖνος μὲ τὰ
 μπρόντζινα ἐργαλεῖα, ὅπῃ ἔχ
 ρα μὲ τὴν καπνὸς σὲ πλάσσει
 αἶρα, Ἐ τῶρα μὲ τὸν κτύπον
 βροντᾶ Ἐ ἀσράπτει, Ἐ τῆτα
 ἀννέφαλος ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡλίου
 μὴ ἄς παραχωρήσῃ κάθε ἄλλ
 τὴ Ἡριτορικῆώς βασιλίσσα ἔδε
 ρισσότερην Ἰξείαν εἰς ὅλην
 ἔκαμεν εἰς κάθε καιρὸν τόσα
 θαύμασα ἔργα, ὅπῃ ἀνθρώπ
 ἔμπορεῖ νὰ τὰ διηγηθῆ χωρὶς
 τερον θαῦμα. Μιλεῖ ὁ φρόνιμος
 διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ τὴν θυμωμέν
 δρας Ἀγαμέμνονα Ἐ Ἀχιλέα,
 μεταθέτει εἰς τὰ χεῖλη ὅλην
 καὶ κάνει δὲν λέγω νὰ τὸ σάξῃ

Π Ρ Ο Ο Ϊ Μ Ι Ο Ν

πρέχμ, ὡς λέγει ὁ Ποιητής, ἀπό
 ραν τὸ μέλι. Ἀνοίγει τὸ σῶμα ὁ
 Ἡρακλῆς, καὶ μὲ τὴν θαυμαστὴν
 δύναμιν τῆ ἀλάσσει ταῖς φωναῖς εἰ
 ὥσε ὅπῃ κάθετε λόγος ἔδενε πολ
 καρδίαις. Ποῖος χωρὶς τὴν μὲ
 ἐκείνην ῥάβδον τῆς Κίρκης ἐμεταμ
 Ἰσωκράτην εἰς μίαν Σειρήνα, τοῖ
 τα εἰς μίαν μέλισσαν, ὅθεν ὁ ἔν
 ἔμμεσον μελωδίαν ἐμάγευε ταῖς
 καὶ ὁ ἄλλος ἐσύνησε Βιβλία, ὁ
 πιπηλίσης, γρικᾶς γλυκύτητα
 νέκταρ, παρὰ ἡ Ῥητορικὴ τέτη Τέ
 ος ἐχειροτόνησε τὸν Δημοσθένη α
 τον μονάρχην τῆς ἀνθρωπίνης θελ
 τρόπον ὅπῃ τὴν ἐκυβέρνα μὲ τὴν
 καὶ γλυκὺς Τύραννος τὴν ἀνάγκαν
 ἤθελε μὲ τὸν λόγον, παρὰ ἡ ἴδια
 ὅπῃ μὲ τὰ πλεῖστα τῆς εὐγλωττίας
 χάριση καὶ τὸ σκῆπτρον; Τέτη ἔ
 Ωριγένη ἀδαμάντινον, ἀγκαλὰ κα
 ρον πλασμένον μὲ σάρκα. Τέτη ἔ
 σόσομον τὸν Ἰωάννην, ἀγκαλὰ κα
 ὑπομονὴν νὰ εἶχε πάντα φανῆ κ

4 ΠΡΟΟΙΜΙΑ

ἀπὸ σίδηρου . Μὲ τρίτην ἄρματα
 τάρχης εἶναι πλέα φοβερός ἔ
 ἔχθρῶ, παρὰ ἔμὲ τὰ ἄρματα
 νομάχων Γιγάντων, διατὶ μὲ τὴν
 εὐγλωττίας, μὲ τὴν βροντὴν ἡ
 κινᾷ τὸν καθένα εἰς τὴν μάχην
 θεοκνηρὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἔ
 σσει, ἂν ἦτον ἔθερσίτης, εἰς
 Ἀχιλέα . Μὲ τρίτην ὁ δημηγόρο
 σήρια, εἰς τὸς ἄμβωνας ὁ ἱερό
 Θεῶ, πόσα καὶ ποῖα θαύματα ὁ
 Ἄπει ὁ ἕνας ἀπὸ τὴν ὄργην ὁ
 Κριτᾶς, βράζει ὁ ἄλλος πρὸς
 τὸν θεῖον ζῆλον καιόμενος, ἔ
 ὄσας ἀκέσιν, ὡς ὅπῃ φλογισμ
 ταῖς ἴδιαις φλόγαις, σπιθοβ
 ὄμματα, καὶ ἀνάμεσα εἰς τὰ
 σῶπε λάμπει καὶ ἡ ἀστραπα
 Πάλιν ἀφίνοσι τὸν θυμὸν, ἔ
 ἔνα ὅπῃ δὲ θὺς σε, ἐσβύσθη
 σε ἡμερώνει ἡ ὄψις, καὶ ἄλλ
 σε γελᾷ εἰς τὸ πρῶσωπον ἡ γα
 κρύσθη, σε γίνονται δύο βρῦσ
 φα, καὶ ἂν ἦσθη καὶ πέτρα,

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν

κρυα. Ἄν σὲ φοβερίσεν, τρισάθ-
 σας ὄψυς τὸ θερμὸν τῆς ζωῆς, κα-
 σας ἀπὸ τὸν φόβον . καὶ πάλιν
 ρηγορήσεν , γελᾶς καὶ ἀνάμεσα
 ναγμῆς , χαίρεσαι καὶ ἀνάμεσα
 κρυα . ἐλέγχουσι : καὶ σαϊτδύ-
 γλώσσαν, ὦ χωρὶς σίδηρον βαθ-
 γώνουσι. Ἐπαινῶσι : καὶ μὲ τὰ
 νον ὡς ἄνθη σὲ πλέκον στεφάνους ,
 μαζότεροι ἀπὸ τὸν Δαίδαλον χωρ-
 γας κάουσι νὰ σὲ πετᾶ εἰς κάθε-
 ξα ὦ τὸ ὄνομα . Διὰ τὴν λοιπὴν
 χυνην θέλομεν ὀμιλήσῃ εἰς ὅλο τὸ Β
 θέλομεν ἐρμηνεύσῃ τὸν τρόπον , μὲ
 ἔμπορεῖ καθέννας νὰ γενῆ παντοδύ-
 θαυματουργὸς εἰς τὸν Κόσμον .

ΒΙΒΛΙ

ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡ

Πῶς γὰρ ὠρέθη ἡ Ρῆ

ἔξυρω, πῶς ἐξάθη
 λαιῶν, νὰ εἶναι
 θεῶν δῶρον καὶ ἔυ
 χνη ὄχι ἀνθρώπι
 ος. ὅθεν ὁ Ὅμηρος ἀνάμεσα
 ἔγραψεν.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζημ
 ἠγορόωμτο.

διὰ νὰ φανερώσῃ ὁ τυφλὸς Πο
 τὸν Οὐρανὸν, καὶ ὄχι εἰς τὴν
 γενέθλια. καὶ πῶς πρὶν νὰ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Δικασήρια καὶ Δίατρα τῶν ἀνδρῶν
 χε πρότερον ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Ἀρεῖαν
 μεγάλῃ Δίῳ. Ὅμως ἀφίνοντας ἐ
 ψευδολογίαις Ἐ μύθους, εἰς δύο
 μεν τὴν Ῥητορικὴν Τέχνην μετὰ τῆς
 λας τῆς ἰδίας τέχνης, εἰς Φυσικὴν
 Ἐντεχνον. Φυσικὴν λέγομεν ἐκείνην
 μιν, ὅπῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς
 φύσις εἰς ὅλης ἀπλῶς τῆς ἀνδρα
 μέσου τῆς ὁποίας καθεύκας, ἀγ
 ἀγράμματος, καὶ ὀλοτέλα ἰδιώτη
 καὶ νὰ ἐπαινέσῃ τὸν φίλον, καὶ νὰ
 ρήσῃ τὸν ἐχθρὸν, καὶ νὰ συμβελε
 ὠφελίμον, καὶ νὰ διαφεντεύσῃ τὸ
 ἢ καὶ ἄλλως κατὰ τὴν χρείαν.
 ποῖος ὀλιγώτερον, ποῖος περισσο
 ὅπῃ ἢ ἴδια φύσις τῶ ἐξάθῃ πλοσ
 εἰς τὰ χαρίσματα, καὶ κατ' ὅπῃ
 τῆσε μετὰ τὰ ἰδιάτης δῶρα τὰ χείρ
 χνος πάλιν λέγεται ἐκείνη, ὅπῃ ἐ
 τῆς φρονίμους Ἐ σοφὸς ἀνδρας, δι
 γοντας τῶτοι εἰς τὶ καὶ τὶ ἔλλειψ
 μᾶς ἔγραψαν νόμους Ἐ κανόνας, ν
 λωμεν ἑμεῖς ποτὲ εἰς τὰ ἐγκώμια

συμβελαῖς, εἰς ταῖς ἀπολο-
 παραίνεσαις, ἕτε μὲ τὴν ὑπερ-
 τὴν ἐκλειψιν. ἀμὴν νὰ φυλάτ-
 πάντα τὸ μέτρον. Εὐρηκαν
 ματα, διὰ νὰ εὐγένῃ ἀπὸ τὸ
 κάλλι τῆς εὐγλωττίας σολισμ-
 τὰ δίκωλα, τρίκωλα, ἰσόκω-
 τὴν περίοδον, διὰ νὰ εἶναι μισ-
 εἰς τὰ αὐτιά ἐκεινῶν, ὅπῃ ἀ-
 μόνιος. καὶ τέλος, τὴς τόπης
 ξήσεωρ, διὰ νὰ μὴν δοκιμάσ-
 χεῖαν ἢ γλῶσσα, ἀμὴν νὰ ἔχ-

θρωπος τὸν χρυσορρέαν εἰ-
 λη, ἀπὸ τὰ χρυσορρέι-
 ματα τῶ ὁποῖς, κα-

ΤΕΧΝΗΝ ΡΗΤΟΡ

ΚΗΝ ἑπωνό-

μασαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ποῖος ὁ Ὄρος τῆς Ῥητο

Ορος, ὁ ὁποῖος καὶ Ὁρισμὸς
εἶναι ἓνας λόγος βραχυτέρως
ἔξηγα τὴν ἔσιν, καὶ φανερώνε
τὰ ὑποκειμένους πράγματα, καὶ
ἀπὸ Γένος, ὅτι Διαφορὰν ὡς ἀπὸ
συζατικά μέρη. Γένος, κατὰ τὸν Σ
λέγεται ἐκεῖνο, ὅπως ξαπλώνεται
σώτερα πράγματα, ὅτι εἰς τὸν ἔυρ
τὸ κώλπον περιέχει ποικιλόμορφα
κατὰ τὸ Εἶδος διάφορα. λόγος χω
τὸ ὁποῖον περιέχει ὅτι λέοντας, καὶ
ὅτι ἐλέφαντας, καὶ βόας, ὅτι ἀνδρα
μήρυγκας, καὶ ξαπλώνεται εἰς ὁ
πως εἴτε λογικὰ εἴτε ἄλογα ζῶα
πάλιν ὀνομάζεται τὸ ἔσιν ὅτι ἐκε
διὰ μέσον τὰ ὁποῖα ἓνα πράγμα
ὅτι χωρίζεται ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὡς ἀπὸ
τὸ ὁποῖον ὄντας ἢ διαφορὰ τὰ ἀν
χωρίζει ἀπὸ τὰ ἐπίλοιπα ζῶα
ὅτι ἄλλο δὲν εἶναι λογικόφυχος

Ο Ὅρος τῆς Ρητορικῆς εἶναι πε-
 εἰδῆ καὶ εἰς ἄλλον, καὶ ἄλλο
 θη ἀπὸ τῶν παλαι Φιλοσόφων,
 ὅμως ὁ πλεῖα καινός, μάλιστα
 νεωτέρος, εἶναι. Ρητορικὴ ἐστὶ,
 λέγειν. εἰς τοῦ ὁποῖου Ὅρου Τέ-
 γένος, διατὶ ἑκπλώνεται, ὅτι
 τὴν Ἰατρικὴν, τὴν Ζωγραφικὴν,
 κὴν, ὅτι ἀπλῶς κάθε ἄλλην ἐλ-
 ἀλεύθερον τέχνην. Τῶ εὐ λέγειν
 φορὰ, διὰ μέσον τῆς ὁποίας χ
 διαφέρει ἀπὸ ταις ἀνωθεν τέχ-
 ἐσιώδες ἰδίωμα τῆς Ρητορικῆς μ
 μινεύη τὸν τρόπον, μὲ τοῦ ὁπο
 ἔμπορεῖ νὰ ὁμιλῇ εὐμορφα, ὅτι
 νὰ πείσῃ τὸν ἀκρατὴν εἰς ὅ
 εἰς πόλεμον, ἢ εἰς εἰρήνην, εἰς
 σπλαγχνος, εἰς ἐλπίδα, ἢ εἰ
 χαρὰν, ἢ εἰς θλίψιν, κοιμίζ
 γλυκύτητα τῆς εὐγλωττίας τὰ
 πνώιτας μὲ τὴν σφοδρότητα τ
 πνεύματα, φοβερίζοντας μὲ βρ
 νὴν τὰς καρδίας, πρᾶνοντας μ
 τας τῆς γλωττίας τὰς θυμωμέν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

χωρίς πολεμικαῖς μηχαναῖς, χω-
ρηφόρον μάχαιραν, χωρίς σίδηρο
τας τὸ αὐτεξέσσιον τῶ ἀνθρώπῳ, κα-
τοδέσποτον τῆς θελήσεως.

Λέγεται ἀπέκι Τέχνη, διατι δι-
ταις ἐρμηνείαις, ὅπῃ ὅποιος ταῖς φ-
εῖναι ἀδύνατον πράγμα νὰ σφάλ-
λέγειν καλῶς, καὶ ἐπιτηδείως, δι-
ση τὸν ἀκροατὴν. Ὁ διατι μὲ τὸς ν-
διορίζει, διδάσκει πῶς ἔχει νὰ ὁμιλ-
σα, διὰ νὰ χύνη ἀπὸ τὸ σῶμα
για, ἀμὴ ῥόδα, ὄχι φωναῖς
μαργαρίτας, καὶ μὲ γλυκυ-
την τυραννίδα νὰ σκλαβῶν
ταῖς ἀνθρωπίναις ψυ-
χαῖς, καὶ καρ-
δίαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ποῖον τὸ Ἔργον, Τέλος
τῆς Ρητορικῆς

Ἔργον τῆς Ρητορικῆς τέχνης
 εὐρη, Ἐνὰ εἰπῆ πρᾶξι
 μόδια, διὰ νὰ πείσῃ, Ἐνὰ διὰ
 τὸν ἀκροατὴν. Τέλος, νὰ τὸν
 τὸν παρακινήσῃ εἰς τὸ ποθεῖν
 ὕλην σημείωσαι, πῶς ὕλη εἰς
 μιν, καὶ τέχνην λέγεται ἐκεῖνο
 ὅπερ ἡ αὐτὴ τέχνη καὶ ἐπιστήμη
 ἔθεν ὕλη τῆς Φυσικῆς εἶναι το
 μα, καὶ ὅσα εἰς τὴν τέττα γ
 ρὰν, καὶ ἀλλοίωσιν. Τῆς Ἀ
 ναι τὸ Οὐράνιον, τέττα τὸ μέγε
 μα, ἡ κύκλω κίνησις τῶν σφαι
 φορὰ τῶν ἀσέρων, Ἐνὰ ὅσα τοιχι
 τρικῆς εἶναι τὸ ἀνθρώπινον, Ἐ
 τέττα, Ἐνόσας. Ὁ ἀριθμὸς εἰ
 μητικῆς, τὰ χρώματα εἶναι τ
 κῆς, τῆς Μαθηματικῆς εἶναι ἡ π

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡ Ῥητορικὴ ὁμῶς διατὶ δ
 ζεταὶ κανένα μερικὸν πράγμα ,
 λεί μετὴν Ἀστρολογίαν περὶ ἀσε
 φυσικῶν σωμάτων μετὴν Φυσικὴν
 Ἰατρικὴν περὶ ὑγείας , καὶ νόσων
 ριθμῶν μετὴν Ἀριθμητικὴν , Ὁ
 χυλογίαν θεωρεῖ , Ὁ σοχάζεται
 ρῶσι ἢ ἄλλαις Ἐπισημαῖς , Ὁ τέ
 φθάνει μετὴν εὐγλωττίαν , εἰς ὅ
 ὁ νῶς , Ὁ λογισμὸς τῶ ἀνθρώπου , δ
 ἔχει διωρισμένην τὴν ὕλην , ἀμὴ
 Ὁ ἄπειρον , ὡς ὅπῃ δὲν εὐρίσκεται
 Κυκλοτετραπέρατον ὅλον Κόσμον
 μικρὸν ἢ μέγα , εὐτελές , ἢ τίμιον
 ἢ ἀόρατον , ὅπῃ νὰ μὴν εἶναι ὕ
 τῆς Ῥητορικῆς , καὶ νὰ μὴν προσ
 τὴν ἔξοσίαν Ὁ σκῆπτρον ὅθεν ἀκο
 νο , ὅπῃ εἰς τὸ ὄγδοον τῶν Ῥητορ
 νέυει ὁ Σταγειρίτης Φιλόσοφος , ἢ
 τυχένει ὁ Ῥήτορας νὰ εἶναι πολ
 καὶ εἰς κάθε Ἐπισημὴν καὶ ἔλευ
 χην ἔμπειρος , κατὰ τὸ δυνατὸν
 ρη ἰστορίαις , μύθοις , παροιμίαις
 παλαιῶν , ἢ θη ἀνθρώπων , νόμοις

διὰ νὰ ἐμπορῇ μὲ εὐκολίαν νὰ ὀρθοῦθε ζήτημα, ἐπαινῶντας, ἢ φέγγον τρέπων, ἢ ἀποτρέπων κατὰ τὴν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Εἰς πόσας τρόπους γίγνεται
Ζήτημα.

Τὸ Ζήτημα εἰς δύο, καὶ μὲν γίγνεται. Ἀόριστον, ὅτε τὸς Ῥήτορας λέγεται, ἢ Διωρητότε, ἢ ἵπóθεσις ὀνομαζέται. Ζήτημα, ἢ ὡς εἶπομεν Θέσις, εἶναι μὲν κανένα πρᾶγμα κοινῶς, ἀπὸ μέρους καθὲ πείρασιν τόπις, καὶ πᾶσι, ὅτι ἄλλων ὁμοίων. παραδειγμα. Ἄν εἶναι τὸ ὄρετον, νὰ δὲ δρωπος τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος διασθῆ, ὄχι κλιτὸς πρὸς τὴν γῆν, λοιπα ζῶα, ἀμὴ ὀρθὸς καὶ μὲ πρὸς τὸν Οὐρανὸν, διὰ νὰ βλέπει κάλλι, τῶν ἀσέρων τὰς λαμπηδο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

γυροειδές φῶς τῆς Σελήνης, Ἐπι-
 ρειθρον ἐκείνην πηγὴν τοῦ φωτός,
 σου τοῦ Ἡλίου ἀκτῖνα, Ἐνὰ τῶν
 νεχῶς τὸν Κοσμοπλάσῃν, καὶ τὸ
 φίας δημιουργόν. Τῶτο λέγω τὸ Ζη-
 Ἀόριστον Ἐθέσις, διατὶ χωρὶς
 εἰσασιν γυρεύει κοινῶς, ἂν εἶναι
 πον, Ἐχρέος εἰς τὸν ἄνθρωπον,
 μα, Ἐποίημα τοῦ Θεοῦ, νὰ δοξά-
 σαντα, Ἐποιητὴν τῶν ἀπάντων

Διωρισμένον πάλιν Ἐετερῶτρο-
 θοσις εἶναι, ὅταν ζητῶμεν κανενα
 ὄχι κοινῶς, καὶ χωρὶς καμίαν π-
 ἀλλὰ μερικῶς, καὶ μετὰ τινος πε-
 ῶσαν, Ἄν εἶναι τὸ πρέπον, νὰ δ-
 Θεὸν ὁ Χριστιανός. ἀνίσως Ἐεἰς
 κλησίαις, ἢ εἰς τὴν ἰδιώτη Οἰκίαν
 εἰς τὰς πόδας, ἢ μετὰ τὰ Γόνατα εἰ-
 εἰς ταῖς Χαραῖς καὶ Εὐτυχίαις,
 Δυστυχίαις ἘΘλίψαις, τὰ ὅποια
 Ζητήματα, ὄντας διὰ τὰς περιστά-
 φιβόλως διωρισμένα, τὴν Θεσιν εἰ-
 σιν μεταλλάττεσι, καὶ τὸ κοινῶς
 εἰς Ζήτημα μερικόν.

Θεσις ἀκομιῆ λέγεται, ὅταν
 μόνου τοῦ γένους γενικῶς ὀμιλοῦμεν
 ἢ ἀμαρτία εἶναι ψυχόλεθρος.
 τῷ Θεῷ εὐάρεστος. Καὶ πάλιν
 ὅταν ἀπὸ τοῦ γένους καταβαίνομε
 δος. ἢ γυν, Ἄν ἢ ὑπερηφάνια εἶν
 ρος, καὶ ζημιώδης. Ἄν ἢ παρ
 σος, Ἐ τὰ ἐξῆς. Δελοῦνται
 σιν οἱ Ρήτορες, ἢ ὅταν δὲν ἔχ
 Θεσιμ, Ἐ ἀγχίνοϊαν, νὰ δὲ ρεν
 Θεσιν ἐπιχειρήματα, ἀπόδειξ
 ἄλλο εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὴν
 λόγος. ἢ ὅταν ἢ ὑπόθεσις αὐτῆ,
 μα, ὅπῃ ἐπιχειρίζονται, εἶναι
 δὲν ἔχει τὴν ὀρέξασαν Ἐ ἰκαν
 φοβόμενοι, νὰ μὴν ἀπομείνῃ εἰ
 ὅταν ἐτύχευε, νὰ τρέχῃ μὲ τὰ
 τῆς δὲ γλωττίας, καὶ νὰ μὴν τὰ
 λόγια εἰς τὸν δρόμον τῆς λόγος, λα
 Θεσιν, ἢ ὅποια τῶς χαρίζει Πα
 τη, καὶ τῶς βάνει ὅλας τὰς μ
 πλὴν Ἐ ὅλου τὸ ἐρυθραῖον πέλ
 γλώσσαν.

Καὶ διὰ νὰ μὴν μακρύνω ἀπὸ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

παραδείγματα, θέλει τάχα ὁ
 ἀποδέξει, πῶς εἶναι τὸ πρέπον
 Χριστιανὸς τὸν Θεόν, Ἐ δὲν ἔχει
 σαν ὕλην, δὲν ἔχει τὰ ἀρκούντα ἐπὶ
 τα. ἄς λάβῃ τὴν Θεσίαν, καὶ ἄς δε
 πῶς κάθε ἄνθρωπος ἔχει τοῖστο χρε
 Ἐ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔχει τὴν ζωὴν καὶ τὸ
 τι ἄλλο χαίρεται εἰς τὸν δούλωρον
 σμον, ἂν τῷ φέγγῃ μὲ ἄσβηστον ἀκτ
 ος, ἂν ἀγρυπνεσῶν εἰς τέσσα ὠφέλειαν
 ἂν τῷ βρέχῃ ἀγαθοεργὰς τὰς ἐπιρ
 ράνιος Κύκλος, ἂν τὸν ὀδηγᾷ διὰ
 σκότους μὲ τὸ ἀργυροειδὲς αὐτῆς φῶς
 ἄλλος δὲν εἶναι ὁ δούργετης, παρ
 ποπλάσης Θεός. Τῶτος εἰς τροφήν
 φὴν τοῦ ἐπλασε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν
 εἰς τὸν ἀέρα τόσα ὄρνεα, εἰς τὴν θ
 τόσας ἰχθύας. Τῶτος εἰς τέρψιν
 σε μὲ χρυσοπράσινα φύλλα τὰ δὲ
 ἐξωγράφισε μὲ πολυποίκιλον χρῶ
 λειμῶνας τὰ ἄνθη, καὶ εἰς τὰ νέφη
 ριόμορφον Ἴειν. ἔχάρισε τῶν ὄρνε
 κόλαλον φωνὴν, διὰ νὰ τῷ δόφραϊ
 δῶντας τὰ ὦτα. ἐκρέμασε ἀπὸ

μελισάλακτον πλῆθος καρπῶν
 γλυκαίνειν μετὸ μέλι, ὅπῃ σα
 ρυγγα. ἔσπειρε εἰς τὴν γῆν π
 διὰ νὰ τῷ δελοῦν τῶτα εἰς σολι
 χρεία. καὶ τέλος ὡς βασιλέ
 χην τὸν ἔβαλε εἰς τὸ παλάτι
 Οἰκισμένης μετὸ σκῆπτρον εἰς
 κ' μετὰ αὐτοδέσποτον ἔξισίαν ε
 τὰ ὄντα.

Ὡς ἂν βεβαιώσῃ τὴν Θεσίαν
 βλέπεις, δίνει μίαν ἀπειρον ὕ
 γει τὸς θησαυρὸς ὅλης τῆς οὐ
 ἔλθῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν,
 πῶς εἶναι τὸ πρέπον νὰ τὸν δο
 ρσιανός, τῷ ὁποῖοις ὁ Θεὸς ἔκαμ
 ταῖς ἀνωθεν δ'εργεσίαις, ἀμ
 τρὸν τῷ Βαπτίσματος, πλύνο
 τὸν ῥύπον τῆς πατρογονικῆς ἀμ
 σολίζει μετὰ τὸν θεοῦφαντον χιτ
 τὸ χάριτος. τὸν ὁποῖον θρέφει
 ἀμβροσίαις καὶ νέκταρα τῶν
 θεῶν, ἀμὴ μετὰ τὸ ἐράνιον κ' γλι
 να τῷ Ἐνθέε τὸ Σώματος, μετὰ
 εἰς νέκταρ τῷ παναχράντε εἰς

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ματος· χεῖρ με ἱερὸν Ἐλαιὸν, δ
 μείνη εἰς τὴν πάλιν, ὅπῃ καθ' ὄρ
 τὰς ἐναντίας δυνάμεις, ἀθλητὴς
 φόρος· καὶ ἀνίσως Ἐ δια ἀσθένειαν
 ἐτοιμάζει εἰς τὴν Ἱεράν Ἐξομολόγη
 σίδοτον, διὰ νὰ λάβῃ δὲ θεῶς τὴν
 μάλλον Ἐ περισσότερην δύναμιν·
 θεῖς, νὰ ἀντισταθῇ με περισσότερην
 λοφυχίαν τῷ ἀντιπάλῳ· τὸν ὁποῖ
 νος ἀνθρωπος ἐλύτρωσε ἀπὸ τὴν δ
 Σατανικῆ δράκοντος με τὸ Αἷμα,
 σε· τῷ ἐχάρισε ἀθάνατον ζωὴν με
 τον, ὅπῃ ἔλαβε· Ἐ τῷ ἀνοίξε τὸν
 σον, ὅπῃ ἐκλείσε τῷ προπάτορος ἡ
 με τὸν Σταυρὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ὑψώθη

Εἰς ὅμοιον τρόπον θέλει νὰ κα
 τὴν ὑπερηφάνιαν· θέλει νὰ πλέξῃ
 Ἐ ἐπαίνεσ τῆς ταπεινοφροσύνης, κα
 νὰ μὴν τῷ ξηρανθεῖσι εἰς τὴν γλώσσ
 σαις τῆς δὲ γλωττίας· ἄς λάβῃ τὸ
 καταφρονέση τὴν ἀμαρτίαν, ἄς
 τὴν ἀρετὴν, ἀπέκι ἄς ἔλθῃ εἰς τ
 φάνιαν, Ἐ εἰς τὴν ταπεινοφροσύνην
 ναὶ τὰ εἶδη, Ἐ θέλει εὖρη τὴν ὑ

θέλει ἦσαι ἀρμόδιος βάσις δι
 σειον, ὅ μεγαλόσωμον Ὀμιλ
 πεται μόνον ὁ Ρήτορας νὰ μὴ
 πῶσιν δύκολίαν τὰς θέσεις, π
 ἀπὸ τὴν χρείαν κατυναγκασμ
 ἀνάγκη εἰδὲ θεοὶ μάχονται,
 ἀλλέως ἀτόστε θέλει ἦσαι ὁ κήρ
 τε μαθήσεως, καὶ ἡ σάλπιγγ
 ἀμαθίας, δείχνοντας πῶς δι
 ἀγχινοίαν, νὰ εὖρη ἐπιχειρή
 δεῖξαις, διὰ νὰ βεβαιώση τ
 ἀδὲν πετάξῃ ὡς νέος Ἰκαρος
 καὶ ἀδὲν ὑπερέβῃ μὲ τὴν
 χεῖρς νὰ σοχασθῇ τὸ
 ραιτέρω, καὶ τοὺς
 λους τοῦ Ἡρα-
 κλέος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Πόσα, καὶ Ποῖα τὰ
τῆς Ῥητορικῆς.

Τὰ μέρη, ὅπῃ ὡς στοιχεῖα σὺν
τῷ ὠραιόμορφον σῶμα τῆς
Ὀυλωττίας, εἶναι πέντε. Εὐρεσι-
σις, Ἑρμηνεία, Μνήμη, Ἐπιπροφο-
ρεσις δέξεται τὰ νοήματα, τὰ
ἔργα, τὰ ἐπιχειρήματα, Ἐπιπρο-
φῶν, διὰ νὰ πείσῃ τὸν ἀκροατὴν
νὰ συνδέσῃ τὸν λόγον. Ἰσὸν τὸ μῆ-
κος ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα τὸ πλεονέκτημα
τῆς Ἑρμηνείας εἰς τὰ ἄλλα τῶν πραγμάτων
ἔθουσαν καὶ ἐθαυμάσθησαν πάντα ἀπὸ
τὸν διὰ τὴν ἀγχίνοϊαν καὶ ἐξί-
στον.

Ἡ Διάθεσις βάνει εἰς τὰς τρεῖς
μέρη, Ἐπιπροφῶν καὶ ἕνα εἰς τὸν ἰδίον
εἰς τὴν φαίνεται ἡ φρόνησις τῆς
καθὼς ἡ μάθησις εἰς τὴν Εὐρεσιν,
χωρὶς τὴν διάθεσιν βάνοντας ἀνω-
πράγματα, Ἐπιπροφῶν κατὰ τὴν παροιμίαν

ὑσερον, ὅ ὑσερον πρῶτον, καὶ
 μὲ τὸ Προοίμιον τὴν Διήγησιν
 γησιν τὰ Ἐπιχειρήματα, μὲ
 ματα ταῖς Ἀπόδειξαις, μὲ τα
 τὲς Νόμους, δὲν ἤθελε κάμη
 λόγον, ἀμὴ εἶνα ἄμορφον ὅ σα

Ἡ Ἑρμηνεία ἔχει σκοπὸν τὴν
 ξιν, ἑλληνικὴν, καὶ ὄχι βάρ
 σμον, ὅ γλυκεῖαν, ὅ ὄχι τ
 ἄκοσμον. Τέτη σχηματίζει
 περίοδον, διὰ τὰ τρέχη μὲ χ
 μέσον τῆς ἀκοῆς τὰ καταβαίνη
 τερην δὲκολίαν εἰς τὴν ψυχὴν
 δὲρυθμον, ὅ ἐναρμόνιον, δια
 τὰ ἴωτα, ὅ δὲφραϊνόμενος ὁ ἀκρ
 σέχη μὲ πλέα ὄρεξιν εἰς τὰ λ
 τὴ μὲ πολυποίκιλον γνώμην,
 χῆμα, ὅ μὲ κάθε ἄλλην σολὴν
 λόγους, ἀπανθῶντας Μεσῶν τ
 ὅ τὰ κάλλη ὄλα τῆς Εὐγλωττ

Ἡ Μνήμη θησαυρίζει εἰς τὰ
 ὄρε ὁ ρήτωρ, καὶ ἔχει ἔργου
 ται, ὅ τὰ κρατῆ βεβαίως ὄ
 σθ τὰ εἰπῆ ὁ αὐτὸς ρήτωρ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ρος, ὡς καθὼς καὶ τὸ πέμπτον, ἐπὶ πλεονεξίας τῆς φύσεως, παρὰ τῆς τέχνης ἔμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ ἀποκτήσῃ, Ἐπισημαίνουσα μὲν τὸν λόγον, Ἐπισημαίνουσα κατὰ τάξιν τὰ μέρη, Ἐπισημαίνουσα μὲν τὴν ἀσκήσασθαι συχναῖς φοραῖς ἢ τὰ ἐπισημαίνουσα τῶν ἄλλων συγγραμμάτων.

Ἡ Προφορὰ τέλος, ὅπως εἶναι μέρος, καὶ ἔργον τῆς ῥήτορας, ἔχει τὴν ἑξοχὴν ἑκατάστατα τὰ λόγια, καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοιομορφία. νὰ μὴν ὡς ὅπως νὰ φέρῃ ὑπὸν, Ἐπισημαίνουσα εἰς τὰς ἀκούοντας. καὶ νὰ τὰς ἀναγκάσει νὰ φύγῃ τὸ ἄχαρι τῆς φωνῆς, ὡς ὁ Ὀμήρειος ἐκεῖνος Ὀδυσσεύς ἔλεγε τὰ ὦτα. νὰ μὴν εἶναι μονότονα κατὰ τὰ πράγματα ὅπως διηγεῖται φθογγος. Τυχόνει ἀκομὴ, κατὰ τὴν νὰ χηματίξῃ ὁ ῥήτωρ καὶ τὰ κινήματα τῶν χειρῶν, τὰ βλέματα τῶν ὀφθαλμῶν σωπόν, Ἐπισημαίνουσα ἀπλῶς ὅλον τὸ σῶμα. νὰ ἔξω ἀπὸ τὸ ὄρεον, νὰ μὴν ῥίπτῃ ἐκεῖ χωρὶς τάξιν τὰς χεῖρας. ἀμφοτέρωθεν νὰ φυλλάτῃ τὸ μέτρον,

Φωνᾶ ὡς καθὼς ὁ λόγος μὲ τὴν
 ξι ἢ φωνὴ μὲ τὸν λόγον, καὶ μὲ
 μὲ τὸν λόγον τὸ κίνημα τῆς χ
 τῶ σώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Περὶ τῶν λεγομένων Κο
 Ρητορικῶν Τόπων

Επειδὴ καὶ εἰς τὴν δὲ ῥεσιν τ
 μάτων, καὶ ἀποδείξεων ἰδ
 ξύτατος νῆς, διὰ τὰ εἶναι τέτη
 τὸ πλεῖα δύσκολον μέρος, ἡ Ρ
 νη, ὡς λαμπροπυρσόμορφος σύ
 νοβόλος λαμπρᾶς, μᾶς ὀδηγᾶ
 τῶσα σκότη, Ἐ δυσκολίαις, δια
 τῶς Τόποις, ὅθεν λαμβάνονται τ
 πιχειρήματα. ἢ γὰρ τόσον ἐκείν
 τερικὰ, καὶ Ἐντεχνα ἀπὸ τῶς
 γονται, ὅσον ἐκείνα, ὅπερ Ἐξωτε
 τεχνα ὀνομάζονται.

Καὶ ὠρῶπεν μὲν λέγονται Ε΄

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἐντεχνα, ὅσα εὐρίσκει ἡ τέχνη
 καὶ ὅσα λαμβάνονται μέσα ἀπὸ
 τῶν πραγμάτων, Ἐξωτερικὰ ἢ ἐξω-
 ψυχὴ τὸ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατος
 ναὶ αὐτὸν πρᾶγμα, Ἐξωτερικὸν
 ἐπιχείρημα εἶναι βέβαια Ἐσωτερικὸν
 δὲ Ἐλαμβάνεται ἀπὸ τὴν εὐσίαν
 τῆς ψυχῆς, τῆς ὁποίας εἶναι εὐσί-
 μα, ναὶ μὴν ἔχη, Ἐξωτερικὸν κρέμεται
 ἔξωθεν, ὅθεν ἔρχεται ἡ φθορά, Ἐξω-
 τερικὰ καὶ πάλιν Ἐξωτερικὰ ὄντα
 ὅσα χεῖρ καμίας τέχνης τὸ ἔργον
 ὅθεν ζητῶνται, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν
 πρᾶγματος. ὡς ἂν, ἡ ψυχὴ τῶν ἀν-
 θρώπων ἀθάνατος, διὰ τὸ ἔτι ὁ θεὸς
 ἐφιλοσόφησεν, ἔτι ὁ Σταγειρίτης
 ἐδογματίσεν. τὸ ὁποῖον ἐπιχείρημα
 ἐξωτερικόν, ἐπειδὴ Ἐλαμβάνεται
 ἀπὸ τὴν εὐσίαν τῆς ψυχῆς, ἀμὴ ἀπὸ τῆς
 μαρτυρίας τῶν ἀνωθεν φιλοσόφων
 ἡ αἰτία φέρεται εἰς τὸ μέσον
 Αὐτὸς ἔφα.

Οἱ τύποι τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπι-
 χημάτων εἶναι ἔξι Ἐξωτερικῶν δέκα. Ὅρος, μερῶν

Θρησκεία, Ἐτυμολογία, Σύσειχα,
 δος, Ὅμοιον, Ἀνόμοιον, Ἐναντία
 να, Περιστάσεις, Πρότερα, Παρε
 τία, Ἔργα, Ἐ Σύγκρισις. Τῶν ἑ
 εἶναι ἕξι μόνον. Προτέρα Κεῖσι
 Πλάκες, Ὅρκος, Βάσανοι, Ἐ Μα
 ὅποιός ὅλος θέλομεν. Ἐξηγήση ἔν
 δίδοντας, Ἐ διπλοῦν παράδειγμα
 μάτων, Ἐ αὐξήσεων, διὰ τὰ ἰδι
 οῦς, πῶς ἔχει τὰ ἀνηματίση
 τοῖστας τοπικὸς τὸ ἐπιχείρημα
 τὰ βεβαιώση, Ἐ τὴν
 ἔξισιν διὰ τὰ αὐξήση
 μέ ρητορικὴν
 τέχνην τὸν
 λόγον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ ΒΔΟ

Περὶ Ὄρου.

Ο πρώτος τόπος τῶν ἐπιχειρήσεων αὐξήσεων εἶναι ὁποῖος, ὡς εἴπομεν εἰς τὸ Κεφάλαιον, μετ' ὅσιν Βραχυλογίαν δύναται φήνειαν, ἔξηγα τὴν φύσιν, καὶ πράγματος. Ζῶον Λογικόν, εἰ τοῦ ἀνθρώπου. Τέχνη τοῦ ὄρου λέγεται Ὄρος τῆς Ρητορικῆς. Ἄν ἤθελες ἀπὸ τοιούτους ὀρους τὸ ἐπιχειρήσεις εἰπῆ ἔττι. Τὸ λογικὸν ζῶον νικώτερον ἀνάμεσα εἰς τὰ ἐπίλοιπα ἀνθρώπος εἶναι λογικὸν ζῶον. ὁ λοιπὸν εἶναι ὀργανικώτερος ἀνάμεσα τὰ ζῶα. Ἡ τέχνη τοῦ ὄρου λέγεται μαση, καὶ πλέα παρὰ ἀνθρώπινος εἶναι τοιαύτη τέχνη. λοιπὸν εἶναι μαση, ὅτι πλέα παρὰ ἀνθρώπινος ὅποια ἐπιχειρήματα μετ' ὅσιν ὄρου ἀνθρώπου καὶ τῆς Ρητορικῆς εἰδείξας δύμας, ἢ γὰρ τὴν ὀργάνειαν τοῦ

ὅπῃ ὡς λογικόφυχος μετέχει τῆ ἀ
 γελικῆς ἐσίας, ὅθεν ὑπερβαίνει
 μέτρῳ ὅλα τὰ θνητόφυχα ζῶα,
 μασην, καὶ ὑπεράνθρωπον δύναμι
 ποικίης, ὅπῃ μὲ τὸ λέγειν δένει τ
 αῖς, Ἐ τροπαιοφόρος ταῖς σύρνει
 ρον δεδεμέναις ὄχι μὲ ἄλλαις ἀλ
 ρὰ μετ' ἐκείναις τῆς χρυσείας τ
 τίας.

Ἡ αὐξήσις ἀπὸ τοῖσδε τύπων
 ταν εἰς ἔπαινον, ἢ εἰς καταφρόνησ
 ματος βάνομεν πολλὰς Ὀρβας ἀντ
 ὁποῖαι δὲν ἔχομεν χρέος νὰ συνδ
 τὰς κανόνας ὅλας τῶν Φιλοσόφων
 νει νὰ ἐξηγῶσι καμίαν ἀρετὴν, ἢ
 ὑποκειμένων πραγμάτων. Μὲ ἐγ
 Ὀρβας ἐπαινῶντας τὸν Ἡ' λιον, ἢ
 πῆ, πῶς εἶναι τὸ Οὐρανὸν ὄφθα
 Κόσμος ἡ ὠραιότης, ἡ πηγὴ τῶ φα
 σιλεῖς τῶν ἀσέρων, ἡ λαμπράδα
 μένης, ἡ εἰκόνα τῶ Πλάσθ, καὶ ὁ
 ταφρονῶντας τὸ χρυσίον, ὅπῃ τ
 Κόσμος ὡς εἰδωλον, πῶς εἶναι τ
 ἀνθρωπίνης καρδίας, ζημία τῆς ψ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

γα Ἐφθορά τῷ Κόσμῳ, ἐργαλείον
 βόλου, θρῆνος τῶν ἀρετῶν, ὑπο
 πολέμου, ρίζα τῆς ἔχθρας, Ἐ
 ὄλων αἰτία.

Σημειῶσαι μόνον, πῶς διὰ τῆς
 φθίαν σμίγομεν πολλαῖς φοραῖς καὶ
 τὸ ἐπίθετον, λέγοντας, ἀκοίμητος
 ἢ ὀφθαλμὸς, τῷ Κόσμῳ ἕξασ
 ραϊότης, χρυσόρρειθρος πηγὴ τῆς
 βεσος τῆς Οἰκωμένης λαμπᾶς, φ
 βασιλεὺς τῶν ἀσέρων, χαρὴ
 Πλάστῃ εἰκῶν, κῆρ.

Καὶ πάλιν διὰ πλέα ἔμφασιν
 ἴσητα, ἀπᾶνθρωπος τύραννος τῆς
 κης καρδίας, πανόλεθρος ζημίαι
 σατανικὸν ἐργαλεῖον τῷ ἄδῃ, παμ
 γα τοῦ Κόσμῳ, κοινὸς θρῆνος τῶν
 ὑπόθεσις ἐλεεινὴ τῷ πολέμῳ, φαρ
 ζα τῆς ἔχθρας, καὶ τῶν κακῶν ὄλ
 καὶ μόνη αἰτία.

Ἐμποροῦμεν ἀκομὴ καὶ μετ' ἄλλοι
 συνθέσωμεν τοὺς ὄρους, καὶ νὰ ἀν
 πλέα τὸν λόγον. καὶ εἶναι, ὅταν με
 τερα λόγια περιγράφωμεν, καὶ ἕξ

ἔργον . καὶ ὁ τοιοῦτος τρόπος
 ἀπὸ τούτων ῥητορῶν ὀνομάζεται . Ἰσχυρὸς
 εἶναι ὁ ἥλιος ὀφθαλμὸς , ὅπου
 πάντα εἰς ὠφέλειαν τῆς οἰκισμένης
 οἰκουμένης μεταδίδει εἰς τοὺς ἄλλους
 φῶς , καὶ τὴν λάμψιν : λαμπρὰς , ὅπου
 ὁμοίωσιν ἀκτῖνα φωτίζει τὸν τετ-
 ραπέδον : βασιλεὺς , ὅπου ἔχει ἀκτι-
 νώδη σέφανον , καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ λαὸς ὅλος
 τῶν ἀστέρων : εἰκόνα τοῦ Πλο-
 υτῆς μετὰ χρώματα φωτὸς , καὶ
 ἄκτινων , καὶ κ.

Τύραννος εἶναι τὸ χρυσίον , ὅπου
 λιαῖς φροντίδες , καὶ φόβος βασανί-
 ζουσιν τὴν καρδίαν : φλόγα , ὅπου
 καὶ ψυχὴν , καταμαλάσσει καὶ
 τὴν καρδίαν , καὶ λύει τὰ πλέα κα-
 ρδίας τῆς παρθενίας : θρῆνος τῶν ἀρ-
 ᾶν ὁποῖαις ὡς θεομορφὰ τέρατα , καὶ
 τοῦ ἄδου ἔξορίζει ἀπὸ τὸν Κόσμον :
 κίβητος , ὅπου κινεῖ τὸν Κόσμον , ὅπου κινεῖ
 ἄνθρωπος , ὡς δεύτερα αἰτία εἰς καθέ-
 στερον : πονηρία : ῥίζα , ἀπὸ τῆν ὅπου
 τρώει τὸ φαρμακερὸν δένδρον , καὶ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

τὸ σατανικὸν ἐκεῖνο μῆλον τῆς
 χίας, κ'ηϛ.

Ἀνάμεσα ὅμως εἰς ὄλους τοὺς
 νοι φαίνεται νὰ ἔχῃσι περισσότα
 φίαν, ὅπου Ἀλληγορικοὶ λέγουντα
 ὅταν μὲ μεταφορικαῖς φωναῖς τ
 ται, κ' ἔξηγᾶται τὸ τῶραγμα. Γ
 σου δίδω εἰς τοὺς Ἀσέρας, κ' μ
 σης, ἀδὲν σου φέρνω εἰς τὸ μέσο
 βρα κ' Ἡλίον, διατὶ ἠθέλησα νὰ
 παρὸν Κεφάλαιον μὲ τὰ κάλλη τ
 ἐπειδὴ κ' τοῦ λείπεν ἐκεῖνα τ' ὄ
 Ἐτσί λοιπὸν μὲ ταῖς μεταφορικ
 ἠθέλες ἐπαινέσῃ τὰ Ἄσρα λαμ
 τέκνη τοῦ Ἡλίου, κ' τῆς Ἡλια
 φωτοπάροχα λείψανα.

Καὶ τί ἄλλο εἶναι οἱ Ἀσέρες;
 μάραντα ἄνθη, ὅπου σολίζουσι τ
 νίς λειμῶνας : λαμπυροπυρσόμορ
 κες, ὅπου μὲ ἐμφυτον ἀκτῖνα ἄσρα
 νάμεσα εἰς τὰ σκότη : ἀργυροχα
 τοι χαρακτῆρες, ὅπου εἰς τὸ μέγ
 τῶν οὐρανίων σφαιρῶν περιγράφ
 γαλεῖα τοῦ Πλάτωνα : πολύτιμοι

ται, ὅπου τὸ ἔδαφος τῆς μακα
 Πόλεως ὄψρεπίζουσι . γαλακτο
 γλάσσαι, ὅπερ μέ σιωπῶσαι φ
 τισι τὰ μεγαλεῖα τῶ Κτίστῃ : π
 ὄμματα, ὅπερ εἰς ἄλλον Ἀργου
 μεταλλάττουσιν . Εἶναι τὰ Ἀστρα
 φωτῆς, ὅπερ μέ χρυσόρρειθρον
 καίνουσι τὸ σκοτεινὸν ὄρωσων
 πᾶμφωται λαμπάδες, ὅπερ ἄπτ
 δύσιν, καὶ θλιβερόν θάνατον τῶ
 ὄραφοροι σπινθῆρες, ὅπερ ἀπόμει
 μεγάλην, Ἐ ἀπειρον φλόγα τῆς ἡ

Εἰς τὸ ὁποῖον παράδειγμα,

πεις, ὅλη ἡ ὁμορφία δεικνύσθαι

εἰς ταῖς μεταφοραῖς το

ἄνομάτων καὶ λέ-

ξεων .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο'ΤΔΟ

Ποῖα ἢ Ἐπαρίθμησις τῶν

Μέρη λέγομεν ἐκεῖνα, ὅτε
 σι τὸ ὅλον, ὡσάν εἰς τὸν
 τὰς χεῖρας, τὴν κεφαλὴν, τὸ σῆθος,
 δας, καὶ ὅμοια. Καὶ εἰς ἓνα κῆ
 ναι τὰ ἄνθη, ὅτε βλαστάνουσι,
 ὅτε πρασινίζουσι, ἢ βρύσαις ὅτε
 τὰ ὄρνεα ὅπου κιλὰδοῦσι, οἱ ξέ
 πνέουσι, ἢ αὐραις ὅτε χορδύουσι,
 ὅταν ὁ ῥήτορας μετῶ, διὰ τὰ εἰ
 μέρη τῶν πραγμάτων, καὶ μὲ τὴν
 τὴν τὰ διηγᾶται, καὶ τὰ αὐξάνει
 ξησις ἐκεῖνη λέγεται, Ἐπαρίθμησις
 ρῶν.

Ἄν τις ἤθελε τὰ βάλῃ ὅμο
 ὅμοια τῶν ἀνθρώπων μίαν Χο
 κροσδυμένην, καὶ ἀπὸ βάρβαρον
 λότελα καταχλασμένην, ἢ ἢ
 δείξει ἔλεεινὸν καὶ ἀξιοδάκρυτον θεο
 θρωπίνης ἀκατασασίας, διὰ τὰ
 ση ἔττι τὸν καθένα εἰς σπλάγχ

Ἐπαείθμησιν τῶν Μερῶν, ἐτύ-
χωρίση εἰς τὴν διήγησιν τὰ Μέρη
τρήσῃ εἰς ὁμοίου τρόπου μίαν
τῆς ταῖς δυσυχίαις.

Ἀκόρη δὲν εἶχε εἰσέβη εἰς τὴν
ὑψηφόρον καὶ ὑπερήφανον στρατὸν
λάχθη δ' αὖθις τῶν τραγμάτων ἡ
τῆς Χώρας ὅλης τὸ πρόσωπον. δι-
ὡὰ φθάσῃ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ῥίπτουτα
τιὰν καὶ τὴν καύσῃ με ταῖς φλόγα
ξε ἡ ταλαίπωρη με τὲς σεναγμέ-
ὡὰ τῆς θανατώσῃ τὸν λαόν, καὶ ἡ
ξη μέσα εἰς τὰ αἵματα, ἦτον εἰ-
τῶν ἰδίωτης δακρύων βαθυὰ β-
ἔκλαιε ἡ κόρη τὴν ἰδίαν τῆς παρθ-
τὶ ἔβλεπε, πῶς ἤθελε τῆς τὴν ἀρ-
βαρος στρατιώτης, καὶ πῶς ἤθελ-
ἐχθρὸς δὲν λέγω βραβεῖον, ἀμὴ
γνιον. ἀνασέναζε ὁ νεὸς τὴν ἐδικὴν τ-
διατὶ ἐσοχάζετο, πῶς δὲν ἦτον ἀκ-
ξεφυτραμένον τὸ ἄνθος τῆς τρυφερ-
κίας, ἔμελλε καὶ ἰδῆ τὸ δρέπαν-
ρίζαις. ἔσφιγγε ἡ μητέρα τὰ ἰδια
ἔτα ἔβίζανε ὅχι τόσο με γάλα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

δάκρυα, διατι ἰξούρε πῶς ὁ ἄσ
 καρπῶς, ἀγκαλὰ καὶ ὄχι ὠρμῶ
 τῆς πᾶση ὀμπρὸς εἰς τῆς πόδας
 σίδηρον θεισμένος. ἑκαταδίκα
 ροντες μὲ συχνῆς σεναγμῆς τὴν
 τύχην, ὡσάν ὅπῃ τῶν ἐμάκρυνε
 διὰ νὰ τῆς κάμη ἀπέκι νὰ δοκιμά
 σφαγὴν τῶν παιδίων καὶ τῶν σ
 λυπλάσιον τὸν θάνατον. Ἀμὴ νὰ
 λαλῶσι τὰ τύμπανα. νὰ, ὅπῃ μ
 νον κτύπου παίξεν ἢ σάλπιγγες
 ἀκίετα ὁ θόρυβος τῆς φασάτης,
 τισμὸς τῶν ἀλόγων, τὰ ὅποια μὲ
 θρομνῶσι τῆς ἰδίας φασάτης τὸν θ
 λύσσαν. νὰ, ὁ ἐχθρὸς εἰς ταῖς
 φανωμένος μὲ δάφνην, καὶ μὲ τὸν
 βαλάρης ὁ Χάρος, χωρὶς σπλάγγ
 εἰς καρδίαν, διὰ νὰ μὴν ἔχη εἰς
 πην καὶ σπλάγγχος, Ἐ μόνον ἀ
 μὲ ἠκουισμένην ρομφαίαν, διὰ νὰ
 μίαν πληγὴν πολλῶν Ἐ πολλῶν
 ἐμπένει ὑπερήφανος εἰς τὴν Χώρα
 δείξει τὴν χαρὰν, διὰ τὴν νίκη
 λαυσε, καὶ διὰ νὰ δώση ἀκομι

βρον καὶ τρόμον, ἀναγκάζει δὲ θύ-
 κρωφωτὰ σίδηρα νὰ ἀσπράψεν μὲ
 νὰ βροντήσεν μὲ κτύπον, ὡς ε-
 ἰδῆ μαυρισμένον μὲ τὸς καπνὸς
 σκεπασμένον μὲ τὰ νέφη ἐκεῖνα
 καὶ ἀνάμεσα εἰς τὸσα σκότη νὰ
 ἀπέει ἀλλο φῶς, παρὰ βαρβα-
 ρας ἢ ἀσπραπαῖς, Ἐ ἢ λάμψες
 τοῦ εἴνα (ὡ ἐλεεινὸν θεάμα) νὰ
 χεῖρας, ὅπῃ τὸ ἔκοπτε ὁ ἔχθρ-
 λον τὸς πόδας, ἤγεν τὰ σερρέα
 θεμέλια: τοῦτον νὰ ἀναζητᾷ τὰ ὅ-
 ἔχανε: ἐκεῖνον νὰ ἀνασενάξῃ εἰ-
 γαῖς, ὅπου ἔλάμβανε: κεφαλαῖ-
 εἰς κάθε σράταν, σπλάγχχνα
 κάθε πάτημα, αἵματα νὰ τρέχ-
 τάμια, καὶ τὴν Χώραν ὅλην σπ-
 νεκροῦς, καὶ νεκρῶν μέλη. Χορ-
 τὸς φόνος τὸ σίδηρον, χάσκον-
 ροι νὰ χορτάσεν καὶ τὴν ἀχόρτ-
 λαργυρίαν. ὅθεν γλήγοροι ἀναβ-
 ρὰ σπίτια, πηδοῦσιν εἰς τὰ πα-
 γδύνοντας Ἐ τὰ τείχη, θησαυ-
 ρη, συμμαζώνουσι θησαυροῦς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

λάτεια πετοῦσι εἰς ταῖς Ἐκκλησίας
 ἐδῶ ὑβρίζοντας ταῖς Εἰκόνας, π
 νας νὰ νικήσῃ τὸν ἄλλον εἰς τὴν
 ῥίπτουσι χαμαὶ τὰ Θυσιασθήρια,
 τοὺς Σταυροὺς, ἀρπάζουσι μὲ ἀν
 τὰ ἱερά Σκόνη, καὶ μεταμορφώνουσι
 λαία λησῶν τοὺς Ναοὺς τῶν Ἀγίων
 σι τέλος καὶ εἰς ταῖς σφράταις, καὶ
 τας ἐπάνω εἰς τὰ νεκρὰ σώματα
 ρας, πόδας, καὶ κεφαλαῖς ἀνακα
 λυσσίουσι ὧ ἐναντίον εἰς τὰ μάρμα
 ὅπως ἄγαλμα, μνημύσιον ἀρετῆ καὶ
 τοῦ χωρίζου τὰ ἀναίσθητα μέλη,
 πτεν χαμαὶ, διὰ νὰ μὴν ἀπομε
 Χώραν οὐδὲ ἄψυχος εἰκόνα ἀνθρώ
 σύλος, σολὴ τῆς Πόλεως, ὅπως ἡ
 τῆς Αἰγυπτίας μαθήσεως λείψαν
 θέατρον ἢ καὶ τρόπαιον, ὅλα δοκ
 σίδηρον, καὶ χειρότερον ἀπὸ κά
 ἐχθροῦ τῆν σκληροκαρδίαν καὶ λ
 ὁποῖος διὰ νὰ τὴν σβύσῃ καὶ ἀπὸ τ
 ὀλότελα, καὶ διὰ νὰ μὴν φανῇ π
 τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κτισμέν
 τρι φωτιαῖς εἰς κάθε τόπον, ὅπερ

πειγύρε και εἰς καθε μέρος, καὶ
 ὥραν τὴν μεταλλάσσει εἰς ἄλλην
 πνίξσαν Ἐ καιομένην. Ἀφίνω
 ναῖς τῶν μισαπεθαμένων ἀνδρα
 θρήνης τῶν γυναικῶν, τὰ δάκρυ
 των, ἀπὸ ταῖς πληγαῖς τῶν ὀ
 δού εἶχε φύγη ἀπὸ τὸν τρόμον. τ
 ἀφίνω ταῖς βοαῖς τῶν βαρβάρ
 σης φλογὸς τὴν ἀνεκδιήγητον ταρα
 ρίπτοντας σπῖτια, παλάτια
 καίοντας ξύλα καὶ ὅτι ἄλλο, τ
 Ἐ με ταῖς σπῖθαις τὸσον ἔκο
 ὄπου ἠθελες εἶπῃ, νὰ δεισκέ
 κει εἰς τὰ πολυτάραχα τοῦ Ν
 δσπα. Τοῦτο μόνον σμίγω, πα
 μεινε οὐδὲ μία Ἐ μόνῃ πέτρα,
 φη τινὰς τὸ Ὡδε κεῖται, ἀμὴ
 ἔτάφη εἰς τὴν ἰδίαν της σάκτην
 θρέφοντο λαοὶ, τῶρα βώσκοντα
 Εφλέγετο ὁ θαυματουργὸς Ν
 μίαν ἀμετρον καὶ θερμοτάτην ἐ
 καὶ ὑπάγη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δ
 ση ἐκεῖ τὴν γῆν, ὄπου ἐπάτησε
 μένος Θεὸς, καὶ με τὸ θεῖκόν τε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ῥάντισε . λοιπὸν μὴν ἐμπορῶντα
 φέρη τὴν φλόγα , τρέχει εἰς τὰ
 τὴν θάλασσαν . ἐμπένει εἰς ἕνα
 καὶ φασκῶνοντάς τε τὰ ἄρμενα
 γλυκὺς ἄνεμος , ὅσον οἱ σαναγμοί
 δεῦν λέγω ἔτρεχε τὸ ξύλον , ἀμ
 Δαίμονας κοινὸς ἐχθρὸς τῶν ἀνθ
 νὰ ἐμποδίση τοιοῦτο ἔργον θεάρε
 χίζει φθονερὸς τὴν θάλασσαν ,
 ρὰ κύματα πάχει , νὰ τὸ θάψ
 τὴν ἄβυσσον , ἢ νὰ τὸ σκορπίση
 πέτραν θαλάσσιον , διὰ νὰ μὴν ἄ
 οἱ ἄθλιοι ὁδοιπόροι οὔτε κἂν τάφ
 Νικόλαος σπλαγχνισθεὶς εἰς τὰ δ
 ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ κ
 κρότερα καὶ ἀπὸ τὰ νερά τῆς ἰδία
 σης , ὑψώνει τὰς χεῖρας πρὸς τὸ
 καὶ δ' αὖθὺς πίπτει τοῦ σοιχείου ἢ
 νία , παρακαλεῖ νὰ παύσῃ ἢ ταρα
 ἀνέμων ἢ τῆς θαλάσσης , καὶ δ' αὖ
 καὶ ὁ ἄνεμος ἢ ἡ θάλασσα , ἢ
 λήνην τῶν κυμάτων γαληνώσει ἢ
 νὸς τὴν καρδίαν ταραχισμένην ἀ
 εον . Μὲ τὴν ἐπαείθμησιν τῶν

λε ἐμπορέση ὁ ρήτορας νὰ περ
 πολλά, καὶ διάφορα τῶρα γματα
 διὰ νὰ φύγω τὸ πολὺ μακρὸς, φθ
 Ἀὔξισιν τούτην νὰ σᾶς διηγηθῶ
 μίαν, ὅπου ὄξυπνησε ὁ Δαίμο
 θάλασσαν, Ἐ τὴν γαλήνην, με
 σὴν ἐκοίμησε πάλιν ὁ Νικόλαος,
 εἴσετε πῶς τὴν νίκην, ὅπου τάσσ
 εἰς τὸ ὄνομα, ἔλαβε πάντα εἰ
 χεῖον καὶ μετὰ τὰ ἔργα.

Ποτὲ δὲν ὑψώθη περισσότερο
 ἢ δόξα τῷ Νικολάου, παρὰ ὅταν
 θάλασσα, καὶ τὸ θυμωμένον ἐκ
 εἰς τὸς πόδας τῷ ἁγίῳ ἐταπεινώθη
 ὄραον καὶ ἡμερον ἐφίλησε τὸ ξύλ
 ὄροτερον ἔχασκε νὰ ρεφίση μετὰ
 σα, ὅσα εἰς κάθε κύμα ἀνοίγε
 βάραθρα. Ἐπλεεν ὁ Νικόλαος
 μονα ξαπλωμένα, καὶ ἀπὸ γλυ
 φασκωμένα γλήγορος ἔτρεχε, ὅχι ε
 θραῖον, διὰ νὰ ἀλιθίση ἐκεῖ μα
 ἢ εἰς τὴν Κόλκω Νῆσον, διὰ νὰ ἀ
 λάργυρος μετὰ τοὺς Ἀργοναῦτας χρ
 πλῆστη, ἀμὴ εἰς τὴν Πόλιν τῶν Ἱερο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

διὰ τὴν προσκυνήσιν ἄσεβης τὸν
τὸν ὅποιον ἐτάφη ἡ ζωὴ, καὶ δια-
μέθ' ἑρμὰ δάκρυα τὴν ἀνομίαν τα-
ἐκείνην τῆς Χώρας, εἰς τὴν ὁποία
Ἐἰς τὴν Σεσαρκωμένη Θεότης . ἦτον
φος ὁ Οὐρανὸς, ἐγέλα ἀννέφαλο
ἔπνεε ὡρᾶς καὶ φιλικὸς ὁ Ζέφυρος
ἐφύσκωνε, ἀφρὸς δὲν ἐφαίνετο,
γος ὅλον ταπεινὸν ἔδειχνε τὴν δὲ
ὅπως ἔφερνε ὡρᾶς τὸν Ἅγιον . καὶ
φορὰν ὀλίγον φεσκωμένον ὑπερηφ-
ἔκανε μόνον, διατὶ ἐβάστα εἰς τὸς
τον Ἡρώα . ἀμὴ ἂν ἦτον ἡσυχία ἐ-
λασσαν, θόρυβος καὶ ταραχὴ
εἰς τὸν ἄδην . Ἐἰς τὴν ἐπαιζαν τειγ-
ξύλον τὰ κύματα, ἀφειζαν ἐ-
σπήλαια οἱ Δαίμονες, καὶ οἱ
ὅλοι Κύκλωπες, ὅπου εἰς ἐκείνην
βυσσον κατοικῶσι . Καὶ τί θέλω
ἔλεγε ὁ Ἐωσφόρος, τί ἀποφασίζοι
τρόφοι; ἀφίνομεν τὸν Νικόλαον μ-
μὲ δὲ τυχίαν, καὶ ὑγιῆς νὰ φθ-
λιμὸν τῆς ἰδίας τῆς ἐπιθυμίας, κα-
λεως τῶν Ἱεροσολύμων; ἀμὴ δὲν

μὲ πόσαις ἀρεταῖς θέλει γυρίση
 σιος καὶ σολισμεύος ; καὶ πῶς ὡς
 γίαν ἐκείνην Χώραν , μὲ τοὺς 5
 καρδίας ἔχει νὰ μᾶς τυφλώσῃ
 Ὡ μὲ τὰ δάκρυα τῶν ὀμμάτων
 ἀνάψῃ Ὡ περισσότερον τὴν ἄσ
 φλόγα ; δεῦν σοχάζεσθε , πόσα
 θη θέλει κόψῃ ἀπὸ τὸν Γετσημ
 διὰ νὰ σολίση μετ' ἐκεῖνα τὴν
 χὴν , καὶ διὰ νὰ δ'φράνη μὲ τ
 τὸν Οὐρανόν ; πῶς ἀπὸ τὸν σύ
 ὁποῖον ἐδέθη (πνίγομαι νὰ τὸ εἶτ
 μω τὸ ὄνομα) ὁ Χεισὸς σύλος τέ
 λει μάθη νὰ σαθῇ σαθερός εἰς
 καῖς Ὡ εἰς τὰ πάθη ; πῶς ἀπ
 θαις , ὅπῃ τῷ ἐξεφάνωσαν τὴν
 λει μαζώξῃ ὡς καρπὸν τὴν κατ
 ἀπὸ τὸν Σταυρὸν , εἰς τὴν ὀπο
 Αὐτοσοφία , θέλει ἀκέσῃ ὡς
 καθέδραν διδασκαλίαν ἐράνιον
 φανῆ δ'θὺς τῷ Κόσμῳ ὅλε διδά
 τέλος δεῦν τροβλέπετε , πῶς ἀ
 γμειόν και ζωηφόρον ἐκεῖνον Τά
 σταλάβη , πῶς εἶναι πλέα ἀνάισ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

κάθε πέτραν χειρότερος, ὅποιος
 τὸ σῶμα νὰ κηρύτῃ τῷ Θεῷ ὡς ἄνθ
 δόξαις; ὁ Θεὸς πόσαις φοραῖς ὁ ἄνθ
 τος, θέλει ἀπέκι μᾶς βασανίση τ
 ταῖς τρωσυχαῖς τε καὶ ψαλμω
 σαις φοραῖς με ταῖς νηστείαις τε ἔ
 πικράνη τὸν λάρυγγα, καὶ διὰ ν
 ψοφίσωμεν ἀπὸ τὴν πείναν ὡς ἔ
 νὰ μᾶς ἀρπάσῃ ὡς ἀπὸ τῆς ὄνυχ
 φῆν καὶ τὸ κέρσδμα; ἂν ἐπιβε
 κανενὸς τὴν ἀρετὴν, τῆτος θέλει
 ταῖς ἐπιβελαῖς, καὶ ὡς καπνὸν ἔ
 νίση ὅλας μᾶς τῆς κόπης. ἂν τάξ
 τη πολλὰ, καὶ περισσότεραις ὁ
 διὰ νὰ τρυγήσωμεν ἀπὸ ὁμορφ
 ἄνθος μόνον τῆς παρθενίας, ἀφ
 καρπὸν, τῆτος με σωρὸς ἀπὸ χρ
 λει τῷ κάμη τρυγὺρ φραγμὸν,
 ξαπλώση τινὰς χεῖρα, καὶ διὰ ν
 θερῶση ἀπὸ κάθε ὕβριν. ἂν ὁ
 πον με συγκοφανταῖς ὡς δόλας, ν
 κασθῆ εἰς θάνατον ἄπταιστος ἄνθ
 νὰ βάλωμεν ἔτσι εἰς καταφρόνεσιν
 δυνατῶν, ὡς τὴν ἀρετὴν, τῆτος χωρ

γας θέλει πετάξῃ μακρὰν, καὶ
 σητὲ ψεύδος, διὰ νὰ λάμψῃ ἢ
 λει βάλῃ ἄνω κάτω μεθ' αὐμα
 ὅλης τῆς φύσεως. ἀφίνω τὸς τῷ
 θέλει φωτίσῃ καὶ εἰς τὰ ὄμμα
 ψυχὴν, τὸς νεκρὸς, ὅπῃ θέλει
 ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ ἀπὸ τὴν ἀ
 τὸς φλῆσ-μας καὶ πῖσῃς ὑπὲρ
 τὸν Ἀρσίου καὶ ἄλλῃς αἰρεσιάρχ
 λει συγχύσῃ εἰς ταῖς Σύνοδαί, κα
 μας καὶ ἀμετρον ἐντροπὴν θέλει
 πῖσῃ. Τὸ ὄνομα, ὅπῃ ἔχει, τ
 ἢ ἀρεταῖς, ὅπῃ τὸν σολίζον, τ
 κεν. ἀμὴ ἰξόρω, τί ἔχω νὰ κ
 νὰ τῷ σβύσω τὴν ζωὴν μέσα εἰ
 θαλάσσης. Ἐπεὶ νὰ φθάσῃ ε
 ρον Τάφον, θέλω νὰ ἀπακτίσῃ
 τασεν. θέλω νὰ βάλω ἄνωκάτω
 ὅλον, καὶ ὑψώνοντας κύματα ὡ
 λω νὰ τὸν θάψω μεθ' ὅλο τὸ ξύλο
 λύσω μέσα ἀπὸ τὰ σπήλαια ὅλα
 μῆς, μετὰ τὸς ὁποῖος θέλω φυσι
 διὰ νὰ τὸν ρίξωμεν εἰς καμίαν π
 κρυφον, καὶ τζακίζοντας τὸ κερ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

σκορπίσωμεν εἰς τὸν αἶρα. Δεῖ
 εἰς τὸν δρόμον τὴν στραταν, χωρὶς
 φθάσει εἰς ἄλλον λιμένα, παρὰ
 γιον, καὶ εἰς τὴν ἀπώλειαν. ε
 θρον θέλω ἀνοίξῃ βάραθρα, ἀμὴ
 θυὰ, ὅπως νὰ πίπτειν ὕλοι μέσα
 τὴν ζάλην. καὶ εἰς τὰ νέφη θ
 βρονταῖς, ἀστραπαῖς, Ἐ βροχὴν
 νὰ συνδέσω ἄλλην μίαν θάλασσαν
 τὸν βυθίσαν, ἀδὲν εἶναι ἀρκετὴ
 κ' ἢ δύο ἀντάμα. Ἐτξί ἐμίλησ
 ρος, πνέοντας καπνὸς καὶ φλόγ
 σόμα, Ἐ δ' οὖς μαυρίζεται ὁ ἀ
 σκότη ὅλα τῷ Ἄδῳ, τὰ ὅποια
 τὸ φῶς καὶ τὸν Ἡλίον σκεπάζει
 φόρον ἡμέραν με νὰ ὅλο μεσάνυ
 μαζώνονται μαῦρα καὶ πικροσύν
 τῶν ὀποίων τὰ σπλάγχχνα ξεστ
 ἀστραπαῖς καὶ τὰ ἀσροπελέκια
 νεν τὰ ὄμματα τοῦ καθενὸς με π
 καὶ με τὸν κτύπον φοβερίζειν κάθ
 μένην καρδίαν, ὡσάν ὅπως τῆτα
 ναις σαίταις τοῦ θανάτου πληγώ
 λάσσειν εἰς ζάκτην ὅλον τὸν ἄνθρω

πτῶσι βροχαῖς, ἀρκεταῖς νὰ τὸν
 Κόσμον, ὅχι νὰ βυθίσεν ἓνα κ
 ἢ ὁποῖαῖς ἀνέμεσα εἰς τὴν βρο
 τὴν λάμψιν παγώνοντας ἀπὸ τ
 ἔφθαναν χαμαὶ χιόνι ἢ Ἐ χάλαι
 σι ἀπὸ κάθε τόπον ἄγριοι ἀνεμοί
 ναλλήλως ἐχθροὶ καὶ ἐνάντιοι, κα
 μόνον φίλοι Ἐ ἐνωμένοι νὰ καταπ
 νὰ ρίξεν εἰς τὰ βάθη τὸ ξύλον.
 τέλος καὶ ἡ θάλασσα, Ἐ φρεσκω
 ιεται, ἀφρίζει ἀπὸ τὸν θυμὸν, κα
 τας ἰφώνει γιγάντεια κύματα. με
 με πολεμικαῖς μηχαναῖς πολεμᾶ
 μενεν, τὸ κτυπᾷ, τὸ δέρνει, τὸ
 τοὺς ἀσέρας, τὸ κατεβάζει εἰς τὸ
 σειφογεῖζει, χάσκοντας πάντα
 γοντας χίλια βάραθρα, διὰ νὰ τ
 ἦεν τότε νὰ κατακτυποῦσι σ
 τὰ κατάρτια. ἔβλεπες νὰ ξεχίζα
 τοὺς ἀνέμους τὰ ἄρμενα, Ἐ βρεμμε
 ἀφρὲς τῆς ἀγριωμένης θαλάσσης
 σι τὴν κοινὴν δυσυχίαν, κομμέναι
 μεναις, χαϊμέναις ταῖς ἀγκυραῖς
 νὰ πίνουσι, καὶ νὰ ξερνοῦσι τὰ κύμα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

οὗς χαμαὶ ἐρρίμένους, Ἐνὰ μὲν
 τὴν ζάλην. ἄλλους μὲ συναγμῶς
 κρυαὴν ἐπαρακαλεῖσσι βοήθειαν ἀ
 ρανὸν, διατι ὁ φόβος τῶν εἰχ
 γλῶσσαν, Ἐ τῶν εἰχε ἀρπάσῃ ὁ
 φωνὴν, Ἐ τοὺς ναῦτας ἐὰν τρέμωσ
 τὴν καρδίαν, ὅσον εἰς τοὺς πόδας,
 νεν εἰς τὸ πρόσωπον ζωγραφισμέ
 νατον. μόνον ὁ Νικόλαος, διὰ τὸν
 νετο τὸση ταραχῇ εἰς τὰ σοιχεῖα
 εἰς τὸσος φόβος Ἐ τρώμωσ ἔσεκε
 χωρὶς φόβον, διατι ἀρματωμένος
 πίδα πρὸς τὸν Θεὸν ἐγέλα τὴν δύ
 τοῦ ἄδω. τὸν ὁποῖον διὰ ἐὰν συγχ
 ρισσώτερον, ὁ ἅγιος σικῶνει τα
 χεῖρας, καὶ κἄνει ὀλίγην ἀμὴ ἐνθε
 σδύχην, καὶ μὲ τούτην, ὡς μὲ ἐ
 γείαν (ὡ παραδόξον, καὶ φεικτὸν
 τοῦ ἀφανίζει τὰ σκότη, τοῦ σκορπι
 φη, τοῦ σβύνει ταῖς ἀσραπαῖς, Ἐ
 φῶνει εἰς γαλήνην τὴν τεκυμίαν,
 χίαν τὴν ταραχὴν, εἰς γλυκεῖαν
 σκληρὸν ἀνεμον, σιωποῦσι τὰ σ
 παύον τὰ κύματα, πνέσσι ζέφυροι,

σι εἰς τὸν Οὐρανὸν οἱ ἀσέρες, σφ
 θένας τὰ δάκρυα, ξυπνᾶ ὁ ἄλλ
 ζάλην, Ἐ τὸ ἀπελπισμένον καρὰ
 σῶον καὶ ὑγιᾶς εἰς τὸν λιμένα ν
 μεγάλων θηρίων, τῆς θαλάσσο
 Ἐωσφόρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' Ν Ν.

Περὶ Ἐτυμολογίας

Η Ἐτυμολογία ἐξετάζει
 τὸ ὄνομα, καὶ κατὰ τὴν
 σχηματίζει τὸ ἐπίχειρημα καὶ
 λόγος χάριν, ἂν ἤθελε ὁ ρήτωρ ν
 πῶς, τὰ εἰδῶλα ὅπου ἔωροσκυν
 θνη δὲν ἦτον θεοί, ἀμὴ πέτραις
 ἄς ἰδῆ τί σημαίνει, Ἐ πόθος
 ὄνομα τῆτο Θεός, τὸ ὅποιον βέβ
 ζάνει παρὰ ἀπὸ τὸ Θεᾶσθαι, ἢ
 καὶ Θεῖν, ἢ γὰρ τρέχω, καὶ τὸτ
 εἰσθῆ εἰς ὅμοιον τρόπον. Θεός ε
 ὅπῃ μὲ Λυγκέως ἐξυδερκέσεν ὁ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

τα βλέπει εἰς κάθε καιρὸν καὶ ἔργον . ἐκεῖνος, ὅπῃ φερόμενος ἐπιπτεύουσας τῶν ἀνέμων περιγυρίζουσας μέρη Κόσμου, παύων εἰς κάθε ἔργον καὶ χρεῖαν τῆς φύσεως . τὰ εἶδη τῶν ὄμματων, ἅπαντα τυφλὰ τίθησιν, ἔχουσι πόδας, καὶ πάντα περιπατοῦσι . λοιπὸν δεῖ εἶναι πέτρας καὶ μάρμαρα . Ἀπὸ τῆς γίαν ἐμπόργιε τινὰς νὰ ἐπαινέσῃ . μάρτυρα Στέφανον, δείχνοντα, Στέφανος ἢ τῷ Βασιλέως ἢ Σωτῆρος ἢ τῶν ἄλλων Μαρτύρων, λαμβάνοντα μετὰ τῶν μαργαρίτας, μετὰ ὅσαις περιβοητήσθη ἀπὸ τὴν σκληροκαρδίαν δαίων . τὸν μέγαν Βασίλειον, λέγοντα ἔφανε Βάσις καὶ σύλος ἄσεισος τῆς γῆς, ἢ ἅπαντων ἰδίων τε παθῶν Βασίλειον θεολόγον Γρηγόριον, πῶς ὡς λέων τα ἀνεωγμένα τὰ ὄμματα, καὶ ἐκρύπτα διὰ βοήθειαν καὶ διαφέναν ἀληθινῆς Πίστεως . τὸν Νικόλαον, ἄφρονον μικρὸν ἐνίκησε μετὰ ταῖς νησὶν σάρκα, καὶ ἀπέκει ἄνδρας ὅλην τὴν

τὰ θάυματα . τὸν Γεώργιον ,
 Φρονιμώτατος ἔσπειρε ἔδῳ εἰς
 καὶ βάσανα , διὰ τὴν θείαν εἰ-
 τὴν καρπὸς , καὶ πρὸς . Νὰ τὸ πο-
 τὴν μέγαν Ἀθανάσιον , τὸ ὅτι
 σημαίνει , ὡς βλέπεις , Ἀθανάσιος
 ἔδωκε λογιάζω ὁ Οὐρανός , τὸ
 θεῖα πρόνοια , διατὶ εἶχε τὸν
 Κόσμον ὅχι θνητὸς ἄνθρωπος ,
 τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰ ἔργα Ἀ-
 θανασίου .

Ὡς πόσον συμφωνῶσι μὲ τὸ
 γὰ ἀκομὴ τῆς Ἀθανασίας . καὶ
 σὴν ἀρετὴν , τὴν ἀνδρείαν , ὅτι
 τὸν δείξει εἰς τὸ πρόσωπον τῆς
 θάνατον , ἀγκαλὰ καὶ τὴν μὴν ἔφ-
 ὄνομα τὴν Ἀθανασίαν . Ἀτλα-
 ἀνάμεσα εἰς τὴν διωγμὸς τῶν
 ταῖς ἐπιβλαῖς τῶν ἐχθρῶν ,
 τὸ θανάτου βασιλῆα μεγαλόφυ-
 χος , χωρὶς τὴν φύγῃ ποτὲ ἢ
 νον , τὴν Κόσμον ὅλον τῆς Ἐκκλη-
 Ηρακλῆς ὅχι μὲ τὴν ῥάβδον ,
 γλώσσαν , καὶ μὲ τὴν κάλαμον τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

κεφαλαῖς, καὶ θανατώνει τὴν φοβ
 τῆς αἰρέσεως, ὅπως διὰ τὰ φαρ
 ὀρθόδοξον Πίσιν, εἶχε φέρη ἀ
 τὸ ἄδω ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ε
 Ἡλίου ὁ Ἐωσφόρος τῶν αἰρετικῶν
 Πολυόμματος Ἄργος ἀγρυπνᾷ π
 λαξιν τῆς Χριστιανικῆς ποιίμνης
 τὸ ἀρπάσῃ σατανικὸς λύκος και
 τον, καὶ μακρύνοντάς το ἀπὸ το
 νὰ τὸ θανατώσῃ εἰς τὴν ψυχὴν.
 ρεως μὲ ἑκατὸν χεῖρας εἰς ἑκατὸ
 μὲ ἑκατὸν πολεμᾷ, ὁ θερίζει π
 δάφναις, μετρά τὸσους θελάμβ
 πόσα τρόπαια, ὅσοι ἐσάθησαν
 ὡς ἄσροπελέκι τρέχει διὰ τὴν Πί
 Ἀνατολὴν ἕως εἰς τὴν Δύσιν, ὁ
 κινδυνόσῃ ἢ Ἐκκλησίᾳ, ἀπαντᾷ
 γῆν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν με
 νος. ὡς Ἄετὸς ἄλλῃ δὲν ἔχει γυ
 ὄμματα, παρὰ εἰς τὸν μουσικὸν
 Ἡλίον, τὸ ὁποῖον διὰ τὰ μὴν κλε
 νικὴ ἀσέβεια τὸ ἀκτιστὸν φῶς και
 σιον δόξαν, παρ' ὀλίγον νὰ ἰδῆ τ
 ραῖς θανάτῳ τὰ σκότη. ἄσεισος,

εα εἰς τὰ ἀγρια κύματα τῆς
 σκόπελος, δεῦν ψιφᾶ εἰς ταῖς ἐπὶ
 γυναικός, ὅπῃ ἐκεῖ εἰς τὴν Σύνο
 νίζει ὡς πόρνον, εἰς ταῖς ψυδ
 αἰρετικῶν, ὅπῃ εἰς τὸ ἴδιον Κ
 μαρτυροῦσι φονεᾶ Ἐ μάγον, εἰς
 τῶν ἐναντίων, ὅπῃ μὲ γλήγορ
 κυνηγοῦσι εἰς τὴν θάλασσαν, κα
 φθάσεν ὀκωλύτερα, πετῶσι κο
 μενα, εἰς τὴν δύναμιν ὅλην τεσο
 κρατόρων, ὅπῃ μὲ τόσαις ἐξορία
 νίζον, καὶ ὡς παίγνιον τῆς δυ
 εἰς ἄλλον τόπον τὸν ῥίπτου
 καθὼς ὁ Ωκεανὸς δέχεται τὰς π
 χωρὶς σύγχυσι τῶν ἰδίων τε κ
 ζι ὁ Ἅγιος καταπίνει τόσαις τα
 τόσα πάθη, χωρὶς νὰ ἀλλάξη
 καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ ποτὲ τὴν
 ληνότητα τοῦ προσώπου. Καὶ
 ἀξιοθαύμαστα, ἀνδραγαθίαις
 καὶς δεῦν κᾶνσι εἰς τὴν γῆν Α
 Ἀθανάσιον, ὡς καθὼς τὸν ἔκαμο
 Οὐρανόν; Ναι, Ἀθάνατος σᾶ
 μη, Ἀθάνατος ἢ δόξα, Ἀθάνα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ποσαις γλώσσαις σε κηρύττει ὁ
Ἀθάνατον, με ὅσαις σε ὀνομάζε-
σε ὄνομα ἈΘΑΝΑΣΙΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑ

Ποῖα τὰ Σύσειχα

Λ Ἔγομεν Σύσειχα ἕκτινα
ἓνα ὄνομα ποικιλοτρόπω
ζονται, ὅ ἀγκαλὰ καὶ διάφορα,
μως συναλλήλως μεγάλην τὴν ὁμο-
σίαν, Εὐμορφος, Εὐμορφία. Μεγ-
Μεγαλοφυχία, Βασιλεὺς, Βασίλ-
λεία, ὅμοια. Τὸ ἐπιχείρημα
ται ἀπὸ τὰ Σύσειχα. Ὁ Θεὸς
Ἐλεημοσύνην. λοιπὸν καὶ τὸν Ἐλ-
Παρθενία εἶναι ἀρετὴ τῶν Ἀγγε-
πὸν ὁ Παρθεύος εἶναι ἐπίγειος.
ἢ Ἀμαρτία εἶναι φαρμάκι τῆς ψ-
πὸν ὁ Ἀμαρτωλὸς φαρμακόμετα
μαρτάνει. Νὰ ὅ τὴν αὐξήσιν εἰς
Ἐλλάδος, τῆς ὁποίας διὰ νὰ κηρύξ-
ξαις, ἐκέρασε ταῖς ἑκατὸν τῆς γ

Φήμη, Ἐὐσερον ἀπὸ τούτων αἰῶν
 θῶς ἀκόμι δὲν ἔρρηκε, ἔττι ἔτε
 ἔρρη τῶν ἐπαίνων τὸ τέλος.

Τί γελάς, ὦ φθονερὲ τῆς Ἑλ-
 λης; ναὶ καὶ εἶναι ἀλήθεια, πῶς ἔ-
 οὐ νῆς τῶν ἀνθρώπων κεράζονται
 διηγᾶται, τοῦτος ναὶ θαυμάζη τ
 τὰ εὐδοξία μεγαλεῖα. Εἶπε, ὁ
 δεῦ σὺ πνίγη μέσα εἰς τὸν λα
 φωνὴν καὶ τὸν λόγον, πόθεν ἀνέτ
 Ἡἷλοι τῆς σοφίας, με ταῖς ἀ
 ὁποίων ζολισμένοι οἱ ἄλλοι, φαίν
 ρες, ὅπερ τάχα ἠθέλαν ἦσαι σκα
 βνα; δεῦ ἀσραφαν ἀπὸ τὴν Ἑ
 ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τόσοι φιλόσοφ
 μέσα εἰς τὴς ἄλλας οἱ Ἀριστοτέλ
 τῶνες, τῶν ὁποίων τὰ λόγια δέχεσ
 σκυνᾶ ὁ Κόσμος τῶν εὐαρέτων
 πείποδος, τότε διδάσκαλοι, ὅτα
 ποιῶν ἡρώων. τοῦτοι λέγω ἔ
 δεῦ εἶναι Ἑλληνας; Ποῖον γένος ὡ
 ληνικὸν ἐμπορεῖ ναὶ δείξη εἰς τὴν
 τέχνην εὐα Ὀμηρον, ὅπερ τυφλὸς
 ματα ἦτον ἡ κόρη καὶ τὸ φῶς τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

εἷνα Πίνδαρον, ὅπῃ χύνοντας ἀπὸ
 ὄσους σίχους, τέσσα ρόδα καὶ ἄνθη,
 χαν εἰς τὴν γλῶσσαν ἢ μέλισσαι
 πιπιλίσεν τὸ μέλι καὶ τὴν γλυκύτη
 Ἀεισοφάνη, εἷνα Εὐριπίδη, εἷνα
 Ἐπόσους ἄλλους Ποιητὰς, ὅπῃ διὰ
 φανώση, ἐμαΐδισε ὁ Ἀπόλλων ταῖς
 ὄλαις τῷ Ἐλικῶνος; ὁ Δημοσθένης
 τὴν Ἑλληνικήν εἶναι ὁ ἀρχηγός,
 τῶν Ῥητόρων; ὁ Εὐκλείδης, ὅπῃ εἰς
 θεματικὴν ἐπλεξε τῆς ἰδίας τε κε
 σους σεφάνους, ὄσους ἕκαμε κύκλους,
 σε εἰς ἀθανασίαν τῷ ὀνόματος τῶς
 μίδαις, ὄσα ἔρηκε τεύγωνα Ἐ
 γήματα; Ὁ Ἰπποκράτης, ὁ Γα
 τῆς Ἰατρικῆς τέχνης, ὅπῃ χεῖς
 ὡς ὁ Προμηθεὺς τὴν φωτιὰν ἀπὸ
 κὴν σφαῖραν, ἐμφύχωναν τῶς νεκ
 μέ ποτὰ θαυμαστότερα ἀπὸ τὴν κρα
 Ἑλένης τῶν ἐπότιζαν τὴν ζῶην; ὁ
 δρος, ὅπῃ διὰ τὴν στρατηγικὴν ἀνδρεί
 εἰς τῶς πολέμους ἄλλος Ἄρης, καὶ
 τας ἔχει μάχαιραν, ἀμὴ ἀσροπελέκ
 σκυνάτο ἀπὸ τὴν Κόσμον ὡς παιδί

λος Διός; καὶ τέλος ὁ Θεκυδίδης
 ρίαις, ὁ Ξενοφῶν, ὁ Πλάταρχος,
 ὁποῖον βλέπομεν θησαυρισμῶν
 καὶ μαθήσεως, καὶ σοφίας (δὲ
 πόσες ἄλλες εἰς καὶ ἐπισήμην
 ὄχι ἀπλῶς εὐαρέτους ἀνδρας, αὐτοὶ
 καὶ Ἡμιθέες) τῶτοι ὅλοι δεῦν εἰς
 Ἑλλάδος γόνος καὶ τέκνα; Πῶς αὖ
 καδημίαις τῶ Θεῖο Πλάτωνος;
 πατοὶ τῶ μεγάλῃ Ἀριστοτέλῃ;
 πάγοι τῶν σοφῶν Ἀθηναίων; πῶς
 Στοϊκῶν Φιλοσόφων; πόθεν οἱ
 Σόλωνες, καὶ οἱ ἄλλοι νομοθέται
 πόθεν οἱ νόμοι, ὅπῃ ἕως τὴν σήμε
 ρα τὸν Κόσμον; ὡσὰν νὰ μὴν ἔφθ
 φία, διὰ νὰ τὸν κυβερνήσῃ, πα
 Ἑλλήνων; Διατί λοιπὸν, ἀδὲν ἔχ
 ἰδῆς τὸσον φῶς, ἔχεις γλώσσαν
 ὡς ἄλλος Κέρβερος; Ἄλλ' ἀκῶ,
 ὕστερον ὅπῃ τὸ φῶς τῶ Εὐαγγελ
 σκοτὶ τῆς πλάνης, καὶ ἔλαμψε
 σμον ἢ Πίσις, ἐσβύσθη καὶ τῶν
 δόξα, Σφαίνεις πονηρῆ, διατὶ ποτ
 ψε περισσότερον, παρὰ ἀνάμει

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ἀκτίνας τῆς Πίστεως . μάρτυρας
ζώνυμος πολιτεία . τέτη ἄς εἶπη ,
δασκάλος τῆς ἔδωκε ἡ Ἑλλάδα ,
ἰδρωτας τῶ ὄρωσώπε , με ἔξομο
κινδύνος , καὶ με χίλαις ἄλλαις
εἰαις ὑπερμάχησαν διὰ τὴν Ἐκκλη
σας Ποιμένας , ὑπὲρ με τὸ γάλα
βείας ἔθρεψαν λαὸς , Χώραις , Βα
με τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον ἔδιωξα
τὸς σατανικὸς λύκος . πόσος ἐμπ
τας , ὅπερ ἀνάμασα εἰς ταῖς τρικ
αἰρέσεων , εἰς τὸς σκληρὸς ἀνέμους
μῶν , εἰς ταῖς ἀστραπαῖς τῶν ἡκ
μαχαίρων , εἰς ταῖς βρονταῖς τῶν
ὅπερ ἐφοβέριζαν χίλιος θανάτους ,
σαν τὸ σκαφίδιον τῶ Πέτρῳ , διὰ ν
κρούνη ποτὲ ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς α
πόσος Γεωργὸς , ὅπερ ξερρίζωνοντας
καρδίαις τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἀκαί
πλάνης , ἐφύτθυσαν τὸ δένδρον τῆς ε
εἶναι ἡ ἀληθινὴ καὶ καθολικὴ Πίσι
φύρα , ὅπερ σολίζει τὴν Ἐκκλησίαν ,
φη εἰς τὰ αἵματα τῶν γενναίων κα
φόρων Μαρτύρων , ὅπερ ἐγείνησε ἡ

ὁ Σέφανος, ὅπῃ τῆς Σεφανιώνει τ
 δεῦ ἐπλέχθη μὲ τέτα τὰ ρόδα,
 κείνης, ὅπῃ ἐβλάσπισαν εἰς τὴς
 κήπης; τὸ σκῆπτρον, ὅπῃ ἔχει, ὅ
 ἢ ἄλλην Χώραν, ἀλλ' εἰς ὅλην τὴν
 δεῦ τῆς τὸ ἀπόκτησαν οἱ Ἀθηναῖοι
 γόμοι, οἱ Βασίλειοι, οἱ Χρυσό
 τῆσοι ἄλλοι Πατέρες Ἐ ὑπέρμαχ
 θείας, ἀρπάζοντας ἀπὸ τὴν τι
 σατανικῆ Κοσμοκράτορος τὰ Βασίλ
 τάζοντας τέτα εἰς τὴν γλυκὴν ζυγο
 ρῆ; τέτοι δεῦ ἐκίρυξαν μὲ τὴν γλ
 ἐβεβαίωσαν μὲ τὸν κάλαμον, δε
 ναν μὲ τὰ βιβλία, δεῦ ἐμαρτύ
 θάυματα (ὅπῃ ἐθάύμασαν, κα
 σι οἱ αἰῶνες) τὴν Πίσιν, τὰ δὲ
 ἐκείνη ὁμολογᾷ, Ἐ κρύπτει; Μ
 Ἐσὺ, ὦ Οὐρανέ. εἶπέ Ἐ Ἐσὺ μ
 λον γλώσσαν τῆς χειρῶν ἡμῶν Ἐ
 δοξαίς. Πᾶ εἶδες τὴν πρώτην φ
 πους νὰ περνοῦσι μέσα εἰς τὰς ἐρ
 τῶν Ἀγγέλων, καὶ νὰ ἀντιλαλῶ
 κῆς ὕμνος ἐκεῖνα τὰ δάση, εἰς τὰ
 ἀκούοντο παρὰ ἢ ἀγγελιαί φωναίς

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ποῦ εἶδες τὰ ὄρη πετρώδη καὶ ἄ
 βλαστάνουσι ἄνθη τῶν ἀρετῶν, καὶ
 θαυμαστῆς ἀγιοῦτος; πῶς εἶδες τόσ
 δείσας, ὅσα Κοινόβια, καὶ τέσες
 χωρὶς ἁμαρτίαν καὶ πταῖσμα, ὄ
 ζοντας; πόθεν ἐξερρίζωσας τόσας κ
 νασόλισης τῆς ἰδίης σε κήπης; πο
 γησας τόσα ῥόδα, διὰ νὰ μυρίση μ
 ὁ Παράδεισος; πόθεν ἐμάζωξας
 νικας, τόσαις δάφναις, διὰ νὰ ῥο
 τῆταις, Ἐ νὰ σεφανώσης μετ' ἐκεῖ
 γάλα Βασιλέως τὸν θρόνον; ποῖοι
 Ἑλλάδα σε ἐχάρησε τὰ πλέα ὑπ
 ρα, ὅπου νὰ σε ἀσράπτουσι εἰς
 μα; ποῖοι παρὰ οἱ Ἑλληνας ἐσάθη
 νοι, ὅπως σε ἐλύκαναν τὸν δῦμορ
 ξίαν μετ' τὸ γάλα τῆς παρθενίας, ὅ
 γράφισαν τὴν θαυμαστὴν Ἰεὺν με
 ὅπως ἐχυσαν διὰ τὴν Πίσιν, Ἐ με
 ταῖς, ὡς μετ' ἰμίαις πέτραις, σε ἐκ
 μακαρίαν Ἐ ἀσραπτηφόρον σε Πόλ
 βραχυλογίαν, ἂν ὁ Ἐωςφόρος σε
 πὸ τοὺς Ἀγγέλους, τὸ Ἑλληνικὸν
 σε καὶ τόσας Ἀγίας σου ἔδωκε,

φαίνεσαι πλέα Οὐρανός, ἀμὴ χ
 ὑπερβολὴν, ὅλος ὅλος φαίνεσ
 λάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ Γένους.

ΤΟ Γένος ἔξηγᾶται ἀπὸ
 λόσοφον Ἀριστοτέλι ἐκ
 τάρτον τῶν Τοπικῶν, ἀπὸ τὸν
 Ἀμμώνιον, Ἐ ἄλλες Φιλοσόφους
 ἄλλοῦ τρόπου. οἱ Ρήτορες ὅμως
 τρέχουσι τὴν ἀκρίβησιν, ὅτι
 σι μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τὰ τῶρα
 ὅσον φθάνει εἰς ῥητορικὴν αὐ
 χεῖρημα, λέγουσι νὰ εἶναι ἐκεῖ
 πλῆνεται εἰς περισσότερα τῶρα
 περιέχει διάφορα Εἶδη. ὅθεν ἴ
 ναι βέβαια Γένος, διατὶ περιέ
 νου, τὴν ὑπερηφάνιαν, τὴν ἀδικί
 θην, καὶ ἀπλῶς ὅλην τὴν Ἰλιάδα
 τμημάτων, ὅτι χωρὶς ἀμφιβολ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

σα κατὰ τὸ εἶδος. εἰς ὁμοιον τρόπον
 ραι ἡ Ἀρετὴ, διατὶ περιέχει κα
 δικαιοσύνην, τὴν ἀνδρείαν, τὴν σ
 τὴν ἐγκράτειαν, Ἐτὸν χορὸν ὅλ
 τῶν. Γένος εἶναι τὸ δένδρον, δια
 νεται εἰς τὴν ἐλαίαν, εἰς τὴν κυ
 εἰς τὴν μηλέαν, Ἐ εἰς ὅλα τὰ ἐπί
 δρη κατὰ τὸ εἶδος διάφορα. Τὸ ἐ
 ἀπὸ τὸ Γένος γίνεται ἔτσι. Δεὺ ε
 τία. λοιπὸν ἔτε ὑπεριφάνια. Εἰ
 τῆς ἀρετῆς. λοιπὸν ἀγαπᾷ Ἐ τὴν
 νην. Ὁ κήπος δεὺ ἔχει δένδρη. Ἐ
 πλάτανον. δένδρον, ὅπῃ ἐμώρανε μ
 εἷνα Ξέρξην εἰς τρόπον, ὅπῃ ἐφα
 μένον ὄχι εἰς τὴν γῆν ἀμὴ εἰς τ
 τῷ Βασιλέως, ὅθεν Ἐ καθ' ὥραν
 νε πλέα φιλήματα, παρ' ὅπῃ εἰς
 τῷ ἐπρασίνιζαν φύλλα.

Εἰς τὴν αὐξήσιν ὁ ῥήτορας ξανοίγ
 καὶ μὲ γενικὸν ἔπαινον ἔπαινα,
 ειν, τὰ ὄρνεα, διὰ νὰ κατέβη ἀ
 εἶδος, ἦγεν εἰς τὸν Κύκνον, ὅπῃ ε
 σκόλαλος Ὀρφῆς τοῦ ἀέρος. κα
 γενικὸν φῶγον τοὺς Αἰρεσιάρχας,

λιτόβυση ὕσερον τὸν Ἀρειον, τὸν
 τὸν ἀσεβῆ Εὐσέβιον, ἢ ἄλλον
 κερὸν βασιλίσκον ἀναθρεμμένο
 ἄδην, ἔβιζασμένον μετὰ τοὺς ἀ
 τανικῶν ἐκείνων θηρίων. Ἐμεῖς
 μὲν εἰς τὸ κοινὸν ὅλης τῆς Μάρ
 Γένος ἅς ἐγκωμιάσωμεν τῶ ἀνδ
 τοὺς δὺγονικοὺς τούτους Ἡρώας

Δεν ἔχουσι χρεῖαν ἀπὸ
 εἰαν οἱ Μάρτυρες, διατὶ καὶ τ
 ὅπου τοὺς σολίζει, μαρτυρᾶ,
 γλώσσαις, ὅσα τὸ συνθέτσει γρ
 διηγᾶται τούτων τὴν ὑπεράνθρ
 ψυχίαν. Μάρτυρα εἶπες, καὶ
 δὺθὺς χίλις σφάνες, ἔεις
 λόγον ἐσφάλιξας μύρια ἐγκώμ
 εἶναι οἱ Μάρτυρες, ἀδὲν τὸ ἰ
 ναμῖς, τὰ νύκτα, καὶ ἡ ψυχὴ
 σιανικῆς πολιτείας. εἶναι τὰ π
 τὰ ὅποια ἐσκορπίσθη τῶν θυ
 ράννων ὁ ἀφρὸς καὶ ἡ λύσσα. οἱ
 χνοὶ, ὅπου εἰς τὴν νύκτα τ
 τρείας ἔλαμψαν καὶ πλέα ἀπὸ
 ἀληθινοὶ Βεγάρροι, ὅπου ἐπολέμ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

τὸν χεῖρας, Ἐπέθυμῆσαν ἄλλ
 ματα, διὰ νὰ ἀντισταθοῦσι Ἐπε
 τῶν Ἐναντίων. οἱ μεγαλόφυχοι
 ὅπῃ δὲν ἐμίσησαν ποτὲ ἀπὸ τῆ
 μάχην, παρὰ σεφανωμένοι με δ
 Ἄρλοι, ὅπῃ ἐφύλαξαν με τῶσα ὄμ
 ἔλαβαν διὰ τὴν Πίσιν πληγαῖς,
 Δάμαλιν, ἀμὴ τὴν Ἐκκλησίαν,
 νῶ Διὸς καθαρὰν Ἐἄσπιλον νύμφη
 γοί, ὅπου με τὸ ἴδιον αἷμα ἐ
 Σταυρὸν, διὰ νὰ βλασφήση, δὲν λέ
 Χώραις καὶ εἰς τὰ Βασιλεῖα, ἀμ
 εἰς ταῖς ἀκάνθαις Ἐμέσα εἰς τὰς
 τοι, διὰ νὰ μᾶς βεβαιώσεν εἰς τὴν
 μᾶς τὴν ἐρμηνεύσαν με τὰ ἔργα,
 πλέα παρὰ Διδάσκαλοι. ἔχυσαν
 τα ἀπὸ ταῖς φλέβαις, ὅθεν εἶνα
 ρὰ Ἰπέρμαχοι. δὲν ἐκεράσθησαν
 τὲς κόπτες, ὅθεν ἐφάνησαν πλέα
 θρωποι. Ἐρώτησαι τὴν Ἐκκλησίαν
 σῶ εἰπῆ, ὅτι ἂν εἶναι μυσηκὸς Ο
 Μάρτυρες εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἀκ
 ὡς ἄστρα, Ἐτὴν σεφανώνουσι με τ
 ἂν εἶναι μυρισμείος κῆπος, οἱ Μ

φυτρώνων ἐκεῖ ἀνάμεσα εἰς τὴν
 ῥόδα, ὅπῃ βαμμυρία μὲ καθε
 νικῶσι εἰς τὴν ὁμορφίαν καθε
 ραν. ἂν εἶναι πολύτιμος ἴσως
 τυρες ἀνάμεσα εἰς τόσα πλέ
 ῶς πυρσόμορφοι ἄνδρακες, τ
 φλόγα δὲν ἐσβυσαν ἔδῃ τόσῃ
 χαῖς. Ἐπάλιν ἂν εἶναι μά
 πολέμῃ, οἱ Μάρτυρες ναί, Ἐ
 οἱ μυθολόγοι, εἶναι οἱ ἀληθεῖς
 ὅπῃ δὲ ἐκλιναν ποτὲ τὴν κεφα
 τὸ βάρος τῶν θεάμβων, δια
 σεφάνων. Ἐρώτησαι τὰ σοιχε
 ἀγίασαν μὲ τὸν θάνατον, τῶρ
 εἰς τὸν αἴρα, τῶρα κῆρ.

Βλέπεις ἐδῶ φανερώτατα,
 ὅλων κοινῶς τῶν Μαρτύρων
 εἰς τὸν καθένα Μάρτυρα κατὰ
 μὲ τὸ ἴδιον ἐγκώμιον ἐγκωμιά
 φανος, ὅπῃ μὲ ταῖς πέτραις
 ἐλιθοβόλισε τὴν ἀσέβειαν, Ἐ
 ρὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κῆ ὄκο
 εἰς τοὺς ἀσέρας. Ἐ ὁ Λαυρεντί
 τερὸς Στέφανος τῆς Ἐκκλησίας

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

δάφναις κ' εἰς τὸ ὄνομα, ὁ ὄπο
 κήθη ἀπὸ ταῖς φλόγαις, διατὶ ε
 σότεραις εἰς τὴν καρδίαν, ἀμὴ ὡς
 τὴν φωτιὰν ἀναστήθη πάλιν εἰς
 καὶ Σεβαστιανὸς ὁ εὐδοξος, ὅπῃ
 νος ἀπὸ τὸν Τύραννον ἐφάνη ἔμφ
 τρα τοῦ Θεοῦ Ἐρωτος, ἢ καὶ Ἀ
 ξότης, ὡσὰν ὅπῃ μὲ ταῖς σαίτε
 ἔθανάτωσε φερμακερώτερον Πί
 γω εἰδωλολάτρων τὴν ἀπιστίαν,
 ἰδίας ὡς μὲ πτερὰ ἐπέταξε τέλο
 Οὐρανὸν ἰδίαν τε σφαῖραν. Ἐγκα
 ὁ Θεοφόρος Ἰγνάτιος, τῷ ὁποίῃ
 τῶν ὄντων ἐφίλησαν τὰ θηρία, ἀπ
 ζοντάς τε διὰ δὺλάβειαν ταῖς σάρ
 ἐφύλαξαν ὡσὰν εἰς ἐγκόλπιον μέ
 καρδίαν. καὶ ὁ Ἀρειοπαγίτης Δ
 ὅπῃ ξαπλωμένος εἰς εἷνα σῶμα
 τε οὐδὲ ἐκοιμήθη εἰδὲ ὄνειρόθη γ
 καὶ καρφωμένος εἰς εἷνα σαυρὸν
 νον ἐδοκίμασε τὸν θάνατον, ὅτα
 ἀπὸ τὸ ξύλον ἐκεῖνο ζωντανὸς, κ
 νὰ τῷ σιμῶσῃ ὁ θάνατος. καὶ εἰ
 λογίαν μὲ τὸν ἴδιον ἔπαινον ἐπ

ὅλοι ἀπλῶς, ὅσοι ἐμαρτύρησαν
 μὲ τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωὴν διὰ τῆς
 Πίσιν, ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους
 γαλομάρτυς Γεώργιος, τοῦ ἐπὶ
 ἀκρόση ταῖς δόξαις εἰς τὸ κατὰ
 Εἶδος Κεφαλαίου, ὡσάν ὁ
 δρειωμένος ὑπέμεινε ὁ
 εἶδος, ἀμὴ πολλὰ
 εἶδη βασι-
 νων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ Εἶδος.

Αν τινὰς θέλη νὰ ξανοίξη τὴν φύσιν καὶ εἰσὶν τὰ Εἶδος διαφέρει ἀπὸ τὸ Γένος ἢ Ἄτομα, εἰ νὰ φιλοσοφήσῃ μὲ τὴν Σταγειρίτην Φιλοσοφίαν ἢ νὰ περιπατήσῃ ὄχι μὲ ταῖς Μορφῶν κήπες τῆς Εὐγλωττίας, ἀλλὰ μὲ τὰς Πορφύριον, Συμπλίκιον, ὁμοίους βαθυπώγονας Ἄνδρας εἰς τὸν πατὸν τοῦ Φιλοσόφου. Διὰ τῆν ῥητορικὴν πραγματείαν φθάνει νὰ εἴπωμεν, πῶς Εἶδος εἶναι ἐκεῖνο, ὁ ὅρος τοῦ Γένους ἀπὸ τοῦ ἴδιον Γένους περὶ ὅθεν ῥόδον, κρίνος, ὑάκινθος, νάρκισσος εἶναι Εἶδη, διὰ τὴν περιέχονται ἀπὸ τοῦ ὅπου εἶναι βέβαια Γένος. καὶ τὰς ἀργύριον, χαλκός, σίδηρος ἢ τούτα Εἶδη, ὡσὰν μέρη τοῦ Γένους εἶναι τὸ μέταλλον. Τὸ ἐπιχείρημα γίνεται ἀπὸ τὸ Εἶδος. εἶναι κρίνος ἢ ἄνθος. εἶναι χρυσίον, λοιπὸν

λον. ἔχει ἀνδρείαν, λοιπὸν ἔαρ
 εἰς τὴν αὐξήσιν, ἂν ἤθελες
 νὰ ἔλθῃς ἀπέκι εἰς τὸ εἶδος,
 κοινὸν ἐγκώμιον ὅλων ἀπλῶς τῶ
 νὰ κατέβῃς εἰς ἔπαινον μερικὸν
 μάρτυρος Γεωργίου, ἔτσι ἤθε
 λήσῃ.

Ἄμὴ ἀνάμεσα εἰς τὸς Αἴθ
 ρατικῶτας γυναιίους, ποῖος εἶ
 τάρχης, καὶ Βασιλικὸς Ἀγαμ
 νὰ ὑπερβαίνει τὸς ἄλλους ὄχι
 κορμὶ, ὅσον εἰς τὴν ἀρετὴν ἔανδρ
 ἀνάμεσα εἰς λαμπρὸς τὸσον ἀς
 φωτοφόρος Ἡλῖος ἔαντινοβόλο
 σεφανωμένος ὄχι με ἀκτίνας τῶ
 τὸς, ἀμὴ με ἀφθαρτὸν δόξαν;
 νω, ἀδὲν παραβλέπω εἰς τὸσο
 μυρμηκίαν Ἡρώων, νάτον ἐκεῖ ἐτ
 γυνικὸν ἄλογον, ὅπῃ φέρνει ὄχι
 ἀμὴ εἰς τὴν κορυφὴν τὸ σεφάνι,
 τὸ ἔβαλε ἢ τύχη, ἀμὴ ὕσερον ἀ
 ἄθλησιν ὁ Οὐράνιος Ἀθλοθέτης,
 μεγαλόφυχος θανατώνει φαρμα
 φονδὲι δράκοντας ἀνθρωποφάγοι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

τερώνοντας ἀπὸ ἐλεεινὸν θάνατον μ
 λισσαν, φαίνεται χωρὶς μύθους κ
 τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄξιός να ἔχ
 εἰς τὰς ἄλλας τὸ σκήπτρον. ἄν
 τ' ὄνομα, τὸ κηρύττει μὲ χίλι
 Φήμη, καὶ ἀντιλαλεῖ μὲ χαρμό
 πον εἰς ὅλην τὴν Κτίσιν. Ἐ δὲν τ
 Μεγαλομάρτυς, ὁ Τροπαιοφόρος
 νίτης Γεώργιος. ἐκεῖνος ὅπῃ μὲ ἔλ
 μα ἔλεγε εἰς τὸ φανερόν τὴν σκλη
 Διοκλητιανῶν τὸν Αὐτοκράτορος, κ
 γλώσσαν ἐπλήγωσε τὸν κοινὸν Τυ
 φονέα τῆς Ἐκκλησίας. ἐκεῖνος ὅπ
 εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀπόλλωνος, διὰ ν
 νήση τὰ εἰδῶλα, ἄφοβος τὰ ἔπτ
 ὄρωσῳπον, καὶ μὲ τῶ Σταυρῶ τὸ ο
 ρίζε ἐκεῖνα εἰς τὴν γῆν, Ἐ τὰς Δα
 τῶ εἰς τὴν κόλασιν, φεύγοντας λογια
 ρήφανοι ἀπὸ τὴν ἀντροπὴν να ἰδῶσ
 ράβδον, ὅπῃ τὰς ἐδάμασε. ἐκεῖνο
 τισμένος μὲ πικρὰ φαρμάκια, δι
 μέσα πικρότερον θάνατον, ὡς τὰ
 τὰ γλυκιὰ χεῖλη, δὲθὺς τὰ ἐμεταμ
 ἀντίδοτα, ὅπου τοῦ ἐφύλαξαν τὴν

δεμένος διὰ τὸν Χρυσὸν μὲ σκληρὰ
 δευταῖς ἔβλεπε ὡς βάρος καὶ τὰ
 ταῖς ἐφίλιε ὡς σολὴν τῆς ψυ-
 λέγω, τοῦ ὁποῖε τὴν γνώμην δε-
 τὴ ἢ ποικιλία καὶ ἐναλλαγὴ τῶν
 ὄψων αὐτῶν ὁ Τύραννος, διὰ τὸν φό-
 βον τὴν Πίσιν, τὴν ἐβύθη
 θη μίας φυλακῆς, ἐκεῖ ὁ Γεώργιος
 Παράδεισον, Ἐ ἀνάμεσα εἰς ἐ-
 τη δευτῆς ἔχασε ποτὲ τὴν ὄψιν τῆς
 αὐτοῦ ἔβαλε ἐπάνω εἰς τὰ σῆ-
 νον, ἤθελα νὰ εἰπῶ, μίαν ὑπὲρ
 τραν, μὲ τόσιν ἀνδρείαν ὑπόμει-
 ἐκεῖνο ὁ Γεώργιος, ὅπου, δευτῆς ἠκού-
 σεν ἄξι ποτὲ ἀπὸ τὸν πόνον, ἀ-
 ἀπὸ τῶν ἰδίων Ἀτλαντα γενναϊότε-
 σαξε, νὰ τὸν ραπίση μὲ ἀπάνθ-
 βάρβαρος ὑπηρέτης, καὶ μὲ σκ-
 σμὸν νὰ τὸν πληγώσῃ καὶ μέσα
 λα, ὁ Γεώργιος δευτῆς ἐκράσθη
 νὰ δέχεται ταῖς πληγαῖς, οὐδέ-
 νισε τὸ δὲ γυνικὸν πρόσωπον εἰς τὰ
 πα, ἀγκαλὰ καὶ κρασμενός χί-
 λιας φοραῖς νὰ ἐκοκκίνισε ἀπὸ τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ὁ ἴδιος ὑπὲρ τῆς . Ἀμὴ ποῖα γλῶ
 ρεῖ νὰ διηγηθῆ ἢ τὴν ἀνδρείαν τοῦ
 μάρτυρος , ἢ τὴν σκληροκαρδίαν τοῦ
 τούτου θυμωμένος ἀλλάζει πάλιν
 βίασανα , Ὁ Γεώργιος δὲν ἀλλάζει
 γισμὸν , ἀμὴ φαίνεται πάντα σερρ
 Πίσιν . τὸν καίει μὲ φλόγαις , κα
 ποτὲ δὲν κρυγνύει εἰς τὴν ἀγάπην
 Χειρὸν , ἀμὴ διὰ νὰ δείξῃ πῶς
 Αἵτησαν μέσα εἰς τὰ σπλάγχνα ,
 εἰς τοὺς νεκροὺς τὸ θερμὸν τῆς ζωῆς
 νει εἰς τοὺς πόδας ποδήματα ἀπὸ
 καυμένον Ὁ ἀπτούμενον , Ὁ ὁ Ἀθ
 τζι ποδεμένος ποτὲ δὲν ἔτρεξε γλ
 εἰς τὸ βραβεῖον τοῦ Οὐρανοῦ Ὁ εἰ
 ρόπλεκτον ζέφανον . διὰ νὰ τοῦ σβ
 Ὁ τὸ ὄνομα Ὁ τὴν ζωὴν , τὸν θάπ
 νὸν μέσα εἰς τὸν ἀσβέσιν , καὶ ὁ ἀσβ
 νος ἢ ὁ λαβὴς δὲν τολμᾷ νὰ τὸν
 σβύνεται ἀπὸ τὴν περισσώτερην φ
 εἶχε ὁ Ἡρώας εἰς τὴν καρδίαν .
 καὶ ἀνδραγαθίαις τοῦ Γεωργίου . Ὡ
 Ὡ ὑπερβολὴ τῆς ἀνδρείας . ἀμὴ δ
 νεν ἐδῶ οὐδὲ τὰ κατορθώματα τοῦ

εἰδὲ ἢ λύσσα καὶ ἀσέβεια τοῦ Τι
 τὶ πέμποντας ἕνα μάγον, διὰ νο
 κινήσει μὲ τὴν σατανικὴν τέχνη
 ση τὰ εἰδῶλα Ἐ τοὺς μεγάλους θ
 οὐράνιον μογείαν ἀνοιγοντάς τε ὁ
 ὄμματα, νὰ ἰδῆ, καὶ νὰ ἀσπασ
 θινὴν Πίσιν, ἀφείσε ἀπὸ τὴν ὄρ
 καὶ λυσσῶντας ὀλότελα, ποῦ ἦς
 δῆμιοι καὶ ὑπηρεταὶ τῆς δικαιοσύ
 τε εὐθύς ταῖς φωτιαῖς, λύσατε
 ἀκουήσατε τὰ σίδηρα, ἐτοιμάσα
 τοὺς τροχοὺς, καὶ κάθε ἄλλο
 ἔργαλειον. καρφωμένος εἰς ἕνα
 κρεμασθῆ τροπαιὸν ἢ μεγάλῃς με
 οὶ ταῦροι εἰς τὰ θέατρα ἄς τοῦ
 σπλάγχνα, οὶ λέοντες ἄς τοῦ ξ
 σάρκαις, ἄς βράση μέσα εἰς τὰ
 ἄς παγῶσῃ γυμνὸς μέσα εἰς τὰ
 μὲ μίαν πέτραν εἰς τὸν λαιμὸν ἄ
 εἰς τὰ νερά τὸ ναυάγιον τῆς ζωῆς
 νὰ μὴν βλέπω πλέα, καὶ διὰ ν
 ὄμωρος εἰς τὰ ὄμματα ἀνθρώπων
 ρὸν, ἄς τοῦ πέσῃ εὐθύς χαμα
 μὲ ἠκονισμένην μάχαιραν χωρισμ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ὅτε ὁ Γεώργιος τὸν ἀυχένα διὰ τὸ
τὸ μαρτύριον καὶ ἄλλον σέφανον
λόφυχος μὲ τὴν ὄρεξιν εἶδε τὸ
ὅπου τοῦ ἔσαξε περισσότερην
τὴν καρδίαν, παρὰ αἷμα ἀπὸ τῆς
καὶ ἀπὸ τὸν λάρυγγα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ Ὁμοίᾶς.

Κ ἄνομον τὴν Ὁμοιότητα
μετ' ἄλλο ὁμοιάζομεν, ὅτι
να δειξώμεν μὲ γνωριμώτερον
ἀρετὴν, κακίαν, ἢ φύσιν ἐκείνης,
εἶναι τάχα τὸσον γνωριμὸν τοῖς
Ὁ Ὁμοίος εἰς τὸ δεύτερον τὴν
μὲ τὴν ὁμοιότητα τῆς παραχῆς
ναι ἢ θάλασσα, ὅταν ἄνεμος
φασκῶνει τὰ κύματα, ὅξηγά τὴν
τὸν θόρυβον, ὅπου ἔκανε τὸ
Ἀγαμέμνωνος, ὅταν ὄργισεν ἀπὸ
βία.

Αὐτὸς ἐπεσφόμοτο μετὰ
κλισιάων

Ἦχῃ, ὡς ὅτε κύμα
σβοιο θαλάσσης

Αἰγιαλῶ μεγάλῳ βρέμει
ραγεῖ δέ τε πόμτος.

Μὲ τὴν ὁμοιότητα τῆς μέλιτος
λες ἐξηγήσῃ καὶ ἐσὺ τὴν γλυ-
δακρύων, ὅπῃ πικρὰ ὀνομάζει
διατὶ τὰ χύνει διὰ τὸν θάνατον
φίλων, ἢ ἢ διὰ ἄλλην τῶρον
χίαν, καὶ ὅχι ποτὲ εἰς τὴν π-
σῆ διὰ τὰ ἴδια ἀμαρτήματα,
ἀληθινὴ δυσυχία τοῦ ἀνθρώπου
Ὡς καθὼς δεῦν εἶναι δυνατὸν

βῆ τὴν γλυκύτητα, ὅπῃ ἔχει
ποιος ποτὲ δεῦν ἔδοκίμασε τὸ
τῆς γῆς, ἔτσι ὅποιος δεῦν ἔκλα-
σφάλματα, ὅπῃ ἔκαμε, δεῦν ἐμ-
γιάσῃ τὴν γλυκύτητα, ὅπῃ ὁ Θε-
τὰ δάκρυα, διὰ τὰ γλυκάνη εἰς
ρὸν τὸν λάρυγγα τοῦ ἀμαρτωλοῦ
διὰ τὴν ἀμαρτίαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ι^οξούρε ὅμως, πῶς εἰς ταῖς Ο
δού εἶναι χρεῖα νὰ ἀρχινᾷ παί
ρας μὲ τὸ Ως καθῶς, ἀμὴ μὲ ἄλ
λου τρόπου, ὡς τοῦ ἀρέσει. ὡσαύ

Ο^ο μέος εἶμαι ὡς τὸ κερί

Κερί εἶναι ὁ νέος, ποῖος δού τὸ ἰ
κεῖνο, ὅταν εἶναι ἀπαλόν, λαμβ
μορφὴν, δέχεται κάθε τύπου. τ
γυλὸν μιμᾶται ταῖς σφαίραις.
κρὸν εἰκονίζει ταῖς πυραμίδαις. τ
Μαθηματικὸν Εὐκλείδην τὸ μεταλλ
τείγωνον, εἰς τετράγωνον, καὶ εἰ
σὲ φαίνεται. ἔτσι καὶ ὁ νέος, ὡσε
σκεται εἰς ἀπαλὴν ὁ τρυφερὰν ἢ
ναὶ εὐκόλον νὰ τοῦ τυπώσης κάθε
ρετῆς ἢ κακίας.

Ἡ ἀμαρτία εἰς τὴν ψυχ
ὡς εἰς τὸ κορμὶ ἢ ἀρρώσ

Ι^οδετε ποτὲ εἶνα ἄνθρωπον, ὅπ
καιρὸν νὰ τὸν ἐβασάνισε μία κακ
ρὰ ἀρρώσῃα, πῶς κείτεται εἰς ἔ
ὡς μία πέτρα ἀναίσθητος. πῶς δ

ψιν εἰς τὸ ὄρῳσωπον , πῶς δὲν
 μιν εἰς τὰ μέλη , χωρὶς ἀναπνεύ-
 πνεῦμα , βυθισμῶνα εἰς δύο λάκκω-
 τα , μαραμῶνα τὰ χεῖλη , τῶσον
 ποῦ χωρὶς ὑπερβολαῖς τοῦ δι-
 κόκαλα , Ἐ ἡ θελες εἰπῆ , να ἴ τ
 ὁ τάφος παρὰ τὸ σῶμα , ἢ να
 τὸν ἄδην ὁ Χάρος . τῶρα ἴξδρε
 μοιον τρόπον εἶναι Ἐ ἡ ψυχὴ ἐκ-
 κείτεται εἰς τὴν ἀμαρτίαν . δει-
 λος , διατὶ τῆς ἔφυγε ἡ δὲμορφία
 χάριτος . δὲν ἔχει ὄψιν , διατὶ τ
 πὸ τὸ ὄρῳσωπον ἢ θεϊκὴ εἰκόνα
 εἶναι . δὲν ἔχει δύναμιν , διατὶ τῆ
 τὸ θερμὸν τῆς ἀγάπης . ἀχαμν
 ἔργον εὐαρετον , Ἐ εἰς βραχυλογ
 νεκρωμῶνή , ἔτε ἄλλο τῆς λείπει
 ζωοποιήσῃ ὁ Θεὸς με τὴν θεϊαν
 δυναμίαν , παρὰ ὁ αἰώνιος τάφο
 σεως .

Πολλαῖς φοραῖς ὁ ρήτωρ δει-
 μίαν καὶ μόνην ὁμοιότητα , ἀμὴ δ
 ρώσῃ καλλίτερα ἐκεῖνο , ὅπου
 βάνει πολλαῖς , καὶ πολλαῖς ἀν-

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ἔκαμε ἡ ἄπειρος τῆ Θεοῦ σοφία, δι-
 γήσῃ τὴν ἀνεκδιήγητον ἀγιότητα τῆ
 νος, ἐπειδὴ καὶ μὴ φθάνοντας μί-
 στον πλῆθος ἀρετῶν μὲ πολυπο-
 μοιότητα μᾶς τὴν ἐσημείωσε.

Εἶναι ἡ Παρθένος, λέγει ὁ Θεός
 τὴ ὡς Ὁ Ἥλιος, διατὶ σεφανωμένη
 ἀκτίνας ὅλαις τῆς Θείας χάριτος
 εἰς τὰ φῶτα ὅλα τοῦ Ουρανοῦ πλε-
 πτει. εἶναι εὐμορφη ὡς ἡ Σελήνη
 μὲ τὸ φῶς τῆς ἀγιότητος σβύνει τα-
 πα ἄστρα, ὅτι διὰ τὴν μεγάλην
 θαύμασον λάμψιν ἀπὸ τὸν χορὸν
 μυσηκῶν ἀσέρων ὡς Βασίλισσα τα-
 ται. εἶναι Αὐγὴ, διατὶ ἐξώρισε τὴ
 ὅτι τὰ σκότη ὅλα τῆς ἀμαρτίας, φέρει
 τὸν Κόσμον τὴν ζωηφόρον ἡμέραν. Ἰ-
 μὲ ρεῖθρα ἐραυίων χαρίτων ποτίζει
 κλησίαν. Κυπάρισσος, ὅτι μὲ τὸ ὕ-
 βαίνει τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ διὰ τὴν
 μυρωδίαν ἐφάνη πάντα μακρὰν ἀ-
 φθοράν. Κεῖνος, ὅπου ἀγκαλὰ κὲ
 σῆσε ἀνάμεσα εἰς ταῖς ἀκύνθαις
 δυσυχίας, ὅμως δευῖ ἔχασε ποτὲ τ

Γ' αἰ. μορφον κάλλος. Ε' λαφρὴ Νεφ
 13. ἐδοκίμασε βάρος κανένα τῆς α

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ Ἀνομοίᾳ

Α' Ἄνομοια λέγομεν ἐκεῖνα
 λήλως ἔχουσι διάφορον
 Ῥητορικὴ λόγῳ χάριν ἢ Φιλ
 δὴ καὶ τῆσθε ξετρέχει τὴν σιω
 παύεται εἰς τὴν θεωρίαν τῶν
 ἀμὴ ἐκεῖνη θέλει νὰ βροντήσ
 γλῶσσαν, θέλει νὰ ἀσπράψῃ ἢ
 τίαν, καὶ παρακινῶντας τὸν
 ὠφέλιμον, εἰς τὸ καλόν, εἰς τὸ
 σκοπὸν ὄχι μόνον τὴν ἰδίαν,
 κοινὴν ὠφέλειαν τῆς πολιτείας
 ρημα ἀπὸ τῆ Ἄνομοιον ἢ θελε
 τον τρόπον. Τὸ ξεφάνι, ὅπτε
 ζει ὁ Θεὸς, δευ εἶναι δάφναις
 μαραίνονται, ἀμὴ εἶναι ἄσρα.
 θη πῦ Οὐρανοῦ καὶ ἀμάραντα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

λε κόπον, διὰ νὰ τὸ ἀποκτήσης
 λει σὲ σεφάνωση αἰωνίως τὴν κορμὴν
 τὸ κορμὶ τῆτο, ὅπου εἶναι θνητὸν
 καὶ ὠροσκαιρὸν, πηλὸς τῆς γῆς
 ἔμφυχος σωρὸς ἀπὸ βρόμης, τὸ
 τόσαις φροντίδες, τόσοι ἰδρωτες. ὁ
 πόν, ὅποιος δὲν θέλει ἔχη πε
 φροντίδα διὰ τὴν ψυχὴν, ὅπῃ εἶναι
 ἀθάνατον, ὠρᾶγμα αἰώνιον, καὶ
 τοῦ Πλάστ. Μὲ τὸ Ἀνόμοιον ἔ
 δείξει ἡ διαφορὰν τῶν νέων ὁ πᾶ
 ρισιανῶν.

Θαυμάζει ὁ νοῦς, καὶ ἀπὸ τ
 μου πηδᾶ ἡ καρδία, ὅταν λογιᾶζ
 λαϊκῶν Χριστιανῶν τὴν ἀρετὴν καὶ ἔ
 ὁ πάλιν τρέμω ὅλος καὶ φείσσω
 χάζομαι τῶν Χριστιανῶν τοῦ κα
 τὴν ὀλίγην εὐλάβειαν. Ἐκεῖνοι
 ὁ εἰς τὸ ὄνομα καὶ εἰς τὰ ἔργα,
 σεβεῖς εἰς τὴν ἔξωθεν φαντασί
 ἔσωθεν ἀσεβεῖς, καὶ πολλαῖς
 θεοὶ. φηφῆσι μύθος τὸν Οὐρα
 τασμα τοῦ νοῦς τὴν Κόλασιν, ὁ
 ψευδολογίαις τὰ ἱερά Εὐαγγέλια

εὐλογον εἰς τὰ δάση, ὡσάν να
 κ' ἦεν Ἄγγελοι. τῶρα κατο
 Χώραις, ὅ φαίνονται ἄνθρωπο
 ταῖς τόσαις ἀμαρτίαις εἶναι
 ἄλογα ζῶα χειρότεροι. τότε
 εἰς τὰ χεῖλη παρά δοξολογία
 τῶρα ὄρκος καὶ λόγια τὸσον
 ὅπερ ὅ κάτω εἰς τὸν ἄδην
 φοβερώτερα. τότε νησεῖαις,
 προσόχαις, μαρτύρια. τῶρα
 μωδίας, θεάτρα, ὅ ἡ φροντ
 διὰ τὴν ψυχὴν, ἀμὴ διὰ τὴν
 γε ἐκείνων τὴν καρδίαν μίαι
 γάπη πρὸς τὸν Θεὸν ὅ πρὸς
 φλέγει κ' τέρας, ἀμὴ ἀκαθάρ
 παρὰς ἀγάπης ἡ φλόγα, ὅ
 πιθυμία τῆς μιανῆς Ἀφροδί
 διὰ να μαρτυρήσεν τὴν Πίσιν
 ρύξεν τὸν Χειρὸν, ἔχουαν ὅ
 τὴν ζωὴν. τῶτοι αἵματώνεν τὰ
 ταπατώντας ὅ φύσιν καὶ νόμ
 ἐκείνων. Ἐκεῖνοι ταπεινοὶ δ
 παρά τὸν πηλὸν, με πὴν ὅποισ
 σαν. τῶτοι ὑπερήφανοὶ εἶναι

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

φόροι © Γίγαντες Θεομάχοι .
πάντα εἰρήνη πάντα ἀγάπη, εἰς
λεμοι, ἔχθραις, ἀλληλομαχίαι
χία τῆς Χριστιανικῆς πολιτείας
ὡ ἡθῆ, κῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕ

Ποῖα τὰ Ἐμάρτια

Η Ἀντίθεσις, ὡς καθὼς ἐ
μέ τοὺς Ῥήτορας οἱ Φιλόσο
διάφορος, ἐπειδὴ κῆ περιέχει τα
τὰ Ἀναφορικὰ, τὰ Στερητικὰ,
μονα, κῆ τὰ Ἀντικείμενα. Ἐνα
μον ἐκεῖνα, ὅπερ συναλλήλως δ
ται, ὡσάν εἶναι τὸ κρύος καὶ ἡ
ἡ ἀρετὴ κῆ ἡ κακία, ἡ πικρότης
κῆ ἡ γλυκύτης, τὸ λευκὸν κῆ τὸ μέλαν
ὅμοια. Τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τὰ
θελεν ἦσαι τοῦτο. ὁ Πέτρος δὲν
ρὸς οὐδὲ ἄγγελος. λοιπὸν εἶναι
ἡμερος. Ἡ ἀκαθαρσία εἶναι ἄ
F

σατανικὸν ἔργον. λοιπὸν ἢ
 ναὶ ἀγγελικὴ ἢ ὡραία. Σ
 νον, πῶς τὸ συμπέρασμα δε
 νόν, ὅταν ἀνάμεσα εἰς τὰ δύο
 ρίσκεται τὸ μέσον. ὡσάν. Δ
 θῆς. λοιπὸν εἶναι σοφός. Δ
 δίων. λοιπὸν εἶναι ἄνδρας.
 σπρον. λοιπὸν εἶναι μαῦρον.
 ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν καὶ σοφίαν
 τὸ μέσον, ἢ γυν ὀλίγη μάθησι
 τὸν ἄνθρωπον, νὰ μὴν εἶναι
 ὄχι διὰ τοῦτο νὰ εἶναι σοφός
 πὸ τὴν παιδικὴν καὶ τέλειαν
 εἰσκεται ἢ νεότης, ὡς καθε
 χρώματα ἔξω ἀπὸ τὸ ἄσπρ
 ρον, κτλ. Ἀναφορικὰ ὀνομα
 ἀνάμεσοντως κρέμονται, καὶ
 ὡσε ὅπου τὸ ἓνα δεῦ ἐμπορεῖ
 χωρὶς τὸ ἄλλο, ὡσάν, μαθητ
 σκαλος, στρατιώτης καὶ στρατη
 πατέρας, ἀφθέντης καὶ δῆλος
 Ἀπὸ τὰ Ἀναφορικὰ ἢ θελες
 τὸ Ἐπιχείρημα. ὁ δεῖνας εἶναι
 λοιπὸν ἔχει φεσάτο καὶ στρατ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ρητικὰ λέγομεν ἐκεῖνα , ἀπὸ
 εἷνα σημαίνει τοῦ ἄλλου τὴν σέρι
 φῶς καὶ σκότος , ζωὴ ἔθ θάνατος
 πιχείρημα . Ἐφάνη εἰς τὸν Κόσ
 λοιπὸν σαῖτδύμενη με ταῖς ἀκ
 γε , καὶ ἐσκορπίσθη ἡ νύκτα . Ἐ
 λοιπὸν ἀκόμι δὲ τοῦ ἐδέμε
 σκληρὸς θάνατος . Μαχόμε
 ἐκεῖνα , ὅπῃ ἀγκαλὰ ἔθ δὲ ἔναν
 λότελα , ὅμως ἔτε σμίγονται .
 ἔθ δὲ εργεσία . ἀγάπη καὶ ὑβρις .
 ρημα ἡθελε γυνῆ ἔτξ . ὁ Δαίμο
 ἄνθρωπον , ὡσάν ὅπῃ ὑψώθη εἰ
 νον , ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἔπε
 δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ τὸν ὠφελήσῃ
 παρακινᾷ εἰς τὴν ἡδονὴν . Ὁ ἔθ
 τὸν καθένα , ἔθ με ταῖς δὲ εργε
 καθ' ὠραν τοῦ βρέχει , καλὰ φα
 ὑπερβολὴν τῆς ἰδίας τῆ ἀγάπης .
 τοῦ θέλει ζημίαν , ὅταν τοῦ λέγει
 πατήσῃ τὸν Κόσμον , ἔθ νὰ τὸν
 γυμνός . Ἀντικείμενα τέλος λέγ
 να , ὅπῃ δὲν συναληθόσσι ποτὲ
 εἷνα ἀρνᾶται ἐκεῖνο , ὅπῃ ὁμολογ

λόγῳ χάριν· εἶμαι, δὲν εἶμαι
 δὲν σπευδάζω· βλέπω, δὲν βλέ
 μοια· τὸ ἐπιχείρημα ἠθέλεν ἦς
 Δημοσθένης εἶναι ἀνάμεσα εἰς ἄ
 πος Ρήτορας· λοιπὸν δὲν εἶναι
 ρας· μὲ τὰ Ἐνάντια ἔτξι ἠθε
 ταῖς τρυφαῖς τῶν πλεσίων, ἢ
 νὴν κατάσασιν τῶν πτωχῶν.

Διάφορος εἶναι εἰς τὸ θέατροι
 μωδίαν τῷ Κόσμῳ τῆς τῶν πλ
 τῶν πτωχῶν ἢ ζωῆ· Ἐκεῖνοι κα
 λάτια τὸσον μεγάλα, ὅπῃ φαίνο
 λαμτροφωτισμένα μὲ μάρμαρα
 να μὲ ζωγραφίαις, καὶ μὲ χρυσο
 λὴν σολισμῶνα, ἢ ὁποίων ἂν ἰδ
 ἐγγίζεν τὰ νέφη, καὶ πάλιν ἂν ξαι
 θος, φθάνεν καὶ εἰς τὸ ἄδην· Τῆτοι
 σον μικρὰ, ὅπῃ ἠθέλες τὰ εἰπῆ φ
 ὄχι κατοικίαις ἀνθρώπων· τὸσο
 ὅπου κάθε ἀνεμος εἶναι δι' ἐκεῖ
 ὅπῃ πολλαῖς φοραῖς καὶ ἀπὸ
 ξερρίζωνει· καὶ πάλιν τὸσον π
 δεῦν ἔχεν ἄλλην σολὴν, παρὰ τα
 ὅπου κρέμονται εἰς κάθε τόπον·
 ἀργυρὰ, ἢ χρυσὰ ἐνδυμένοι ἀ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ὡς Ἡλιοι, ὡς ὅπου με τὴν λά-
 πώνων ἐκείνων, ὅπου τοὺς βλέπουν
 τα. τοῦτοι καταξέσχισμένοι, ἀ-
 πάσεν τὰ γυμνὰ μέλη, τὰ ξεσκε-
 τρόπον, ὅπου ὅσοι βλέπουν, ἢ
 ἀπὸ τὴν εὐτροπὴν, ἢ ἀπὸ τὸ
 δακρῦζουσιν. ἐκεῖνοι ἀναπάουονται
 τα, καὶ ἀπ' ἐκεῖνα τοῦ Σαρδαναπα-
 κώτερα, ὅθεν μυρισμένα με ἀ-
 τισμένα με μυρωδίαις ἠθέλαν πα-
 γλυκύτατον ὕπνον ἐ τὴν ἰδίαν ἀ-
 πνίαν. τοῦτοι εἰς ξηρὰν γῆν ἢ καὶ
 πὸ τὰ ὅποια κεντημένος ἠθέλε σ-
 πνος καὶ ὁ ὕπνος. ἐκείνων ἢ τράπ-
 ἀπὸ τὸ βάρος, καὶ πλῆθος τῶν
 ὡσὰν ὅπου διὰ νὰ χορτάσεν τῶν
 κοιλίαις, ἀπομένον ἔρημα καὶ τὰ σ-
 των ἀπὸ κάθε τρυφὴν, καὶ τροφὴν
 ἔχει παρὰ δύο χόρτα, ὅπε δὲ φ-
 ρὰ διὰ νὰ ξυπνίσεν μέσα εἰς τὰ
 τὴν πείναν. ἐκεῖνος φοβᾶται, καὶ
 νὰ ὁ Κόσμος, ὡσὰν νὰ ἦτον θεοὶ
 ταφρονᾶ, καὶ περιπαίζει, ὡς τὴ
 τύχης ἐ ἀποκαθάρματα τῶν ἀνθρ-

Μὲ τὰ ἴδια Ἐνάντια ἔτξι ἢ
ση τοῦ κοινοῦμας ἐχθρῶ καὶ ε
μονος τὴν πονηρίαν, καὶ τὸρὸς
νον φύσιν ἀνεκδιήγητον πάθος.

Μισάνθρωπος εἶναι ὁ Δαίμων
τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον Τίμωνα μι
ρος, ὅθεν ἡ πίκραις μας εἶναι
ραῖς, καὶ ὅλα τε τὰ κέρδη εἶναι
πώλεια. τότε μόνον πλούσιος,
πὸ τὴν θείαν χάριν πτωχότατος
κητὴς, καὶ τροπαιοφόρος, ὅταν ν
ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ἀπὸ τὰ
πάθη δεδωλωμένοι. Καὶ τῆστι ε
ὅπῃ μὲ ψυδεῖς, καὶ νυκτεριναῖ
πάχει νὰ μᾶς ρίξῃ εἰς φανερὴν
ἀνομίαν. μὲ ἀκάθαρτον φλόγα
ση τὴν ἀγάπην τὸρὸς τὸν Θεόν.
μερυνὸς πειρασμὸς νὰ μᾶς ξυτ
μώμενα πάθη. Διὰ τοῦτο εἶναι
ἀσώματος, καὶ δεῖν παρακινᾶ π
σάρκα ἔσωματικαῖς ἡδοναῖς. εἰ
ἔθέλει μόνον νὰ ἔχωμεν εἰς τ
τα τῶράγματα καρφωμένον ἢ νῦν
νιος, καὶ βάνει πόθον νὰ μὴν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

παρὰ τὰ ὀρόσκαιρα. εἶναι ἀπλή-
ροῦν εἰς ὅλας φύσιν διττόσωπον.
ἐμᾶς τὴν φθορὰν, καὶ εἶναι ἀφθ-
συμᾶ τὴν ἀμαρτίαν, ὅπῃ εἶναι
τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, Ἐ εἶναι
ἀθάνατος. καὶ εἰς βραχυλογ-
ναί μία οὐσία ἀμέριστος καὶ
αἰρετος, ὅμως εἶναι αἰτ-
κάθε ἔχθρας, Ἐ κα-
θε ψυχολέθρου
αἰρέσε-
ως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ποῖα τὰ Μαχόμενα

Εἴπαμεν εἰς τὸ ἄνωθεν Κεφ
 τὰ Μαχόμενα εἶναι ἐκεῖ
 εἰς τὰ ὁποῖα δέσμεται πάντα
 χία . διατὶ ἀγκαλὰ Ἐ νὰ μὴ
 λα ἐνάντια , ὅμως ἔτε σμίγοντ
 φωνῶσι . λόγῳ χάριν . Μαχόμενα
 τῆτα . ἀγαπῶ , Ἐ ὑβρίζω . ἔτ
 σῶ . ὡσάν ὅπῃ ἔτε ἡ ἀγάπη ἐμ
 θῆ ποτὲ μὲ τὴν ὑβριν , ἔτε ὁ
 ἔχθραν , Ἐ μὲ τὸ μῖσος . Τὸ
 γίνεται εἰς ὅμοιον τρόπον .

Ὁ Πέτρος μὲ ἀγαπᾷ . λοιπὸν
 γώνει μὲ τὴν γλῶσσαν . ὁ δεῖνας
 θρῶς . λοιπὸν δευ μῶ πλέκει ἐγ
 φάνης . Μὲ τὰ Μαχόμενα ἐσυν
 γιοι , Ἐ Θεόσοφοι Πατέρες τῆ
 νὰ μᾶς ζωγραφίζεν τὸν Θεόν , δι
 ξεν , πῶς εἶναι μία ἑσία ἀκατ
 σαν ὅπῃ σμίγει ἐκεῖνα , ὅπῃ δε
 σμίξῃ ἡ φύσις ποτέ . Ὁ θυν λ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Θεὸς εἶναι ὁμορφος, Ἐ δὲν ἔχει
 ὄρωσῳπον. μέγας, Ἐ δὲν ἔχει κορ
 κα. πλούσιος, Ἐ δὲν ἔχει πλου
 σαυρούς. μόνος, Ἐ δὲν εἶναι ποτὲ
 πῶς μὲ ὑπερβαύμασον σοφίαν καὶ
 βερνᾶ, Ἐ βάρος δὲν δοκιμάζει ποτ
 τα σοχαΐζεται, Ἐ φροντίδα ποτὲ
 τὰ πάντα φυλάσσει, Ἐ ὄφελος ποτ
 βάνει. πῶς εἶναι ὁσπλαγχνος
 τὸν τρέμει. πῶς εἶναι ἀπειρος,
 τόπον. παρῶν, Ἐ πάλιν πῶς φ
 εἶναι μακρὰν ἀπὸ κάθε ἀμαρτωλό
 μώνεται, Ἐ δὲν συγχίζεται.
 ρεται, Ἐ δὲν ἀλλάσσεται. πῶς ζ
 ποτεσ δὲν τὲ λείπει. πῶς ἀρωτᾶ,
 τα ἰξούρει. πῶς καίει, καὶ δὲν
 πῶς φωτίζει, Ἐ δὲν εἶναι φῶς.
 ρεῖ κάθε τῶραγμα, Ἐ δὲν ἔχει
 πῶς γεμίζει κάθε τόπον, καὶ δὲ
 μί. πῶς μισθεῖ, καὶ δὲν μακρένε
 ἐγκνήθη, Ἐ πάντα ζῆ. πῶς πᾶ
 ποτὲ δὲν γηρᾶ, Ἐ ἄλλα ὁμοια,
 μάζει μόνον, ἀμὴ ποτὲ δὲν ἐμπο
 ταλάβη ὁ ἀνθρώπινος νῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ Περιτάσεως

Ο Τόπος τῶν Περιτάσεων
 βαθύπλευτος, ὅπερ δὲ
 ρας τὸσον πτωχὸς εἰς τὸ λέγε
 μὴν δέρισκη εἰς τοῦτον ἀνεαγ
 σαυρὸς ὅλης τῆς Εὐγλωττίας
 πικρὸς ἑπτὰ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὅ
 ἑπτὰ ἐκεῖνα ζώματα τοῦ χρυσο
 ἔπου πλημμυρίζουσι, ὅ καρπο
 τὴν Αἴγυπτον, ἀμὴν καὶ θε ἀκα
 τῶ ἀνθρώπου. λέγονται Περι
 τήν Περι τῶ ὄρθου, ὅπερ σημα
 διατὶ περιτρυγυρίζουσι καὶ θε
 δέρισκονται εἰς καθε ὑποκείμε
 νὰ ταῖς ἐνθυμᾶται μὲ περισσ
 λίαν ὁ φιλομαθὴς, ἠθέλησα να
 σφαλίζω εἰς τούτους τοὺς δύο
 θεια χωρὶς ποιητικὴν χάριν, ὅ
 καρπὸν ὅ ὠφέλειαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ποῖος . Τί πρᾶγμα ἔπρα
τί . Μὲ ποῖον τρόπον
Μὲ τίμος τῆν βοήθειαν
ποιῶν Καιρὸν , καὶ Τότ

Ἡ πρώτη Περίσασις εἶναι , τὸ
καὶ σημαίνει τὸ ὄρωσῶπον καὶ
ἐκεῖνον , τὸν ὁποῖον ἐπαινᾷ ἢ ψέ
ρας . ἢ γυν ἂν εἶναι θυγατρὸς , ἢ ποτα
μορφος εἰς τὴν ὄψιν , ἢ ἀχιμος .
τὸ κορμί , ἢ γιγάντειος . νέος εἰς τὴν
ἢ γέροντας . Ἐλπινας τὸ γένος , ἢ
ρος . σοφός , ἢ ἀγράμματος . ἐχθρ
λος . πτωχός , ἢ πλεσίος . τεχνίτη
ρίς τέχνην , Ὁ ὅμοια .

Ἡ δεύτερη Περίσασις εἶναι , τὸ
μα ἔωραξε . ἢ γυν ἔνδοξον , ἢ ἀτιμ
βερὸν , ἢ ὠφέλιμον . δίκαιον , ἢ ἀ
σκολον , ἢ εὐκολον . ἠρωϊκὸν καὶ ἀξ
ἢ καταφρονεμεσίον καὶ φόγος ἀξιον .
παράδειγμα θέλω ἐξηγήσει Ὁ ταῖ
ταις Περίσασες , ἢ γυν τὸ ὄρωσῶ
ἔργον .

Κάθε σε ὠραξίς εἶναι ἠρωϊκὴ ,

ἔργον εἶναι ὑπερθαύμασον Ἰσο
 θρωπε . ὅμως τοῦτο ὑπερβαίνει
 καὶ ὄρθως ὅπῃ καὶ μόνον τὸ λ
 ἐκστατικὸς μὲν ὁ ἔξω φρενῶν
 τισμένος εἰς τὰς πόδας ἑνὸς Ἰ
 Ἐσὺ γὰρ πλύνης μετ' ἐκείνας
 ὅπῃ ζάξεν τὸν Ἥλιον ; Ἐσὺ γὰρ
 ἐκείνα τὰ χεῖλη , ὅπῃ χω
 βλασάνει τὰ ῥόδα , τὰ βρομε
 λι τοῦ σώματος ; ἂν ἠθελες
 εἰς ὑπόθεσιν πλέα εὐδοξον τὰ
 θαρὰ πνύματα τοῦ Οὐρανοῦ ,
 τῶν ἄγμα , ὅπῃ γὰρ φέξῃ ὁ Κόσ
 τρομάξῃ ὅλη ἢ ὄρατῇ , ὁ ἀόρα
 Ἐσὺ ὑπηρετᾷς ἕνα σκώλικα
 ἄνθρωπον ὅχι ἐλόφθερον , ἀμ
 ἀπὸ τῆν φιλαργυρίαν , εὐὰ ἀτ
 τῶροδότιν . Ἐσὺ ἢ Αὐτοσοφία
 τὸ ἄνθος τῆς Θεότητος , ὁ
 χαρίτων , ἢ ἔμφυχος Παντ
 πορφυρογενήτης Βασιλοῦς , ὁ
 Θεός , κτλ .

Ἡ τρίτη Περίσασις εἶναι ,
 σημαίνει τὸ τέλος , διὰ τὸ ὅπο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

μα γίνεται, ἢ γυνεὶ διὰ δόξαν, διὰ
 διὰ τιμὴν, διὰ θεῖον ζῆλον, διὰ
 διὰ φιλίαν, διὰ ἔχθραν, διὰ ἐκδ
 πτωχείαν, διὰ κέρδος, ἢ ἄλλο τέ
 Παράδειγμα, ὅπως τὰ φανερώνη
 τούτην Περίσασιν, ἅς εἶναι ὁ
 κεκρυμμένος εἰς εἷνα πηγάδιον.

Δεὸν εἶναι πάντα ἡ φυγὴ σημε
 Βε. ἔφυγεν ὁ Ἀθανάσιος, ἀμὴν
 τόση τοὺς ἔχθρους, φύγοντας κα
 νοςσι Ἐοὶ Πάρθοι. ἐκρύφθη, α
 φυλάξῃ μεγαλόφυχος τὴν ζωὴν κ
 λος κινδύνες, καὶ διὰ περισσότε
 ἐκατέβη εἰς εἷνα πηγάδιον, ἀμὴ
 λεμήσῃ καὶ ἀπὸ μακρῶν μετὸν κα
 ἔκαμε καὶ παρῶν μετὸν γλῶσσα
 γώνοντας μετὰ ἄρματα τῆς σοφί
 ρεσαις, τὰ εὐγὴ εἰς κάθε ἀγῶνα
 μον τροπαιοφόρος. βέβαια ὡς ὁ Γ
 μάς φύγει κατ' ἡμέραν ἀπὸ τοῦ
 Ἡμισφαίριον, Ἐκρύπτεται εἰς
 ποδας, ἀμὴ διὰ τὰ σκορπίση ἀπὲρ
 νοβόλον σαίτα τὰ εἰάντια σκότη,
 Ἐξολοθρεύσῃ τὴν Αἰθιοπίαν ὅλην

Ἡ τετάρτη Περίσσεις εἶνα
 τρόπον, ἢ γυν, πῶς ἐγίνη τὸ ὄν
 ὅπῃ ἐπιχειρῆται, Ἐ διηγάτ
 Ἡ ἑλες ἐξηγήσης τέτιν τὴν τ
 ἢ ἑλες διηγηθῆς τὴν χαρὰν τ
 μεγαλοφυχίαν τῆς καρδίας,
 νότιτα τοῦ ὄροσώπτε, με τὴν
 χαν εἰς ταῖς ἐξορίαῖς οἱ Ἀἴθ
 οἱ Χρυσόσομοι, ὡσάν να μὴν ἐ
 ἐρημίαις καὶ πάθῃ, ἀμὴ εἰς
 θειάμβες. Παράδειγμα σου
 Ἡρωδιάδα, ὅπῃ με ἓνα χορὸ
 καρδίαν τοῦ Ἡρώδε, καὶ εἰς
 Προδρόμῃ τὴν κεφαλὴν.

Ἐκάθετο εἰς βασιλικὴν τράτ
 ὁ Βασιλεὺς σεφανωμένος με τῆς
 τραπας τῆς Πόλεως, Ἐ με τοῖ
 τῆς Γαλιλαίας. ὅλοι εἰδωλολάτ
 γασρός, καὶ τῶ Βάσιχῃ ἱερεῖς
 ἀνάμεσα εἰς ταῖς χαραῖς καὶ
 χεται μία εὐμορφη, ἀμὴ ἀδία
 ἢ ὅποια ἀγκαλὰ καὶ με τέχνην
 κινισμένα τὰ μάγυλα, μ' ὅλα τῆ
 μητρός εἶχε ἐξορίση ἀπὸ τὸ ὄρο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ἐντροπὴν . χορεύει ἔμπροσθεν τῶν
 καὶ τῶν καλεσμένων ἐκείνων Σατ
 δᾶ , καὶ μετ' ἑλαφρὸν πόδα τῶρα
 αἶρα , καὶ χάσκον ὅλοι ἀπὸ τὸ
 τῶρα σφιγογυρίζει τὸ εὐμορφον
 κάνει λαβυρινθῶς , μέσα εἰς τὸ
 χάνονται τὰ ὄμματα . Ἀμὴ ὦ ἐπί
 τῶν γυναικῶν . χορεύοντας μετ' ἑσ
 σιχῆς τέχνης , κάνει τὴν Ἡρώδην νᾶ
 ση τῆς νόμῆς τῆς Θεᾶς καὶ τῆς φύσεως
 κλῆς ἐκείνης τῶν ποδῶν μαγδύει
 τοῦ Βασιλέως , καὶ μετ' ἑσφιγογ
 σώματος τῆς ζαλίζει τὴν κεφαλὴν ,
 ἰδὴ τὴν ἀνομίαν , εἰς τὴν ὁποίαν
 μος εἶχε νᾶ πέση . μετ' ἑσ τὸν χορὸν
 κινᾶ , νᾶ φονεύσῃ εἰς τὴν φυλακὴν
 μον Ἰωάννην , καὶ διὰ νᾶ μὴν β
 ὁ Κόσμος ταῖς ἀκαθαρσίαις τῆ
 μπρὸς , τὸν κάνει νᾶ σβύσῃ μετ'
 θανάτῳ τὸν ἔμφυχον ἐκεῖνον Λύ
 βραχυλογίαν μετ' ὀλίγα πηδήματα
 κίζει τὰ ζυγία τῆς δικαιοσύνης ,
 λαιμὸν κάνει νᾶ πέση εἰς τὴν γυ
 νην τὴν κεφαλὴν τῆς Προδρόμου .

Ἡ πέμπτη Περίσσις εἶνα
 Κοίθειαν . καὶ σημαίνει ὅλα
 συντρέχουσι , καὶ συμβουλεύουσι
 ἅσαν εἰς ἓνα πόλεμον τὰς στρα-
 πολίτας , τοὺς φίλους , τοὺς ἔξω
 καὶ ὅμοια . καὶ πάλιν τὰ ἄρματα
 θῶν , κοντόργια , σαΐταις , καὶ τὰ
 ἐκεῖνα ἐργαλεῖα , ὅπερ ἀσραπτε-
 ροῦσι , ὅταν εἶναι γαλινομο-
 νος , καὶ ἀννέφαλος . Μετὰ τὸ παρ-
 ἱέρων Ἀποστόλων , ὅπου χωρὶς
 ἄρματα ἐκαταπάτησαν τὴν δύνα-
 μιν Ἀδὰ , καὶ νικηφόροι ὑπέταξαν ἐ-
 χειροῦ ὅλον τὸν Κόσμον , ἔτιζεν ἡ
 ση τέτην τὴν Περίσσιον .

Εὐμορφη νίκη . εὐμορφος θε-
 μοιον δεῦν εἶδε ποτὲ εἶδε τῆς πα-
 τὸ Καπιτώλιον . ἄνθρωποι ἀπὸ
 τοῦ Ἄρεος , γυμνοὶ ἀπὸ πλῆθη-
 ταῖς νησεῖαις , ἡμεροὶ διὰ τὴν
 ὀλίγοι εἰς τὸν ἀειθερὸν διατὶ δ-
 νοντας ὄχι φλόμπρα τοῦ πολε-
 Σταυρὸν σημεῖον τῆς Εἰρήνης , καὶ
 ὄχι μετὰ ταῖς βρονταῖς τῶν τυμ-

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

με ἀσθενῶν καὶ ἀγράμματον
 Χειρὸν ἐπὶ τὴν Πίσιν, καὶ ἀσ
 λέγω με ταῖς ἀσραπαῖς τῶν ἡ
 δῆρων, ἀμὴ μετ' ἐκείναις μιᾶ
 του. χωρὶς νὰ γεμίσῃ τὴν γ
 τα, χωρὶς νὰ σκεπάσῃ τὴν θ
 ἄρμενα, χωρὶς πληγαῖς, χω
 ταπατοῦσι τὴν ἀσέβειαν, νικῶσ
 ρίπτοντας χαμαὶ τὰ εἰδωλα, ο
 πλάνην, ξορίζοντας τὸ ψευδο
 τὸ ὄνομα τοῦ Χειρῶ, καὶ τὴν
 ξαπλώνεται ἡ γῆ ἐπὶ ὁ Κόσμος.

Ἡ Ἑκτὴ Περὶ σάσις, ὅπως εἶ
 καιροῦ, σημαίνει ὅλας ἀπλῶς
 παρόντα, μέλλοντα, ἢ ἀπερα
 μέραν, ὅταν ἀσράπτει ὁ Ἡλιος
 τα, ὅταν εἶναι βυθισμένος εἰς τ
 σμος. εἰς καιρὸν βροχερὸν ἢ
 ἐορτάσιμον ἢ καματερόν, θέρμ
 πολέμου ἢ εἰρήνης, καὶ Παι
 της τῆς Περισάφειος ἀς εἶναι τ
 νο τῶ Νικολάου, ὅταν ὁ Ἅγιος
 ἀνάμεσα εἰς τὴν σκότι ἐβοήθη
 χρυσίου ταῖς τρεῖς ἐκείναις π

ἐκινδύνουσαν, νὰ χάσεν τὴν ἰδίαν
 νίαν. Ἦκασεν ὁ Νικόλαος, τ
 λιος ἐκεῖνος πατέρας, διὰ νὰ διώξ
 τι τὴν πτωχείαν, ἐλόγιαζε νὰ
 σπῖτι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ διὰ νὰ
 γον χρυσίου, ἤθελε νὰ πελῆ
 τε θυγατέρων τὴν παρθορίαν
 ζοντας ἀπὸ μέσης ψυχῆς, κλα
 μὰ δάκρυα, λοιπὸν, ἔλεγε, τ
 ναις, ὅπῃ φαίνονται ἢ τρεῖς Χάε
 ραδείσθ, θέλωσιν ἀλλαχθῆ εἰ
 νύας τοῦ ἄδης; λοιπὸν διὰ ὀλίγον
 σι νὰ δώσεν εἷνα θησαυρὸν, ὅπῃ
 τερος, ἀπὸ ὅσα πλῆθη κρύπτε
 καὶ περισφαλίζει ὅλος ὁ Κόσμος
 τρισήλιος ἐκείνη εὐμορφία ἔχ
 τὸ φῶς καὶ τὸ κάλλος, καὶ νὰ
 ἢ νὰ εἰπῶ καλλίτερα, φωλεῖ
 νοφόρων Δαιμόνων; ὄχι, δὲν θε
 ρηθῆ ὁ Οὐρανὸς ἀπὸ πόσον εὐμο
 δεῦ θέλω, νὰ ἀποκτήσῃ ὁ ἄδης
 σον καθαρὰς, καὶ κείνης τῆς
 Ἐγὼ, ὡ ἔρωται, θέλω σὲ τζακίσ
 ταις, ὅπου χωρὶς πληγὴν θανατ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ὦ Ἐωσφόρε, θέλω σε ξεχίσση
 καὶ θέλω σε ἀφανίσση καὶ κάθε
 Ἐ΄τζι ἐμίλησεν ὁ Ἄγιος. ἀπέκει
 ὁ Ἥλιος ἐκρυψεν ὄλαις τὰ ταῖς
 καὶ ἐσβύσθη ὀλότελα τὸ φῶς τῆς
 ἀνάμεσα εἰς τὰ σκότη τῆς νυκτὸς
 ὁ Οὐρανὸς κερασμένος εἶχε σφαλ
 ρον ὄλατου τὰ ὄμματα, ὡς εἴποι
 λήνη ἀγρύπνα, οὐδὲ ἄλλο μικρὸν
 εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ ἀργυρὸν βλέφα
 ῶσαν καὶ ἦτον ὄχι ἀεργέτης ἀμὴ
 τρέχει γλήγορος εἰς τὸ πτωχὸν ἐ
 τι, καὶ ρίπτωντας μέσα, δεῦν λ
 ἢ δύο, ἀμὴ τρεῖς φοραῖς, πολὺ
 ἔδιωξε μετὰ τὴν πτωχείαν, καὶ
 πτωχείαν καὶ θε κακὸν καὶ ἀπρε
 μόν, καὶ ἐφάνη ἄλλος Ζεὺς, ἀμὴ
 πατος, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν χρυσε
 βροχὴν δεῦν ἐκέρσδυσε τῆς Δανάης
 λαξε τριῶν παρθένοι τὴν θεάρες
 νίαν.

Ἡ ἑβδόμη καὶ ὕστερη Περίσασις
 ποῖον τύπον. καὶ σημαίνει ὅλας ἀδι
 τόπως, ὑψηλὸν, χαμηλὸν, ὄρθον

πεν, κρυπτόν, φανερόν, ἱερόν, α
 πτερόν, ἀκαρπυον, ὠφέλιμον, ἐπίξ
 δια ταῖς ἀκάνθαις, τρυφερόν
 κατάσκιον δια τὰ δένδρη, κῆφ.
 Εἰς ποῖον τόπον, ἤγυν εἰς τὴν
 θάλασσαν, εἰς τὰ ὄρη ἢ εἰς τὴν
 τὴν Ἐκκλησίαν ἢ εἰς τὴν στρατ
 τὴν γενὴ ἢ πλατεῖα, ἔρημος ἢ
 πος, κῆφ. ἢ ὁποῖαις Περίστα
 πάντα ὕλην τῆ ρήτορος, δια να
 ἐπειχειρίζεται. Να κῆ ἐδῶ τὸ τ

Αἰμὴ ἀς ἰδοῦμεν, σὰς παρα
 ἐξώμεσεν ἢ παράνομος Εὐδοξία
 σομον Ἰωάννην, κῆ εἰς ποῖον τό
 τοιοῦτον ἀξίου Ἀρχιερέα, δια να
 πρὸς εἰς τὰ ὄμματα ἄλλον Πρόδ
 ἐλέγχῃ. ὁ Κεκεζὸς, ποῖος δὲν τὸ ἰ
 ὁ τόπος τ' ἐξορίας, ὁ Κεκεζὸς εἶνε
 τῆ Χρυσόμομ. τόπος ἀκαρπυος κῆ
 σπαρμενός ἀπὸ ἀκάνθαις μόνον κ
 τόπος ἔρημος ἀπὸ ἀνθρώπων, ὡς ε
 λες ἰδῆ ἄλλο, παρὰ τὴν ἐξορία
 ἐξορισμένου Ποιμένα. χωρὶς νε
 βρέξῃ τὰ χεῖλη, χωρὶς χόρτο, ὁ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

τοῦ θρέψῃ τὴν ζωὴν, ἀμὴν γὰρ τοῦ
 θάνατον. χωρὶς σκιάς, ὅπου
 ἡλιακὴν αἰτίαν, καὶ χωρὶς μικ
 πασμάτων, γὰρ τὴν διαφεντέυσῃ ἀπο
 χαῖς, καὶ ἄλλαις ὑβρεῖς καιροῦ
 μ' ὅλα τούτα ὁ Χρυσόσομος εἰς
 ἔρημον εὗρηκε τὸν θησαυρὸν τῆς
 καὶ ἀπὸ τὴν ἄκαρπον ἐκείνην γῆν
 σαις καὶ τόσαις ταῖς δάφναις, ἐ
 νετο ἄγερα διὰ ταῖς ἀκάνθαις, ἀ
 ερισμένη, Ἐ γεμάτη ἀπὸ φοίνικα
 φόρως. ἡ φωναῖς τῶν θηρίων ἤταν
 εἰς τὰ αὐτὰ τῆς Ἁγίας, ὁ φόβος
 πτον ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ τρυφή τῆς
 χῆς, καὶ τὴν πρόσκαιρον ἐκείνην
 δευ' ἐβλεπον ὡς τόπον βασιλείας
 ὡς κατὰ κίαν τῶν Χαρίτων
 καὶ ὡς ἐπίγειον Οὐραν
 νὸν καὶ Παρά
 δεῖστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ποῖα τὰ Πρότερα

Πρότερα λέγονται ὅσα κατὰ
 τρώτα . ὡσάν ἡ πληγὴ
 βαία εἶναι τρώτερη ἀπὸ τὸν θάνατος , ὅπῃ εἶναι τρώτερος ἀπὸ τὸ δρον , ὅπῃ εἶναι τρώτερον ἀπὸ τὸ θη ἀπὸ τῆς καρπῆς , καὶ ὁμοχέρημα ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον ἔτξι . Ἰβλιανὸς ὁ Ἀπὸσάτης μερὰ βαθεῶς ἐπληγῶθη . λοιπὸν νατηφόρον ἐκείνην πληγὴν θέλει θύραν ἡ ἄθεος καὶ βρομερήται ἡ θελες ἀπὸ τὰ Πρότερα νὰ δξίαν , καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πλάσθη τοῦ ἀνθρώπου , ἄκολα ἡ θελήρησση , διηγούμενος τὰ ὅσα εἰς τρυφήν ἐπλασεν ὁ Θεὸς , περὶ τὸν ἴδιον ἀνθρώπον , ἡγὼν τοὺς οἱ ὁποῖοι τοῦ εἶναι σκέπη , καὶ κλῶν τοῦ κάνουν λαμταροφωτισμῆτιον . τὸν Ἡλίον , ὅπου τὸν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ταῖς ἀκτίνας, καὶ τρέχει πάντ
 τειον δρόμον, μόνον διὰ νὰ τοῦ
 φῶς τῆς ἡμέρας. τὰ ἄστρα, ὅπ
 εἰς τὰ σκοτὴ τοῦ εἶναι ἄσβεστοι λι
 Σελήνῃν, ὅπου τοῦ δουλεύει διὰ
 καὶ μὲ ἀργυρόμορφον λάμψιν τοῦ
 τὴν νύκτα. τὴν θάλασσαν, ὅπ
 ἀφροὺς τῶν κυμάτων τοῦ φιλεῖ τ
 καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ὠμούς τοῦ φ
 τῶ ἀπὸ τῆς Ἀντίποδας ταῖς τρα
 τὴν γῆν, ὅπου εἰς τὰ σπλαγχν
 πτεα θησαυροὺς, καὶ εἰς τὴν
 θρέφει πολυποίκιλα ζῶα. τοὺς
 ὅπου μὲ γλυκὺ μουρμούρισμα π
 νουν τὰ ὦτα, καὶ πάλιν μὲ τὰ ὕδ
 καρποφοροῦσαν τὴν γῆν. τὰ βο
 τὸν ἀνεβάξουν εἰς τὰ ὕψη, διὰ ν
 ση ἐκεῖ ἀνέφαλον τὸν αἶρα. τὰ δέ
 μὲ τὴν σκιάν ξορίζον τὸν Ἡ^λιον,
 τὸν καύση μὲ τὴν ἀκτίνα. τοὺς
 ὅπ^ε μὲ τὸ δάκρυον τοῦ σάξον τὸ μ
 γλυκύτητα. τὰ ἄνθη, ὅπ^ε μὲ ταῖς
 τοῦ θυμιάξουσι τὸν αἶρα. τὰ ὄρνεα
 ἔμφυτον μελωδίαν καὶ φωνὴν μοι

τοῦ ἀφραίνουσι τὴν ψυχὴν. Τ
 καὶ ἄλλα ὅμοια μὲ τέχνην κ' ἔ
 ξησιῶ διηγούμενος, ἔδειξας δὲ θ
 καὶ βύγνειαυ τοῦ ἀνθρώπου
 Θεὸς πρότερον μὲ τὴν ποικίλι
 των τοῦ ἐτοίμασεν εἰς τὸν Κόσμ
 κατοικίαν, καὶ ἀπέκι τὸν
 διὰ τὰ χαίρεται, κ' ἔ
 εἰς τὰ πάντα τὴν ἔξου
 αὐτοδέσποτος Βασιλεῦς
 καὶ Μονάρ
 χης.

ΚΑΙ ΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ Ε'Ν

Ποῖα τὰ Παρεπόμενα

ΠΑρεπόμενα, ἢ γιν Α'κόλυθον
ἐκεῖνα, ὅπως ἀναγκαίως ἀ
ἀπὸ κανονία τῶν ἄνω, καὶ ἀπ' ἐκε
ρίζαν βλάσανσιν. Τὸ ἐπιχειρῶ
ἦσαι. Φέγγει εἰς τὸν Κόσμον τὸ φ
ρας. λοιπὸν ἄπει ἢ λαμπροπι
λαμπρὰς τῆς Ἡλίου, φαίνονται εἰς
τὸν οἶ ἀσέρες. λοιπὸν δὲν δὲ γαλεν
τὸ φῶτος ὀλισθῶν τῶν ὀσῶπων ὁ μονάρ
τὸς καὶ ἀσέρων.

Ἄν ἡθελες νὰ δείξης τὴν ὠφέλει
ἔχει ὁ Κόσμος ἀπὸ τὸν Ἡλίον, καὶ
ἂν ἡθελε λείπη, δὲν κολα ἡθελε
καὶ τῆτο, διηγόμενος εἰς ὁμοιον τῶ
ρεπόμενα.

Ὅμοια τῆς Οἰκισμένης εἶναι ὁ Ἡ
τὶ δὲν βλέπει μὲ ἄλλον φῶς, παρα
νο τῆς Ἡλίου. εἶναι εὐμορφία τῆς
διατὶ δὲν ἡθελε δυνηθῆ ἢ Κτίσις
τὰ κάλλη καὶ εὐμορφίαις, ὅπως ἔχ

τὸν Ἡλίου. εἶναι χαρὰ τῶν ἀνθρώπων
 τὴν χεῖρα τῶν, ἢ φελαν ἤσαν
 εἰς τὰ σκότι μέσα τῆς θλίψεως
 τῶ Οὐρανῶ, διατὶ τὸν ζωγραφιστὴν
 λαμπραῖς τε ἀκτίνας, καὶ τὸν ἡλίον
 με φῶς. Καὶ βέβαια, καὶ ὁ Ἡλιος,
 καὶ ὁ ἕρως φέρει ἀπὸ τῆς Οὐρανῶς
 τὰ νεφέλα, μορφὸς ὁ Οὐρανὸς, φέρει ἀπὸ
 τῆς γῆς, τὸν ἕρως ἢ γῆς ὁλισμοῦ
 ἀνθρώπων οἱ κῆποι στεφανωμένοι
 ζῆλον τὰ φυτὰ, κελαδῶσιν τὰ ὄφθαλμοι
 φορῶσι τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἄρη μέγιστα
 σπλάγχνα γεννῶσι τὰ μέγιστα
 ὄφθαλμο ἀπὸ τὸν Κόσμον τὸν οὐρανὸν
 του πλανήτην, καὶ φέρει ἰδίᾳ
 σῶσι ὄφθαλμο ὅλης τῆς Κτίσεως
 ἀπομένει νεκρὸς, διατὶ χεῖρα
 τῶ ἔδινε τὴν ζωὴν, καὶ τὸ πνεῦμα
 τῶ, διατὶ χεῖρα λαμπάδα, ὅτι
 μορφὸν φῶς τὸν ἔφωτιζε. τυφλὸς
 εἰς τὸ δεξιὸν ὄμμα, ὅπῃ εἰς καὶ
 τὸν ἐκυβέρνα. δεῦν φαίνεται πλὴν
 διατὶ βαδύ σκοτὸς τῶ σκεπαῖζ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

πον· δεῡ ξεχωρίζεις αἶρα, δια-
 πεις, εἶναι χάος κ' νύκτα· εἰς τὸς
 ραίνονται τὰ ἄνθη, εἰς τὰ δάση ξη-
 δούρη· φυτὰ δεῡ βλαστάνουσι, φυλ-
 σινίζουσι, καρποὶ δεῡ ὀρμαίνουσι·
 κελαδεύουσι, ἀμὴ μὲ θλιβερόν μερμ-
 δυσυχίαν τὸ Κόσμος ὅλος ὀδύροντα
 σίον χάνει ταῖς ἀκτίνας, ὁ Θεὸς
 πτεῖ πλέα ἀνάμεσα εἰς τὰ μέτα-
 δον χάνει τὴν πορφύραν, ὁ Θεὸς δ-
 νᾶται πλέα ἀπὸ τὰ ἐπίλοιπα ἄν-
 σιδός· οἱ ἀδάμαντες χάνουσι τὴν
 ὁ Θεὸς δὲν τὸς ξεχωρίζεις πλέα ἀπ-
 λην ἀρχήν· Ἐ ἀτιμον πέτραν·
 εἰς τὴν γῆν, Ἐ εἰς κάθε πάτημα
 νὰ μὴ ἀπαντήσης τὸν θάνατον·
 τὴν θάλασσαν, Ἐ ἀνάμεσα εἰς το-
 μάτα δὲν ξανοίγεις ποτὲ τὸν λιμ-
 βραχυλογίαν, ὁ Κόσμος ὅλος γ-
 φοβερός λαβύρινθος, Ἐ πλέα ἀξ-
 μασθὴ τάφος, παρὰ κατοικία ζώ-
 πων·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟ

Ποῖα τὰ Αἴτια

Τ Ἔσσερα εἶναι τὰ Αἴτια
 μέ τες Ρήτορας ἐρμηνό
 ρος ὅλος τῶν Φιλοσόφων. Πο
 κόν. Εἰδικόν. © Τελικόν. Π
 λέγεται ἐκείνο, ἀπὸ τὸ ὁποῖ
 ἔργον. λόγος χάριν ὁ Ἡ΄λιος
 ποῖον γεννᾶται εἰς τὸν Κόσμον
 ἡμέρας. ὁ Ζωγράφος, ἀπὸ τῶ
 ται ἢ εἰκόνα. ὁ Κτίστης, ἀπὸ τῶ
 ζεται τὸ παλάτιον, © ἄλλα ὅ
 χεῖρημα ἔτζει ἢ θελε γενῆ ἀπο
 κὴν τέτην αἰτίαν. ὁ Δεῖνας ἀ
 φιλοπότις, κραιπαλεῖ, © μεθ
 εἶναι ἄσωτος © φιλήδωνος. δι
 κραιπάλην καὶ μέθην ἔρχεται
 τίαν © ρίζαν ἢ ἄτοπος © μια
 τῆς σαρκός. ὁθεν με χρυσὸν κ
 ψεν ὁ Ποιητὴς ἐκείνος, Ἐν πλοσ
 τωρις. © ὁ σοφὸς Εὐελπίδης.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Οἶμ' δὲ μὴ παρόμτος ἔκ
πρις.

Τὸ Ποιητικὸν τοῦτο Αἴτιον διό
τορος ἄμετρον τὴν ὕλην, διὰ τὰ
λόγον εἰς ἔπαινον, ἢ εἰς ψόγον,
ται, διατὶ πολλαῖς φοραῖς ἐπαι
τὰ ἔργα, ἐπαινῶντας μὲ δὺμ
πον, ἢ ψέγοντας ἐκείνους, ὅπερ τὰ
τῆς ἐπαιναῖς μίαν εἰκόνα, ἐπαινῶν
γράφον, ὅπερ τὴν ἐξωγράφισιν, λα
τὸν Ἀπελλῆν, ὁ ὁποῖος ἐφάνη ἡλι
γράφων, λαμψύνοντας μὲ τὰ ἔργα
φικε, τὴν ζωγραφικὴν τέχνην,
ἰδίαν λάμψιν σβύνοντας τῶν ἄλλ
φων, ὡς μικρῶν ἀσέρων, τὸ φῶς κῆ
ἐπαιναῖς εἷς ἀγαλμα, ἐπαινῶντας
ὅπερ τὸ ἐπελέκισεν, ὡς τὸν Φειδί
ξιτέλην, οἱ ὁποῖοι ἐμψύχωναν τὰ
Ἐ ἀναίσθητα μάρμαρα, Ἐ μόνου
ἐχάριζαν τὴν φωνὴν, διὰ τὰ μὴν
ἄφωνοι ἀπὸ τὸ θαῦμα ἐκείνοι, ὅπερ
παν. ἐπαιναῖς ταῖς Χώραις ἀπ' ἐκεῖ
ἄρῳται ταῖς ἐθεμελίωσαν. τὴν Κε

πολὺν ἀπὸ τὸν μέγαν Αὐτοκρά
 τῆνον, ὅπως ἐφύτῳσεν εἰς κα
 νικηφόρους τε φοίνικας, ἑόρτασε
 νατολὴν. Ἐ εἰς τὴν Δύσιν τὰς
 ἀμβους, Ἐ ἔσπειρεν ὄσπην βλ
 γῆν μὲ τὰ τρόπαια, ὅπως εἰς ἁ
 μύνην ἐσίκωσε. τὴν Ἀλεξάνδ
 μέγαν Ἀλέξανδρον, τὴν φοβε
 τοῦ ὁποῖος ἐφοβήθη ὁ Κόσμος
 Ἐ τὰ ἀσραπελέκια τοῦ Διὸς,
 σε πλέα νίκαις παρὰ ἡμέραις
 ταπάτησε πλέα σκῆπτρα. Ἐ ἄ
 δήματα, παρ' ὅπως ἔζησε χρόνε
 τρόπον ἐπαιμᾶ τὰ βιβλία,
 ρέτους Ἐ σοφὲς ἀνδρας, ὅπως
 τὰ παιδία, ἀπὸ τὰς γονεῖς, ὁ
 σαν, κῆρ. Ἀπὸ τὴν Ποιητικῆν
 ἠθελες ἐπαινέση τὸν ἀνδρωποῖ

Πλάσμα τὸσον εὐμορφον εἰ
 πος, ὅπως δεῦν ἐδύνετο νὰ τὸν
 τεχνίτης, παρὰ ἐκεῖνος, ὅπως
 τὸν Κόσμον. ἔτε ἄλλη τέχνη
 τὴν μορφὴν Ἐ τὸ κάλλος, παρὰ
 ἐμόρφωσε Ἐ τὰ κάλλη τοῦ Οὐρ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἕως εἰς τὰς π
 λεις ὁμῶσιν, νὰ ἔκαμεν ὁ Θεὸς
 ματα, ὅσα ἐσύνθεσεν εἰς τὸν ἄν
 λη. Ἰδὲς τοὺς λύχνους, ὅπῃ φέ
 μέτωπον, Ἐ ὡς ἀπὸ ὑψηλότερου
 σῶμα ὅλον φωτίζει. Ἐ ἱξούρε
 νος τοὺς ἀναφε μετὰ τὸ φῶς, ὅπῃ
 εἰς τὸν Οὐρανὸν τὰς ἀστέρας. Ἐ
 δα, ὅπῃ τοῦ κοκκινίζειν εἰς τὰ μα
 μὴν λογιᾶσης νὰ τὰ ἐξωγράφισεν
 πελλῆς, παρ' ἐκεῖνος, ὅπῃ Ἐ εἰς
 τὰ ἄνθη, Ἐ εἰς τὰ νέφη τὴν Ἰεῖν.
 ἐκεῖνα Ἐ ἡλιος ἀλακτα χέργια, ὅπ
 ρῶς κινῶσι ταῖς σφαίραις, Ἐ κρατ
 κρὸν μῆλον τὸν μέγαν κύκλον τοῦ
 ἐκεῖνα ἐπλασαν τὸν πηλὸν τοῦ ἄ
 ἐκεῖνα ἐμόρφωσαν Ἐ τὸν ἄνθρωπον
 ποῖον ἀπέκι δεῦ ἐμφύχωσε με
 Προμηθεύς, ἀμὴ ἡ Τελουπόσατος
 τὴν ἐνθεον Ἐ ζωοποιὸν τῆς πνοῆς
 ἡ ἄπειρος ἐκεῖνη σοφία, ὅπῃ με
 μορφίαν Ἐ τέχνην ἐδημιῆργησε τ
 τούτῃ Ἐ γῆς τὸ ὠραιόμορφον σύστη
 χωεῖς θεμέλια ἐθεμελίωσε τὴν

γῆν, Ἐ με ὀλίγην ἄμμον ἔχαλα
 μασ τῆς ἀτάκτου θαλάσσης, ὅπως
 ὑπέρφωτα ἄστρα τοὺς Οὐρανούς,
 σε με χρυσομόρφου ἀκτῖνα ἔκ
 νη ἢ σοφία, ὅπως ἐκρέμασεν εἰς
 πικνοσύνητα νέφη, ὅπως ἐλόυσε
 τὴν ἡμέραν, Ἐ ἔβαψε με τὸ σκῆ
 πτα, ὅπως ἔσπειρον εἰς τὰ σπλα
 γαία μέταλλα, Ἐ μέσα εἰς τὴν
 θαλάσσης τὸς μαργαρίτας,
 ἔπλασε Ἐ τὸν ἄνθρωπον, Ἐ
 σμον ἔσόλισε με ταῖς οὐμ
 τοῦ μεγαλύτερου Κόσμου, Ἐ ἔκ
 γῆν, διὰ τὴν θαυμασίην ὡς ἔκ
 να τοῦ Πλάσσε ὁ Οὐρανός, Ἐ δ
 ὅλην τὴν Κτίσιν τὸ σκῆπτρου
 λειον.

Τὸ δεύτερου Αἴτιον, ὅπως
 ζεται, εἶναι κατὰ τὰς φιλοσόφ
 εἰκίνο ὑποκείμενον, ὅπως ὄντας
 τὸ εἶδος, ὅπως λαμβάνει, μορφ
 του μετὰ τὴν φθορὰν τοῦ εἶδ
 ρεται, ἀδιόριστον εἰς διωρισμο
 διὰ μέσον τῶ εἶδος διορίζεται.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ὡς ὁμιλῶσιν οἱ Φιλόσοφοι, μετὰ
 ποιεῖται. Κατὰ τὰς Ῥήτορας ὁμι-
 γεται ἐκείνη, μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ
 νεταί. λόγος χάριν τὰ ξύλα, ἢ τὰ
 ταῖς ὁποίαις κτίζεται τὸ παλάτιον
 φαῖς, μετὰ ταῖς ὁποίαις ζωγραφί-
 κόνα. τὸ σίδηρον, μετὰ τὸ ὁποῖον
 ὁ τεχνίτης τὴν μάχαιραν, ἢ ὁμοίως
 τὴν Ὑλικὴν αἰτίαν ἐτξὶ ἤθελες κ-
 χεῖρημα. Ὁ σέφανος, ὅπῃ ὡς Ἐ-
 τοῦ παντὸς σεφανώνει τὴν Μητρὶν
 Κόρην, εἶναι ἀσερόπλεκτος. λοιπὸν
 θαρτος, ἢ ἀπὸ κάθε μαργαριτε-
 χρυσίου πλέα τίμιος. τὸ ῥῆχο, ὅ-
 ρισκεπάζει τὸ καθαρόν καὶ ἀμόλ-
 μα, τὸ ὕφανε μετὰ ταῖς ἰδίαις τ-
 Η΄ λιος. λοιπὸν εἶναι πᾶμφωτον
 λαμῶρον.

Παράδειγμα τῆς αὐξήσεως ἐ-
 τὴν Ἐπισήθειον Ἰωάννην, ὁ ὁποῖος
 πέτης ἀετὸς ὑπερβαίνοντας τὰ νέφ-
 νοντας εἰς τὸν θρόνον τῆς Θεότη-
 ὁμορφίαις, ὅπῃ ἐκεῖ εἶδε, τῆς
 ἐκείνης Πόλεως ἀπὸ τὴν Ὑλικὴν

τὸ εἰκοσὸν α'. τῆς ἱεράς τε Α
 μᾶς ἐπεεῖγραψε. Τὸ ἴδιον παρ
 νῶ Ἐγὼ εἰς τὸ μέσον, καὶ με
 μια τῶράματα, ὅπερ νὰ ἔχη
 σκιαγραφίση ἐκεῖνα τοῦ Οὐρανοῦ

Μακρὰν ἀπὸ τὴν ἐράνιον τέτ
 φιλάργυροι, διατὶ ἔσεῖς δὲν ἢ
 σκυνήση ἐδῶ τὸν Θεὸν, ὅπου μ
 μελωδίαν ἀνυμνεῖσιν οἱ χοροὶ τᾶ
 ἀμὴ ἠθέλετε λατρεύση τὸ χρυ
 ὅποῖον ὄντας ὅλη κτισμένη, ἀκτ
 ζράπτει. ὅπου ζρέφετε τὰ ὄμμα
 πλώνετε τὰς χεῖρας, ὅπερ ἐγγί
 πόδας, ἐκεῖ θεωρεῖτε εἷνα βαθ
 σαυρόν. τὰ θεμέλια εἶναι πλασ
 πλέα τιμίαι λίθαι, ὅπερ νὰ ἔχ
 ἢ γῆ, ἀλλ' εἰς τὰ ἴδιατε κειμή
 νος. τὰ τεῖχη εἶναι χρυσοσύνθ
 πῶ με τὴν ἔμφυτον ἀστραπὴν τ
 σβύνουσι Ἐ τὸν Ἡλίον, καὶ κάθε
 λαμφοφόρον πλανήτην. ἢ ζράτα
 λισμέναις με μαργαρίτας Ἐ ἀνδ
 ῶροσθεν τῶν ὁποίων σκοτεινὰς καὶ
 ψιν ἠθέλες εἰπῆ τὰς ἀσέρας. εἰ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Χώραν καμάρα εἶναι ἢ πολυποίκι-
 ἢ ὅποια ὄντας σύμβολον τῆς Εὐ-
 ρύει πῶς ἀπὸ τοῦτον τρόπον φέρει
 κάθε παραχῆ καὶ τελευμία πο-
 χασι ποταμοί, ἀμὴ τὰ ρείθρα
 τατον γάλα. βλασάνουσιν ἀνθη-
 δὲν μαραίνονται. ἀνθεσι, ἀμὴ, γ-
 θαις τὰ ρόδα. διατὶ ἢ μακαρία
 δὲν ἤκασε ποτὲ καμίαν κατάραν
 τίξεται πάντα μὲ τὸν χεῖμαρρον
 χαρίτων. καὶ διὰ τὰ καταλάβει
 ρον, καὶ ἀνεκδιήγητον εὐμορφίαν τα-
 λεως, φθάνει νὰ εἰπῶ, πῶς ὁ Εὐ-
 τὴν λαμψύνει, ὁ πλανήτης, ὅπως
 ζει, ἄλλος δὲν εἶναι, παρὰ τὸ
 φῶς τῆς τρισηλίας Θεότητος.

Τὸ τρίτον Αἴτιον λέγεται Εἶδος
 ναι διπλῶν, Οὐσιαστικὸν ἢ Κατα-
 κός. Οὐσιαστικὸν εἶδος εἶναι ἐκεῖν
 δοποιεῖ τὴν Ἀνείδεον ὕλην, καὶ ὡς
 εἰς διωρισμένον ὄραγμα τὴν διορ-
 χάειν, ἢ ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου,
 τὰ τὰυρα, καὶ ὅμοια, ἢ ὅποιαίς εἶ-
 τὴν ὕλην, κἀνθισι νὰ εἶναι τῆτι

ἐκείνη λέων, ἢ ἄλλη ταῦρος, ἐστιαστικῶς εἷνα πρᾶγμα, ἀπόδος Κατὰ συμβεβηκός λέγεται κόν ἐκεῖνο γῆμα, καὶ ἢ πολυμορφῆ, διὰ μέσον τῆς ὁποίας εἶδη, καὶ ἄτομα ξεχωρίζονται ροσι συναλλήλως, ὡς καθὼς καὶ τὸς ἀνθρώπους, εἰς τὰ ζῶα, εἰς τὰ ἀνθη, εἰς τοὺς καρπὸς ἀπλῶς τὰ ὄντα, τὰ ὁποῖα ἀγαθὰναι τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ὁμως εἰς τὴν φῆν, ἢ πολὺ ἢ ὀλίγον εἶναι διὰ ἐπιχείρημα ἀπὸ τὸ Οὐσιαστικόν τρα δὲν ἔχει ψυχὴν. λοιπὸν εἶδος. τὰ ζῶα εἶναι θνητόψυχα εἶναι ἀθάνατα. Ἡ αὐξήσις πάλαι παινῶντας τὸ ἐστιαστικὸν ἐκεῖνο εἰ ἀρεταῖς, καὶ ἀπὸ τὰ κατὰ φύσιν, ὅπῃ τάχα ἔχει χαρίσμα

Αἰσίως Ἐ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν λες ἀκόμι νὰ χηματίσης τὸ ἐπι λεις εἰπῆ ἔτξι. ὁ Ἡλῖος σεφ ἀκτίνας. λοιπὸν εἶναι ὁμορφ πας φέρνει ὅλην τὴν νύκτα εἰς

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

λοιπὸν εἶναι ἄχρημος . Ἡ περὶ
 Ἐλένη , ὅπως ἐσάθη διὰ τὴν δὲ
 αἰώνων τὸ θαῦμα , εἰς τοῖστον
 λε ζωγραφισθῆ με ῥητορικὸν κα
 τὴν ἔξω μορφὴν .

Ἄς μὴν μυθολογοῦσι πλέα οὖν
 διὰ θεὰν τῆς ὁμορφίας τὴν Ἀφρ
 τὴ ἢ Ἐλένη τῆς ἄρπασε τὸ ὄρωτ
 ταῖς χάριταις τῆς ὄρωσώπου
 ὅλα τὰ κάλλη . ὁ Ἀπελλῆς δια
 γραφίση , ἐσυμμάζωξεν εἰς μίαν
 ταῖς ὁμορφίαις τῆς Ἑλλάδος , ὅ
 κεφαλαίωσιν τόσον ὠραίαν δὲν ε
 κὰν νὰ σκιαγραφίση τέτοιας Κόρι
 τὸμορφον ὄρωσωπον . εἰς τῆστο ,
 ἀκόμι τὴν σάρκα ἀνδρούσαν με
 κρίνοι , καὶ ὄχι τρεῖς μόνον , κα
 θος , ἀμὴ χωρὶς ἀειθμὸν ἐχό
 ριτες . ἦτον ἢ κόμη ξανθὴ , ὡσε
 νετο ἓνα χρυσόπλοκον δύκτιον , μ
 ἀλίθε ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρώτ
 χρυσόχρους θάλασσα , ὅπως με
 θρα κύματα δὲν ἔσβυνεν , ἀμὴ
 τερον ἀναπτε ταῖς φλόγαις τῆς Ἑ

ἤθελες ἰδῆν τὰ ὄμματα, ἤθελες
φυγῶν δύο ἄστρα ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν
σολίσκην τὸ μέτωπον, ἢ μέσα
κλειδεῖς ἐκείναις σφαίραις νὰ
μικρὸς Ἡλίας ἢ φύσις. μάγισσα
κλον τῶν ὀφρύων ἐμάγδυε ταῖς
ἀπὸ τὰ κυκλοτερῆ ἐκείνα τῶσα
σαῖται, με ταῖς ὁποίαις ἐπὶ
ἄνθρωπον. κόκκινα ἦτον τὰ χε
τ' ἀδόντια, ἀμὴ τόσον, ὅπως ἄν
χη μέσα εἰς βαθὺ πέλαγος
μαργαρίτας, ἤθελες εὖρη ναυάγ
σης, ὄχι τρόπον νὰ περιγρά
τὴν πορφύραν, ἢ τῆτων τὴν λ
διὰ νὰ ἰξεύρης, πῶς ἢ εὐμορφ
νης ἦτον ὄχι τόσον ἐπίγειος, ὅ
ἐχύθη καὶ ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν
ξίας, διὰ νὰ τῆς λούκην πλεύ
φωτον ἐκεῖνο γάλα ταῖς σάρκαι

Τὸ τέταρτον Ἐξέρων Αἴτιον
λικόν, καὶ εἶναι ἐκεῖνο, ὡς ἐρ
περὶ φυσικῆς Ἀκροάσεως ὁ Στα
τὸ ὁποῖον τὸ πρᾶγμα γίνεται.
ἢ Νίκη εἶναι τὸ Τελικόν αἴτιον

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

χου, ἐπειδὴ καὶ διὰ τὴν ὑπὸ
 κόπον, ἀπαντᾷ κάθε κίνδυνον.
 ὄχι μόνον τὸν ἰδρωτὰ ἀπὸ τῆς
 αἱμῆς καὶ ἀπὸ ταῖς φλέβαις τὰ αἵμα
 ταῖς φοραῖς χάνει. Ἐπὶ τὴν ἰδίαν τὴν
 γὰρ διὰ τὴν ἀπακτῆσιν νίκης τὸν
 καὶ διὰ τὴν ἀπομείνη ἐναντίον εἰς
 τραπαιοφόρος. ὁμοίως ἡ ὑγεία
 λικὸν Αἴτιον εἰς τὸν ἀρρώστον, διὰ
 μετὰ χαρᾶς ὑποφέρει. Ἐπὶ ταῖς
 πυρὸς, καὶ ταῖς πληγαῖς τῶν
 ἰατρείαις πικραῖς, καὶ πόνους,
 κάθε ἄλλον βασανισμόν. ἡ τιμὴ
 ὁ ἔπαινος εἰς τὸν φιλόδοξον, ὅς
 τὴν ὑγείαν, σκορπᾷ τὸ χρυσίον
 γὰρ τὴν ζωὴν, Ἐπὶ δὲ ψηφᾷ Ἐπὶ
 νατον, διὰ τὴν ἀπολάυση ὀλίγον
 τὸ ποθέμενον θυμιάμα τῶν ἐπαί
 Ἄν ἤθελες, γὰρ ἐλέγξης τὴν γα
 τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ὁ
 κοιλία, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Π
 ζι ἤθελες συνθέσῃ ἀπὸ τὸ Τελ
 τὸ ἐπιχείρημα. Τὸ φαγὶ ἐδό
 Θεὸν, διὰ τὴν τρώγη, Ἐπὶ τζι γὰρ ζ

τὴν γῆν ὁ ἄνθρωπος . διατί λα
 σα, Ἐπὶ τὰ καταπίνεις, ὅπῃ φα
 μόνου διὰ τὴν τρώγης; διατί τὸσο
 κραιπάλην καὶ μέθην, ὅπου νέο
 νέος Σαρδανάπαλος ἄλλο δὲν λα
 ρὰ τὰ τῆς γαστρὸς, ἄλλο εἶδωλοι
 νὰς παρὰ τὴν κοιλίαν; Νὰ κα
 ἀπὸ τὸ ἴδιον Τελικὸν Αἴτιον .

Τὰ πλεῖστα ὄχι διὰ ἄλλο ἐδό
 θρώπη, παρὰ διὰ τὴν ἀγοράση
 λὸν τὴν ἀσέρας, καὶ διὰ τὴν ἀνοίξ
 σίον ταῖς ἀδαμάντιναις θύραις
 ὅπῃ τῶσαις Ἐπὶ τῶσαις φοραῖς τῶ
 σεν ἢ ἀμαρτία . τῶ ἐδόθησαν,
 ταλάβη μὲ τὰ πρόσκαιρα, τὰ
 θὰ, Ἐπὶ διὰ τὴν τῶ ἔλθη μὲ τῶτα
 να ἢ ἐπιθυμία καὶ δίψα . ὁμῶ
 δὲν θέλει ὁ Θεὸς, ὅπῃ πολλὰ
 τὰ ἔβρεξεν, ἢ φιλάργυρος τὰ
 τῶ εἰς τὴν γῆν, θάπτοντα εἰς τὴν
 κον Ἐπὶ τὴν καρδίαν, ἢ ἐλεύθερος
 ρας, τὰ σκορπᾶ Ἐπὶ τὰ ρίπτει,
 μαζώξῃ ἀπέκι διὰ τὴν σάρκα τῶ
 κάνει ὁ ἀχάριστος ὄχι ἐργαλεῖα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

και ἀντίδοτα τῆς πτωχείας, ἡ
 πλέα σκληρὰ ἀρρώστια τῶν τρι
 θρώπων, ἀμὴ φωτοφόρον λαμπ
 θε ὑπερηφάνιαν καὶ κακίαν, ἡ
 ζει παλάτια, τῶν ὁποίων ἀνὶ
 ἐγγίξεν τὰ ἄστρα, ἀνὶ ξανοίξις τὸ
 νοση εἰς τὸν ἄδην, ἡ ἂν σοχασθῆ
 μεραις, ἡ τῆτων τὸ πλῆθος, ἡ
 κατοικίαν, ἀμὴ λαβύρινθον.
 λίζει, ἡ ζωγραφίζει τὰ τεῖχη εἰ
 ὅπως ἡκάθε πέτρα φαίνεται μίαν
 σκεπάζοντας ἡ τὸν ἑαυτὸν με
 ρὸν, με ταῖς ἀκτίνας ἡ λάμψου
 πῶς πέμπει, ἡ φαίνεται ἐνδυμένον
 ἡ ἀνάμεσα εἰς τὰς ἄλλας ἡ ἥλιος
 ρος. με τῆτα ἐτοιμάζει ταῖς τρυφ
 λίας, ὡς ὅπως ἡκάθε τὸ τράπεζον
 εἴζεται ἀπὸ ἑνα θεάτρον, ἡ εἶναι
 χορτάση ὅχι ἑνα ἄνθρωπον, ἀμὴ ἡ
 ἡ ἀγκαλὰ ἡ νὰ ἀκῆ, πῶς ὁ Οὐρανὸς
 κε τὰ πλέτη, διὰ νὰ πλετήση τὸ
 ψυχὴν με ἐνάρεται ἔργα, ἡ φράσσ
 διὰ νὰ μὴν ξαπλώση τὰς χεῖρας,
 ἡ ψυχὴ, διὰ νὰ χορτάση ἡ σὰρξ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

Ποῖα τὰ Ἔργα

Ἔργα λέγομεν ἐκεῖνα, ὅ
 ἀπὸ τὰ Αἴτια, καὶ ἀπὸ
 ἀπὸ ρίζαν βλαστάνουσιν ὄθου
 τῶν παθῶν, ἢ ἀπονέκρωσις τῆ
 τρυφή τῆς ψυχῆς, ἢ καταφ
 γηίων, ὁ πόθος τῶν αὐρανίων
 σις ἀπὸ κάθε πειρασμῶν, ἢ ν
 αμβος ἐναντίον τοῦ ἁδου, καὶ τὰ
 ὅλα εἶναι ἔργα τῆς νηθείας, ὡ
 τη χαλινώνει τὰ ἀχαλίνωτα, π
 ραίνει τὴν ἀτακτὸν ἐπιθυμίαν,
 σαρκικὴν φλόγα, Ἐ παρακινᾷ
 εἰς ὀσεβῆ, Ἐ ἐνάρετα ἔργα. Τ
 μα ἄς εἶναι τοῦτο. ὁ Ἀδάμ ἡμ
 πὸν ἔχασε τὰ κάλλη τῆς ψυχ
 ἀόρατὴν εἰκόνα τοῦ Πλάστου. Νο
 ἔησι εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ὅπως ἔκ
 Ἀδάμ, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἔφερει
 καὶ πᾶσα κακὰ εἰς τὸν Κόσμον

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ἐμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ τὰ διηγήσῃ
τὰ αὐξήσῃ.

Παράδοξα εἶναι καὶ ὀλίτελα
τὴν πίσιν, ὅσα μᾶς ἔκαμε τοῦ
Ἀδάμ ἢ ἀξιοδάκρυτος ἀμαρτία,
τυχένει νὰ τὰ σιωπήσω, διὰ ν
σιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἢ διὰ ν
ἀλήθειαν, τυχένει, νὰ φανῶ ψ
σολόγος. Καὶ ποιοῦν κακὸν, π
δεν ἔφερσεν εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπι
παρακοὴ ἐκεῖνη, καὶ τὸ παράνομο
γον; ἀνίσως καὶ οὐδὺς μᾶς ἔκλε
ρανὸς, καὶ μᾶς ἀνοίξε τὰ κάτω
ἀβύσσος. μᾶς ἔδιωξεν ἀπὸ τὸν Γ
Ἐ μᾶς ἔξωρισε μὲ τὰ ζῶα μέσο
ση. μᾶς ἔσπειρε μὲ ἀκάνθαις
ἀρμάτωσε μὲ τῆταις ὡς καὶ τὰ
ρα ἄνθη, λέγω τὰ ῥόδα. τούτη
ἐπάνω εἰς τὰ νέφη τὰ ἀσροπελέ
ψε κάτω εἰς τὴν ἄδην τὴν ἀσβε
μιτον φλόγα. τῆτη ἔβαλεν εἰς
τῶν Ἀγγέλων τὴν φλογίνην ῥο
εἰς τὴν ἄσαρκον παλάμην τοῦ
σκληρὸν δρέπανον. τούτη μᾶς ἔ

τὴν οὐράνιον σολὴν τῆς θείας
 μᾶς ἔκαμεν ἀνωφελὲς βάρος τῆ
 σος μέγα τοῦ Οὐρανοῦ. Ἄν ἡ π
 βερος μᾶς γαυγίξῃ μέσα εἰς
 καὶ ὡς ἀβδέλα μᾶς πιπηλίξῃ
 να. Ἄν ἡ δίψα μᾶς ξηραίνῃ τὸ
 καὶ εἰς τὰ νεκρὰ χεῖλη μᾶς
 τὸν θάνατον. Ἄν οἱ ὄφεις μᾶς
 μάκια, καὶ μετ' ἐκεῖνα μᾶς
 ζῶν. Ἄν οἱ βασιλίσκοι μᾶς
 μὲ τὴν ὄφιν, καὶ μᾶς σφαλίζε
 τα εἰς τὸ φῶς. Ἄν ὁ Οὐρανὸς βρέ
 καὶ καπνίζεν ἢ Χώραις, χύνη νε
 τη μέσα τὸν Κόσμον. Ἄν τὰ νέφ
 φοβερίζεν μὲ ταῖς βρονταῖς,
 ταῖς σαίταις. Ἄν ὁ Ἥλιος, ὁ
 τίξῃ, μᾶς πληγῶνῃ μὲ ταῖς ἀ
 τέλος ἂν τὰ ζῶα, ὅπῃ πρότερον
 νάτιζαν εἰς τοὺς πόδας, τῶρα μ
 ταῖς σάρκακι, ὅλα εἶναι ἔργα τῆ
 διὰ τούτην εἶναι οἱ ἰδρωτες, ὅπ
 πὸ τὸ πρόσωπον τῶν γεωργῶν.
 ὅπῃ πνίγην ἀπέκι, ὅτι ἀνάθρε
 ἰδρωται τοῦ προσώπῃ, οἱ ἄνεμοι,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ζώνων, ὅτι ἐφύτθυσαν εἰς πολλὰ
 οἱ σεισμοὶ, ὅπῃ ἀνοίγῃσι βάραι
 ταπίνῃσι χώραις. τὰ κύματα,
 νίξῃσι τὰ ξύλα, καὶ τὰ σκορπίξῃσι
 πέτραις. διὰ τούτην εἶναι οἱ πόλ
 θερίζῃσι τοὺς λαοὺς, καὶ μὲ τὰ α
 φῃσι τὰ σοιχεῖα. οἱ κίνδυνοι,
 εἰξῃσι τὴν ζωὴν, ὅ τῆς κάνῃσι π
 ενθου. ἢ πίκραις, ὅπῃ δὲν ἀφίν
 πνύση ὁ ἄνθρωπος χωρὶς σεν
 πάθη, ὅπῃ τυφλώνῃσι τὰ ὄμμα
 ἢ ἀρρώσῃσι, ὅπῃ μαραίνῃσι τὰ
 τοῦ κορμιῶ. οἱ φόβοι, ὅπῃ συ
 πνύματα τῆς καρδίας. οἱ πειρ
 δαιμόνων, ὕδραις ὅπῃ δὲν δαμάζο
 μίαν ῥάβδον. ἢ καύσαις τῆς σα
 γαις ὅπῃ δὲν σβύνονται μὲ ὅλα
 τα. καὶ π.

Ἀμὴν, ὡς καθὼς ἀπὸ τὰ ἔργα
 μιν, ἔτξι ἀκόμι μὲ τὴν ἰδίαν
 κωμιάζομεν. οἱ παλαιοὶ τόντον Ρ
 σον ὅ Ποιητάδες ἐπαίνεσαν π
 ραῖς τὸν Ἡρακλέα μὲ τὴν δῆγη
 θολογικῶν τῶ ἔργων, λέγοντας

δού εἶχε ἀνοίξει τὰ ὄμματα νὰ
 τῆς ζωῆς, ὅ μὲ ταῖς ἀνδραγα-
 ῖαμεν, ἦτον πλέα λαμψρὸς εἰς
 παρὰ καὶ ὁ Ἡλῖος. πῶς βρέφος
 πνίξει μεγάλης ὄφεις, καὶ τοὺς
 νὰ ξεράσεν μὲ τὸ φαρμάκι καὶ τὸ
 ἀνδρας ἀπέκει εἶχε τριγυρίσει ὅλ-
 σιν, ἀφίνοντας εἰς κάθε τόπον μ-
 ιδίας τε ἀρετῆς, ἦγεν ὕδραις θα-
 λέοντας, ταύρους, Κύκλωπας, Στ-
 Γηρυόνας, δράκοντας, καὶ πῶς τὸ
 τον παίγνια τῆς ἀνδρειωμένης
 πῶς μὴν ἔχοντας τί πλέα νικ-
 γῆν, εἶχε κατέβη καὶ εἰς τὸν ἄδι-
 νὰ ἔδεσε τὸν τρικέφαλον Κέρβε-
 ρον νὰ τὸν ἀνέβασεν ἑπάνω εἰς τὸ
 τέλος, πῶς ὕσερον ἀπὸ τὸς ἀγ-
 τὸς πολέμους μὲ τὸσον ἄγεα ὅ-
 ρα θηρία, διὰ νὰ δείξει, πῶς δ-
 ποτες κρασμένος, νὰ ἐκλινε ὅλ-
 φαλῆν, καὶ μὲ τοὺς ὤμους νὰ ἐσίκα-
 Κόσμον, ὅπως ἐκινδύνουε νὰ πέ-
 κρασιν τοῦ γηραλαῖος Ἀτλαντος
 ἐφάνη ὅ ἀπὸ τὸν ἴδιον Ἀτλαντα

ΒΙΒΛΙΪΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ρος. Εγὼ γελῶντας τούταις καὶ ὀ
 δολογίαις, ἄλλα ἔργα ἐθαύμασα
 μάζω, ἦγεν τὰ ἑκατόρθωσεν ὁ Νεὸς
 Γρηγόριος, τὸσον ὑπερθαύμαστα
 Θαυματεργὸς ἐπωνομάσθη εἰς ὁ
 κλησίαν. Ἄν ἤθελε τις νὰ π
 μιον τοῦ Ἁγίου, ἐμπούργιε νὰ διηγ
 τε ἔργα (διατὶ ὅλα ἤθελον ἡσα
 ἔκαμεν ὁ Γρηγόριος, τὸ μεγαλήτ
 μα) καὶ διὰ νὰ δείξη Ἐξ ὀνυχό
 τα, νὰ εἰπῆ, πῶς ὡς ἐσίκωσε τὰς
 τὸν Οὐρανὸν, ἐβύθισε κάτω εἰς τ
 Δαίμονα, ὅπου ἄληθινὸς Κέρβε
 νιζε μίαν γυναῖκα, διατὶ τούτη εἶ
 ση ὡς πόρνου τὸν Γρηγόριον, ἐλόβ
 ἀπὸ τὸ σατανικὸν ἐκεῖνο θηρίον τ
 ὅπερ μετὰ νερά τῶν δακρύων εἶ
 ρον πλύνῃ τὴν ἰδίαν τῆς ἀμαρτίαν
 τὴν τροσούχην ἐχαλίωσεν τὸν
 Λύκον, ὅπερ μετὰ ἀχαλίωτα κύματα
 νὰ θάψῃ ὅλα τὰ περὶ χωρὰ, κα
 ράβδον, ὅπερ ἐπηξεν ὁ Ἁγιος εἰς τὸ
 τοῦ ἐκάρφωσεν τὸν ὑπερήφανον δρό
 ἡ ράβδος ἐκείνη, ἀγκαλαὶ ξηρὸν

ξύλον, ὅμως μὲ τὰ νερά τοῦ
 σμύνης, ὕδους ἐπρασίνιστος, καὶ
 ἀπὸ κάθε μέρος τὰ φύλλα, ὡς
 γλώσσαις, δὲν ἰξόρω ἢ ἐκίρω
 μα, ἢ ὄχασίσα εἰς τὴν ὄβερ
 ἱερὸς Ὀρφῶς Ἐ Ἀμφίων χω
 καὶ λύραν, μόνου μὲ τὴν φωνὴν Ἐ
 σαγμα ἐμφύχωσε τὰ ὄρη, καὶ
 περπατήσεν χωρὶς πόδας, καὶ
 μακρὰν χωρὶς πτέρυγας, διὰ
 πον τῆς οἰκοδομῆς μιᾶς Ἐκκλη
 διὰ καὶ ξηράνῃ μίαν ἔχθραν β
 μείνῃ εἰς ταῖς καρδίαις δύο ἀδ
 ρανε μίαν λίμνην, ὅπου τῶν
 ἀλληλομαχίαι. πῶς ἐδιώξευ ἀπ
 τὰ Δαιμόνια, καὶ μὲ ἰδιόχει
 πάλιν τὰ ἔκραξε, καὶ ἔχοντας
 πρὸς αγμα ὑπὲρ τὰ ἀκάθαρτα
 ἐφώτισεν ἔτσι εἰς τὴν ἀληθινὴν Γ
 δωλολάτρας, τότε πλέας ἔχθρῶς
 ὅταν τοῦ ἐφαίνετο φίλος Ἐ ὄβερ
 μὲ ὀλίγα δάκρυα, ὅπως ἔχυσε τ
 ρανὸν, ἔσβυσε τὸ θανατικόν,
 τε εἰς τὴν Νεοκαισαρίαν, εἰς τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ἡ Χώρα ὅλη σπαρμένη ἀπὸ
δὲν ἦταν τάφος, διατι ὅλοι ἐκ
φοι ἀπὸ τὸ πλῆθος. πῶς εἶ
ἐκείνῃ, ὅπου τὸν ἐξέτρεχε, δ
ση σκληρὸν θάνατον, ἐφάν
θρωπος, ἀμὴ δένδρον, καὶ ε
ρῶντας καὶ τῆ ἀρπάσει
φῶς, τοῦ ἐγέλασε
μόνον τὴν ὄψιν.
πῶς καὶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ Δ

Ποῖα ἡ Σύγκρισις

Σύγκρισις λέγεται, ὅταν ἐπι-
 λο συγκρίνομεν, εἰς τρόπον
 δείχνομεν ἴσια, ἢ ἕνα ἀπο-
 περιεστέεται, καὶ εἰς τὸτο δια-
 ὀμοιον, τὸ ὁποῖον δὲν σοχά-
 τα, ἢ ἀνισότητα, μόνον τὴν ἀ-
 ὀμοιότητα τῶν πραγμάτων. ὅ-
 ἤθελεν ἦσαι, ἂν ἤθελες εἰπῆ
 μορφον πρόσωπον τῷ Χριστῷ ἕκε-
 βώριον ὄρος ἔλαμψεν ὡς ὁ Ἡ-
 λιν Σύγκρισις, ἂν ἤθελες εἰπῆ
 τὸ Θεϊκὸν πρόσωπον τῷ Σωτῆρι
 ναις ὅτι ἐκεῖναις τῷ Ἡλίῳ λα-
 διατὶ ἔδω, ὡς βλέπεις, δείχνει
 τα τῷ φωτὸς, ὅτι τῆς λάμψεως
 πρᾶγμα δὲν κάνει τὸ ὀμοιον.

Σημείωσαι ὅμως, πῶς ἡ Σύγκρι-
 σις εἰς τρεῖς τρόπους. πρῶτος εἰ-
 μείζονος πρὸς τὸ ἔλαττον. δὲ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

τοῦ ἐλάττωτος πρὸς τὸ μείζον·
τῶν ἴσων· Σύγκρισις Ἐκ τῆς
γίνεται, ὅταν ἐκεῖνο, ὅπερ ἀρνασ-
ριασώτερον ἢ μεγαλήτερον, δὲν σ-
τὸ μικρότερον, Ὁ κατώτερον.

Ὡσαν· Τέσσαρες Ἀυτοκράτε-
κῆσαν τὴν μεγαλοφυχίαν τῆς Ἀθ-
καλὰ καὶ νὰ πὺν ἐξώρῃσαν ἀπὸ τῆς
προν, καὶ μὲ πολλαῖς ἄλλαις τα-
να ἐβασάνισαν τὸν Ἀγίον· πῶς
λε δυνηθῆ ἑνάς Ὁ μόνος; Ἐνα
ὅπερ μὲ τὰς ἰδίας τῆς χεῖρας ἐξέ-
κας Ὁ λέοντας, καὶ ἐθανάτωσε
ἐκεῖνον Γίγαντα Γολιάθ, δὲν ἐ-
ἀντισταθῆ τῆς Ἐρωτος, ἀμὴ ὡς ἐ-
τὸν πόλεμον, μὲ ἑνα βλέμμα σ-
ἔπεσε· Ὁ ἐσὺ πολλὰ ἀσθενέσει
βίβην, καὶ θρίαμβον;

Ἡ Σύγκρισις πάλιν Ἐκ τῆς ἐλ-
νεται, ὅταν ἐκεῖνο, ὅπερ συγχωρ-
μικρότερον, ἢ κατώτερον, ὁμολο-
τὸ περιωσώτερον, καὶ μεγαλι-
σαν· δια ἑλίγον ὕδωρ, ὅπερ να
σπλάγχχνος ἐνὸς πτωχῆ εἰς τὴν

τάσει ἢ Αὐτοαλήθεια ὅλον τὸν
 Παράδεισον. τῶρα τί δὲν θέλει
 ἂν τῷ ἐτοιμάσῃς Ἐ τράπεζαν; ἢ
 σῆς γυμνόν; Ἐ ἂν τοῦ χύσης
 ρας ἀργύριον ἢ χρυσίον; Φοβ
 θρωπε, ἕνα σκορπίον, ἕνα ὄφ
 ναι φαρμακερὰ ζῶα, καὶ μὲ τὰ
 ὅπῃ ξερνεῖσι, θανατώνουσι τὸ κα
 φοβάσαι τὴν ἀμαρτίαν, ὅπου
 κόβει καὶ ψυχὴν, καὶ κορμὶ, κα
 νει μέσα εἰς τὴν καρδίαν, ὅσους
 ὄφεις, Ἐ δράκοντας ἔχει ὁ ἄδης.

Ὁ ὑστερος τρόπος τῆς Συγκρι
 λέγεται Ἐκ τῶν ἴσων, γίνετα
 χνομεν, νὰ ὡρέπῃ τοῦ ἐνός ἢ
 ἢ καὶ καταφρόνεσις, ἢ ἴδια τ
 ἀτιμία, ὅπῃ ὡρέπει Ἐ τοῦ ἐτε
 θαυμάζεται ἀπὸ τὸν Κόσμον ὁ
 νος τῆς Ρώμης, διατὶ ἔχασε τ
 τὴν πατρίδα. λοιπὸν ἄξιός εἶνα
 ἄθῃ καὶ ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης
 γαλόφυχος τὴν ἔδωκε διὰ τὴν
 σῆς τὴν ὑπερηφάνιαν, διατὶ τ
 ὁ Θεὸς, καὶ μὲ αἰώνιον κόλασ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

δοξαι. μίσα λοιπόν και την ἀκ
ἀπειδὴ και μισᾶ και τούτην
και με την ἰδίαν φωτιαν τῆ
λάσεως ἐπέδουσεν ἕως τ
ρα, και πάντα θε-
λει πεδύ-
ση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΓΚΟΣΤΟΝ

Περὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Εἰπαμεν, πῶς οἱ Ἐξωτερικῶν
 ναὶ ἔξι εἰς τὸν ἀριθμὸν,
 τέρα Κεῖσις, Φήμη, Βάσανοι, Μ
 τυρία, καὶ Ὀρκος. Ἐπῶς ὄνο
 ποιῆτο ὄνομα, διατὶ δὲν λαμβ
 τὰ σπλάγχνα τῶν πραγμάτων,
 τὴν τέτων ἐσίαν, ἀμὴ ἔξωθεν,
 μὲς τῶν Βασιλέων, ἀπὸ τῶς ὄρ
 θρώπων, καὶ ὅμοια.

Περὶ Προτέρας Κεῖσις

Προτέρα Κεῖσις εἶναι, ὅταν
 ποδείχνη, πῶς καὶ εἰς ἀ
 ἐκέρδησε τὸ ἀντίπαλον, καὶ ἔλαβε
 ρειοπάγον ἐκείνην, ὡς λέγομεν, Τ
 ψῆφον, ὅθεν πῶς ἀναμένει πάλι
 ὡς δικαίαν Ἐνόμιμον. τὸ ὅποιον
 ὡς καθὼς δίδει μεγάλην βοήθειαν
 μέρος, ἔττι φέρνει ὄχι ὀλίγην ζή

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ἄλλο, κόπτοντας ὡς δίσομος ῥομφα
 δυσκολίαις, καὶ τῶ ἄλλε πολλαί
 ταῖς ἐλπίδαις. Ὁ Τόπος τῆτος
 δώση ὑλην, να διαφεντσίσης ἔτ
 Ἀθανάσιον ἀπὸ τοὺς Ἀρειανὺς
 κατηγορημένον.

Ζηλιὰ, καὶ ὄχι ζήλος τῆς Πί
 θος, καὶ ὄχι πόθος τῆς δικαιοσ
 τὰ ὅσα ἀκβετε, ὦ Κεῖται, ἐνα
 θανασίε, διὰ τῆτο καὶ εἰς ἄλλα
 εἰς ἄλλην καὶ ἄλλην Ἀρειοπάγ
 πάντα τῆς ἐχθρὸς ὁ Ἀθανάσιος
 τῆτοι καταφρονεμένοι καὶ συγχί
 χθισαν ὡς ἐπίβουλοι καὶ τωροδοτ
 θείας. δὲν ψεύδομαι, Ἄνδρες, δ
 μύθους ἐδῶ ἐμωροθεν εἰς τὸ σε
 καὶ ἐνάρετον ὄρωσωπον. καὶ ἄ
 ἀπὸ τὴν γλώσσαν παραμικρὸν
 σεῖς, ὅπῃ ἐδῶ παρασέκετε, ὦ
 λέγξετέ με εἰς τὸ φανερόν, καὶ
 λοιπὸν ἐξετάθη, ὦ Κεῖται, ἐ
 εἰς ἄλλα Κεῖτήμα ἢ κρίσις τῶ Ἀ
 καὶ ὄρωτον εἰς τὴν Σαρδικὴν Σύνο
 ὁποῖαν δέεισκετο Πρωτογένης ὁ

κῆς Ἐκκλησίας Ἱεράρχης, καὶ
 Πατέρες, ὅλοι βαθυτάτης σοφί-
 ρωες τῷ αἰῶνος. ἐξετάθη ᾧ εἰς
 Ἱεροσολύμων, ὄντας παρῶν Μαξί-
 λύμων Ἀρχιεπίσκοπος, ᾧ ἄλλοι
 ἐνάρετοι Ἄνδρες, τροπύργια τῆς
 σερρέα τῆς Ἐκκλησίας θεμέλια
 δόξαις τῷ Ἀθανασίῳ, καὶ ἡ μία
 Σύνοδος, ὕστερον ὅπως μετὰ Λυγκέως
 νοίξαν τὰ πάντα, ἀπταιστον καὶ χ-
 μα καὶ ὠμολόγησαν, καὶ ἐκήρυξαν
 νάσιον. Ἀμὴ τί περιαιολογέμε-
 κινράζομεν μετὰ τὸ μακρὸς τῷ λόγῳ
 καὶ εἰς τὴν ὄψιστον Ρώμη
 ρίαις, ᾧ γενόμενος Κωνσταντίνου
 ριώτατος Πάπας, εὐθύς καὶ τῷ
 φέρον σέφανον ἐσφάνωσε, καὶ με-
 ἄλλαις τιμαῖς ἐτίμησε τὸν Ἀθαν-
 ρα εἶναι τινὰς ἀπὸ ἐσῆς, ὅς Κρι-
 νὰ ἀντισταθῆ μετὰ ἐναντίαν γνώμη
 τῶν Ἱερώων; ἐμπορεῖ τινὰς νὰ
 ση ἐκεῖνον, ὅπως δὲν ἐκαταδίκασαι
 τοι Ἀρχιερεῖς καὶ Πατέρες; ὅχι
 ὄθεν ἀναμένω καὶ ἀπὸ ἐσῆς τὴν ἰ-

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

φασιν, ὡς καθὼς βλέπω ὁ τῆς
φίαν. ἐλπίζω νὰ λάμψῃ καὶ
θεία, καὶ πάλιν νὰ καταπατήσῃ
κίαν ἢ δικαιοσύνη. κῆρ.

Ανίσως καὶ ὁ ρήτορας ἤθελε
κρίσιν εἰς κανένα Κριτήριον, καὶ
δείξῃ, πῶς ἡ ἀπόφασις ἐκείνη τῆς
τὸν βλάτει, ἐμπορεῖ νὰ δελοῦν
δύο τῶτα κεφάλαια. Ὁρῶτον ἄς
ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶναι ἡ ἴδια, ὁ
διάφορος καὶ διὰ τὴν ἐστίαν τοῦ
καὶ διὰ πολλαῖς καὶ πολλαῖς πε
ᾧθεν διάφορον ἀναμένει καὶ τὴν
δούτερον ἄς εἰπῇ, πῶς οἱ Κριτ
ἦτον ἀγράμματοι καὶ ἄφρακτοί ε
μας, ἐχθροὶ, φιλάργυροι, ψευδ
τυρίαις, καὶ ὅμοια, διὰ τῶτο δὲν
μα, ἀνίσως καὶ τυφλωμένοι ἢ ἀπο
θίαν τῶν Νόμων, ἢ ἀπὸ τὸ πά
χθρας, ἢ ἀπὸ τὸ κέρδος τῶ χρι
εἶδαν τὴν ἀλήθειαν, καὶ δὲν ἐκρι
καίσιον. ὡσάν.

Ἰξόρω, τί ἀποκρίνεσθε. ἀκρί
μυρίζετε, ὡ ἐναντίοι. λέγετε,

θανάσιος ἐκαταδικάσθη εἰς
 Σύνοδον, καὶ ἀπὸ τὸν μέγαν κ
 Κωνσταντῖνον, ὡς πταίσις εἰς
 ξίαν καὶ εἰς τὴν Πίσιν, μακ
 ἀλήθεια. ἐκαταδικάσθη, ἔξω
 νάσιος. ἀμὴ ἢ ψεύδολογίαις
 Βελοῖ, καὶ ἢ μεγάλης πονη
 κείνη, ὅπῃ ἐπαρακίνησε τὸν Αὐ
 ξορίση τὸν Ἱεράρχην, ὅχι ἐδι
 μα, ὡς ἐσεῖς πλάσσετε, καὶ
 κ, ἢ ἐν Τύρῳ Σύνοδος δὲν ἐσ
 σοφῶν καὶ θεοσεβῶν ἀνθρώπων
 ψεύδοςύνοδος τῶν αἰρετικῶν.
 ζῶξίς φθονερῶν Ἐπισκόπων,
 λυσιασμένων λύκων, ὅπῃ δι
 σεν τὰ ἀκακα καὶ ἀπλᾶ τρώβα
 ἐπεθύμην, παρὰ νὰ ἀφανίσεν
 ἀπέκι, εἰπέτε με. ποῖος Νόμ
 λάχθη; ποῖοι μάρτυρες ἐφάνησ
 σον; ὁ φθόνος, ὅπῃ δὲν ἐδύνε
 τὴν Ἀγιότητα καὶ τὴν σοφίαν
 σίς. τὸ μῖσος, ὅπῃ κτλ.

Πολλαῖς φοραῖς ὁμῶς συμβα
 ὅχι διάφορον, ἀμὴ τὸ ἴδιον Δικ

ΒΙΒΑΪΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ὄλοτελα οἱ ἴδιοι Κεχταί . καὶ
φας ἔχει νὰ τοὺς παρακινήσῃ, ν
γνώμην, Ἐ ἀπόφασιν, ὄντας ἴδιο
νίμων ἀνθρώπων, νὰ μὴν εἶναι
σερρεοὶ, ἀμὴ δὲ μετακίνητοι, μα
τὸ σφάλμα δὲ εἶναι εἰς αὐτὰς τὰς
ἀμὴ εἰς τὰς δημηγόρους, ὅπῃ κακο
γράφισαν τὴν ὑπόθεσιν, Ἐ μὲ
κὲ πεπλασμέναις ἀπόδειξαις ἐσκε
ἀλήθειαν, κὲτ.

Περὶ Φήμης.

Φήμη λέγεται, ὅταν ὁ ρήτορας
χνεῖ, πῶς τοιαύτη εἶναι ὄλων
ἀνθρώπων ἢ γνώμη, καὶ π
ναι τινὰς, ὅπῃ νὰ μὴν λέγῃ, κα
κρυύτῃ τὸ ἴδιον, ὡς τῷ γὰρ βέ
ἀναμφίβολον . ὅθεν ἀνίσως καὶ
μα δύο ἢ τριῶν ἔχει, κὲ δὲ ἴσκει
θεῖα, πόσον περαιοτέρου, ὅτα
λια σώματα τὸ βῶν ὁ Κόσμος, καὶ
μαρτυρίαν τὸ ὁμολογᾷ ὅλη ἢ Οἴκε
τὸτο θέλει εἰπῆ τὸς τὰς Κεχταῖς.

ἀκρίβει τί λέγει ὁ εἷς, καὶ τῶν ὁποίων τὴν γλῶσσαν κινᾷ ραῖς ἢ ἔχθρα, ἢ φθόνος, ἀμᾶ πᾶυσον φωνὴν ἢ ἑκατόγλωσσαν πῶς εἶναι πλέα δύσκολον νὰ σφλεθῶνταις ὀλίγων, παρά πολλοῦ τυρίαν καὶ γνώμην.

Ἀνίσως πάλιν ὁ ῥήτορας λήσῃ ἐναντίον τῆς Φήμης, δια εἶναι ἐναντία, ἄς εἰπῆ, πᾶ ψυδῆς, καὶ ὡς ἑκατόγλωστος να ἢ δύο, ἀμᾶ ἑκατὸν ψύματα αὐξάνοντας ὑπερμέτρως τὰ τῶν λέγοντας ἐκεῖνο, ὅπῃ ποτε δὲν κι μὲ τὸ Σχῆμα τ᾽ Προκαταλήφῃ τῶς τῆς Κερατῆς ἔτξι. Ἀκε τί μερμερίζει ὁ Κόσμος, ἀκε τα, ὅπῃ ἐναντίον τῆς ἀνδρὸς τῆς ψυδὸγλωστος Φήμη. λέγει τ᾽ ἀλήθεια. ἐσεῖς ὅμως, ὡς φρο καιοι, ὡς σοφοὶ, μὴν δώσετε ἀσετε πίσιν, ἐπειδὴ καὶ δεῖ εἶν ὅπῃ νὰ βάνη γληγορήτερον τα καὶ νὰ πετᾷ, ὡς τὸ ψύμα. κα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

βλέπομεν τὰς ποταμούς ; ὅπου
ῥέχουσι , τὸσον ἀκομὴ πλατύνονται
ῥένουσιν , ἔτσι ἢ ψευδολογίαις
εὐκόλα λέγονται ἀπὸ τὸν ἀνθρώπων
λῶτερα ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀκούονται ,
μὲ περιεσσότερην δὲκολίαν ἐδῶ κη
νούνται . ὅθεν ἔχετε , νὰ σοχαοθῆ
γαργιασμεὲς , ταῖς μαρτυρίαις ,
δειξαις , τὰς νόμους , καὶ ὄχι ταῖς
τῶν ἀνθρώπων , κη μυθολογίαις .
μάλις αὖτε καὶ καλὰ ἰξεύρετε
Ἡσιόδου .

Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται
φη μὲν αἰεῖραι
Ρεῖα μαλ' , ἀργαλέη δὲ
χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι

Περὶ Βασάνων .

ΒΑΣΑΝΑ λέγονται ἢ τιμωρίαι ,
φασίζονται εἰς τὰ Κριτήρια
ταῖς ὁποίαις πεδούονται οἱ κατὰ
μὰ ὁμολογήσεν τὴν ἀλήθειαν , καὶ

περῶσεν ἐκεῖνα, ὅπῃ κρύπτει
 δίαν. Εἰς διαφέντους ἐμπορεῖ
 τρας, πῶς ὁ φόβος ἢ πόνος
 ἔκαμε τὸν τρισάθλιον, νὰ ὁμο
 γλώσσαν ἐκεῖνο, ὅπῃ ὄχι μό
 με τὸ ἔργον, ἀμὴ καὶ ἔτε κα
 ση με τὸν νῦν. Εἰς κατηγορη
 πῆ, πῶς τὸ ὠμολόγησεν, ὄχι
 ἢ παίζοντας, ἀμὴ ἀνάμεσα εἰ
 καὶ τιμωρίαις τῆς Δικαιοσύνης
 λόγος, ὡρὶν νὰ εὐγη ἀπὸ τὸ
 ται, Ἐ δια νὰ εἰπῶ ἔττι, ζυ
 σὰν ὅπῃ κρέμεται πολλαῖς φο
 λόγον ἐκεῖνον ἢ ζωὴ καὶ ὁ θάνα
 μοια.

Περὶ Νόμου.

ΝΟ΄μος λέγεται κάθε γρα
 σις τῶν Βασιλέων καὶ τι
 νης. ὅθεν ὁ ρήτερας, δια νὰ ἀ
 μόν Ἐ δίκαιον τὸ πρᾶγμα ἐκεῖ
 χειρίζεται, φέρνει εἰς τὸ μέσο
 μόν. λέγει ἀπέκι, πῶς δὲν ἔχει

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

σίαν να ὑπερέβη τοιαύτας Νόμους,
 ταπατηταῖς ἀποφασαῖς τῶν Νομῶν
 ἀλλέως ἢ Χώραις ἠθέλαν ἦσαι σπ
 θηρίων, καὶ ὄχι κατοικίαις τῶν ἀνθ
 πῶς ἔτε γῆ, ἔτε θάλασσα, ἔτε
 πος ἠθέλε ἦσαι χωρὶς φόβον
 ἀμὴ εἰς τὸ πέλαγος ἠθέλαμεν βλ
 ἄρπαγας παρὰ κύματα, εἰς τὴν
 κλέπταις παρὰ ἀνθρώπους, εἰς τ
 ρια πλέα ψευδομαρτυρίαις παρὰ
 εἰς κάθε σφάταν ἠθέλαμεν ἀκ
 βλασφημίαις, ἐπιβλαῖς, φόνους
 ἄλλην ἀνομίαν. ὁ πλέσιος ἠθέλε
 τῆ τὸν πτωχόν, ὁ δυνατὸς τὸν ἀδ
 τος ἠθέλε σε ἄρπάξῃ τὰ πλῆστη, ἔ
 τιμὴν, ὁ ἄλλος καὶ τὴν ἰδίαν ζωὴν
 βραχυλογίαν ἢ ἀφοβία ἠθέλε
 καθένα εἰς κάθε ἀσέβειαν, ὡς κα
 τὸ ἄλλο μέρος ὁ Νόμος εἶναι χαλι
 χαλινώνει τὰ ἀχαλίνωτα πάθη τ
 πων, καὶ κάθε ἀτακτον ἐπιθυμία
 υρηῶν. ἐξετάζει τέλος τὰ λόγια
 μὲ ἔμφασιν μεγάλην, καὶ παρρησι
 νιάζοντας πρὸς τὸν ἀντίπαλον,

ὅλα καθαρά, ὅλα χωρὶς ἀμφι-
 ρίς σκοτός, ὅθεν πῶς τὸν βλέ-
 πτην γενοχωρίαν, ὅπερ δὲν θ-
 νατὸν νὰ τοῦ φύγη, καὶ ὁμοί-
 α.

Ἄν ὁ ρήτορας ἤθελε, νὰ ἀ-
 πτόν τῶ Νόμος, ἄς εἴπῃ, ἢ
 ἐκεῖνος δὲν εἶναι κοινός διὰ καθ-
 μερικὸς. ἢ πῶς εἶναι παλαιός
 πολὺν καιρὸν ἐσβύθη ὀλότελο
 δεῖται πλεονάζει ἀπὸ τῆς ἀνθρώπι-
 ἐξηγᾶται ἔτι, ἀμὴ ἔχει ἄλλ-
 ἐξηγησῶν. ἢ τέλος πῶς εἰς τ-
 χρεῖαι δὲν εἶναι σκοπὸς τῆς Ν-
 ἀναγκάσει τὸν ἄνθρωπον εἰς
 τῶ Νόμος, ὅθεν καὶ ἢ κοινὴ παρ-
 γκη καὶ Νόμος μετάθεσις.

Περὶ Μαρτυρίας

ΠΟΛΑῖς φοραῖς ὁ ρήτορας
 ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπιχειρῖζε
 Μαρτυρίαν ἐνός ἢ ἄλλ-
 νεται, νὰ εἶναι ἄσεισος, καὶ ἀ-

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

αὐτῶν ὅταν οἱ μάρτυρες εἶναι σύγχρονοι
 βεβαίως, πλείους, καὶ σοφοὶ ἄνδρες,
 τότε δὲν ἐμπορεῖ ὁ ἐναντίας, ἢ
 τῆς ἡλικίας, ἢ αἰχροκέρδειαν,
 ἢ φθόνον καὶ πάθος. ὅθεν ὁ ῥήτορας
 ἑπιεικῶς γλώσσαν ἐμπορεῖ νὰ φωνήσῃ
 καὶ μάρτυρας, ὡς κεῖται, ὅχι
 ἰδιώτας ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπου
 νεῖας, ἄνδρας σοφούς, ἄνδρας φημι
 εὐσεβεῖς. εἶναι τέτοιοι γέροντες ἐπιεικῶς
 κίαν, εὐσεβεῖς εἰς τὰ ἦθη, ἔχοντες
 τὰς ἀξίας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ὅταν
 οἱ μάρτυρες, ὅπως φέρνει εἰς τὴν
 ὄχι μόνον μαρτυροῦσι πῶς ἦκσαν
 καὶ μετὰ τὰ ἰδιαίτως ὄμματα εἶδαν
 εἰς τὸ ἔργον ἐκεῖνο. ὡς ἂν. Βεβαίως
 τὸν μου τὸν λόγον ὁ Δεῖνας, ἄνδρας
 ἄριστος, καὶ διὰ τὴν σύγγενειαν, καὶ διὰ
 τὸν ἄριστον τοῦ ζῶντος, καὶ καλὰ ἦθη, ὅ
 τὸ φαντάζεται, δὲν τὸ ὑποπτύσει
 λογιάζει, δὲν τὸ ἦκσε ἀπὸ ἄλλου
 εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς, μετὰ τὰ ἰδιαίτως
 παρῶν ἐκεῖ εἰς τὸ ἔργον, καὶ ῥήτορας
 ὁ ῥήτορας μετὰ τέχνην σφίγγει τὸν

τίπαλον, καὶ τῷ ὁμολογᾷ καὶ
 ὅπως νὰ τῷ εἶναι ὠφέλιμον. ὡς
 πὸς σε, ἐσὺ τὸ ὠμολόγησας,
 θεια δὲν ἐμπορεῖ, παρὰ νὰ
 τὸ ὑσερον, καὶ νὰ ἀφανίσῃ
 λέγεις, πῶς κ'ἔστ'. τῷτο καὶ
 τῷτο ἐπεθύμεις νὰ εἰπῆς, διὰ
 τοιαύτην σε μαρτυρίαν κάθε
 νην ἀπόδειξιν, καὶ διὰ νὰ φανε
 θειαν, κ'ἔστ'.

Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ὁ ῥήτορας
 τις αὐτῶν τῶν μαρτύρων, καὶ νὰ δείξῃ
 τυρία εἶναι ψευδῆς, ἅς ἐξετάσῃ
 τὰ ἢ θη τῶν ἰδίων μαρτύρων,
 κακῆς ζωῆς ἄνθρωποι, ὅσοι
 τὸς ἀποδείξῃ ψευδεῖς. ἅς ἰδῇ
 μάρτυρας εἶναι πτωχὸς, συγ
 χθρὸς, ὅμοια, διατὶ ὁ τῷ

οὐδ.ξ. . . πωλήν εἰκωμ ἀπατι

λέγει ὁ Ὀμηρος. Ὁ οἱ ἄλλοι
 πην, ἢ ἀπὸ μῖσος τετυφλωμ
 πεσι τὴν ἀλήθειαν, ἀμὴ μοῖ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ἐκεινῶν, ὅπως ἀγαπᾶσι, καὶ ἐκε-
μισῶσι τὴν ζημίαν καὶ βλάβην.
λιν οἱ μάρτυρες εἶναι ἀξιόπιστοι
εὐγενεῖς, πλάσιοι, εὐσεβεῖς, κα-
λαις ἀρεταῖς σολισμένοι, ὥστε ὁ
ρας δὲν ἐμπορεῖ, ἀλλ' ἔτε ὡρέπε
δείξει εἰς τῆτος ψεῦδος, τότε ἀς
τῆς Κριτᾶς, νὰ μὴν σοχαθῶσι
τυρίαις, ἀμὴ ταῖς ἀπάδειξαις, ε-
πολλαῖς φοραῖς, ἄχι διὰ πάθος
ἀμὴ διὰ καλοσύνην Ἐ σπλάγχνο
καὶ ἀπὸ ἀξίως ἀνθρώπος ἢ μαρτυ-
δῆς, μάλισα ὅταν κινδυνεύει τιμῆ
τοῦ πλησίον, κατὰ τὸν εἰπόντα Πίσο

Οὐ μέμεσις καὶ ψεῦδος ὑπ-
χῆς ἀγοράειν.

Περὶ Ὁρκῶ.

Ο Ὁρκος ἔχει μεγάλην δύνα-
πισῶση κανένα ὡραῖμα,
δείξει ἀληθινὸν σιμὰ εἰς τῆς ἀνθρα-
θον οἱ ρήτορες διὰ νὰ βεβαιώσεν

ὅπῃ ἐπιχειρίζονται, λέγουσι,
ὄρκον ἐμαρτυρήθη ἀπὸ τῶν δεινῶ
να, ἄνδρες εὐσεβεῖς καὶ ἀξιότι
εὐσεβεῖς διατι

Ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὄρ
δωρ γράφε.

εἶπα ἀξιόπιστοι, διατι ἂν ἐκεῖνο
πει, εἶναι πτωχὸς, ἐχθρὸς, ὁ
ὀλίγην πίσιν ἐμπορεῖ νὰ δώση
τος μὲ τὸν ὄρκοντα, ὡς καθὼς ἐ
τέρω εἰς τὴν Λύσιν τῆς μαρτυρί
το ὁ ρήτορας, ὅταν ὀνομάζει ἐκε
ὄμωσεν, εἶναι χρεῖα μὲ εὐμορφ
τῶ πλέξῃ ἐγκώμιον, διὰ νὰ διώξη
ψίαν ψεύδης ἀπὸ τὸν νῦν ἐκεινώ
ουσι. ὡσάν. Καὶ δεῦν ἀκέστε,
ὁ Δείνας ἐσάθη, ὅπῃ ὄχι μόνον
ρησεν, ἀμὴ καὶ μὲ ὄρκον τὸ ὄμ
ποῖος θέλει ἦσαι τόσον ἀυθάδης,
τισαθῆ τοιαύτης μαρτυρίας; ποῖο
ἀκέσει, θέλει ἀνοιξῆ σόμα, ἢ
νῦν θέλει ὑποπτέυσῃ εἰς τοῖστον

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ραμικρὸν ψεῦδος ; ὁ Δεῖνας τὸ μ
 Δεῖνας τὸ ὁμῶνει, ἤγεν ἄνδρας,
 ἂν ἴδῃτε τὸ γένος, εἶναι ὄγενε
 ξανοίξετε τὴν ζωὴν, καὶ τὰ ἦθη,
 βέσατος. ἂν σοχαθῆτε τὰ ἔργα
 τῶν ἄξιων, ἐσάθη πάντα ἀξίειπαινος
 πτος διὰ τὴν Ἀξίαν, ὅπῃ ἔχει ε
 ραν, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν
 δίδει παρρησίαν, καὶ φρόνεψιν,
 τὴν μάθησιν, καὶ σοφίαν, καὶ
 θὰ τῆς τύχης, ὅπῃ λέγομεν πλῆ
 τος, ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ἄξιων. ἀρνήσθ
 τίπαλε ἐκεῖνο, ὅπῃ καὶ με ὄρκοι
 τοῦτος ἀξίος ἄνδρας, εἰς τὸν ὁποῖο
 θος ἐμπορεῖς νὰ ὑποπτέουσῃς, ὅτ

ΒΙΒΛΙ

ΔΕΥΤΕΡ

Περὶ Διαθέσεω

Ἦ μορφοῦν τὸ ἄγαμα
καὶ ἡ Διάθεσις τῆς
ὡς καθὼς ἡ Ἀτάξι
χυσις ἀχνημότατον

Λόγ. Θεολόγος Γρηγόριος. Τάξεως
κς. λέγει ὁ Ἅγιος, κόσμος τὸ πᾶ
λος ἀκίνητον.

» Καὶ βέβαια ἰδὲς εἴνα ἀνθ
να ἔχη τὴν τρέπασαν τῶν μ
συμμετρίαν, ἐρωτῶ, ἔχει ὅλη
γμα ὠραιότερον; ἔπλασεν ὁ Θε
πειρύντου σοφίαν πλάσμα εἰ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

μορφὴν πλέα χειτόμορφον ; ἀ-
 σαίτε τὰ μέλη, βάλε ἄνω κάτω
 ἄνθρωπον, κάμε νὰ σικώνη τὸς
 τὸν Οὐρανὸν, νὰ γυρίξη τὴν κεφ-
 τὴν γῆν, νὰ ἔχη τὰ ὄμματα, ὅ-
 μων καὶ κοκκινίξεν τὰ μάγβλα,
 ὅπως τωρότερον ἦτον φυτσίμένα τὰ
 εἰς βραχυλογίαν μετάθεσαι
 λα τῆ σώματος, τὰς χεῖρας, τὰ
 τὸ σῆθος, καὶ τότε ἔτε ἡ Ἀφρικ-
 ἔτε ἡ Λιβύα ἔθρεψε θηρίον πλ-
 καὶ φοβερόν. τὸ ἴδιον συμβαίνει
 λόγον, ἂν ὁ ῥήτορας δεῖ φυλλάτ-
 ξιν. ἄς εἶναι ὑψηλὰ τὰ νοήματα,
 κιλα τῶ παλαιῶν τὰ ἀποφθέγμα-
 φαις ἢ ἰσορίαις, οἱ λογαριασμοί
 καὶ ἀδαμάντινοι, ἄς εἶναι μεταφο-
 ραὶ λέξιν, ἀλληγοραῖαι εἰς κάθε
 καὶ φαντισμένος μετὰ τὰ ἄνθη ὅλα τὰ
 τίας Ἄς πνέη ὅλην Ἀραβίαν,
 παροιμία, ὅμως ὁ λόγος ἐκείνος
 σμένος, διατὶ τῆ λείπει ἡ τάξις
 ἔτε ἀρχὴν, ἔτε τέλος, εἰ δὲν ε-
 ἀμὴ σκοτεινὸν καὶ ἀτακτικὸν χάος

εἰς τὸν λόγον εἶναι ἀναγκαῖα ἢ
 ὄχι μόνον διὰ τὴν δῶση χά
 μορφίαν, ἀμὴ καὶ δύναμιν, ἢ
 ἀντίπαλον, καὶ τὴν παρακινήσ
 λει τὴν ἀκούοντας. ἐπειδὴ ὁ βλ
 οῦσα σφάτρυμα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σκορ
 καὶ χωρὶς τάξιν συγχισμένον,
 κατὰ, ἀμὴ οἷα ὕψαικτον, καὶ
 ρασμένον πάντα ἀπομένει τροπ
 τῆτο καὶ ἀπὸ τῆς διδασκάλως
 ἀνάμεσα εἰς τὰ πέντε μέρη τῆς Γ
 τράται τὸ Δεύτερον, ὡς εἶπο
 πέμπτον Κεφάλαιον τῆ α' Β
 ὁ ἔχει χρέος, τὴν ξεχα
 τὰ μέρη τῆς λόγος, βάνο
 τας καθενα εἰς τὴν
 ἴδιον του τό
 πον,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πόσα, καὶ Ποῖα τὰ Μέρη Λόγου.

Ο Λόγος ἔχει τέσσαρα Μέρη
οἰμίον, τὴν Διήγησιν, τὴν
Ἐπίλογον, καὶ τὸν Ἐπίλογον. τὸ Πρῶτον
μεταλαμβάνεται εἰς διάφορον καὶ διάφορον
κατὰ τὴν χρείαν, ὡς φέλομεν ἰδ
τωτέρω. ἡ Διήγησις διηγᾶται τὴν
τοῦ πράγματος, ἡ Βεβαίωσις τὴν
νεὶ με λογαργιασμεῖς, καὶ με τ
ὄλην τῆς ρητορικῆς τέχνης πάχει
νερώση, καὶ νὰ ἀποδείξῃ ἐκεῖνο
λει, καὶ ὁ Ἐπίλογος με μίαν
ἀνακεφαλαίωσιν μεταλέγει εἰς βρ
αν, ὅτι εἶπε εἰς ὅλον τὸν λόγον,
τυπώση πλεῖα βαθυὰ εἰς τὸν νῦν
τῶν, καὶ διὰ νὰ τῶν ἐξυπνήση τι
κὰ ἐνθυμηθεῖσι τὰ εἰρημεῖα. Ἰξεύ
κάποιοι σμίγουσι διὰ πέμπτον
λύσιν, με τὴν ὁποῖαν λύει ὁ ρή
λιστα εἰς τοὺς Δικανικοὺς λόγους π

ρήματα ὅλα τῶν ἐναντίων, ἀ-
μέρος ὄχι τῷ λόγῳ, ἀμὴ τῆς
ᾠδῆς καὶ εἰς τὴν Βεβαίωσιν ἀν-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ Προοιμίας.

Πρὶν γὰρ εἰπῶ ἄλλο τίποτε
τῷ ῥήτορος τὴν προοιμίαν
ἢ ἡμισυ παντός. ᾠδῆς ὄντας
ἢ ἀρχὴ τῷ λόγῳ, ἔχει γὰρ βα-
λέλαιαν, γὰρ εἶναι εὐμορφον, ἔ-
γγρα, ὅπως ἐπιχειρῆζεται, ἐπιτή-
ρος ἔ τὸ τέλος τῷ Προοιμίας εἶ-
μη φιλικῶν τὸν ἀκροατὴν, τὸ ἔ-
ζει ὁ ῥήτορας μὲ τρεῖς τρόπους.
τας τέττα τὴν ἀγάπην, ἢ κινῶν
ἐπιθυμίαν, καὶ περιέργειαν, ἢ
εὐμαθῆ ἔ εὐδίδακτον. Κερδα-
πην, ἀνίσως καὶ θέλει ταπεινο-
πύτης, ὁμολογῶντας τὴν ἰδίαν
καὶ ἀσθένειαν εἰς τὸ λέγειν. α

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

λει ἐπαινέσῃ τὰς ἐκεῖ παρόντας
κωμιάζοντας τῶν τῆν εὐγένειαν
φίαν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν φ
σπλάγχχνος, ἢ ἄλλην ἀρετὴν, κα
θεσιν τῶ τῶν πραγμάτων. παρακινῶ
μίαν, ἀνίσως ὁ θεὸς λέγει εἰπὴ, π
μιλήσῃ ὄχι Περὶ σκιάς ὄντος, ἀ
γμματα πολλὰ ὠφέλιμα, ἀναγκαῖ
εὐτυχίαν, ἀξιοθαύμαστα, ὄχι
σὰ, ἔτε ἀπὸ ἄλλου τινὰ ἄλλοτε
ἀνίσως καὶ θεὸς λέγει τάξῃ βραχυλ
ἴμοια. τέλος, θεὸς λέγει καμὴ εὐμαθί
τὴν, καὶ εὐδίδακτον, ἀνίσως κα
θεὸς λέγει διαμιράσῃ τοῦ λόγου ὅλ
φάλαια, ὡς ὅτι καθεὶ ἰ
καὶ ἀγράμματος ἀνδρω
να ἔμπορῆν καὶ καταλά
βῃ εὐκόλα τὴν
ὑπόθεσιν
σιν.

~~καὶ~~
~~καὶ~~

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙ

Ποίαις ἢ Ἀρεταῖς τῷ Π

Διὰ τὸ ἀπὸ τὸ Προοίμιον κρ
 μη τῷ ῥήτορος, ὅθεν ὡ
 τὴν αὐγὴν τῶν Προοιμίον τοῦ φωτός
 τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας, ἔτξι
 νο τέτου τὴν σοφίαν καὶ μά
 χρέος νὰ ἐξηγήσωμεν, ποῖα ε
 Προοίμια, καὶ κατωμένα κατ
 νας τῆς τέχνης, καὶ ποῖα τὰ
 τεχνία. λοιπὸν καλὸν Προοίμ

Πρῶτον, ὅταν εἶναι ῥεῖρητορ
 φασικὸν, σολισμικὸν μὲ Μεταφ
 τίθεσαις, καὶ ἄλλα Σχήματα
 εὐμορφαις καὶ λαμψαῖς, μὲ
 παιδικαῖς, ἀμὴ ὅπῃ νὰ πνέσι
 πειαν καὶ σεμνότητα. καὶ το
 εἰς τοὺς πανηγυρικὸς λόγους,
 ποίους ὁ σκοπὸς εἶναι, νὰ εὐφρ
 ἀκούοντας μὲ ταῖς χάριταις τῆ
 Τίας, καὶ μὲ τὰ ἄνθη τῆς Ῥήτορ
 λίσωμεν τὸν Ἡῤωα, ὅπῃ ἐπαιν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δεύτερον, ὅταν συμφωνᾷ με
πα, ὅπου ἔχει νὰ εἰπῆ ὁ Ῥήτορ
πον ὅπου, ὡς ὁ σπέρτος τὸ δένδ
καὶ τὸ Προσίμιον νὰ περιέχη τ
σιν.

Τρίτον, ὅταν δὲν εἶναι ἔτε με
μικρὸν, ἀμὴ ἔχει τὴν ὠρέπεσο
τρίαν με τοῦ ἐπίλοιπον λόγον,
θένας ἢ θελε περιγελάση εἷνα ζω
ποῦ εἰς μῆρμυκος σῶμα ἢ θελε
ση ἑλέφαντος κεφαλὴν, καὶ πάλι
μῆρμυκος εἰς μεγάλου ἑλέφαντα.

Τέταρτον, ὅταν κερδαίνει τὴν ἀγ
νῶν, ὅπου ἀκούουσι, καὶ ὅταν
νει, νὰ ὠροσέχουν με χαρὰν καὶ
κοίαν εἰς ὅσα μέλλει νὰ εἰπῆ ὁ Ῥή

Κακὸν πάλιν Προσίμιον εἶναι.
ἐκεῖνο ὅπου δὲν φυλάττει τοὺς ἀ
νόνας. β. ὅταν εἶναι κοινὸν καὶ
διὰ κάθε ἄλλην ὑπόθεσιν. τὸ ὅπου
γμα εὐκόλα καθένας ἐμπορεῖ νὰ φι
σως καὶ τὸ θέλει συνθέση ἀπὸ τα
σασαῖς, Τόπου, Καιρῶ, Προσώπου
γ. ὅταν ὁ Ῥήτωρ δὲν φυλάσσει τὸ

ἀμὴ μὲ περιαιολογίαν τὸ αὐξάνει
 τὸ ὀρέπον. δ. ὅταν ἄλλη εἶναι
 ἄλλος ὁ σκοπὸς τοῦ Προσιμίου
 εἶναι, εἶναι χρεία νὰ ἀπολαύ
 γάπην, καὶ ἐκεῖνος πάσ
 ἀποκτήσῃ φυλήκοίαν,
 κάμη εὐμαθεῖς τοῦ
 ἀκούον-

ΤΖΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τρόποι Προοιμίων

Τὰ Προίμια γίνονται εἰς πλείους πολλὰς τρόπους, ὡς καὶ ἄλλοις διαφόροις εἶναι τὰ Σχήματα τῆς Προοιμίας. Ἐγὼ ὅμως σημειῶνω ἐδῶ ἑκτὴν, ἢ ἑξῆς, μετὰ τὴν συνήθη βραχυλογίαν, διὰ τὸν ἄριστον ἄνθρωπον, ἔχοντάς τε τὴν μετὰ τὴν κανόνας τῆς τέχνης τῆς λαοσυνθέσεως ὅχι εἰς τὸ κεφάλαιον, ἀλλὰ ἐν τῷ μεγάλῳ ὄμιλῳ.

Α'. Τρόπος Ἐξ Ἀπορίας

Ο ἄριστος Τρόπος βέβαια εἶναι ὅταν τις ἔχει ἀγχίνοιαν ἢ ἀπορίαν, καὶ τὸν βάλῃ εἰς τὴν ἀπορίαν, καὶ λέγεται Ἐξ Ἀπορίας, ἢ ἀπορίας, ὅταν ὁ ἄριστος ἀπορίασιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀπορίασιν καὶ ἀρετῶν, λέγει, καὶ φησὶ, καὶ πῶς δὲν ἴξευρει τὸ πρότερον, ὅτι ἕσπερον; ποῖα ἔργα γίνονται, καὶ ποῖα καὶ σιωπήσῃ, ὅταν

ἀξιόπαινα καὶ ἀξιοθαύμαστα
 παραπονᾶται μὲ τὸν καιρὸν
 ναὶ βραχὺς, καὶ ταχύπτερος
 τῶρα μὲ τὴν ἴδιαν τε γλῶσσαν
 εἶναι πῶσον ταχύδρομος, ὅπως
 καὶ πάντα. τῶρα μὲ τὴν φύσιν
 τῆ ἔδωκε ταῖς δέκα γλώσσαις
 θύμησε καὶ ὁ Ὀμηρος, καὶ
 ἀνάμεσα εἰς τόσαις ἀρεταῖς,
 κατορθώματα, διαλέγει ὅτι θέ-
 νο λέγει, καὶ εἶναι τῆ λόγους τε
 κείμενον.

Β. Ἐκ Περιστάσεων

Ο ἄλλος Τρόπος τῆ Προ-
 Ἐκ Περιστάσεων, καὶ
 ὁ ρήτορας σοχάζεται ταῖς Πε-
 γουσι τὸν καιρὸν, εἰς τὸν ὁποῖον
 τὸν Τόπον, τὰ Πρόσωπα, καὶ
 ὅπως ἀρκούντως ἐξηγήσαμεν εἰς τὴν
 δομον Κεφάλαιον τῆ πρώτης Βιβ-
 λης εἶναι ἀδύνατον, καὶ μὴν εὐρι-
 λην, διὰ τὴν ἀξιωματίσιν εἰς καὶ
 εὐκόλα τὸ Προοίμιον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εἰς εἷνα Ἐπιτάφιον λόγον, ἄν
 ναι βροχερός, ἐμπόργιε νὰ εἶπῃ
 Χώρα ἔχασε εἷνα μέγαλον Ἄνδρα
 ὄθου Ὁ Οὐρανὸς κλαίει, Ὁ μὲ
 πᾶς ῥίπτει, ὡσὰν μὲ τόσα δάκρυ
 χυᾶται τὴν κοινὴν δυσυχίαν. κα
 Γενεθλιακὸν, ἄν εἶναι ἀνέφαλος
 τροφώτις, πῶς γελαῖ Ὁ Οὐραν
 λισμένος μὲ χαρμόσυνον φῶς ἐο
 ἐκεῖνος, διὰ νὰ εἰπῶ ἔττι, τὴν
 παιδίς, διατὶ τροβλέπει, πῶς
 τιμὴ τῶν γονέων, καὶ τῆς πα
 λή, κῆφ.

Ἄν ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἀκέρσιν, εἰν
 ἐνάρετοι, λαμβάνοντας ἀπὸ τὴν
 τῶν Προσώπων τὴν αἰτίαν τῆ
 ἐμπόργιε νὰ εἰπῇ, πῶς ἄν ἄλλο
 τορας ἐπεθύμησε εἰς τὰ χεῖλη τ
 λα τῆς δὺγλωττίας, Ὁ τὸν χρυσο
 ποταμὸν εἰς τὴν γλῶσσαν, τῶ
 τὰ ἐπεθυμᾶ καὶ ἐκεῖνος, ὡσὰν
 καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλον πτωχότερο
 γειν, καὶ ὡσὰν ὅπῃ ἔχει νὰ
 ὄθου εἰς ἄνδρας, ὅπου χωρ

λαῖς εἶναι μουσεῖα ἔμφυχα,
τῆς σοφίας, κ'τθ.

Ἀπὸ τὴν ἴδιαν Περίσασιν εἰς ἄλλον τρόπον νὰ προσιμια
ἔτξι. Ἰξεύρω καλὰ, ὧ Ἀρ
ἀνάμεσα εἰς τόσῃν σοφίαν καὶ
σῶν Ἐ τόσῶν Ἡρώων, ὅπῃ ἔδα
σι, δὲν ἤθελε ποτὲ ἀνοίξει ἀ
ζόμα, ἀγκαλὰ καὶ θρασυκάρ
πορικώτατος, διατὶ βέβαια ἤθ
ση, ἢ νὰ ἀπομείνη ἀφῶνος ἀπο
ἢ νὰ χάσῃ δὲν λέγω εἰς τὸν δρο
εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ λόγῃ τὰ λόγ
μῶς πολμῶ, Ἐ αὐθάδης λύω τ
εἰς τὴν διήγησιν, ὅχι διατὶ, ἢ
ἰξόρω, ἢ λωλὸς δὲν γνωρίζω
νον, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκομαι,
φίας σας τὸ ἀπειρον βάθος, ἀμ
βάνω θάρρος καὶ καρδίαν ἀπὸ
νὴν ἐκείνην, ὅπῃ τόση καὶ τόση
ἀπὸ τὸ πρόσωπον, Ἐ ἀπὸ τὴν
γλυκειάς σας ὄψεως, μὲ τὴν ὅπο
καὶ μὲ ἀκίετε, κ'τθ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Γ. Α'πὸ Συγκρίσεως

Ο Τρίτος Τρόπος λέγεται κρίσεως, καὶ εἶναι, ὅταν δαλέυεται ἀπὸ τὴν Σύγκρισιν, ματίση τὸ Προϊόνιον. ὅθεν ἂν ἤδειξῃ τὸν Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον καὶ τὸν Ἡρακλέα τῆς χειρωνύμφου. ἤθελε εἰπῆ, πῶς μεγάλη εἶναι εἶπον τῷ Ἡρακλέος ἡ φήμη, καὶ κρίσκειται ἄνθρωπος τὸσον βάρβαρον μακρὰν ἀπὸ ὅλην τὴν φύσιν, τιά τῷ ὁποῖς νὰ μὴν ἔφθασαν τέσσα ἔργα, καὶ εὐδοξία κατορθώματος μικρὸν καὶ ἀκόμι εἰς τὰ σπινθηρογενῆ χεῖρα, καὶ ὅπως ἔσασε γὰρ ἔξε τὴν ἐπτακέφαλον ὕδραν. ἄνδρα τὰ σκότη τῷ ἄδω ἔφερε εἰς τὸ φέσμου δεδεμένον τὸν Κέρβερον, καὶ ἐγὼ τὴν σήμερον, εἰς τὴν παρεῖσθαι καὶ πανήγυριν θέλω νὰ σᾶς δεῖξω Ἡρακλέα Γεώργιον τὸν Μεγαλομάρτυρα πῶς τὸσον νικᾷ τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον.

δρείαν, ὅσον ἢ ἀλήθεια περὶ
 θεῶν, κῆρ.

Δ'. Ἀπὸ Ἀλληγορίας

Δ ουλεύεται πολλαῖς φορα
 (καὶ τρίτος ἄς εἶναι ὁ τε
 πος) μάλιστα εἰς τὰς πανηγυρικ
 πὸ τὴν Ἀλληγορίαν, δείχνοντα
 ἐκεῖνον, ὅπῃ ἐπαινᾶ, ἢ Ἡλιο
 ρου, ἢ αἰτὸν ὑψιπέτην, ἢ ποτα
 ρόαν, ἢ ἄλλο ἔργον ὅμοιον κα
 θεσιν ὅπῃ ἐπιχειρίζεται. καὶ
 εἶναι ἀλληγορικὸς ὅλος ὁ λόγος,
 ληγορικὸν τὸ Προσίμιον. ὡσαν
 χος θάλασσα εἶναι τρίτημας ἢ
 δὴ καὶ ἀπὸ ἄγριος ἀνέμους ἢ τ
 τῆς τύχης καταφροσκιωμένη, πο
 πομην δραστότητα, ποτὲ δὲν ξα
 λύνην, ἀμὴ πάντα κύματα, κα
 ἢ ὑπερηφάνια εἶναι ὁ Βορέας, ὅπ
 σει. ἢ θλίψαις κῆρ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ε. Εκ τῆς Ἐμαρτίας

Τοῦτος ὁ Τρόπος λέγεται Ἐμαρτίας, διατι ὁ ρήτορας μετέπειτα, ἢ φέγει εἰς τὸ Προοίμιον ἐκεῖνο ἔργον, τὸ ἐναντίον τῆς ὁποίας θέλει φρονέσει, ἢ νὰ ἐπαινέσει εἰς ὅλοιο λοιπον λόγον. Ἄν ἡθελες νὰ ἐπιεῖρήνην, ἔτσι ἡθελες κάμη τὸ Προοίμιον ταφρονῶντας τὸν πόλεμον. Δὲν εἶναι καὶ τριγυρίσετε μετὰ τὴν ταχύτησιν τῆς νοίας σας ὅλην τὴν γῆν, ὅπως νὰ ἐπιεῖρησώτερον, καὶ καθ' ὥραν νὰ ἐπιεῖρησώτερον ἀνθρώπινον Γένος, ὅσον ὁ πόλεμος ξερρίζωνει ταῖς Χώραις, βάνει τὰ Βασίλεια, καίει εἰς μίαν ὥρην σπάρθη εἰς ἓνα Χρόνον, χαλὰ ἐπιεῖρησώτερον ὅτι ἐκτισαν, καὶ ἐκόπιασαν σβύνει τὴν Εὐσέβειαν, ξορίζει ταῖς τέχναις, κασῆρια τζακίζει τὰ ζυγιά τὰ δικαιοσύνην ταῖς Ἐκκλησίαις ὑβρίζει καὶ Ἱερουσόλαις. ὡς σάχυας φερίζει δὲν λέγει ἄνθρωπος, ἀμὴ καὶ τῆς λαὸς, ©

τόπον σικῶνεα σωρὲς νεκρῶν καὶ
κόκαλα, κτλ. ἀμὴ ἀνίσως καὶ
ρήνη, ἂν βασιλοῦν ἢ ἀγάπη,

ζ'. Ἀπὸ τῶν Σπλάγχ
πράγματος.

ΤΟ Προϊμιον, ὅπερ ὕψιστον
Σπλάγχνα τοῦ πράγματος
εἶναι παρὰ μία θέσις, ἀπὸ τῆς
ρήτορας καταβαίνει εἰς τὴν διήγησιν
εἰς ὑπόθεσιν. λόγος χάριν, θε-
νέση τὴν πτωχείαν ὡς ἀληθινὴν
τῷ ἀνθρώπῳ, κάνει τὸ Προϊμι-
ον, πῶς ὀτυχῆς εἶναι ὅποιον
καμίαν φροντίδα, ἀπέκει καταβ-
πτωχείαν λέγοντας, πῶς τέτη μ-
πὸ κάθε λογισμὸν καὶ φροντίδα
Εἰς ὅμοιον τρόπον θέλει νὰ ἀπὸ
ὁ Ἀθανάσιος εἶναι ἄξιος κάθε
τὴν ἀκέραιος τὸσον ἐκόπιασε δια-
σίαν, καὶ ἀκαταγώνιστος τὸσον
τὴν ὀρθόδοξον Πίσιν, λαμβάνει
διὰ Προϊμιον, καὶ φανερώνει τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ὅπως ἐκόπιασαν διὰ τὴν κοινὴν ὥφ
ναι ἄξιοι τιμῆς, καὶ νὰ ἔχον εἰ
κόναις, εἰς τὰ μάρμαρα, εἰς ταῖ
καὶ διανοίαις τῶν ἀνθρώπων ἀ
μνημόσυνον. Ὅθεν λέγει. Γλῶσσ
θρῶπος δὲν τυχένοι νὰ σιωπήσῃ,
παυσον φωνὴν εἶναι ὄρετον, νὰ δ
νὰ κηρύττῃ εἰς κάθε τόπον ἐκεινο
ρώων ταῖς δόξαις καὶ ὄνομα, ὅ
διαφεντεύσεν τὴν κοινὴν πολιτείαν
σαν μεγαλόφυχοι ἀπὸ ταῖς φλέ
μα, καὶ ἀνάμεσα εἰς χίλια βύσ
τησαν ἀνδρειωμένοι τὸν θάνατον
πυρκαϊκῆς καὶ ἰδρωτῆς τοῦ ὄρεσώπε, μ
καὶ ἄλλαις ταλαιπωρίαις τῆς ζω
δύνης, ἀκέραιοι ὑπερμάχησαν δι
ὠφέλειαν, κτλ.

Ζ'. Ἀπὸ Ζωγραφίας

Τὸ Προϊμιον ἀπὸ Ζωγραφ
ὅταν ὁ ρήτορας εἰς τὴν ἀρχ
γὼς διηγᾶται κανενὸς παλαιῆς Ζω
σηκὴν ἢ ὁ τεχνικὴν ζωγραφίαν,

εὐμορμον τρόπον ἔρχεται καὶ
 θεσιν . ὡσάν , Ἄν ἡθελες νὰ δ
 Κόσμος εἶναι φύσεως καὶ πλάσι
 ὠροοιμιάση ἔτσι .

Ζεῦξις ὁ περὶ φημος ἐκεῖνος ζ
 πᾶ ὅσαις εἰκόναίς , τῶσα θαύματα
 τὸν Κόσμον , ἀνάμεσα εἰς ἄλλο
 τέχνην ἔπιμέλειαν ἐξωγράφ
 ράν εἷνα σαφίλι , ὅπᾶ δροσερόν
 καὶ σάζοντάς τε ἀπὸ κάθε μέρο
 ἡθελες ὁμώση , γὰ τὸ ἔκοψε τῆ
 νην ἀπὸ ὠρασινόμορφον κλῆμα
 ἀπέκι εἰς τὸ φῶς , διὰ νὰ κοκκιν
 ἀπὸ τῆς τέχνην ἢ φύσις , καὶ δ
 μούνα ἀπὸ τῆν ἔξωθεν θεωρεῖν τὰ
 κλωθεν τῆ πετῆσι . τὸ βλέπειν
 βλέπεν , ἔ αυξάνοντάς των περ
 ὀπιθυμία , τὸ τρυγῆσι μὲ τὰ ὁμ
 ὠρὶν νὰ τὸ ἐγγίξεν , τὸ καταπί
 ὄρεξιν . λοιπὸν σιμώνεν τὰ ταλαί
 νὰ ἀπολαύσεν τὴν φύδῃ καὶ φ
 ἐκείνην γλυκύτητα . κλίνουσι τὴν
 τοιμα νὰ τὸ κερσόσεν ἀπὸ τὰ γ
 ση . τὸ τξιμπῆσιν , ἀμὴ γελασμέν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

χαρὰν καὶ τὸ κιλᾶδισμα . φείγεται
ἐντροπὴν , καὶ διὰ τὸ σφάλμα , ὅτι
πεδύονται μὲ τὴν νησεΐαν . Ως
ραῖς κάνει τὸ ἴδιον καὶ μετ' ἐμὴν
θρόνος ὁ Κόσμος , ἀγκαλὰ καὶ νησεΐαν
λογικόφυχοι , καὶ ὅχι ἄγνωστοι α
μενα ἐκεῖνα ζῶα . πόσαις φοραῖς
μὲ τὰ ὄσκαῖρα τέτα καὶ ψύδι
τα , ὅπερ μᾶς βάνει ὁμοῦς εἰς τὰ
μᾶς δείχνει ὀλίγον χρυσίου , ὅτι
εἰς τὰ σοχαθῆμεν , πῶς εἶναι π
πῶς ἢ λάμφις ἐκεῖνη γλήγορα φ
σβύνεται , τρέχομεν μὲ ὄλην τὴν
μὲ τὴν ἐπιθυμίαν ὄλην τῆς καρδι
πάσσει ὀλίγην τιμὴν , κ.τ.λ .

Η'. Ἀπὸ Ἰσοθείας

Εἰ Μπορεῖ ὁ ῥήτορας νὰ προο
λόγον ὅτι μὲ καμίαν Ἰσοθεία
ρον , ὅπερ τὴν ἐδινγήθη μὲ τέχνη
τέβη ἀπέκι καὶ εἰς τὴν ἐδικήν τε
ὄθου , Ἄν ἤθελε νὰ ἀποδείξει , πᾶ
γματα τέτα τῷ Κόσμῳ δεῦ εἶναι ἄ

ρὰ νὰ τὰ γελά τινὰς μετὸν Φρόν
 Φιλόσοφον Δημόκριτον, ἐμπόργ
 νήση ἔτξι.

Ἄνθρωπος δὲν ἐγεννήθη ποτ
 σμον, καὶ νὰ μὴν ἐκλαυσει δὲ
 ἀρχὴν τῆς ζωῆς, ἔτε ἀνοιξε
 ματα νὰ ἰδῆ τὸ φῶς, καὶ νὰ μι
 τωρότερον εἰς τὰ δάκρυα. ἢ θελ
 ωροβλέπη τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς
 δάκρυταις δυσυχίαις, καὶ νὰ ἐπι
 νὰ βάλῃ πὺν πόδα εἰς τὴν γῆν,
 ναυάγιον εἰς τὰ κύματα τῶν ἰδ
 κρύων, καὶ πρὶν νὰ ἀρχινήσῃ
 νὰ πνιγῆ εἰς τὸν λιμένα. μόν
 σρος, ὡς καθὼς μᾶς διηγῶνται
 ἐγέλασαν, ὅταν ἐγεννήθη, καὶ
 ξε τὰ χεῖλη εἰς τὰ γέλια, ἀπέκ
 ματα, νὰ ἰδῆ τὸ φῶς καὶ τὸν Ἡ
 ζω, διὰ νὰ σημειώσῃ, πῶς ὁ Κ
 Ἐ τὰ τῷ Κόσμῳ, ἦγεν τὰ πλάτη,
 δόξαις, ὅλα εἶναι ἀξιογέλασα
 καὶ π.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Θ'. Α'πὸ Μύθου

ΜΕ Μύθους ἀκόμι ἀρχινῶ
 φοραῖς τὸν λόγον οἱ ρήτο
 ὑπόθεσαι, ἀγκαλὰ Ἐ σεμναῖς
 λογίαις προοιμιάζουσι. Νὰ τὸ
 εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου.
 Τὰ ὄρνεα ἐκεῖνα, ὅπῃ ἐφώλω
 τάφον τῆς Ὀρφείως, λέγουσιν οἱ Μ
 πῶς εἶχαν ἀπέκει γλυκύτερην τὴν
 τὸ κελαδισμα μωσικώτερον, ὡσαύ
 λίζαν ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἐκεῖνον τὸ
 τῆς μελωδίας, καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν
 ὅπῃ μίαν φοράν εἶχε σύρη ταῖς
 καὶ ξερρίζωσιν τὰ δένδρη, νὰ ἐμα
 ἐκεῖνα νὰ σέρουεν ταῖς ψυχαῖς, καὶ
 ρίζώνουεν μετὰ τὴν γλυκύτητα τῆς φω
 ἀπὸ τὸ σῆθος ταῖς καρδίαις. Γι
 Ἀρχοντες, τὴν ἐδικὴν με ἀδύνατον
 πῶς δὲν ἔχω εὐγλωττίαν ἀρμόδ
 παρῶσαν Πανήγυριν, ὅμῳ ποῖος ἰ
 πιπηλίσω Ἐ Εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν τάφον
 θένου καὶ λόγια, καὶ σοφίαν, α

ἐς ἅθι τοῦ Θεανθρώπου Λόγος
 τῆς Αὐτοσοφίας ἢ ἔμφυχος καὶ
 θεία. ποῖος ἰξόρει, ἂν κηρ

Γ'. Α'πὸ Εὐχῆς

Α'πὸ Εὐχῆς γίνεται τὸ Ἰ
 ταν ὁ ρήτορας ἐπιθυμῶ
 γμα, καὶ λέγοντας τὴν αἰτίαν
 ἐπιθυμίας, ἐξυπνᾷ εἰς τὸν κα
 καὶ ἐπιθυμίαν, νὰ τὸν ἀκέρση
 σοφὸς ἐκεῖνος Σωκράτης ἀνασυνα
 λαῖς φοραῖς ἐπεθύμησε, νὰ
 δυνατόν, νὰ εἶχεν ὁ ἄνθρωπος
 μίαν θυρίδα μικρὴν, ἀπὸ τῆ
 κολα νὰ τοῦ ἐφαίνετο ἡ καρδί
 τξι, ἔλεγε ὁ ἄξιος τοῦτος Φι
 θέλαμεν ξανοίγη τοῦ καθενὸς
 σιν, καὶ δεῦ ἠθελε κρύπτη μ
 καὶ ἐπιβουλαῖς, ἀπέκι ἔξωθε
 νὰ ψάδεταί με τὰ χεῖλη. Τ
 σεναῶ, τὸ ἴδιον ἐπεθύμου κ
 σήμερον, ὧ Ἄρχοντες, διατ
 θέλετε ἰδῆ μέσα εἰς τῶτα μου

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

χνα, καὶ μέσα εἰς τὴν καρδίαν
ἄμετρον ἀγάπην πρὸς Ἐσᾶς
τὴν Χώραν, ὅθεν ὅτι ἔχω
συμβελεύσω, δὲν ἔχει ἄ
λου σκοπὸν, παρὰ
τὸ κοινὸν ὄ
φελος,
κ.π.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕ' Μ

Ἄλλοι Τρόποι τῶν Πρ

Εἴω ἀπὸ τῶν ἀνωθεν Τρ
 πολλοὶ ἄλλοι, μετὰ τῶν
 ρεῖ νὰ προοιμιάσῃ ὁ ρήτορας.
 βακὰ νὰ τῶν σιωπήσω, διὰ ν
 βω τὸ μέτρον, ὅμως διὰ νὰ
 εἰς τῶν ἄγμα τὸσον δύσκολον,
 ἀρχὴ τῶν λόγων καὶ τὸ Προοίμι
 μαθῆ, καὶ διὰ τῶν ἀνοίξω εἰς τ
 ἢ ἄλλην, ἀμὴ διάφορον καὶ
 τὴν ὁδὸν, τῶν σημειῶνω ἐδῶ ἀκό
 σερεις, ἢ καὶ πέντε, ἀμὴ με
 βραχυλογίαν. Λοιπὸν ἐμπορεῖ
 προοιμιάσῃ

Ἀπὸ Ζητήματος, ὅπου νὰ
 θεωρίας, ἐξηγῶντας τῶν εἰς τ
 νὰ τῶν εἶναι ἀπέκι ὠφέλιμον δ
 προκείμενον. ὡσάν. Ζητῶσιν
 διατί ἢ θάλασσα εἶναι πικρά,
 ταμοὶ, ὅπως τῆς εἶναι τέκνα,
 καὶ π.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀπὸ Ἀποφθέγματος . ὡσάν
 ρας ὁ Φιλόσοφος , καὶ τῶν Φιλο
 ὁ ἀετὸς , ἄλλο κάθ' ὥραν δὲν ἐξ
 ρὰ τὸν Ἡΐλιον , καὶ πολλαῖς
 σμονῶντας καὶ τὴν ἀναγκαίαν τ
 κε ἀσάλοτος , εἰς τὸ νὰ βλέπ
 τοῦ Οὐρανῶ , καὶ τῶ λαμπροφόρ
 νήτε τὴν χρυσόμορφον θεάν .
 πὸν ἐρωτηθεῖς μίαν φοράν , δια
 τίαν νὰ ἐγεννήθη εἰς τῶτον τὸν Κ
 λην ἀπόκρισιν δὲν ἔδωκε , παρὰ
 πη , καὶ διὰ νὰ ξανοίγῃ τὸν Ἡΐλ
 στον διάφορος ἤθελεν ἤσθαι τῶρα
 πων ἢ ἀπόκρισις . ἤθελεν εἰπῆ ,
 νήθησαν , διὰ νὰ ξετρέχῃ τὴν μ
 ραν τῶν ἐπαίνων , καὶ τὸν κατ
 μῆς , διὰ νὰ κατῆ . Ἐ κανεῖς ἤθε
 θῆ , διὰ νὰ ξανοίγω ταῖς εὐμορφ
 ρανῶ , καὶ τῶν λαμπρῶν τέτων
 νὰ θαυμάζω τὴν Πλάσιν καὶ δι
 σης εὐμορφίας , κατῆ .

Ἀπὸ Συνηθείας . ὡσάν . Εἰ
 καὶ γνωσικὴ πολλὰ ἢ συνήθεια τ
 τοῦτοι εἰς τὰ συμπόσια Ἐ τράπεζ

πάντα εἷα χαλινῶν εἰς τὸ μέσο
 λαν ἔτξιν ἄ ἔρμηνόσκει, καὶ μ
 θρωπος εἰς τὰ φαγι ἄχαλίνας
 μίαν, ἀμὴ κ'τ.

Ἀπὸ Νόμος. ὡσάν. Νόμος
 τὸς Συβαρίτας, λαὸς ὅλος δε
 θε τρυφήν, καὶ διώχνουν τὸς
 ἀπὸ τὴν Χώραν, καὶ καὶ τὸς ξο
 εἰς ταῖς ἐρημίαις καὶ δάση. κ
 διατὶ φωνάζοντας ἐξυπνεσαν τ
 ἀπὸ τοῦ ὕπνου, καὶ τῆτο εἰς
 ἦτον γλυκύτατος. Ὁ φιλομαθ
 δαῖος δὲν ἔχει καὶ μιμηθῆ τὸν
 ὅπῃ ἔχεν, ὅχι διὰ ἀνάπαυσιν
 φου τὸ σρῶμα. κ'τ.

Ἀπὸ Ὁμοιότητος. ὡσάν.
 δὲν δύκεται ὅχι, ὡ Ἀρχοντε
 μίαν μεγάλην θάλασσαν χω
 Ἐ ἄνθρωπος ἀδὲν εἶναι ἀετὸς
 τα, δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ ξανοίξ
 οβην τὸν Ἡΐλιον. ἔτξιν Ἐ γὼ
 μάθωσιν, καὶ ἀπὸ κάθε σύγλω
 ἔπῃ εἶναι τὸ ἄρμενον, μετὰ τὸ
 ὕγιῆς εἰς τὴν λιμένα ὁ ρήτορας.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

θυνεύω εἰς τὸ πέλαγος τὸσον ἀ-
 σολίζουσι τὸν Δ. Ἐ ἀδελφὴς εἰς
 φοβῶμαι, μὴ μὲ τυφλώσῃ πα-
 στραπαῖς τῶν λαμπρῶν τε ἔργων
 Ἡρωϊκῶν τε κατορθωμάτων ἢ
 λάμψις. κ'η'.

Καμίαν φοράν ἀρχινῶσι τὸν
 ποταμὸν Ἀπρροϊμιάσως, ἡγοῦν
 Προϊμίον, καὶ τὸ συνηθῶσιν
 ὑπόθεσιν, ἀμὴ εἰς θλιβερίην,
 νον, ἢ εἰς ἄλλα πάθη τῆς ψυ-
 χῆς, ὀργῆς, σπλάγχχνος, καὶ
 ὑπόθεσιν χαρᾶς, ὡσαν εἰς τὴν
 τῷ Σωτῆρι ἡθελες εἶπῃ.

Λάμψε μὲ διπλαῖς ἀκτίνας
 καὶ Ἐσὺ, Οὐρανέ, ἀπὸ τῆν
 χαρὰν μὲ τὴν πλέα εὐμορφῆν
 τὸς σόλισε τὸ γαληνόμορφον πρ-
 νασήθη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς γ-
 ὁ Χειρὸς, ἀλλάχθη ὁ τάφος εἰς
 καὶ ἡ πληγαῖς δὲν σάξεν πλέα
 δόξαν. κ'η'.

Καὶ πάλιν εἰς θλιβερίην. Ἐ
 ἐτέλειωσε τὴν ἐνάρετον τε ζωὴν

λέγω ὁ Δ ; ἐσβύθη ἀπὸ τὸν Κ
 να τῆς δύσεβείας ; ἐξηράνθη τ
 τὸ ὠραιότερον ἄνθος ; κείτεται
 βατον ἄμορφος ἢ σολή τῆ γένος
 ἀφένεια τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς .
 φη ἐλεεινὴ καὶ ἀξιοδάκρυτος . τῶ
 ἤθελα ὅλην τὴν θάλασσαν εἰς
 διὰ νὰ κλάυσω ποιαύτην ζημίαν
 κρυα , ἀμὴ μὲ ρεῖθρα δακρύω
 τα . τῶρα ναί , κ' ἐπεθύμη
 ναγμὸς ὅλης τῆς ἀνθρώπω
 σα εἰς τὸ σῆθος , διὰ
 ἀνασενάξω , ὡς πρέ
 πει , εἰς τὴν κοι
 νὴν δυσυ
 χίαν .
 κ'ηρ .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Περὶ Διηγήσεως

Η Διήγησις εἶναι μία ἕκαστου γράμματος, καὶ λέγεται Μῦθος ὅταν διηγᾶται κανένα μῦθον. Ἰσχυρὸν ἢ ἀληθινόν, καὶ ὅπως πάλιν Ρήτορικὴ, ὅταν ὄχι μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ ἀυξάνει μέγεθος, ὅπως μετὰ διάφορα Σχήματα. Ἄλλοι μῦθοι μὴ διηγηθῆναι ἀνδραγαθία κλέος, ἢ ὅταν βρέφος μικρὸν, ὅπως ἀκόμι ἐσαζαν γάλα, μακρὰς ὄφεις, ἢ ὅταν τέλειος κίαν ἐδάμασε τὸ ἑπτακέφαλον ἢ τὸ ἀπὸ τὰ σκοῖτη ἢ ἄλλο ἔφευγε δεδεμένον τὸν τρικέφαλον Κέρβερα ὅμοια, ὅσα εὐρίσκομεν εἰς τὸ ὅπου δὲν ἰξόρῃσι νὰ ὀμιλήσῃν ψευδολογίαις καὶ μύθοις. Ἰσοῦς ἂν ἢ θελῆς εἰπῆ. Λέων ὁ εἰκοσιπύτικον γράμμα ἀβάνισε ὡς

Δαμασκηνὸν Ἰωάννην σιμὰ ἐ-
 νῶν Βασιλέα, ὅθεν τῆτος θυ-
 θέρισε τὴν ἄπταισον δεξιάν
 Ῥητορικὴν, ἀνίσως καὶ τὴν ἰδία-
 σιν ἠθέλες σολίσῃ μὲ τὰ κάλλι-
 πτίας, καὶ μὲ περιαιτότερα λό-
 λος τὴν πλαστίση.

Ἐλύασα Λέων ὁ Αὐτοκράτωρ
 Οὐρανῶ καὶ Ἀγίων, καὶ μὲ ἄ-
 ταπατῶντας ταῖς Εἰκόναῖς, δὲ
 βῆς, νὰ ταῖς προσκυνᾷ μὲ τι-
 τιμὴν καὶ δὺλάβειαν ἢ ὀρθόδοξ-
 ὅθεν καὶ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τυφλω-
 ριζε δαρμῆς, φυλακαῖς, ἐξο-
 τους εἰς ἐκεῖνον, ὅπῃ ἢ ὑπερή-
 λεν ὑπακῆση, ἢ τολμῆρος καὶ
 λε ὑπερέβη τὸ βασιλικὸν τῶρος
 θασεν ἢ βλάσφημος βοῇ τῶ σ-
 Λέοντος καὶ εἰς τὰ αὐτιά τῶ
 Ἰωάννης, καὶ γνωρίζοντας ὁ Ἀγ-
 νην καὶ ἐπιβεβλήν τῶ ἐχθρῶ, ὁ
 ἔκλαυσε, ὁ μὲ καρδιοσάλαιτων
 σῆνος, εἶπε, καὶ τρισάθλιος Ἐ-
 τί θυμὸν, τί λύασαν ἔχει ἐνα-

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

δης, ἐπειδὴ καὶ δὲν χαίρεται πο
 διασε πάθη, ἕτε ἄλλο ἐπιθυμ
 σὲ ἰδῆ μίαν φοράν ὀλότελα εἰς
 διὰ νὰ σὲ φαρμακεύσῃ τὴν Πί
 σε εἰς τὲς παλαιὰς καιρὸς τὸσα
 τῶρα πάλιν διὰ νὰ σὲ καταξερ
 αἰρεσαις, καὶ ἐγέννησε εἷνα Λέοντα
 Ἐκ τὸ ἀπὸ τὸ τρικέφαλον ἐκεῖνον Κέρ
 φοβερόν, διατὶ σεφανοφόρου,
 σὲ εὐσπλαγχνῶμαι, ὡ Χριστ
 λιτεία, ἀμὴ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος
 ζομαι, διατὶ ὁ λαὸς ἐκεῖνος τὲ
 ὅπῃ εἶναι κημέριος, Ἐκ ἀναθρεμ
 σκοτῆ, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑποφέρ
 σε λάμψῃ, καὶ τὰ μαῦρα ἐκ
 να, λέγω οἱ σκοτεινοφόροι Δα
 εἶναι δυνατόν, παρὰ νὰ σὲ ζηλ
 γίης, ὡσὰν ὅπῃ ἀσράπτῃν εἰς τ
 ἀπὸ τὸν ὁποῖον τῆτοι ἐπεσαν,
 καὶ τῆτοι εἶναι ἡ αἰτία, ὅπῃ
 βασανίζονται περμασότερον, δ
 βλέπῃν, ἕτε καὶ ταῖς Εἰκόνα
 ἔκαμε εἰς τὸσον, τί ἀποφάσισε
 νὸς Ἰωάννης; Ἐφοβήθη τάχα τ

βάσανα, ὅπῃ ὁ ἄθεος Αὐτοκρ
 μῆνα; τῷ ἐκρύγαινε ἢ ἀγάπη
 τιαῖς, τῷ ἐφυγε ἢ Πίσις εἰς τ
 ὅπῃ ἐφοβέριζε; ἐλόγιασε κίνδ
 ψήφισε φυλακαῖς, δαρμῆς, ἢ
 ὄχι ποτέ. Ω' ἀνδρεία ἀνεκδιπ
 γαλοφυχία ἠρωϊκή. ὦ καρδία
 βης καὶ τρόμος ἀτρομος ὅ ἀσ
 ταβαίνει εὐθύς εἰς τὸν ἀγῶνα
 δᾶ εἰς τὸν πόλεμον ὁ Ἰωάννης
 ὄχι μὲ ἄλλα ἄρματα ἄρματα
 μετ' ἐκεῖνα ὅπῃ δίδεν ἢ ἀρετῇ
 σφίγγει ὄχι τὸ σίδηρον, ἀμὴ
 καὶ μὲ τῷτον γράφοντας, πολε
 σιν, καὶ τὸ εἰκονομάχον θηρίον
 μένος ρίπτει ὅσαις φωναῖς τόσα
 καὶ ὅσα τυπῶνει γράμματα εἰς
 μὲ ἄλλαις τόσαις πληγαῖς τὸ πλ
 γωμένος βαθυσὰ ἀπὸ τὴν γλῶσ
 φίαν τῷ Δαμασκηνῷ μεγκεῖζει
 ἀπὸ τὸν θυμὸν ταρασσεται, λυ
 ζει, καὶ μὴν ἐμπορῶντας νὰ σβ
 λον τρόπον τὴν ὕβριν, ἐλόγιασ
 μη ὁ πονηρὸς μὲ δόλου καὶ πλ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

πλάσσει μίαν γραφήν με γράμ
 μοιον, ὅπως δὲν τὸ ἐξεχώριζες ἅ
 Ἰωάννης, ἔτε ἄλλως ἐδύνετο νὰ κα
 πονηρίαν, παρὰ ὅποιος ἐγνώριζε
 τα τῶ ἀνδρὸς καὶ ζωὴν τὴν ἐνάρι
 τὴν ἐφαίνετο, νὰ ἔκραζε τὸν Α
 Δαμασκηνὸς, διὰ νὰ καταπολεμ
 ραν, τάσσοντάς τε διὰ τὸ ἔργον
 τὴν ἐδικήν τε βοήθειαν, ἀμὴ τ
 τῶ λαῶ, καὶ εἰς βραχυλογίαν
 εἰς τὰς χεῖρας. Βαλῶναι ἀπέκλι μ
 λον σφραγίδα τὸ γράμμα, το τε
 μείων ἀγαπῆς εἰς τὸν Βασιλέα,
 νὰ, πῶς ὁ Ἰωάννης, τὸν ὅποι
 πα, ἦτον ὁ ἐπίβρολος τε ἐχθρὸς
 δότης τῆς Πόλεως. Α' Βάρβαρε
 καὶ πῶ σου ἡ γνῶσις; λοιπὸν
 μὴν ἔχη σῆθος καὶ γλώσσαν, ν
 θῆ εἰς ταῖς ψευδολογίαις, ἐ
 ἄφοβος σὲ ἀντιτάθῃ εἰς τὰ τ
 λοιπὸν ἐλπίζεις, νὰ νικήσης με
 λαῖς ἐκεῖνου, ὅπως δὲν ἐνίκησας
 ναμιν; σφαίνεις, διὰ τὸ φο
 βράγμα ὁ θάνατος θέλει καὶ τῶ

ζῶν, ἀμὴ ὄχι ποτὲ τὴν ὀρθό
 © Εὐθέλεις εἶσαι μῖσος τῆ
 γῆς, ὡσὰν ὁποῦ λυσᾶς ὄχι
 εἰς ταῖς Εἰκόνας, ἀμὴ © εἰς
 τότυπα. Ἀμὴ ἔφθασε τὸ γράμμα
 ρας τῆ Βασιλέως, τὸ ἀνοιξε,
 ἐγνώρισε τὸ χειρόγραφον, ἐθα
 ξεν εἰς τὴν αὐθάδειαν, © σκεπ
 λια νέφη τὸ πρόσωπον, ἐτξ
 γραφε © ἐβρόντησε. Καὶ π
 Ἰωάννη, τὴν τέχνην τῆτην, νὰ
 σὺ Βασιλέως ἐχθρὸς © τωροδό
 παρακίμησε, νὰ μὲ ἐπιβλεύο
 τε, τὴν ζῶν © τὸ σκῆπτρον
 ὕψωσα εἰς τιμὴν, μετὴν Ἀξί
 τῶσον περιβλεπτον εἰς τὴν Χωρ
 ρίξης ἀπέκλι ἀπὸ τὸν θρόνον; ©
 δὲν ἠλπιζα νὰ θερίσω τὴν ἀχ
 ὅπερ τῶσαις καὶ τῶσαις ἐσπειρα
 σίαις. Ἰδὲς, ὦ τωροδότη, τὸ γ
 ἔγραφας, © ἀδὲν κοκκινίσης ἀτ
 πὴν, θέλεις κοκκινίση νὰ ραι
 τὸ ἴδιον σὺ αἷμα. σίμωσαι, δια
 Βαίως πῶς ἡ περίοδος τῆς ζωῆς σ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

βραχύτερη παρά τρίτης σε τῆς
 δε γράμμα, ὅπερ ἔδω φαίνεται
 σιωπὴν σὲ ὁμολογᾷ τωροδότην
 μίαν φωνὴν σὲ καταδικάζον εἰς
 Ἐ ἀδὲν σὲ ρίπτει χαμαὶ τρίτη
 ρα θερισμένην τῆς κεφαλῆν, ἡ
 ἄλλη δὲν εἶναι ἡ αἰτία, παρά
 σάνιση περισσότερον μὲ τὸ μά
 τε. Ἐ συγχίθη, ἔταράχθη εἰς
 ναῖς ὁ Ἰωάννης, ἀμὴ τέλος κα
 τας τὴν ὑπόθεσιν, γνωρίζοντας
 ἀπεκρίθη μὲ ἐλεύθερον γλῶσσ
 ὡς ἀπταισος ὅπερ ἦτον, ὅτι
 τηγορίαις, ἀπέδειξε πεπλασμα
 μα, ἀρνήθη ταῖς μυθολογίαις
 ἐκαταδίκασε τὴν πονηρίαν τῆς Λ
 πῶς βλάσφημος εἰς τὸν Οὐρανὸν
 δεῖ ἦτον θαῦμα, ἀν ἀβάνιζε
 πον μάλισα Ἐ ἔχθρον. ἀμὴ
 ἀγκαλὰ Ἐ σερρέαις, ὀλίγον ὅμ
 τὸν Δαμασκηνόν, διατὶ ὁ Βάρ
 λδὺς τυφλωμένος ἀπὸ τὴν ὀργ
 πάθος, ἔτε ἠθέλησεν, ἀλλ
 το νὰ ταῖς ξαμοίξῃ, ὅθεν πα

σκληραὶν τὴν ἀπόφασιν, Ἐ ὡρα
 κόψεν τὴν δεξιάν, ὡσάν ὅπῃ ἐ
 ἐσάθη ἄχνημον ἐργαλείον τῆς
 Ἀς θαυμάση ἔδῶ ὅποιος θέλει
 βοκαρδίαν τῆ Βασιλέως, ἢ τὴν
 τέχνην τῆ Ἀυτοκράτορος, διατὶ
 ζῶ μόνον τὴν μεγαλοφυχίαν τῆ
 ὅποιος διατὶ ἔχανε τὴν χεῖρα δι
 βειαν, ὄχι μόνον ἀνέφαλον εἰς
 χίαν, ἀμὴ φέρνοντας ἰλαρόν Ἐ
 ὄρῳσωπον, Ἀ, εἶπε, Λέων ε
 ἀγειον Ἐ σατανικὸν θηρίον, μ
 ὄχι, νὰ μείνης διὰ τῆτο τροπαιο
 τάχα μένω ἐγὼ χωρὶς δεξιάν
 εἷνα χεῖρι, ταλαίπωρε, θέλω σ
 θέλω σὲ συγχύση. εἰς εἷνα Χρ
 τιώτην ἢ καρδία εἶναι ἐκεῖνη, ὅπ
 ζεῖ. ἰξόυρε, πῶς ἢ πληγὴ τέτη
 τῆς νίκης με ὁ εἷδοξος ζέφανος, ἢ
 ὅπῃ πάντα θέλει κηρύττη τὴν μ
 ἀδυναμίαν, ἐπειδὴ Ἐ ὄντας Ἐ σ
 τορας ἐλόγιασας νὰ νικήσης μόνον
 νην. ἀμὴ δ' ἄχαριστῶμαι. ἄς πῆσ
 εἷνα χεῖρι, ὄρῳσκαιρον Ἐ φθαρτὸν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

νον να ὑψωθῆ πάλιν τῷ Ἁγίῳ
να προσκυνῶνται ἀπὸ τὸν Κόσ
Εἰκόνας . Ὅθεν ἐσὺ ὑπηρετά ,
τὰ σὲ ἐπόρσαξεν ὁ Βασιλεύς .
δειλιάσης , λάβε παράδειγμα
τὴν καρδίαν , ὅπως ὅλη πηδᾶ α
ράν . Ἐτξί εἶπε , Ὁ ὑπηρετῆ
δύς τὴν ἠκονισμένην ῥομφαίαν
τὴν δεξιάν . Τελειώνω καὶ ἐγώ
τὴν ἠέλεινῃ τέτη θεά , ἀρ
ταίς με τὴν φωνὴν , ἔκοψ
εἰς ἐμὲ τὸν λόγον ἀν
τάμα Ὁ τὴν διή-
γῃσιν .
κῆ .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ ΒΔ

Ποίαις ἢ Ἀρεταῖς τῆς Δ

Η Πρώτη Ἀρετὴ τῆς Διηγ
 Βραχυλογία, μάλις α
 κόν, © Συμβεβητικὸν Γένος, ε
 λος δὲ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆ ρήτορα
 φανερώσῃ τὴν ἀλήθειαν σιμὰ εἰς
 κὲ εἰς ὅσας ἀκέραιον, ἀμὴ εἰς π
 κόν ἐμπορεῖ © μὲ περιωτότερα
 ρητορικὰ Σχήματα νὰ γολίση ©
 Διήγησιν, μὴν ὑπερβαίνουτας
 τρον, © μὴ λέγοντας © μεταλέ
 ἀνάγκην τὰ ὅσα ὄρύτερον εἶπον.

Ἡ δὲ ἄλλη Ἀρετὴ, νὰ εἶναι Κ
 γησις, © ὄχι σκοτεινὴ © ἀμφίβ
 ποῖον γίνεται, ἀ. ἀνίσως © ὁ
 λει φύγη ταῖς μακραις καὶ συχ
 θεσαις, τὸ πλῆθος τῶν ὄρσώπ
 μιλεσι, © τὰ τόσα ὄράγματα
 βηκότα. β. ἀνίσως κὲ θέλει ὁ
 ξαις συνηθισμέναις, © ὄχι με
 πῶ ἄλλαις φοραῖς νὰ μὴν ἠκείθινο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

νον ἀπὸ τὸν νεύτης πεπλασμένον

Ἡ τρίτη Ἀρετὴ εἶναι ἡ Γλυκὴ ὁποῖαν ὄφραῖνομεν ἐκείνης ὅπου τὸ κατωρθώνεται, αἱ ἀνίσωρας θέλει διηγᾶται μετ' ὁμορφρικᾶς, ὁ ἀλληγορικᾶς λόγια. Ἡ εἰς τὴν δρόμον τῆς Διηγῆσεως τῶν μᾶζης μετ' ὁ Σχῆμα τῆς Ἐκφωνήσεως ἀμφιβάλλη μετ' ἐκεῖνο τῆς τῶρα νὰ ἐρωτᾶ, τῶρα νὰ ἀποκρίσῃ μετ' Ἀποσροφαῖς, ὁ ἀλλοτρίως Σχῆματα θέλει τὴν ἑσπίση. Ἡ φέρη εἰς τὸ μέσον θαυμασᾶς καὶ δεισιμασίας, δυσυχίαις, εὐτυχίαις μεταβολαῖς καὶ κατασροφαῖς. διατὶ τὰ τοιαῦτα κύνει νὰ τὴν κροατῆς, καὶ δίδει πολλὴν ὀφρῆν καὶ ὄξυπνίση τὰ πάθη ἡγαν χαρὰν, πίκραν, ὀργὴν, μετὰ, φόβον, ἀγάπην, καὶ ὁμοίως. ὁ ἀνάμεσα εἰς τὴν Διηγῆσιν, ἡ δὲν διηγᾶται εἰς ὁ μόνον ἔργον ζωὴν ὅλην, καὶ ἀρεταῖς κανενὸς πού (ὡς κύνει εἰς τοὺς Παντῶν

γως ἀνίσως λέγω, καὶ διὰ νο
 ὄσιν οἱ ἀκούοντες, θέλει σμίξει
 ητικὸν μῦθον, ἢ καὶ ἀπόφθεγμα
 λαιῶν, ὅπου νὰ ἔχη χάριν,
 ἀρμόδιον.

Τετάρτη Ἀρετὴ εἶναι ἡ Πιθ
 ἐκεῖνα ὅπου λέγει ὁ ρήτορας,
 ἔξω τῆς πίσεως, ἀμὴ πιθανὰ
 τὰ πράγματα. τὴν ὁποίαν ἀπ
 ἀνίσως καὶ θέλοντας νὰ δείξη
 λόγου χάριν δίκαιον, πρῶτα θ
 ξη πλούσιον καὶ ἐλόθερον εἰς
 καὶ ὄχι πτωχὸν καὶ ἀκριβὸν
 ταῖς πλεῖα φοραῖς ἢ ἀδικίαις
 τὸ κέρδος, καὶ διὰ τὸ χρυσίου
 σως ἔθελαι σοχαθῆ καθε Π
 σὰν τὸ γένος, τὴν φύσιν, τὰ
 πράξαις, τοὺς συντρόφους, μ
 σμίγει, τὴν σοφίαν, τὴν δύσε
 ἡλικίαν, διατὶ τῆτα ὅλα κάνου
 ἢ τὸν ἔπαινον, ἢ τὴν καταφρόνε
 σως καὶ ἐκεῖνα, ὅπου λέγει
 τὴν κοινὴν γνώμην τῶν φρονίμων
 ὡσάν. ἢ ὁμορφία τῶ πρὸς ὄψε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

φραῖς σμίγεται μετὴν ἀγνεΐαν
τητα τῆς ψυχῆς. τὰ πλεῖστη
τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀρετὴν,
τρυφαῖς καὶ ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς
τὰ ὅποια τράγματα εἶναι
τά, διατὶ συμφωνεῖσι μετὰ
γνώμην τῶν σοφῶν
καὶ ἐναρέτων
ἄνθρω-
πων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο΄ΓΑ

Περὶ Βεβαιώσεως

Η Βεβαίωσις εἶναι τὸ τε
 λόγῳ, καὶ ἔχει σκοπι-
 ξαίς νὰ ἀποδείξῃ, καὶ μὲ ἐπι-
 βεβαιώσῃ, ὅτι εἶπεν ὁ ρήτορας
 κάνει, ὅχι μόνον ἀποδείχνοντα
 νον, ἀμὴ λύοντας ἀκρίβει καθε-
 ὅ δυσκολίαν τῶν ἀντιδίκων.
 νον, πῶς δὲν φέρνονται ἢ ἀπόδο-
 καὶ ὡς λάχῃ, ἀμὴ διὰ νὰ ἔχει
 ρην δύναμιν, μὲ τέχνην, ἢ εἰς
 χειρήματος, διατὶ τότε ὡς σα-
 νουσι, καὶ ὡς θελιαῖς, διὰ νὰ
 πνίγῃσι τὸν ἀντίπαλον.

Ἡ τάξις πάλιν, ὅπου ἔχει
 ρήτορας, εἰς τὸ νὰ βάλῃ ταῖς
 εἶναι τέττη, ὡς καθὼς ἐρμηνεύουσι
 λοι ὅλοι τῆς ρητορικῆς τέχνης
 νὰ μιμηθῇ τὰς στρατηγὰς εἰς π
 οἱ ὅποιοι εἰς τὸ ὄρωσωπον τῶ
 νουσι τὰς πλέα ἀνδρειωμένους,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

σαθῶσι εὐκολώτερα τῷ ἐχθρά
 στον βάνεν τὸς πλέα ἀδενεῖς ,
 ναγκάζη ἢ ἀνδρεία τῷ πρώτα
 μεγαλοφυχίαν , Ἐ ὕσερον πάλ
 λος γενναίος , Ἐ μεγαλόφυχ
 ναι ἢ ἐλπίδα , Ἐ τὸ σήεγμα
 τέυματος . Ὁ Νέσoras ὄχι μ
 γλωσσος εἰς τὸ λέγειν , ἀμὴ Ἐ
 τηγικὴν τέχνην δρακτικὸς πολ
 σιος , ἔτξι εὐρίσκομεν εἰς τὸ
 Ἰλιάδος νὰ ἔκαμεν .

Ἰππῆας μὲν πρώτα σιω
 καὶ ὄχεσφι ,
 Πεζοὺς δ' ἐξόπιθον γῆσο
 τε καὶ ἐδάσ
 Ἐρκος ἔμεν πολέμοιο
 δ' ἐς μέσσομ ἔλασεν ,
 Ὄφρα καὶ ἔκ ἐθέλωμ
 καίη πολεμίζη .

Εἰς ὄμοιον τρόπον Ἐ ὁ ρήτορα
 χὴν τ' Βεβακώσεως ἔχει νὰ βάλ

σεφραϊς καὶ δυναταῖς ἀπόδειξ
 πρώταις ἔυκολα τυπώνονται εἰς
 ἐκείνων, ὅπερ ἀκέρσι, Ὡς ἂν ἔχ
 ὁδὸς ἀκόμι τὸς κυριόυσι, Ὡς
 ἀπέκι ἄς ἀκολοθήσεν ἡ πλέα ἄ
 τί οἱ ἀκόντες νενικημένοι ἀπὸ το
 δὲν τῶς μέλει νὰ δώσεν τόσην ἀκ
 ἐπίλοιπα. Καὶ τέλος ἄς σμίξη
 νὰ ἔχεν καὶ ἐκείναις δύναμιν Ὡς
 διὰ νὰ βεβαιώση τὸς ἀκροατὰς
 τὴν τῶς γνώμην, καὶ διὰ νὰ δε
 τὲ λείπεν ἀπόδειξαις Ὡς ἐπιχει
 ρεῖα Ὡς ἀδαμάντινα ἕως εἰς τὸ
 λόγος. Ἀμὴ ἄς ἰδῶμεν, π
 νονται τῶτα τὰ Ἐπιχει
 ματα, καὶ εἰς πό
 σος τρόπος χη
 ματίζον
 ται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'ΝΝΑ

Πόσα, καὶ Ποῖα τὰ Ἐπιχειρήματα

Τὰ Ἐπιχειρήματα εἶναι ἕξι
σμός, Ἐνθύμημα, Σωφιστική,
γωγὴ, Παράδειγμα, καὶ Δίλημμα.
ποῖα θέλομεν ἐξηγήσει, διὰ νομο-
μαθῆς, πῶς γίνονται, καὶ εἰς
τὸ εἶνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. φυλάσσοντες
τὰ δύνανται τὴν ἀρέσκην βραχυ-
πρόωτον

Περὶ Συλλογισμῶν

Ο Συλλογισμὸς κατὰ τρεῖς
ἔχει τρία μέρη, τὰ ὁποῖα
τασταις ὀνομάζονται. ἢ α'. λέγεται
ὁμιλῶσιν οἱ ἴδιοι Φιλόσοφοι.
των. ἢ γ'. Συμπέρασμα. ἢ
δειγμα.

Ἐκεῖνο, ὅπερ ἀρέσει τῷ Θεῷ,
ἀγαπᾷ ἢ ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ παρθενία ἀρέσει τῷ Θεῷ
 Λοιπὸν τυχεύει, νὰ τὴν ἀ-
 ἄνθρωπος.

Εἰς τὸν Συλλογισμὸν τῆτον, τὸ
 ναὶ ἢ Μείζων Πρότασις, καὶ
 ζων, διατὶ εἶναι πλέα γενικὴ
 χει πολλὰ καὶ διάφορα πράγ-
 ὄλαις ταῖς ἀρεταῖς, Ἐ ὅλα τὰ
 τὰ ὅποια βέβαια ἀρέσσει τῷ
 μέρος εἶναι ἢ Ἐλάττων, ἢ ὅπ-
 γενικὴ, ἐδὲ περισφαλίζει ἄλλ-
 ἀμὴ ὡς μικρότερη περισφαλίζεται
 χεται ἀπὸ τὴν πρώτην. τὸ τρι-
 ναὶ τὸ Συμπέρασμα, τὸ ὅποιο
 πρώταις δύο Πρότασις ἀναγκ-
 θᾶ, καὶ ἀπὸ τὸν νῆν (ὡς ὁμιλί-
 νεισφέρεται, Ἐ συμπεραίνεται.
 πιχείρημα, ὅπῃ συνθεμένον
 νόνας τῶν Φιλοσόφων, ὡς βλέ-
 χει Ἐ ἀγαπᾷ τὴν βραχυλογί-
 τάστο ῥητορικῶς, Ἐ λαμβάνοντας
 νῶν Τόπων τὴν ὕλην τῆς ἀυξήσε-
 ἔχη μεγάλην δύναμιν εἰς τὸ νὰ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐνὰ παρακινήσει ὅσους ἀκέουσιν
 πην τῆς Παρθενίας, ὅπῃ εἶναι ἀ
 Ἀγγέλων. Διὰ νὰ σὲ δώσω Ἐ
 γον φῶς μὲ τὸ παράδειγμα, ἔτ
 ξήσει τὸ α'. μέρος.

Ἄν εἶναι ῥαῖγμα εἰς ὅλην τὴν
 ξιον νὰ τὸ ἀγαπήσῃ ὁ ἄνθρωπος
 ξετρέχη μὲ ὄλαις ταῖς δύναμαι
 τε ψυχῆς, ἐκεῖνο βέβαια εἶναι
 πᾶ καὶ ὁ Θεὸς, διατὶ ὄντας ἡ ἔμ
 θότης, δεῦν ἐμπορεῖ νὰ ἀγαπήσ
 ὄντως ἀγαθόν, Ἐ ὄντας ἡ Ἄυτο
 εἶναι δυνατὸν νὰ γελασθῇ ἀπὸ τ
 φαντασίαν τῶν πραγμάτων, ξαν
 Λυγκέως ὀξυδερκέσερον ὄμμα τέτ
 , σιν, τὰ σπλάγχνα, Ἐ ὅλον τὸ

Καὶ πάλιν τὸ β'. μέρος ἔτξι.
 ἔρωτῶ, τί ἀγαπᾶ ἡ ὑπέρθεος
 τῆς; τί ὀρέγεται ἡ ἄπειρος ἐκείνη
 Θεῶ, Ἐ ἀνεκδιήγητος ἀγαθότης
 πλέτη; ἀμὴ βλέπει καλῶτατα, πᾶ
 εἶναι, παρὰ ὀλίγος πηλός, Ἐ ξαν
 τῆς γῆς, ταῖς τιμαῖς; ἀμὴ τέται
 πνός, ὅπῃ τυφλώνει μόνον τὰ ὄμμ

περηφάνων· ταῖς τρυφαῖς Ἐ
 κός; ἀμή, διὰ νὰ σὲ ἐλέγξω
 ρον

• • • • • ποῖοι ἐπος φ
 οδόμωγ;

σιώπα, μὴν τὸ εἰπῆς πλέα· ε
 εἶναι ἀσιώματος, εἶναι καθαρ
 πνέμα, Ἐ κατὰ φύσιν μακρ
 μολυσμὸν Ἐ ρύπον τῆς σαρκικῆ
 τί λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνο, ὅπῃ θ
 πᾶ; βέβαια ἡ Παρθενία. τε
 τὸν ἔσυρε ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰ
 ἀπὸ τὸν κόλπον τῆ Πατρὸς εἰ
 καὶ καθαρὰν κοιλίαν μιᾶς Π
 τη κῆ.

Καὶ τέλος ἔτξι ἡθελες αὐ
 πέρασμα, ὅπῃ εἶναι τὸ γ· μ

Τί λέγεις, ὦ ἄνθρωπε;
 σαι; εἶναι τινὰς ἔσον ὀλίγη
 πῶ νὰ μὴν ἀγαπήσῃ τοιαύτην
 ἀρετὴν; θέλομεν τὴν καταφρον
 τῆτην ὃ ἴδιος Θεὸς ἄφηκε Ἐ ἄ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

νὸν Ἐπὶ τῆς χορῆς ὅλης τῆς Ἀγγλομεν τὴν πελῆση διὰ μίαν ὄρεσκαιρον ἡδονὴν, ἀνίσως Ἐδὲν ἔχονος εἰς τῆς θησαυροῦς τῆς θεικῆναμίας πλέα τίμιον μαργαρίτην θέλει φυλάξῃ μεῖ κάθε ἐπιμέλειαν θος, ἐπειδὴ Ἐτόσον ἀρέσει τὴ Πλάσσει, Ἐὰν μίαν φοράν μαραινει διὰ πάντα τὸ κάλλος; ποῖος

Περὶ Ἐνθύμηματος

Τὸ Ἐνθύμημα λέγεται καὶ ἀλογισμὸς, διατὶ ἀφίνοντο Πρότασιν, Ἐτὸ ἀ. μέρος τῆς Συβάνει τὰ δύο ἐπίλοιπα, ὡσαν.

Ἡ ἐλεημοσύνη ὠφελεῖ τὴν ψυχὴν. Λοιπὸν ἀς τὴν ἐνεργῆσιν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεήμονας.

εἰς τὸ ὅποῖον ἂν ἤθελες βάλῃ εἰς τὴν Θεσίαν, λέγοντας. Ἐκεῖνο, ὁ τὴν ψυχὴν, τυχεύει νὰ ἐνεργῆσιν πος. Ἡ Ἐλεημοσύνη ὠφελεῖ τὴν ψυ

πὸν ἄς τὴν ἐνεργᾶ . ἡθελές κα
 λειον, © σωσὸν Συλλογισμὸν . Ἰ
 πῶς πλέα συχνὰ δελοῦνται
 πὸ τὸ Εὐθύμημα , παρὰ ἀπὸ
 σμὸν , διατὶ ἀφίνοντας τὴν Θεο
 ταβαίνοντας δὲθὺς εἰς ἧ Ὑπόθ
 γοσι γληγορήτερα τὸν ἀκροατὴν ,
 νοσι εἰς ἐκεῖνο , ὅπῃ ἐπιθυμῶσιν
 λες νὰ ἀυξήσῃς τὸ ἄνωθεν φιλοσ
 χείρημα , ἡθελές εἰπῆ εἰς ὅμο

Πολλὴ εἶναι ἡ ὠφέλεια καὶ
 κέρδος , ὅπῃ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος
 Εὐλεημοσύνην . ἐπειδὴ καὶ δίδε
 ἀποκτίζει πολλὰ , χαρίζει εὐα
 νει χίλια . σπέρνει εἰς τὰς χεῖρ
 χῶν ὀλίγον χρυσίου , © θερίζει
 φθαρτοῦ ζωῆς τὸν καρπὸν , καὶ
 ἄσέρας . ποτίζει μὲ ὀλίγον ὕδα
 σμένον , © ἀπέλαυσε δὲθὺς Μα
 ἀμβροσίαις , © τῆς ἐρανίης τρυφ
 μάρρως . οὐδύνει τὸν γυμνὸν , © ν
 λίθῃ μὲ τὴν θεοῦφαντον σολή
 χάριτος , © λάμπει καὶ ὑπὲρ Η
 εἰς βραχυλογίαν μὲ ὀλίγον πη

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ζει τὰς θησαυρὰς ὅλας τῆς οὐρα
ποκτίζει εἷνα Θεόν, ὅπως εἶναι ἡ
ρὰ καὶ τρυφή τῆς ψυχῆς.

Καὶ πάλιν τὸ δεύτερον μέρος
εἶναι λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἔτι φι
πῶς δὲν ἐπιθυμᾷ, να εἶναι εἷνα
διὰ να σκορπᾷ με ἑκατὸν χεῖρα
θειαν τῶν πτωχῶν τὰ ἴδια τὰ π
ἂν εἶχε Ἐ ὅλον τὸν χρυσορρόαν
σίαν, δὲν τὸν ἀκερέζει εἰς τὸν
πρῆσθλίων Ἐ ἀπὸ τὴν πτωχεῖ
σμένων; Ναι, ἄνθρωπε, ἂν ἔχ
μίαν, να ἀπολαύσης τὰ αἰώνια,
τὰ πρόσκαιρα καὶ ἐπίβια, ἄς εἰσαι
χνος με τὰς πτωχὰς, ἄς εἰσαι
διατὶ ἡ Ἐλεημοσύνη εἶναι ἡ χρ
γέφυρα, ὅπως θέλει σε ἀνεβάσ
ψη. εἶναι καὶ π.

Περὶ Σωρείτη.

Ο Σωρείτης λέγεται ἀπὸ τὸ
τὸ Σωρὸς, διατὶ συμμαζα
ρας, Ἐ ἐπιθησαυρίζει διάφορα

Ἐ Πρότασαις, ὅπῃ μία νὰ σέρι
 τὴν ἄλλην, Ἐ μὲ τέταις βοη
 βαίνει εἰς ὄλο τὸ ὕστερον εἰς ὅτ
 Ἐ θέλει νὰ ἀποδείξη. Νὰ τὸ
 εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, δείχ
 τὸν Οὐρανὸν, ὡς καθῶς εἶναι Ἐ
 μεγάλου Ἀγίου.

Ὁ Ἀθανάσιος, ἔπαθε πολλὰ
 κλησίαν, Ἐ ἀπάντησε πολλές
 εἰς τὴν γῆν Ἐ εἰς τὴν θάλασσαν
 θόδοξον Πίσιν. τῶρα ὅποιος κο
 πομένει πολλὰ ἐδῶ εἰς τὸν Κόσ
 ἀλήθειαν, δὲν δοξάζεται Ἐ πο
 Χριστὸν εἰς τὸς Οὐρανὸς; ναι β
 λιν ἐρωτῶ, ὅποιος δοξάζεται τ
 ὕψη ἐκεῖνα τῶ Οὐρανῶ, Ἐ ἀνα
 χορὸς τῶ Ἀγίων ἀντάμα Ἐ τῶ
 δεῦ τρυφᾷ Ἐ περιαιότερον, δ
 Ἐ πλέα τὴν τοισυπόστατον ἐκείν
 ὅπῃ εἶναι τῶν Ὀσίων ἢ χαρὰ
 ἔττι εἶναι, ἐδὲ τινὰς τὸ ἀρναται.
 χαίρεται, περιαιότερον τὸν Θ
 ναι Ἐ πλέα δῶρεςος τῶ Θεῶ;
 ποιος εἶναι Ἐ πλέα εὐάρεςος τῶ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

εἶναι ὁ μεγαλῆτερος Ἅγιος; λοιπὸν
νάσιος εἶναι ὁ εἰς τὴν γῆν ὁ εἰς
ἀνάμεσα εἰς ἄλλας πολλὰς μέγα

Περὶ Ἐπαγωγῆς.

Τὸ Ἐπιχείρημα τῆτο γίνεται
ῥήτορας μετὰ διάφορα μεθ
δείγματα ἀποδείχνει καμίαν ἀλή
κῆν, καὶ ἔχει μεγάλην δύναμι
νεθετήσῃ καὶ θε ἀκρατῆν, διατι
ὀμωρὸς εἰς τὰ ὄμματα, καὶ τὸν κ
νά εἰπῶ ἔττι, ὀφθαλμοφανῶς νά
νο, ὅπῃ θέλει νά ἀποδείξῃ ὁ ἴδι
ὡσάν . ὁ δεινας, ὁ δεινας, καὶ ὁ
ἀπόκτισε τὸν Οὐρανὸν μετὰ τρυφαῖ
φάντωσαις, ἀμὴ μετὰ κόπας, νησεῖ
λα ἔργα εὐάρετα . σφαίνει λοιπὸν
εἰς τῆτον τὸν Κόσμον ὡς ὁ Σαρδ
καὶ ἐλπίζει, νά ἀπολαύσῃ εἰς
ταῖς χαραῖς καὶ συντροφίαν τῆς
Τῆτο τὸ ἴδιον ἐπιχείρημα ἀν ἠθ
αὐξήσῃ τινὰς μετὰ τὴς κανόνας, ὁ
ῥητορικὴ τέχνη, ἠθέλε εἰπῆ ἔττι.

Δεὸν ἦτον ὄχι ἄσαρκοι καὶ
 παλαιοὶ Ἄγιοι καὶ Ἡρώες τῶν
 δεῦν εἶχαν ἀδαμάντινον τὸ σ
 σίδηρον τὴν καρδίαν, ὅπως νὰ
 κεντρα τῆς σαρκὸς, Ἐταῖς α
 ρωτος. ἄνθρωποι ἦτον καὶ ἐκε
 τρυφεροὶ, νέοι, εὐμορφοί, πλε
 ταῖς ἀνάπαυσαις, ὅπως τάσσει
 τιμαῖς, ταῖς Ἀξίαις, ὅπως δι
 καὶ ὅσαις τροξενῶσι τὰ πλεῖστ
 ξεφάντωσαις. ὅμως μὲ ἐνδοξ
 πατῶντας Ἐδύγκειαν, καὶ
 εὐμορφίαν, καὶ σάρκα, καὶ π
 ἀγκάλιασαν τὰ πάθη, πασίγ
 ρόν, διὰ νὰ ἀπολαύσεν τὸν Π
 τὰ αἰώνια ἀγαθά. Βρέφος μ
 ροβλύτης Νικόλαος, ἀλλὰ ε
 λαις τῆς μητρὸς εὗρισκε τὴν ε
 γύπτῃ, Ἐνὸς δούοντας ἀπὸ τὸ
 λα, ἐθρέφετο, Ἐτὸν νὰ γνα
 μον, μὲ ταῖς νησιείαις. Παιδί
 δρομος Ἰωάννης, καὶ εἰς τὴν
 λισάβετ ἡγιασμένος, ἀλλ' ἀ
 Χώραις, ἐφυγε γλήγορος εἰς τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ενδυμένος με δέρματα ζώων, με
 μέλι ἄγγελον, ὅτις ἔτρωγεν, ἐξ
 σάρκα, ὡς ἂν γὰ ἦτον ἁμαρτωλὸς
 εἰς ἀνθρωπίνην μορφήν ἕνας Ἄγ
 γουῆς, διατὲ Βασίλισσα, ἦτον
 Αἰκατεῖνα, ὅμως μεγαλόφυ
 πλέα τὸ Σταυρὸν, παρὰ τὸ βασι
 πτρον, καὶ με περισσότερεν ὄρε
 διὰ τὸν Χρυσὸν τῆς δαρμῆς, πα
 λος ποτὲ ἠθέλε δεχθῆ τιμαῖς
 νης. Πόσα κάλλη εἶχεν ἡ παρθ
 σα; πόσα πλέτη ὁ Ἀλεξανδρεῖα
 μ ὅλα τῆτα ἐκείνη με τὴν δὲ
 προσώπῃ ἐσμιξε τὰ κάλλη τῆς
 φύγοντας εἰς ταῖς ἐρημίαις, δὲ
 τὸ χαριτωμένον κορμὶ ἐπάνω εἰ
 κείνης, ἀμὴ εἶχε σρώμα τὴν ξη
 ταῖς πέτραις. Ὁ τῆτος μετρῶν
 σίον εἰς τὰς χεῖρας τῆς πτωχῶ
 τὸν Παράδεισον, Ὁ ἔκτισε τὸ π
 πῶ εἶδε μίαν φοράν ὁ Τρώϊλος ε
 ρανῆς. Ξάνοιξαι ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλα
 λεις ἰδῆ, πῶς ἡ τράπεζα ὅλη Πα
 ρημίτῃ ἄλλο δὲν ἦτον, παρὰ ἡμι

ὅπῃ δια σπλάγχχνος τῷ ἔφερν
 εἷνας κόρακας. σοχάσθ τὸν μέγ
 καὶ θέλεις εὖρη, να ἔχη δυν
 ἀμὴ ☉ σολὴν μίαν φάθην. ὁ
 εἷνα σαυρὸν ἀνέβη εἰς τὸν Οὐρ
 λος με μίαν μάχαιραν ἀνοίξ
 δεισον. ὁ Σμυρνῶν Πολύκαρπ
 τὴν φωτιὰν ἐπήδησε εἰς τῆς
 ἀπὸ εἷνα ὑψηλὸν σῦλον Δανιήλ
 ☉ εἰς βραχυλογίαν, ὅλοι ὅσ
 τὴν ἀθανασίαν, ἢ με πάθην ☉
 τῆς σαρκὸς, ἢ με τὸ ἰδιούτως
 νατον τὴν ἀπόκτησαν. Καὶ ἐσ
 δυν λατρεύεις παρὰ τὴ χρυσ
 μαργος δυν ὠροσκινῶς παρὰ
 φιλόσαρκος δυν ξετρέχεις πα
 ναῖς. ὑπερήφανος πετᾶς εἰς τ
 ὑπερβαίνεις τὰ νέφη. καὶ με
 ἐλπίζεις τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ε
 θῶν, καὶ τὴν συντροφίαν τῶν Α
 χι ποτέ. δυν εἶναι δυνατὸν. δι
 ράνια δυν ὀδηγῶσι παρὰ ἢ νησε
 μδυνίαις, ἢ ταπεινοφροσύνη, ἢ
 ἐγκράτεια, ἢ ἀγάπη πρὸς τὸ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

σπλάγχχνος πρὸς τὸν πλησίον
ἔκαμαν οἱ Ἄγιοι, καὶ τότε θέλη-
ση Ἐ ταῖς χαραῖς τῶν Ἄγίων
μὲ τὸν μέγαν Βασίλειον, ὅπως ἀπο-
λαῖς νησεῖαις ἐφαίνετο ὁ Ἱεράρχη-
νος μόνου μὲ κόκαλα, Ἐ τότε θέ-
ση ταῖς τρυφαῖς, ὅπως τῶρα χ
τὸν Παραδείσον. πρὸς δὲ με-
γον Γρηγόριον, ὅπου ἐκεῖ εἰς
κῆ.

Περὶ Παραδείγματος

Διαφέρει τὸ Ἐπιχείρημα πρὸς
νο τῆς Ἐπαγωγῆς, διατὶ
ξιν Ἐ βεβαίωσιν τῶν πραγμάτων
ὁ ῥήτορας πολλὰ Ἐ πολλὰ παρα-
ὡς φαίνεται εἰς τὸ ἄνωθεν, ἀμὴν
ἢ ἄλλο. ὡσάν. ὁ φρόνιμος ἐκεῖνος
φυγε, Ἐ ἔτξι ἐνίκησε τὴν γυναῖκα
τὸν ἔκραξε εἰς τὴν ἁμαρτίαν. φυ-
καὶ ἐσύ, Ἐ θέλεις νικήσῃ κάθε
ἐπιβελὴν γυναικός. Τῶτο τὸ Ἐπ
ὅπως ὡς βλέπετε, εἶναι συνθεμένον

σοφικὴν βραχυλογίαν, ἔτι
ξίση, ὡς ῥήτορας.

Εἰς τὸν πόλεμον τῆς σαρκὸς
γὴν μόνον νικᾷ ὁ ἄνθρωπος τὸ
τὸ ἴδιον εἶναι, νὰ πολεμήσῃ
χάσης. φύγε, Ἐ θέλεις ἔχ
τὰς χεῖρας. πολεμήσαι, Ἐ
νὴ δόλος τῷ ἰδίῳ σε παθῶν
τῆς ἡδονῆς Ἐ τῷ ἔρωτος. μ
ναῖκα μὲ ταῖς ἀστραπαῖς μο
των θέλει σε πληγῶσθαι βαθ
χὴν, κ. θανατωμένον θέλει
θρίαμβον. Ἄς ἔλθῃ ἐδῶ μάρ
ἀληθείας ὁ εὐδοξος ἐκεῖνος Ἐ
σὴφ, Ἐ μὲ τὴν φρόνιμύν τε
νόση ὅλον τὸν Κόσμον, πῶς
τῆς τὴν φλόγα τῆς σαρκὸς
κὸν ἐκεῖνο θεῖον, λέγω τὴν
λος δεῦν εἶναι ὁ τρόπος, παρὰ
Ἐκείτετο εἰς ἀνδρομεισμένον
γυπτία Ἀρχόντισσα, Ἐ ἀπὸ
Ἰωσήφ ἀπὸ καιρὸν πληγωμένον
διάντροπη δεῦν ἀνασέναζε, π
κάλαις τῷ νέε, ἐδ' ἄλλα ποτε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ρα, παρὰ τὸ εἶδωλον, ὅπῃ κάθ
 θυμίαζε μὲ τὰς συναγμὰς τῆς κ
 τον νύκτα Ἐ σκότος, καιρὸς ἀρμ
 σατανικὰ ἔργα, ὡσάν ὅπῃ εἶναι
 φωτὸς, καὶ παρακινήσῃ ἀπὸ
 πάθος, κράζει σιμάτης τὸν ἔυμο
 τὸν βλέπει, Ἐ μὲ τὸ βλέμμα πλε
 Ἐ φλέγεται, τῷ ὁμιλεῖ, Ἐ μὲ
 σεις, ὅπῃ λαμβάνει, πλεὰ πληγα
 νει νὰ ξαπλώσῃ τὴν δεξιάν, διὰ νὰ τ
 τὰ ῥόδα, ὅπῃ τῷ ἐξεφύτρωναν εἰς
 πον, ἀμὴ πάλιν τὴν σέρνει, διὰ νὰ
 ὡς ἄλλην φοράν ταῖς βρονταῖς τ
 τὸ γλώσσης. ἀνασηνάζει, διὰ νὰ τ
 μὲ τὸ καπνὸν ἐκείνου τὴν φλόγα, ὅπ
 τὴν καρδίαν, ἀμὴ πάλιν ἐγνώριζε
 τῆς συναγμὸς ἡτὸν χωρὶς ὄφελος
 ἐδοκίμαζε καὶ ὁ Ἰωσήφ ταῖς ἰδίαι
 τῷ ἔρωτος. Ὡς πονηρία, ὡς αὐ
 ναϊκός. ἀποφασίζει, νὰ τοῦ ξεσ
 πάθος, Ἐ νὰ τῷ δείξῃ ταῖς π
 ψυχῆς, ὅθεν τῷ λέγει, νὰ τῆς τ
 πόνος μὲ εἶνατε γέλιο γλυκὺ, ν
 φρώσῃ τὴν φλόγα μὲ εἶνατε βλέ

μόσυνον , Ἐ νὰ μὴν εἶναι τόσο
 σκληρόκαρδος , ὅπῃ νὰ τὴν β
 σμένην ἀπὸ τὴν ἀγάπην , καὶ
 ἰδιαίτης βάσανα νὰ πηδᾷ , Ἐ ν
 Ἐ σὺ , ὦ Ἰωσήφ , ἔλεγε ἡ γυ
 τὸ εἶδωλον , ὅπῃ ἐγὼ ἡ ταλαί
 ραν λατρεύω . ἐσὺ τὸ φῶς , ὅτ
 ἐσὺ ὁ ἀέρας , ὅπῃ ἀναπνέω . Ἐ
 ὅπῃ εἰς τὴν ζωὴν τρίτην ἐλπίζ
 ἐπιθυμῶ , παρὰ νὰ σὲ ἰδῶ μ
 τέταις με ταῖς ἀγκάλαις . ἂν τ
 τεισολβία ἐγὼ , κρατῶ ἀπο
 τὴν τύχην , Ἐ ἔχω εἰς τὰς χεῖ
 χίαν . Ἐ τζι ἐμίλησε ἡ ἀφροδί
 εἰς τὴν ἀγάπην λυσῶσα Σειρή
 πλώνει μὲ ἀνεκδιήγητον χάριν
 ἀρπάζει ἀπὸ τὸ ῥῆχο τὸν νέον
 μὲ ὅσπν δύναμιν εἶχε , Ἐ μὲ
 πῶ ἤθελε μαγύση , κάθε καρ
 για , ὅπῃ ἔσαξαν μὲ τὸ φαρμα
 μὲ ἡσυχον λέγω φωνὴν τῶ λέγε
 τι μετ' ἐμῶ . Ἐ φοβήθη , ἔπαράγ
 νέσατος Ἰωσήφ , Ἐ ἀπὸ τὸν φόβ
 κιμάση Ἐ τὸ κρῦος τῶ θανάτου ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

τῆς σωφροσύνης, καὶ ἡ φλόγα
 ἀγάπης δὲν ἤθελαν τοῦ ζάξει
 δίαν τὸ θερμὸν τῆς ζωῆς. σέρ
 ψυχὸς ὀπίσω τὸ ῥῆχο, ἀμὴ ἡ
 ποῦ εἰς τοιοῦτο μιᾶρὸν ἔργον εἰ
 θὸν ὄλον τὸν Ἀ΄δην, τὸν ἐνίκα
 ναμιν καὶ εἰς τὴν ἀνδρείαν. Οὐ
 δέοισκομαι, ἔλεγε τότε ἀνάμεσ
 βέβρια εἰς τὰ κάτω βάραιθρα τ
 ἔπειδὴ καὶ ἄλλο δὲν βλέπω τρι
 σκότι, ἄλλο δὲν ἀκῶ, παρὰ
 κοφόρων Δαιμόνων. Μὴ, μὴν σ
 Γωσήφ, διατὶ τῶτος ὁ ὄφης, ὅπ
 μὲ φωνὴν τόσον γλυκεῖαν, θέλ
 σὲ φαρμακδύση εἰς τὴν ψυχὴν.
 ρῆνα, ὅπῃ μὲ μισκόλαλον γλά
 μιλεῖ, θέλει τέλος νὰ σὲ δώση μι
 τίαν καὶ πικρὸν θάνατον. Φύγε
 γε, μάλιθα ὅπῃ ἰξόρεις, πῶς
 δὲν φέρνει τῷ ἀνθρώπῳ παρὰ ζή
 τη εἶναι ἡ Μάγισσα ἐκείνη Κίρκη
 ρὶς μυθολογίαις τὸν μεταλλάσσε
 γον ζῶον: τὸ μαῦρον ἐκεῖνο νέφο
 πάζοντας τὸ φῶς, τῷ σκοτίζει τὸ

γὰ τὸν ῥίξῃ δ'κολώτερα εἰς καὶ
 τὸ πολὺπλοκὸν ἐκεῖνο δ'ύκτιον,
 ἂν μίαν καὶ μόνην φορὰν περιπ
 δία, ἔχασας δ'θύς τὴν ἐλύ
 λος τῶν μιάρων σε παθῶν. φύγ
 γε, ὣς ἔλαφος βάλε ὄλην σε
 εἰς τὸς πόδας. Καὶ ἀληθινὰ κ
 ταῖς κολακείαις τῷ Ἔρωτος,
 τῆς μιάρως Ἀφροδίτης, ἀφικ
 Νέος εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυνα
 ῤῃχο, ὣς ἔφυγε γλήγορος, ὣς
 νικηφόρος, ἔφάνη δ'θύς σεφανα
 φναις ὣς κείνης. Ἐδῶ τῶρα
 ὦ φιλόσαρκοι, ἔδῶ ὦ ἀνθρωπι
 τοὺς ὁποῖς πληγώνει κάθε ρό
 ἀνδρῆ εἰς εἷνα πρόσωπον: τυφλ
 γραπὴ, ὅπῃ γὰ λάμπη ἀπὸ δ
 σαῖτόδ'εἰ κάθε λόγος, ὅπῃ γὰ
 εὐμορφα χεῖλη. Ἐσεῖς, ὅπῃ
 ἰδῆτε εἷνα ὄροσκαιρον κάλλος. Ἰ
 τυφλωμένοι ἀπὸ τὴν ἀγάπην δ
 παρὰ εἰς τὰ ἔργα τῷ σκοτῆς,
 θάρτα ζῶα κοιλιέσθε εἰς ταῖς ρ
 ναῖς. Εὗρηκε ὁ Ἰωσήφ τὸ ἀντί

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

φαρμάκιά τῆς ἀγάπης ; εὕρηκε τὸ
 διὰ ταῖς πληγαῖς Ἐ φαρμακερο
 τῷ Ἐρωτος . ἡ ἰατρεία , τὸ ἀντ
 ἡ φυγή . Φύγετε , Ἐ δὲ θέλει
 ποτὲ ἀγκαλᾶ Ἐ μὲ πτερὰ ἀρμ
 Ἐρωτας . μακραῦν ἀπὸ ταῖς γυν
 δὲ θέλετε δοκιμάσῃ ἔτε πείρ
 ἔτε καὶ τὰ ἔμφυτα κέντρα τῆς σα
 τὲ λέγω , Ἐ ἀπέκι ἄς φουᾶ ὅ
 Ἄδης ; διατὶ Ἐρωτικὴ φλόγα δει
 καύσῃ τὰ σπλάγχνα . καὶ ἄς εὐ
 τίον σας ὄλην τε τὴν φαρέτραν ὅτε
 διατὶ τὸ μακρὸς θέλει κάμη , νὰ
 μεσόσρατον ἢ σαίταις , χωρὶς
 ποτὲ καμία νὰ σᾶς πληγώσῃ
 χὴν . καὶ τῷ .

Περὶ Διλήμματος

Τὸ Δίλημμα ἔχει δύο μέρη
 μὴ μὲν τοιαύτην τέχνην
 μὲ τὰ δύο σφίγγει ὁ ρήτορας
 λον , ὡς ὅτε ὅποιον συγχωρήσ
 ται . Δὲ σφαίνεις , ἂν ἢ θελες ὅ

Ο :

ΣΙΓ ΤΕΧΝ. ΡΗΤΟ

τὸ Ἐπιχείρημα ἀμφίσομον μ
 πᾶς καὶ ἀπὸ τὸ εἷνα μέρος πλι
 πὸ τὸ ἄλλο. Μὲ τὸ Δίλημμα
 πνίξι τὸν Ἰᾶδαν, δείχνοντάς
 τωροδότην.

Εἰπέμε, ὦ παράνομε. εἶσα
 Σιπῆς τῆ Χειρῶ, ἢ εἶσαι ἐχ
 δότης; ἂν εἶσαι ἐχθρὸς καὶ τ
 τί πονηρὸς καὶ διωρόσωπος τ
 τὸν ἀγκαλιάζεις, τὸν φιλεῖς,
 μὲ φαρμακερὰ χεῖλη εἰς τὰ Σ
 τὸ σύμβολον τῆς ἀγάπης; καὶ
 σαι φίλος καὶ πιστὸς μαθητῆς
 διαὶ νὰ μὴν ἀναφέρω τὰ ἄλλα
 λήσω, αὐτὸς ἐσι. κρατήσατε

Ἄν ἤθελες νὰ ἐλέγξης τὴν
 ἐκείνης τῆς γυναικὸς, ὅπῃ εἰς
 νοδὸν ἐκείνην τῆς Ἀρειανῶν Β
 βάνισε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον
 πόρνον, τὸν ὁποῖον ἔτε κὰν ἐγ
 εἶχε ἰδῆ ποτε εἰς τὸ τωρόσω
 συνθέσει ἔτσι τὸ Διλημματικ
 χεῖρημα.

Ἐλλα ἐδῶ, τρισκατάρατον

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

χειον καὶ κακὸν θηρίον, φλόγα
 τῷ Κόσμῳ, θρῆνος τῷ Οὐρανῷ
 Ἄδς, καὶ ἔμφυχον ἄγκιστρον τοῦ
 εἶπέ, ἢ ὁ Ἀθανάσιος ἐκοιμήθη
 δὲν ἐκοιμήθη; ἄδς ἐκοιμήθη, δια
 ἀυθάδειαν ἀβανίζεις τοῖςτον ἄ
 ρέα μέσα εἰς μίαν Σύνοδον τῆς
 θρῶν, καὶ δὲν φοβᾶσαι Θεῶ τῆ
 τὰ ἀσροπελέκρια τῷ Οὐρανῷ; ἄ
 πῶς δὲν γνωρίζεις τὸ τωρόσωποι
 ξεκαθαρίζεις τὴν φωνὴν, πῶς τῆ
 λέγεις Ἀθανάσιον, καὶ ἀδιάντρα
 πῶς τῆτος, τῆτος ὁ ἴδιος ἐσάδ
 ὅπῃ σε ἐπλάνεσε, ὅπῃ μὲ δόλοι
 σε τὴν παρθενίαν, Ὁ μὲ γλι
 για σε ἐκέρσδύσε ἀπὸ τὸν
 τίμιον θησαυρὸν, ὅπῃ
 ἔχη ὁ ἄνθρωπος; Ὡ
 πονηρία κακῆς
 γυναικός.
 ὦ κῆρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΤΟΝ

Περὶ Λύσεως.

Δ Ιατὶ εἰς τὸ μέρος τῆτο, Βεβαίωσιν ἀναφέρεται ἡ Λύσις τῆς ἐπιχειρημάτων, ὅπως ἐναντίον φέρνει ὁ ἔχρεια νὰ ἰδῶμεν με ποῖον τρόπο λύση ὁ ρήτορας τῆτος ταῖς ἀντιπῶς ἔχει νὰ σβύση ἀπὸ τὸν τῆς, ὅσων ἄλλων ἀκέρσι, ῥιαν τῆσον ἄδικον, ὡσαν καὶ δὲ τὸν οἱ τρόποι ἄς εἶναι τῆτοι:

Πρῶτος: ἀνίσως καὶ ἡ ἀπόδειξις εἶναι σερρεαῖς, ὅπως φέρνεσιν, ἀδαμάντινοι, ὅσοι, ἔχει νὰ βάλῃ ὁ ρήτορας ὅλα νὰ μιν, ὅχι νὰ τῆς λύση, ὄντας τὸν ὄραγμα, ἀμὴ νὰ φέρῃ ὅσα δικάις τῆ ἀπόδειξαις με ἀνέργειαν δρότητα, καὶ εἰς τρόπον, ὅπως νὰ λάβῃ ὁ Κριτής, ὅ ὁ λαὸς ὅλο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ρίσεν, πῶς δὲν ἔχει ὁ ἔχθρὸς
ὅλα, ὡς τάχα ἐφαίνετο.

Δεύτερος: λυεὶ ὁ ρήτορας πα-
ρίαις, καὶ ἐπιχειρήματα τῶ ἔχθρ
καὶ θέλει ἀποδείξει, πῶς ὁ ἄνθρ
νος, ὅπῃ κατηγορεῖται, δὲν εἶναι
ζωῆς, ὡς ὑποθέτει, καὶ φαντάζε-
παλος, ὅθεν ἀπὸ τὴν ἀνομίαν
πλάσσει, βέβαια εἶναι ἀπταισο-
τελος. Μετὰ τὴν τὴν τέχνην ἐ-
λύση ταῖς ψευδολογίαις τῆς
ὅπῃ μέσα εἰς τὴν Σύνοδον ἑκατη
Ἀθανάσιον, πῶς νὰ ἐκοψέ τὴν
Ἀρσενίς.

Τί γαυγίζετε ἐναντίον τῶ Ἀθ
Κέρβεροι τοῦ ἄδθ; Ποῖα φαρμάκι-
τα, ὅπῃ ξερνάτε, ὦ σατανικοὶ δ
διὰ νὰ φαρμακεύσετε τὸ εὐδοξον ὁ
ἔχει ὁ Ἡρώας εἰς ὅλην τὴν Κτίσ
γετε; ὦ Εωσφόροι τῆς γῆς; ὁ
ἐθανάτωσέ τὸν Ἀρσενίον; τῆτος
τὴν δεξιάν, διὰ νὰ κάμη ἐδικαι-
γείαις; ἀ ψεύται, Ὁ ποῖος εἶναι
σιος; κανεὶς κλέπτης, κανεὶς μάγ

ἄθεος; Ἐἶναι τινὰς ἀπὸ ἐστ
 θάδης, ὅπῃ νὰ τὸ μαρτυρήσῃ
 ἢ Χώρα, τὸν γνωρίζει ὁ λαὸς
 ὁ Κόσμος. ἢ ὀυσεβεία, τὰ ἡθ
 ἢ ἀγιότης τῶ ἀνδρὸς εἶναι φανε
 Ἀντίποδας. Κέρδος τὸν ἐπαραι
 εἶση τὴν χεῖρα τῶ Ἀρσενίς;
 πλάνοι, διατὶ ἐκαταπάτησε πε
 τη ὁ Ἀθανάσιος, ἔτε ἄλλο ἐπ
 τὲ νὰ κερδήσῃ, παρὰ τὸν Οὐρ
 χαῖς διὰ τὸν Παράδεισον. μῖσ
 ἐτύφλωσε, καὶ ἐτόλμησε τὸσην ἀ
 λην ψεύδεσθε, διατὶ εἰς τὴν ψ
 θανασίς ἐθελάμβόυσε πάντα ἢ
 ἢ ἀγάπη. ἀμὴ διὰ νὰ ἰδῆτε,
 Ἐλύσα σὰς ἀνακατῶνει τὸ σῆ
 νᾶτε τὸσαις ψευδολογίαις ἐναντ
 εὐγα ἔξω, ἔλλα εἰς τὸ μέσον,
 τί λέγετε τῶρα ψεύται, Ἐπί
 τῶτος ὁ Ἀρσενίος; τῶτος βέβαι
 σὸς εἰς τὰ μέλη; εἶναι. ἔχει τὰ
 ρας, τῶ λείπει καμία; καμία
 ἐσὰς λείπει ἀπὸ τὴν καρδίαν ἢ
 ἢ γνῶσις ἀπὸ τὰ κάυκαλα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τρίτος. ὅταν ὁ ἐχθρὸς φέρνει εἰς
 σιν τῶν ἐπιχειρημάτων τε διάφο
 ρασαις, ἤγουν πῶς εἰς τὴν ὥραν
 πᾶ ἔγινη ὁ φόνος, ὁ Δεῖνας ἤτοι
 το σπίτι, πῶς τὸν εἶδεν εἷας ὁ
 γυμνὴν μάχαιραν εἰς τὰς χεῖρας
 ταν ἐγύριξε, ἔσαξε ἀπὸ τὸ σπαθ
 μα, πῶς εἶχε αἱματωμένα τὰ
 ὄμοια, τυχεύει ὁ ῥήτορας νὰ ἔχη
 τα ἔτοιμην τὴν ἀπολογίαν, ὅτ
 σιν, ἢ ὅποια ἀδὸν εἶναι ἀληθινὰ
 κὰν πιθανότητα.

Τέταρτος. ἀπὸ τὰ Παρεπόμε
 ἀπὸ τὰ ἀκόλυσθα ἐμπορεῖ ἀκόμι νὰ
 κατηγορεύαις, τᾶ ἔχθρε ὁ ῥήτορας,
 ξη, πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶναι
 λόγος χάριν, ἂν εἴπῃ, πῶς δὲ
 πῶς δὲν ἐφυλάχθη, ὅπᾶ ὡς φρό
 ὅπᾶ ἔξοδρε καλὰ τῆς Κριτῶν τ
 σύνην, βέβαια ἤθελε τὸ κάμη
 σφάλῃ. ἂν εἴπῃ, πῶς εἰς τὴν ἐξέτ
 τοῦ ἔκαμαν, ἀποκεῖθη πάντα με
 πρόσωπον, χωρὶς νὰ κοκκινήσῃ ἀ
 προπὴν, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ὄψ

φόβον, Ἐπὼς ἐφάνη πάντα ὁ
ἀπόκλεισαις κτλ.

Σμίγοντας τὸν δεύτερον με-
τούτου τρόπου τῆς λύσεως, ἔτι
φεντύσει τὸν Δαμασκηνὸν Ἰω-
ποῖον ἀβάνισέ ὡς τροδοτὴν Λε-
μάχος σιμὰ εἰς τὸν Ἀφθούτη
σκῆ, ὅθεν τῆτος τῆ ἔκοψε με-
ρον τὴν χεῖρα, ὡσάν ὅπερ ἐλόγ-
σάθη ἐργαλεῖον τῆς τροδόσεως

Καὶ ποῖα εἶναι ἡ αἰτία, ὅ-
σας, ὦ Ἀφθούτη, νὰ κόψῃς τὴν
Ἰωάννη; ποῖον τὸ σφάλμα ὅπερ
ὀν τὸ πταῖσμα; μία φύδις,
μὲν γράφῃ, ὅπερ σῆ ἔσειλε ἕνα
εἷνα γράμμα, ὅπερ ἔχει ὁμοίω-
ιδίως τε χαρακτῆρας; ἄς εἶναι.
μα εἶναι ὁμοίου, τὸ σφάλμα δε-
ον με τὴν ζωὴν τοῦ Ἰωάννη.
μος, εἶναι σοφός, εἶναι θεοσεβ-
γίος. τῶρα ποῖος νὰ πισύση
ἄνδρας τόσον εὐάρετος νὰ ἐγίνῃ
Ἐ τίνος; τῆς ιδίας τε πατροῦδο-
λέως. ποῖος θέλει εἰπῆ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἔκαμιν, ἀμὴ καὶ νὰ ἐλόγιασε μό
 ρον, Ἐ νὰ ἐφαντάσθῃ τοιαύτην ἀνο
 πέκι μὲ ἔργον ἔττι ἀχνημον τί ἢ
 κερδήσῃ ὁ Ἰωάννης. τιμαῖς; δόξα
 ἰξούρε, πῶς εἶας τροδότης ὄχι
 ταφρονᾶται ἀπὸ ὅλον τὸν Κόσμον,
 ἢ εὐτροπή τοῦ γένους, καὶ ὅλης τῆς
 σολδία; πλῆτη; ἀμὴ πῶ φαίνεται
 ἐζήτησε; πότε ἔδειξε γνώμην, Ἐ κα
 λάργυρον; Ωὐ Οὐρανὲ, καὶ πῶς
 τοιαύτην ἀδικίαν. πῶς βλέπεις Λε
 ἀσέβειαν, τὸν δόλον, τὴν ἐπιβελ
 δὲν τοῦ βρέχεις ὅλας τὰ ἀστρο
 Εἰσὺ εἰς πόσον, ὦ Βασιλέα, τρι
 χωεῖσῃ μὲ βαρβαρικὴν μάχαιραν
 ὑπηρετῆς τὴν δεξιάν, ἰδὲς, σὲ παρ
 τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰωάννη. λόγια
 ἀπόκεισαι, ὅπῃ δίδει. Εἶνας, ὅτ
 λε, χάνει εὐθέως τὴν ὄψιν, τρέμ
 Ἐ ἀπὸ τὸν φόβον τῶ λακταρίζει
 δὲν ἔχει λόγια, διατὶ τῶ σβύνοντ
 χεῖλη, Ἐ ἡ κακίτης συνείδησις τῶ
 ἐπάνω εἰς τὴν γλῶσσαν. λέγει, Ἐ
 γει, Ἐ ὡς εἰς εἶνα λαβύρινθον χ

νός, ἔσυχίζεταί. Ἐρωτῶ
 κανένα ἀπὸ τὰ τοιαῦτα τῶρα
 Ἰωάννου; δεῦ διαβάξεις εἰς
 τα τῶ τρωσώπε, πῶς εἶναι
 τοῖστο σφάλμα; ἢ ὄφισ δεῦ
 ἴδια, ἰλαρὴ ἔχαρμόσυτος
 εἶναι ἀνδρειωμένη, ἔαφοβο
 μα συγχίζεταί τιποτες; δε
 θερος ἢ γλῶσσο; κτλ.

Πέμπτος ἔυσερος τρόπος
 ταν βλέπει ὁ ρήτορας, πῶς
 ναί ἀληθινόν, φανερόν, ἔχ
 χειρήματα, ἔκαλὸς λογαργικ
 ἐνάντιον δεδειγμένον, ἔχει να
 ἔπιμέλειαν, ὄχι να λύση τ
 ἔχ θρωῶν, ἀμὴ να σμικρῶ
 ἐκεῖνο, ὅσον δύναται. λόγος χ
 με φουον, ἀς εἰπῆ, πῶς ἐσυνέ
 βεβηκός ἔκατὰ τύχην, ὄχι
 λησιν ἔτρωχίρεσιν. πῶς δε
 ἢ φθονος, ἀμὴ ἄμετρος ὀργ
 φνης τὸν ἐτύφλωσεν, ὄθον ὡς
 ἔδρε τί να ἐκχε. πῶς ἀπὸ
 ἐκεῖνον εἶχε λάβη τοιαύτην ἔβ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

μίαν, ὅπως δὲ ἦτον δυνατόν νὰ ἀπὸ τὸν Κόσμον, παρὰ μὲ τὸ μα, πῶς ὄντας πτωχὸς, καὶ φορτὸν παιδία, χρειὰ τὸν ἀνάγκασε βραχυλογίαν ἄς φέρῃ ἄλλαις ἀνὰ εἶναι ἀρμόδιαις κατὰ τὴν ὑπόδειξιμα πείρασαις τῶν προσώπων, κατὰ τὰς τὰς μὲ ῥητορικὸν τρόπον, ὅπως νὰ παρακινήσῃ τὰς Κεῖταις, καὶ εἰς σπλάγχχνος, ὅπως συμπεριεπιτελεσθῶν τὸν πταίσην.

Ὅταν πάλιν βλέπει, πῶς δὲ ἔτι εἰς ἐλπίδα, ὅπως οἱ Κεῖται ἔτοιμοι νὰ τὸν καταδικάσῃν εἰς τὸν τότε ἄς ἔλθῃ εἰς τὰς παρακάλειαν ἂν ὁ πταίσης εἶναι εὐαρέστη καμίαν τέχνην ὁξείσιος. ἂν εἶναι ἢ νέος εἰς τὴν ἡλικίαν. ἂν εἶναι σφάλμα, ἂν ἐβοήθησαν ποτὲ ἢ ἑαυτὸς, ἢ οἱ γονεῖς τῶν. ἂν ἔκαμνενα πόλεμον ἀνδραγαθίαις, καὶ τὴν μίσην ἀπέκει τὴν ἀδένειαν τῆς ἀζωῆς, ὅπως δὲ ζῆ ἄνθρωπος τὴν γῆν χωρὶς πταίσμα, ὄντας

τῷ Θεῷ, νὰ εἶναι ἀναμάρτητο
ὅμοια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Τί εἶναι ὁ Ἐπίλογος

Ο Ἐπίλογος εἶναι τὸ ὑστέρων
λόγος, ὅθεν καὶ τὸ ὑστέρων
ρητορός. τυγχάνει ὅμως νὰ βάλῃ
κόπον, νὰ εἶναι τὸ πρῶτον καὶ
φίαν Ἐ εἰς τὴν τέχνην, Ἐ νὰ
σολισμένον μὲ νοήματα ὑψηλὰ
γνώμας, διὰ νὰ παρακινήσῃ εἰς
ἀκροατὴν, Ἐ νὰ τὴν κεντήσῃ
μενον. διὰ τῆτο ἀξιογέλαστοι
ταὶ ἐκεῖνοι οἱ ῥήτορες, ὅπως πρῶτον
ἐμφασικαῖς λέξαις, διηγῶνται
κιλα σχήματα, βεβαιῶνεν μὲ
δειξαις Ἐ μαρτυρίαις, βροντοῦ
τὸν λόγον, Ἐ ἀσραπηφόροι, κ
χίσεν, κ' μὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς
νὰ βάλουν ἄνω κάτω ὅχι εὐα
ὀλίγων ἀνθρώπων, ἀμὴ εὐα Κ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

και εἰς τὸ τέλος, ὡσάν τε μὴν ἢ
 χάνουσι τὴν φωνὴν, ἀλισμονῶσι τὴν
 καὶ εἰς βραχυλογίαν τὸσού ἀποκ
 πῆ θαυμάζεσαι, πῶς ἔτξι δῶθ
 ἔτξι γλήγορα νὰ ἐσβύθησαν τὰ
 κείνα πνεύματα, καὶ ὁ οὐρανὸς
 χῆς, ὅμοιοι τῶ παιδίε ἐκείνε,
 τωμάιον μὲ πτέρυγας ἀπὸ Δαίδα
 τέρα τε, ἐπέτα εὐμορφα εἰς τὴν
 ὑπερβαίνοντας τὰ νέφη, ἐσίμωνε
 ἡλιακὴν σφαῖραν, ἀπέκι πίπτον
 ὕψη ἐτελείωσε τὴν ἀνδραγαθίαν τ
 νόν ἢ καὶ ἀξιοδαίκρυτον τέλος. Δ
 μέγας ἐκείνος ῥήτορας καὶ σολή τ
 δὲν δέρισκομον νὰ ἔκαμε ἔτξι
 γους, ὅπῃ ἐσύνθεσε, καὶ ἀφῆ
 τότυπα τῆς οὐγλωττίας, ἀμὴ τ
 ὁ ἴδιος, ἤγεν θαυμασὸς καὶ εἰς
 καὶ εἰς τὸ τέλος, καὶ εἰς τὸ μέ
 κάθε ἄλλο μέρος τῆ λόγου, με
 ναν τὴν διαφορὰν, ὅτι ἀνίσως κ
 ἀρχὴν ἐφαίνετο ποταμὸς χρυσορ
 τέλος ἀπέκι ἐφαίνετο Νεῖλος μ
 ματα, ἢ καὶ θάλασσα φεσκωμο

σὴν ἀρχὴν ἔρριπτε σαίταις, καὶ
 νεταῖς καρδίαις, εἰς τὸ τέλος
 θῆρας καὶ φλόγαις, καὶ ἄνα
 θένα εἰς ὅτι ἤθελε. καὶ ἀπὸ
 γικὸν ἐκεῖνον Δία πολλὰ φοβε
 ἔφερε εἰς τὰς χεῖρας τὰ ἀσροπι
 ἐπάνω εἰς τὰ χεῖλη. Ἐἰς τὴν γ

Οἱ Ἐπίλογος, διὰ τὴν γυνῆ
 νας τῆς Ῥητορικῆς, καὶ μετὰ τὴς
 μᾶς ἀφῆσαν οἱ διδάσκαλοι τῆς τε
 πει τὴν ἔχη δύο μέρη, Ἐπαρίθ
 καὶ Ἀνακεφαλαίωσις λέγεται,
 Ἀνακεφαλαίωσις εἶναι μία πα
 εἰρημνῶν, ὅχι μεταλέγοντας τὰ
 ἀρχινῶντας ἄλλην μίαν φοράν το
 γον, διατὶ τότε ὁ ῥήτορας ἀγκα
 τὸν Νέσορα πλέα γλυκύγλωσσος
 ται βαρετὸς καὶ ἀξιογέλαστος,
 μίζοντας τὰ κεφάλαια τῶν πραγμ
 διὰ τὸ μακρὸς τὰ ἄλλα τῶν λόγου. Ἐ
 σεως εἶναι μισοσβυμνῶν ἀπὸ τῶ
 νῶν, ὅπερ τὸν ἀκείασι. Εἰς τὴν
 νακεφαλαίωσιν φαίνεται πολλὰ
 μάθησις καὶ γνῶσις τῶν ῥήτορος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

δια να μην φανῆ, να λέγη, ὅτι
 τὰ ἴδια, ἔχει να ἀλλάξη, ὅσον
 τὸν, τὴν φράσιν ὅτι τὰ Σχήματα, ὅτι
 κερὰσῃ με τὴν Παλιλογίαν τὴν ἀ
 χει να εἰπῆ πολλά εἰς ὀλίγα, ὅτι
 ἐκεῖνον, ὅπως εἰς εἷνα ξόφυλον κα
 εἰσφάλιξε τὸ Ποίημα ὅλον τὸ ὅτι
 γραμμικόν με μικρὰς χαρακτῆρας
 Γαιογράφος, ὅπως εἰς ὀλίγον διά
 σφαλίζουσι ὅτι Χώραις, ὅτι Βασίλειαι
 ὅτι ποταμοὶ, ὅτι θάλασσαν, ὅτι ὁ
 σμον. Ἀπέκει ἄς θεαμβόση ἢ Π
 ὅπως εἶναι τὸ δεύτερον μέρος, ὅτι ἀν
 ρα ἄς ἀσράφη, ὅτι ἄς βροντήση με
 σαν ὁ ῥήτορας, ὅτι κατὰ τὴν χρε
 μωθῆ, ὅτι ἄς ἀφρίση ἀπὸ τὴν ὀργ
 μογελάση, ὅτι ἄς χαρῆ δια τὸ μ
 χα τῆς ὀτυχίας. ἄς σπλαγχν
 τῶραγμα εἶναι ἔλεεινόν. ἄς δακρύ
 νασναῆ, ἄν εἶναι ἀξιοδάκρυτον
 ναι ἀσεβὲς ὅτι παράνομον, ἄς φα
 ἄς φοβερίση. εἰς τὴν ἐπαίνου ἄς
 τὴν ἀρετὴν, εἰς ταῖς κατηγορίαις
 ξη τὸ σφάλμα, διατὶ ἔτσι, εὐκ

Ξυπνίση εἰς τὸν καθεία ὁμοια
 λει τὸν παρακινήση, νὰ ἀγαπῶ
 ταῖς, νὰ φύγη ταῖς κακίαις,
 χυιδῆ τὸν ταλαίπωρον, κτλ. Σ
 νου, πῶς τῆτα, ὅπῃ εἴπαμον
 γίνονται εἰς τὴς λόγους τῶ Συμ
 Δικανικῶ Γένους, διατι εἰς τὰ Ε
 λειώνει πολλαῖς φοραῖς κα
 λου Τρόπου ὁ ρήτορας,
 λιστα μὲ τ' Ἀποσροφ
 ἢ μὲ ἄλλο Σχῆμα
 κατὰ τὸ τῶρα
 γμα ἀρμό
 διον.

ΒΙΒΛΙΟ

ΤΡΙΤΟ

Περὶ Ἑρμηνείας

Υστερον ἀπὸ τὴν Εὐρεσιον ,
ἀκολουθεῖ τὸ Τρίτον μέρος
κῆς Τέχνης , ὅπῃ , ὡς εἶπαμεν ε
λαιον πέμπτον τῆς Πρώτης Βιβλίας
μινείας , ἥγουν ἡ δεινότης εἰς τὸ λε
γλωττία . Τῆτι κατορθώνεται
τορα ὄχι μόνον μὲ ἑλληνικὴν φράσ
ωραίαν , Ἐ μὲ περίοδον συχνὴν
σκελῆς Ἐ ἰσόπλευρος , Ἐ ἄλλη
ἀποτοτοροδμενῆ , ὡς ὁμιλεῖσιν οἱ
μὴ Ἐ μὲ Τρόπους , Ἐ Σχήματα ,
εἶναι ἡ ἡσολῆ τῆς λόγου , τὰ νεῦρα

ὅλης τῆς διηγήσεως . ὅθεν ἂν ῥα
 ἐκείνης τὸ μίλημα , ὅθεν τὸ ἔ
 ρον ᾧ γλυκὺ , εἰς τρόπον ὅπως
 φυτον γλυκύτητα ᾧ χάριν σέρι
 ρα ἐκείνη τοῦ Ὀρφέως , δεῦν λέγ
 χαῖς , ἀμὴ ᾧ δένδρη , ᾧ πέτρα
 ἂν τὸ ἀρματώσης μετὰ σχήμα
 ᾧ κατακαίει καθε καρδίαν πλε
 εἶχε Αἴτνης ταῖς φλόγαις , ἢ ᾧ
 Διὸς τὰ ἀστροπελέκια . Λοιπὸν
 λομεν ἰδῆ τὴν φύσιν τῆς Τρο
 ἀειθμὸν , καὶ τὸ συναλλήλο
 φορον , ἀπέκι καὶ τῆς Σ
 μάτων , ὅλα μετὰ τὴν
 ὠρέπυσαν βρα
 χυλογί
 αν .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Τί εἶναι ὁ Τρόπος, καὶ
τίττε τὰ Εἶδη.

Δια να ἐξηγήσω τί εἶναι ὁ
ναί χρεία, να δανειθῶ ἀ
τερα πράγματα τὴν ὁμοιότητα,
πῶς οἱ Τρόποι εἶναι εἰς τὸν λόγον
ξέρες εἰς τὸν Οὐρανόν, ὅτι τὰ
κῆτες, ὅτι ἡ ἀκτῖνες εἰς τὸν Ἡ
οἱ ἀδάμαντες ὅπου εἶναι φυτὰ
χρυσίον, διατὶ ὡς ἀδάμαντες τὸ
ρύτιμον, ὡς ἀκτῖνες ὑπέρφωτον
μυεσμείον ὅ ἀνθρώπων, ὅ ὡς
ποίκιλον. Ὁ Τρόπος, λέγει Ἀ
Ρήτωρ, εἶναι μία ἐναλλαγὴ τῆ
τῆς λέξεως ἀπὸ τὴν ἰδίαν εἰς ἄ
σίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ φωνὴ ἐκ
ὁμοιότητα. ὡσὰν. τὸ ὄρος ἐκεῖνο
εἶναι τόσον ὑψηλόν, ὅπως ἡ κορυφ
νοντας τὰ νέφη, πάντα φαίνεται
γαληνὴ, καὶ ἀνέφαλος. Ὁ Τρόπος
ται εἰς τὴν λέξιν ἐκείνην Κορυφὴ

ἴδια τῷ ἀνθρώπῳ, ὥς καθὼς
 ἔτσι ὡς εἰς τὸ ἄνωθεν ὄρος ἐξηγα-
 γημένου μέρος. Πάλιν Τρόπος εἶναι
 ὁ αἰετὸς μόνον ἀνάμεσα εἰς τὰ
 ἀφοβὸς ξαπλώνει τὰς πτέρυγας
 ἠΐτιον, ὡς εἰς τὴν ἄβυσσον ἐκεί-
 νος, δὲν τῷ λακταρίζει ποτὲ τῷ
 ἢ κόρη. ὡσάν ὅπῃ τὸ Λακτάρισμα
 καρδίας μεταφέρεται εἰς τὰ ὄμμα
 μεγαλόφυχα βυθίζονται μέσα εἰς
 νοβόλον πέλαγος τῷ μεγάλῃ ἀσέ-
 φοβῶνται νὰ εὔρουν ποτὲ τὸ ναυ-
 Τρόποι, κατ' ὅπῃ ἐρμηνεύον οἱ
 τῆς Ρητορικῆς τέτης Τέχνης, εἶναι
 Μεταφορὰ, Συνεκδοχὴ, Μετωνυμ-
 νομασίαι, ὀνοματοποιίαι, Κατάχρη-
 σταισμοί, Ἀλληγορίαι, Περιφρα-
 σματικὰ, καὶ Ὑπερβολή.
 ὅποῖός ὄλους θελομεν ἐξ-
 ἡγήσῃ ἓνα καὶ ἓνα μὲν
 κατὰ μέρος κε-
 φάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ Μεταφορᾶς

Ἡ Μεταφορὰ μεταδέτει μίαν λέξιν πρὸ τῆν ἰδίαν τῆς σημασίας διάφορον, καὶ ξερρίζωνει εἰς ἄλλο ὄντος ἑκάστου τῶν ὁμοίων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἴδια πρὸς τὸ μεταφυτῶσθαι ἀπέκει εἰς ἄλλο ὅποῖς δὲν εἶναι ἴδιον. Ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ὡς ἔκανε μίαν φοράν, ἀλλὰ διὰ πολλὰς φοὰς τῶν λόγων. ὡσαν. Ὁ Θεοφόρος ὡς εἰσέβη εἰς τὸ θέατρον, ἔχασεν τὴν ὄψιν μόνον ἱερὰν ἔτι σεβασμῶν ἔτι τὴν λύσαν ἀγριωτάτων. Ὁ δὲ εὐφάνη θαυμαστότερος ἀπὸ τὸν Ὁμήρου ὅπερ τὰ ἡμέρωσε ἔτι χερσὶς κιδάρων ἄθανάσιος ἔλαμψε εἰς τὸν κόσμον τὸν ὁποῖον ἐσκοτείνιαζε τὸν Κόσμον νικηαῖροις τῶν Ἀρείων, ἔτι μετὰ τῆς σοφίας ἐσκόρπισε ὅλα τῆς τῆς Οὐρανὸς ἀγρυπνῶν, ὅταν κοιμᾶται πρὸς, διὰ τὸ τῶν φυλάττει τὴν ζωὴν νει καὶ ὥραν, διὰ τὸ μὴ νυκτῶσαι

τὸ φῶς τῆς Ἡλίου τὰ ὄμματα. Ἐ
 ρὰ εἶναι τὸ Ἐχαλίνωσε, διατ
 τῆς ἀλόγων μεταφέρεται εἰς τὰ
 χαλίνωτα ζῶα: τὸ Ἐλαμψε,
 ψις, ἢ ἀκτῖνα εἶναι ἴδια τῆ
 τῆς ἀρετῆς ἢ σοφίας, ὅπως κα
 φωτίζεν τὴν ἐσκοτισμένην ψυχ
 κόσμῳ ἀνθρώπων. Εἰς ὅμοιον τ
 φορὰ εἶναι ἢ Ἀγρυπνία, ἢ ὁ Υ
 ρανῶ, διατὶ εἶναι ἔργα τῆς ἐμφ
 τῶν ἀψύχων πραγμάτων. ἢ
 ἐκείνη ὄμματα, ὡσάν ὅπως σπ
 λύχνος, ὅπως ἢ φύσις ἀναψε ε
 πον τῆς ἀνθρώπων, ἢ ἢ Ρήτορι
 ναμιν τῆς Μεταφορᾶς τὰ μετα
 Οὐρανὸν, διὰ τὴν σημειώσῃ τὰ ἀ
 ναι τῆς μεγάλου τέττε Κόσμου ἀνα
 σκότη τῆς νυκτὸς οἱ ἄσβεστο
 μῆτοι λύχνοι. Ἀμὴν ἄς ἴδῃ
 πόσους τρόπους ἐμπο
 νὰ γενῆ ὁ Τρόπος τῆ
 τος, καὶ ἢ Μετα
 φορὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Πόσα τὰ Εἶδη τῆς Μεταφ

Τὲ ἄρα εἶρισκω νὰ εἶναι τὰ
Μεταφοῶς . ἀγκαλὰ Ἐ
ρες νὰ μετρεῖσι Ἐ περιεσσότερα .
τον , ὅταν εἷνα τῶραγμα ἴδιον ἐμφ
ταθέτομεν εἰς ἄλλο τῶραγμα ἄφυχ
θητόν . ὡσαν . Ἡ φωτιά τὸ χρυσο
κεῖνο σοιχεῖον πάντα ἀνασενάζει ,
καπνὸν δείχνει τὴς σναγμῆς τῆς
μνήης καρδίας , διατὶ βλέπει ,
ἐξορισμένη ἐδῶ εἰς τὴν γῆν μακρὰ
ἰδίαν τῆς πατεῖδα Ἐ σφαῖραν . Ἡ
ὅταν φθάνει εἰς τὸν λιμένα , τότε
τερον θυμώνεται , καὶ ἀφρίζει , δ
ρήφανη σοχάζεται , πῶς ὀλίγη ἀ
φρονᾶ ὀλατῆς τὰ κύματα ἀγκαλ
Ἐ γιγάντεια . Ἡ ἀσραπὴ ἄλλο δ
παρὰ εἷνα γέλασμα τῶ Οὐρανῶ , ὁ
Ἐ περιγελαῖ κάθε ἀμαρτωλὸν , δ
τος τρέμει εἰς ταῖς βρονταῖς , ἠγ
μάταιον κτύπον , ὅπῃ κάμην τὰ νέφ

αι δὲ φοβᾶται τὴν Κόλασιν, καὶ
 βρουτὴν, ὅπερ θέλει ἀκέσῃ ἀπὸ
 τὸν ἐκεῖνον Κριτήν. Εἰς τῆτα
 γματα φανερόν τῷ ἄγῳμα εἶναι,
 γμός ὅ ἢ Θλίψις, ὁ θυμός ὅ
 Γέλασμα ὅ τὸ Πειγέλασμα
 ἐμφύχων, ὅμως ἀπὸ τὸν ρήτο
 ται εἰς τὰ ἄψυχα.

Δύτερον, ὅταν τινὰς δὲ βλάσ
 ἄψυχα τῷ ἄγῳμα, διὰ τὰ ἐξ
 ψυχα. ὡσάν. Ὁ Βασίλειος,
 πᾶνω εἰς τὸν Οὐρανόν, ἔτξι καὶ
 γῆν, ἐφάνη σερρέος σύλος, δια
 τῶτον ἢ Ἐκκλησία ποτε δὲν ἐ
 ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Χρυσός
 ἄβατα ἐκεῖνα ὄρη, εἰς τὰ ὅπο
 εἰδείχθη ποταμός χρυσορρέας
 μετὰ τὰ χρυσὰ ρεῖθρα τῆς σοφίας
 Πίσι, ὅπερ πρότερον εἶχε φυτ
 ἔκαμε τὰ βλασῆση ὅ εἰς τὰ δα
 ἀθείας. Εἰδὼ τὸ ὄνομα ἐκεῖνο
 μαίνει τὸν ἐραυοφάντορα Ἱεράρχ
 τον εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, ὅ ὁ
 χρυσορρέμονα Ἰωάννην βαθύπ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Θε ἀρετὴν καὶ σοφίαν.

Τρίτον, ὅταν δαλύεται ἀπὸ τῆς
διὰ ἄλλα ὁμοίως ἔμφυχα. ὡσάν
ὁ ἀποστάτης ἐλάκτισε πρὸς τὴν
πρὸ τὸν ἐγούνησε, εἰς τὸ ἱερόν Β
καὶ γαυγίζοντας ἐναντίον εἰς τὴν
σῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ πρὸβατον,
μετεμορφώθη, Ὡ εἰρήνη οὐδὺς Δ
Κέρβερος. Τὰ λόγια ἐκεῖνα Λακ
γίζω εἶναι ἴδια, ὡς βλέπεις,
ζώων, Ὡ βάνονται πάλιν διὰ ἄ
χα.

Τὸ τέταρτον Ὡ ὕσερον εἶδος τῆς
ρας εἶναι, ὅταν μετ' ἄφυχα ἔξη
φυχα. ὡσάν. Εἰς τὸν θάνατον
τῆ ὁποῖα ἡ ζωὴ σβύνεται μετ' τὴν
χι μόνον μαυροφόρος πικραίνεται
ἀμὴ ἀπτεῖ Ὡ ὁ Οὐρανὸς ὅλαις τῆ
πάδαις, διὰ νὰ τῆ τιμήσῃ ἔτε
φῶτα τὸν τάφον, εἰς τὸ ὁποῖον π
Θάνατος, Σβύνεται, Ἀπτεῖ,
Τάφος, ὅλα εἶναι ἄφυχα πράγμα
νονται εἰς ἐξήγησιν ἄλλων ἄφύχων
Ἐἶπα εἰς τὴν ἀρχὴν, πῶς ἄλ

θέλωσι, νὰ γίνεταί ἡ Μεταφο
 ριασώτερες τρόπες, παρὰ εἰς
 μόνον, ὅπῃ ἐμεῖς ἐμετρήσαμεν
 λαμβάνομεν τὸ Γένος διὰ τὸ Εἶ
 Εἶδος διὰ τὸ Γένος τὸ ὁποῖον τ
 ἴδιον τῆς Συνεκδοχῆς, ὡς θέλω
 κάτωθεν Κεφάλαιον. Ἐὐὐταν ἀ
 μεν τὴν ὁμοιότητα, ὅπῃ ἔχει
 τὰ πράγματα, Ἐ κατὰ τὴν ἀνε
 νην χηματίζομεν ἢ Μεταφορὰν
 τὰ ἄστρα νὰ εἶναι ἀνθι τῆ Οὐρα
 θη νὰ εἶναι ἄστρα τῆς γῆς, τὸν
 εἶναι γῆρας τῆ χρόνος, Ἐ τὸ γῆ
 ὁ χειμῶνας τῆς ἡλικίας, ὡσὰ
 ὀλιγοσθῆι τὸ θερμὸν τῆς ζωῆς
 τῆ θανάτε τὸ κρύος. ἀμὴ τοῦτ
 μοῦ φαίνεται νὰ περιέχων
 τέσσαρα εἶδη, ὅπου ἐμε
 μειώσαμεν, ὅθεν κάθε
 λο ἢ θελε ἦσαι φα
 νερὴ Ταυτο
 λογία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ Συσκευδοχῆς.

Γίνεται ἡ Συσκευδοχὴ . ἅ . ὅταν
τὸ μέρος διὰ τὸ ὅλον , ἢ γινῆται
ὅπως εἶναι μέρος τῆς οἰκίας
οἰκίαν ὅλην .

Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὄφρα
μακρὰ πεφύκει ,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς Δῶμα Κ
διὰ θεάων .

τὴν κεφαλὴν , ὅπως εἶναι μέρος τ
πος , διὰ ὅλον τὸν ἄνθρωπον .

Τῷ κρε φίλη Κεφαλὴ Τε
κοίραμε λαῶν .

καὶ τὸ γάλα τῆς σαρκὸς , ὅπως εἶναι
μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ὀμορφίας ,
σημειώσωμεν ὅλον τὸ κάλλος , ὡς ἀν
ἐκεῖνο .

... .. ἦλθε

Γλα.

Οὐρανόθεν. πρὸ γὰρ
κώλεμος ἦρῃ.

Καὶ πάλιν, ὅταν βάνομεν
μέρος, λέγοντας, ἡ θάλασσα
θυμωμένη ἀφείζει. ἡ γῆ ἄδ
ἀνοιξε ἑκατὸν σώματα, καὶ τ
δίψαν. ὁ αἶρας, διατὶ σκ
κλεψαν τὸν ἥλιον, ὅπερ τὸν
σκοτεινὸς καὶ μαυροφόρος ἀτ
εἰς τὰ ὅποια καὶ ὅμοια παρ
ἀκρόμεν ὅλην ἀπλῶς τὴν θ
τὴν γῆν, καὶ ὅλον τὸν ὑπὸ Σ
ἀμὴ κανεὶνα μέρος διωρισμένο
σης, τῆς γῆς, καὶ τῆς αἶρος.
νομεν τὸ Γένος διὰ τὸ Εἶδος,
να εἰπέμεν, ἄνθρωπος, λέγο
περὶ ὡς Γένος περιέχει, ὅχι
καὶ, ἀμὴ καὶ τὰ ἄλογα ζῶα.
μηρος, διὰ τὴν σημειώσιν τὸν Αἶ
νις, ὅπερ εἶναι γενικὸν ὄνομα,
ἅλα τὰ πετέμενα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

.. ὅτ' ἄρ' ἔκ Διὸς ἠλυθῆ
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρ
σαμτο δὲ χάρμης.

καὶ πάλιν βάνομεν τὸ Εἶδος δια
ὀνομάζοντας Ζέφυρον, τὸν ἀνε
ὅταν μὲ τὴν ὕλην ἴξηγῶμεν ἐκεῖ
μὲ τὴν ἰδίαν ὕλην ἐγίνη. ὡσάν.
εἶχε τόσα Ξύλα εἰς τὴν θάλασσαν
ἐφαίνετο εἷνα δάσος πλεῖστον. Ο
δρος μὲ τὸ ἀσραπιφόρον του Σίδι
πλέα φοβερός εἰς τὴν Κόσμον, π
Ζῆς μὲ τὸ ἰδίον τε ἀσροπελέκι.
μὲ τὰ πρότερα δείχνομεν τὰ ὕσε
ἐκεῖνο τὸ Ὀμήρ.

Ἦμος δ' ἄψ εἰς αὐλιν ἄ
μοσι μομῆες
Βῆς τε καὶ ἴφια μῆλα μο
ἀμθεμοέμτωμ.

ἦγον ὅταν ἐνύκτωνε. ἐπειδὴ καὶ εἰ
καιρὸν οἱ ποιμένες συμμαζώνον, κα
σων τὰ πρόβατα. καὶ πάλιν ὅτ

ὑσέρα σημαίνομεν τὰ πρότερα
τῷ Νέσορος.

Γ' λ. η'

Ἄλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀμῆ-
μων πολεμίζει
Θάρσει ὦ γυνεῆ δέ-
σκοι ἀπάντων,
καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ
μοι ὄχος Ἄθην.

Θέλοντας να σημειώση ὁ φρονι-
τας τὴν νίκην, ὅπε νέος εἶχ-
τίου τοῦ ἐχθροῦ, μετὰ
τῆς Παλλάδος, καὶ με-
κηφόρου δάφνην, ὅ-
ὑσέρον ἢ Θεὰ τ-
ἐχάει-

σε.

θεοῦ
θεοῦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ Μετωνυμίας.

Η Μετωνυμία λαμβάνει ἕνα
διὰ τὴν σημειώσιν ἄλλο, ὅ-
πως ἡ Μεταφορὰ, ἀμὴ ὁμοιον. Γί-
νεται εἰς πολλὰς ἑστέρας, καὶ αὖ. ὅταν
Ἐργῶν λαμβάνομεν τὰ Αἴτια.
ὡς τὸ Δίωκος.

Οἶμος αἰεὶ μεθύομενος ἐφ'
εἰς Ἀφροδίτην.

ἔστιν εἰς τὴν ἀτακτοῦ ἐπιθυμίαν,
θαρστοῦ ἔργου τῆς σαρκός, ἐπειδὴ
Ἀφροδίτη μυθολογᾶται θεὰ τῆς ἀκ-
αίας ἐκείνου τῆς Θεολόγου.

• • • • • ἔδ' ἀπολή-
ξαι πόλεμος, κλίμα δ' ἐ-
στὶν ἔμφα Ἀρης.

ἔστιν ὁ πόλεμος, τῶν ὁποῖος ὁ Ἄρης

αίτιος. β. ὅταν λαμβάνομεν
 διὰ τὰ πράγματα, ὅπως ἀπό-
 σταν. ὡσάν διὰ τὸ κρασί ἢ
 Διόνυσον.

Ἄνεκ.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ
 ὠδῶσι αἱ μέθυραι

Νόνν.

Οὐ κείνοισι, δὲ χυάκι
 ται ἔρρει Βάκχος.

διὰ τὰς καρπὸς τὴν Δήμητρα
 Ξαμθῆς αὐτὰρ Δήμητρα
 χρύσεια δῶρα.

καὶ τὸν Ἡφαιστον διὰ τὴν φωνήν

Μόξ.

Ἐκφυγέει μεμαῶς
 Ἡφαιστοιο.

γ. ὅταν λαμβάνομεν τὸν Σουί-
 τοῦ Σιγγράματος. ὅθεν λέγομεν
 τὸν μέγαν Βασίλειον, τὸν Θεο-
 βιον, τὸν χρυσορρήμονα Ἰωάννην
 σημειώσωμεν τὰ πάνσοφα Ἰωάννη
 Θεομασαις ὀμιλίαις τῶν τε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ῥαρχων, ὅπῃ ἐφάνησαν Τεισμὲν
 θε ἀρετὴν καὶ σοφίαν. δ. ὅπ
 νομον τὸ συνέχον ἀντὶ τῶν Συν
 λόγῃ χάριν. Ἡ Ἑλλάδα ἐσάθ
 ἀγία. ἦγεν οἱ Ἕλληνας, οἱ ὅπ
 σαν τὰ ὄρωτα ἀνθι καθε ἀγιότη
 φίας. ε. ὅταν λαμβάνομεν
 διὰ τῆς δημίας, τῆς στρατιῆς
 τῶμα, τῆς Βασιλείας διὰ τῆς ὑ
 θου λέγομεν, ὁ Πιλάτος ἐθα
 Χριστὸν ζῶν τῷ Κόσμῳ, καὶ ὑψ
 ξύλου ἐκεῖνου, ὅπῃ ἐσίκωσε ἕως
 ρανὸν τὸ ἀνθρώπινον Γένος. Ὁ
 σκληρὸν δρέπανον ἐθέρισε τὰ νή
 χωεῖς ὠφέλειαν, διατὶ ἀνάμεσο
 σάχνας δεῦ ὄρηκε τὸν καρπὸν ἐ
 σῆς Παρθένῳ. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν
 ρειον τὸν Βασιλέα, ε. μὲ τὸ αἴμ
 θρῶν, ὅπῃ ἔχυσε, ἐπότισε ταῖς
 ὅπῃ τοῦ ἐσεφάνωσαν ἀπέκι τὴν
 ἦγεν τὸ στρατόμα τοῦ Ἀλεξάνδρου
 ρέται, ε. στρατιῶται τῷ Ἡρώδῃ,
 μιοι τοῦ Πιλάτου. ζ. ὅταν λα
 τὰ σημεῖα διὰ τὰ σημαινόμενα τῶ

ἰώσαν τὴν Δάφνην , μετὴν ὅπο
θου ἢ Μούσαις τοὺς σοφῆς , κ
ἀνθρώπους διὰ τὴν σοφίαν
λαίαν διὰ τὴν εἰρήνην , κ
Πορφύραν , τὸ Σκῆπτρ
τὸν θρόνον διὰ τὴν
Βασιλικὴν
Ἀξίαν .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΚΤ

Περὶ Ἀντονομασίας

Η Ἀντονομασία ὀνομάζει τὸ
χι μὲ τὸ ἰδιόντε ὄνομα,
λο, ὅπῃ διὰ ταῖς πείρασαις ν
ῶρέπον καὶ ἀρμόδιον. ὅθεν λέγει
δέχος τοῦ Οὐρανοῦ, ἢ ἀσάλο
τῆς Πίσεως, ἀντὶ ὁ Πέτρος. ὁ
καὶ τὸ σκόλος τῆς ἐκλογῆς, ἀντὶ
ὁ ἐπισήθιος μαθητῆς, καὶ Ἀέτος
ἀντὶ ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης. ὁ Θ
Ἐκκλησίας, ἢ χρυσόρροος καὶ μ
γλώσσα, ἀντὶ ὁ Ναζιανζινὸς Γρ
Ἰωάννης ὁ χρυσοσομος. Εἰς ὅμο
λέγει, ὁ Φιλόσοφος Ὁ στρατάρχης
σόφων, ὁ Ρήτωρ καὶ πατὴρ τῆς
Ποιητῆς Ὁ ποιητῆς Κορυφαῖος,
τῶν ἀνδρῶν, ὁ μονάρχης τῆς ἀσε
διὰ νὰ σημειώσῃ τὸν Ἀεισοτέλη,
ἄσκη, τὸν Ὀμηρον, τὸ ῥόδον, Ὁ
Καὶ πάλιν εἰς καταφρόνεσιν, ε
εἰπῆ ὁ Ἰῦδας, λέγει, ὁ ῥοδότι

ἄκαλὰ Ἐ ναὶ ἐσάθισαν εἰς τὰ
 ἄλλοι τρωδοῦται, ὅμως τῶτος ἐ
 διατὶ ὑπερέβη καθεῖ ἄλλον εἰς
 ζίαν, Ἐ ἀσέβειαν, δίδοντας ε
 εἰς Ἰεδαίων τὸν διδάσκαλον τὸν
 τὸν ὁποῖον ὄχι μόνον ἐπλάσθη,
 θη εἰς τὴν Ἀποσολικὴν Ἀξίαν, Ἐ
 λα χαρίσματα δ'εργετήθη.
 θρὸς, εἰς τόπον ναὶ εἶπῃ ὁ Δαί
 ἀλήθεια ἔχει ὁ ἄνθρωπος καμ
 ἄλλος ἐχθρὸς, ὅπῃ τῶ ἐπιθυμῶ
 θάνατον, ὅμως αἰσεί τὸν Δαί
 ὅπῃ εἶναι πλέα φοβερός καὶ ὄλ
 βελοῦντας τῶτος ὄχι τὸ κ
 μὴ τὴν ψυχὴν, Ἐ γυροῖ
 τὸν σερῆση, ὄχι ἀπὸ τ
 πύγαια πῦτα ἀγα
 θὰ, ἀμὴ ἀπὸ
 τὰ οὐρά
 νια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ Ὀνοματοποιίας

Ο Ὀνοματοποιία λέγεται, ὅταν
νεταὶ δημιουργός, ὅ με τὰ
ματίζει καὶ πλάσσει καμίαν φωνήν
ἔχει ὁμοιότητα μετὰ τὰ σημαζόμενα
τα. Εἰς τὴν τὴν ὑπόθεσιν περὶ
ναὶ ἡ φωνὴ ἐκείνη Ταρατάνταρα
εἰς τὴν Λατίνος Εὐνιος ὁ ποιητής
σε, διὰ τὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀναρθροί
φον μελωδίαν τῆς σάλπιγγος, καὶ
φράνη μετὰ τὸν χαρμόσυνον ἐκεῖ
ῶσος ἀκῆασι. Εἰς τὴν Ὀνοματο
φέρονται καὶ ἡ φωναὶς ἐκείναις,
Μερμέρομα, Μόγκρομα, Σφύρο
βος, Χρεμετισμός, καὶ ὅμοια,
ποιαὶς ἐξηγῶμεν τὴν παραχρῆν, ὅτι
δούρη, ἡ βρύσαις, ἡ μέλιαταις
γα, οἱ ὄφεις, ὅ ἄλλα κίθητα, καὶ
σα τράγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο' ΓΔ

Περί Καταχρήσεως

Η Καταχρήσις ἔχει μεν
 τα μετὰ τὴν Μεταφορὰν
 μία καὶ ἡ ἄλλη μεταφέρει τὸ
 ὑποκείμενον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποῖου
 εἰς ἄλλο, τοῦ ὁποῖου δεῦν εἶναι
 μοιον. Ἐσχωρίζεται ὁμως ἡ
 Μεταφορὰς ἀπὸ ἐκεῖνον τῆς Κ
 διατὶ ἐκεῖνη μεταφέρει ταῖς λ
 λην καὶ ὁμορφίαν τοῦ λόγου,
 χρείαν, καὶ διὰ τὴν πτωχείαν
 ἄλλης λέξεως. Ὁθεν Καταχρή
 νο τοῦ Ἰπποκράτους. Τέχνη
 Βραχὺς, διατὶ τὸ Μάκρος κα
 τητα, ὅπως εἶναι ἰδιώματα τῆς
 μεταφέρει εἰς ταῖς ἐπισημαῖς
 τῶν ὁποῖων δεῦν φθάνει ποτὲ
 καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοσούτου Βραχ
 ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς ἐ
 φου εἶναι πολλαῖς φοραῖς εἰς
 Καταχρήσις ἀκομιε εἶναι, ὅταν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Μέγας Βασίλειος, διατὶ τὸ ὄνομα
Μέγας, ὅπερ κατὰ τὴν ἰδίαντες
σημαίνει τὸ μέγεθος καὶ μεγαλο-
σώματος, λαμβάνεται, διὰ τὴν ὁ-
μοίωσιν τὸ μέγεθος τῆς σαφείας καὶ
ἀγιότητος, εἰς ταῖς ὁποίαις
πλέα παρὰ Γίγας ἐ-
φάνη ὁ Ἱεράρ-
χης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' Ν

Περὶ Μεταλήψε

Ιξούρω, πῶς εἰς ἄλλον κ
 πον ἔξηγᾶται ἀπὸ ἄλλης
 ὁμως κατὰ τοὺς Νεωτέρους εἰ
 κείνη, τῆς ὁποίας διὰ τὴν κα
 θρωπος τὸ σημαίνον, εἰν
 ὑπάγη ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὁ νῆς τε
 καὶ ὕπερον ὅπῃ, ὡς ὁ Οὔδυσσ

οὔδ.
 ε.

μάλα πο

πλάγῃ,

φθάνει τέλος καὶ εἰς τὴν
 Παράδειγμα ἔχομεν εἰς τὸν σ
 ὁ ὁποῖος διὰ τὴν σημειώση τὸ
 ρῆ, καὶ τὴν ἰλιάδα τῆς χρόνω
 ξοδιάση οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν σ
 εἰς τὸν εἰς τοὺς Τρῶας, χα
 κόμι νίκην καὶ θρίαμβον, εἰ
 πείθησαν τὰ ξύλα τῆς καρυβ
 χοινιά ὅλα καταφαγομενά ἐκό

ΒΙΒΑΙΪΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Καὶ δὴ δῶρα σέσηπτε με
σπάρτα λέλυται.

ὥσαν ὅπῃ ὁ νῆς ὑπάγει ὄρθως εἰ
να, ὅπῃ εἶναι ἢ πτέρυγες, με τὰ
πετῶσι τὰ ξύλα εἰς τὴν θάλασσαν
ἄρμονα ἀπέκι καταβαίνει εἰς τὸ
πὸ τὸ δένδρον βυθίζεται μέσα
λίαν τῶ καραβίῳ ἔ εἰς τὰ σπλάγ
τὰ σπλάγχχνα εἰς τὰ κατώτατα ξ
ποῖα δεισκοντας σεσαπημένα
βάνει τῶ χρόνος, ἔ τὸν ἄμετρον
πῶ πλέσσι εἰς τὰ νερά τῆς θαλά
τὰ ἄγρια κύματα τῆς ὁποίας δαρ
λος ἀπὸ ταῖς πληγαῖς ἔ ἐσάπη
πάλιν ἂν ἠθελες εἶπῃ. ὁ Ἄθα
τε ὅλως ἠλιακῶς κύκλως ἐκρύφθη
γάδιον. ἠθελε ἦσαι ἔ τοῦτο Μετα
πειδὴ ἔ ὡς ἔ ἐδῶ τυχόνει νὰ
ση ὁ νῆς, καὶ ἀπὸ εἴνα νὰ πηδῆ
λο, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημαίνον
ναι χρεῖα, νὰ ὑπερέβῃ ὄρθως τὰ
πὸ τὰ νέφη νὰ ἀναβῇ εἰς τῶς Ο
κεῖ νὰ ξανοιξῆ τὸν Ἡΰλιον, με τῶτε

Φιασμενός να τρέξη γλήγορος
 νατολήν εἰς τὴν Δύσιν, ἄφοβος
 τὰ ζώδια, ἀπὸ τὰ ζώδια εἰς
 Ἐ ἀπὸ τοὺς μῆνας εἰς τοὺς
 γίνονται μὲ κάθε Ηλιακὸν κ
 ἔτσι τέλος ἔρχεται καὶ καταλα
 σον καιρὸν ἐκρύφθη τὸ φῶς ἐ
 σμῆ, διὰ νὰ φύγη θανάτῃ τ
 Ἐ Ἀρειανῶν Ἐπισκόπων τὴν
 ὅπως διὰ νὰ ἀπομείνουν τυφ
 θρωποι, καὶ νὰ μὴν β
 Ἀρεῖς τὴν πλάνην, ἢ
 λαν νὰ τὸ σβύσουν
 ἀπὸ τὸν Κό
 σμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚ.

Περὶ Ἀλληγορίας

Ἡ Ἀλληγορία εἶναι εὐα μ
τελα μεταφορικόν, ὅπ
λην τὴν εὐνοίαν, παρ' ὅπῃ εἶναι
ἡ σημασία. Εἶναι τῆσδε ἴδια τῶν
ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι τὴν συνήθ
να μὴν σκοτίσεν τὰ ὄμματα τῶν
μὲ τὴν λάμψιν τῆς ἰδίας των σο
να μιμηθεῖσι τὸν ἴδιον Θεόν, τῆ
λόγια εἶναι σκότος μέγα, καὶ ἄβ
λη, ἢ τέλος διὰ να κρύψεν τὰ
ἰδίας των μαθήσεως με τὰ σκό
Ἀλληγορίας. Ὁ Θεολόγος Γρηγόριος
ἄλληγορικὰ τῆσδε σκότη ἐτζί ἐκ
δόξαις τῆ ἰδίας τῆ Πατρὸς, φανε
ρὸν ἴδιον καιρὸν τὴν ἐδικήν τῆ τα

Οὐκ οἷς, εἴτ' οἷωμ πρ
τος. Ὡς οἷωμ δὲ
Ποιμὴν. μὴ δὲ πατήρ
μέωμ βομέας.

Οὐτι μὲν ἐς πολύκαρ
 ὄρθριος ἐλθῶν,
 Πάλυ δ' ἀποκρύψας
 ῥας καμάτοις.

Εἰς τὴν κοινὴν μας γλῶσσαν
 γὰς μετὰ τὴν Ἀλγηροῦσαν νὰ
 χάσῃ, ὅπως ἔλαβεν ὁ Εὐαγ
 νης, νὰ ἀναπαύσῃ τὴν κεφαλή
 σῆθος τῆς θειανθρώπου Λόγου,
 τότε ἀπὸ τὴν Αὐτοζωὴν τὰ ἀν
 νάτω, ὅθεν ποτισμῶς ὑπερ
 κια δεῦ ἐκατάκει τὴν θάνατον.
 Ὁ ὑψιπέτης ἐκεῖνος Ἄετος τῆ
 ὅπως καταφρονῶντας τὰ γήϊνα
 πλώσῃ τὰς πτέρυγας πρὸς τὸ
 ὄχι μόνον εἶδε, Ἐ μετὰ σαθερο
 νοῖξε τὸν μουσικὸν Ἡλίον, ἀμὴ
 τὰ μεγαλήτερα ὑψη ἐφώλδου
 τὸ ἀκτινοβόλον ἐκεῖνο φῶς, Ἐ
 κόλπον τῆς Ἡλίας.

Εἰς τὴν Ἀλγηροῦσαν τέτην
 τὰ Ἱερογλυφικὰ ἢ καὶ σύμβ
 λαιᾶς Ἐ σοφῆς Αἰγύπτου, ἢ ὅτ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ρε να ὁμιλήσῃ, παρὰ μὲ τὰ αὐτῶν
 ὅπως ἐζωγράφιζε, εἰς τρόπον ὅπως
 ταλάβῃ τινὰς τὰ ὑψηλά της νοήμα
 χρεία, να μάθῃ πρώτα τὸ Ἀλφ
 τὰ θηρία. τέτη φιλάργυρη τί
 μαθήσεως, καὶ φθονερὴ, να ἀπολ
 ἀνθρώπος τὰ πλεῖτη τῆς σοφίας
 χάτο, ἢ τὰ ἔβανε εἰς τὴς ὄνυχ
 τικῶν Ἐ ἀγρίων ὀρνέων, διὰ να
 σεν μὲ τὰ ἔμφυτα ἄρματα, κα
 τασμα τῶν πτερύγων, ἢ ἀνάμε
 μακρὸς ἔφεις, ὅπως δαγκάνοντα
 σὲ ἐδάγκαναν ἀπὸ τὸν φόβον κα
 δίαν, ἢ τέλος ἐτύπωνε μεγάλα
 τα ὄμματα, ὅπως πάντα ἀγρυπνε
 λαξιν. Ἐδῶ ἀκόμι ἀναφέροντα
 γματα τῶν παλαιῶν, μίλημα τὸ
 νόν, ὅπως εἶναι ἀδύνατον, να κατ
 νὰς τὸ σημανέμενον, ἀδὲν ἔχῃ
 ἢ εἷνα Οἰδίπεν, ἢ καὶ μίαν Σφί
 φέρνω παραδείγματα τέσσερα ἢ
 να τὰ διαβάσης διὰ ὄρεξιν, Ἐ
 χαθῆς μέσα ὡς εἰς εἷνα λαβύε
 γίνομαι ὑςερον Δαίδαλος, Ἐ Θ

δείχνω τὴν σφάταν, νὰ ἐλύθη
 ἀπὸ τὴν πολὺπλοκὸν δυσκολίαν
 πλέκωσιν ἐξηγῶντας σε τὴν σφ

Ἀπρὸς μὲν εἰμὶ, τὰς
 ῥωμύω,

τὴν κλήσιν ἔχομ δ
 πάρυ.

Ἀσπάζομαι γὰρ τὸ τε
 μόμομ,

Δίς τετάρκοιτα, ὅ μίαν
 δέκα.

Ἄλλο.

Ἰχθύς ἢ χύτρα, τὸ δ
 ἔμδομ

Ἐμπρὸν λογκὸν αἰδ
 κρέας.

Ἄλλο.

Ἐσί τι πτηρὸν μομο
 πέλομ,

Κλώμοις κάθηται μομο
 δέμδρα,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Καὶ κατεθείη μομοσύλλα
ραμ.

Ἄλλο.

Ζῶόν τι πεζόν, ἀλλὰ μη
ρέθη,

Ἐμφυχον, ἀλλ' ἄψυχο
πνυμ, ἀλλ' ἄπνυμ.

Ἐρπον, βαδίζον, καὶ πτ
χρημνόν.

Ἄκκε, καὶ θαύμαζε,
λύσιμ.

Ἄλλο.

Κατώτερον μὲν εἶμι τῆς ὀ
ρος.

Ἀνώτερον δὲ γίνομαι π
όλων.

Πρώτη γραμματος ἀφαι
μόνα.

Τοῦ δαυτέρου δὲ πάλιν εἶ
μῶνα,

Κλήσιμ παράθυς λαμβά
πόδα.

Τὸ α'. Αἴνιγμα εἶναι ὁ ἄρ
β'. Γῶνας ὁ Προφήτης.
γ'. Γύψ, δρύς, μύς
τὸ δ'. τὸ καράβι.
κὺ τὸ ε'. πῆς,
ἔς, ὕς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'ΕΚΑΤΟΝ ΠΙ

Τί εἶναι ἡ Περίφρασις

Η Περίφρασις διηγᾶται μὲν
 ῥα λόγια ἐκεῖνο, ὅπως ἐδ
 πῆ μὲ ὀλιγώτερα. Εὐθυμᾶται μ
 περιφραστικὴν τούτην αὐξήσιν τῶ
 πων τὸ Πᾶν μέτρον ἄριστον, τὸ
 διατὶ ἂν τὸ ὑπερέβη, οὐδὺς
 χωρὶς Πρωτέως ταῖς μυθολογία
 φώθη εἰς μίαν ἄξιμον Περιφρασε
 νεται ἡ Περίφρασις ἀπὸ τῆς φ
 τορα διὰ τρεῖς αἰτίαις. Πρῶτον
 ὅταν μὴν ἔχοντας μίαν καὶ μόν
 πῆ νὰ εἶναι ἀρμόδιος, διὰ νὰ ἔξ
 θέμενον, μὲ πολλαῖς καὶ διάφο
 εἰγράφει.

Δεύτερον διὰ εὐτροπήν, ἔπει
 ταν τὸ πρᾶγμα εἶναι αἰχρὸν. Ἐ
 καὶ μὴν τῶ κοκκινίση τὸ πρῶσωπ
 νὰ τὸν ἀκέρση χωρὶς αἰχρύνην ὁ ἀκ
 τὸ λέγει μὲ τὴν ἰδίαντα φωνήν,
 εἰφραστικὸν ἢ μεταφορικὸν τρόπον

σκηπταίξει. ὡσαν. Ἡρώδης ὁ μὲν
 κάρτατος ἐκαταμαγάεισε τὸν
 ἰδίε τε ἀδελφῶ, καὶ διατὶ ὁ μὲν
 μετὰ ταῖς ἀσραπαῖς, ὅπως ἐρρίπτ
 νε ὁμωρὸς εἰς τὰ ὄμματα ταῖς
 αἰς τε, ὁ βάρβαρος τὸν ἔσβυο
 νατον. Ἄρειος ὁ αἰρεσιάρχης
 μισε νὰ γδύση ἀπὸ τὴν ὁμοῦ
 τὸν Υἱὸν Ἐ Λόγον, ὅταν δὲ κέρ
 μερήν τε κοιλίαν, τότε τῶ ἔφ
 χῆ, διατὶ ἐβρόμιε πλέα πο
 ἰδίας τε γασρὸς ἢ κοπεῖα.

Τρίτον γίνεται ἡ Περίφρα
 χρεῖαν ἢ εὐτροπήν, ἀμὴ διὰ
 γῶ καὶ ἐμφασιν. ὡσαν. Νέρων
 τρας Ἐ τὸ ὄνειδος τῶ Ἄυτοκρά
 ρον ὅπως ἐγέμισε τὸν Κόσμον ὄλοι
 καὶ φόνος, ἔθαψε καὶ θανατηφ
 ραν εἰς τὰ μητρικὰ σπλάγχνα
 θάνατον ἐκείνης, ἀπὸ τὴν ὁποί
 βῆ τὴν ζωὴν Ἐ τὸ εἶναι. ἠγρυ
 σκότωσε τὴν μητέρα τε. Καὶ
 γιάζω ὁ ἄθεος Ἄυτοκράτορας,
 πεδολίση μετὰ τὴν τρέπουσαν τι

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

σάν ὅπῃ δὲν ἐγκύνησεν ἄνθρωπος
θνήσκον, ἢ διὰ φθόνου νὰ μὴν
ἄλλο φοβερώτερον, ὅπῃ β
νίζοντας πλεῖα τὸν Κόσμον
νὰ τὸν νικῆσῃ εἰς τὴν
σκληροκαρδίαν
εἰς τὴν ἀσε-
βειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ Δ

Ποῖον τὸ Ὑπερβα

Υπερβατὸν, ὅπερ καὶ Σύ
 ται, εἶναι, ὅταν δεῦν φυ
 τάξιν τῶν λέξεων, ἀμὴ εἰς τ
 τὴν συγχίζομεν, ὅπερ καὶ ἡ
 δίδει ὁμορφίαν τοῦ λόγου, κα
 ὅσας ἀκέραι. Παράδειγμα ἀ
 τοῦ Ἰσοκράτους εἰς τὸν πρὸς Δ
 κίμαζε τὰς φίλους ἕκτε τῆς π
 ἀτυχίας, καὶ τῆς ἐν τοῖς κιν
 νίας. ὅπερ κατὰ τὴν τάξιν ἐτύ
 ὁ ρήτορας, Ἐκτε τῆς ἀτυχ
 βίου, καὶ ἐκ τῆς κοινωνίας ο
 νοις. συγχίζει ὁμως συναλλήλ
 ξαις, διὰ τὰ γενῆ πλεῖα γλυκ
 νικῆ ἢ περίοδος. Καὶ πάλιν εἰ
 μας γλώσσαν ἄς εἶναι τῆτο διὰ

Ἀγκαλὰ καὶ τὸ ξύλον τοῦ
 ῥε νὰ ἦτον ἀκαρπὸν καὶ ξηρὸν,
 φυτὸς ἐκεῖ εἰς τὸ Κρανίε ὄρος
 εἰμον μᾶς ἐβλάστησε τὸν Καρπ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐξάθη ἀπέκι Γλυκὺ τοῦ Κόσμου ὄν
δοτον Φαρμακεμενὸς ἀπὸ τὴν ἀμαρ
ῶντας τὸ δένδρον ἐκεῖνο γυμνὸν ἀπ
Ὀλον ἐσκέπασε τὸ ἀνθρώπινον
τὴν δικαίαν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ.

Συνηθῶσι πολλὰ τὸ Ὑπερβατ
Ποιητάδες, ἄλλαις φοραῖς διὰ τὴν
τοῦ σίχου, καὶ διὰ τὴν τοῦ δώσου
πρῶσαν χάριν, καὶ ἄλλαις διὰ τὴν
τοῦ μέτρος. ὅθεν μεταθέτῃσι ταῖς
φωναῖς, ὡσὰν ἐκεῖνα τοῦ Ὀμήρου.

Ἡ ἢ Δία μαρτοσύμη, τὴν
Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐγὴ χαλκεῖν κορυφῶν
λαμπομενάων.

Μεταθέτῃσι τὰ Ἐπιρρήματα. ὡσὰν
Στῆθ' ἔτως ἐς μέσσοι ἐμῆ
μάθε τραπέζης.

Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσι Θεός
ετο δῆμῳ.

Καὶ τέλος κόπτῃσι ταῖς φωναῖς
χωρίζῃσι τὰ λόγια, ὡσὰν.

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι

Οδ.α. ἔσπερος ἦλθε

Οδ.β. Τὸν Περὶ Μῆσα Φίλ
γαθὸν τε κακὸν τε

Δὴ τὸτ' ἐγὼν ἐτάρο
νων ἐκέλευσα,

Οδ.γ. Αὐτὸς τ' ἀμβαίνει
πρυμνήσια Λῦσαι.

Εἰς τὰ ὅποια καὶ ὅμοια π
ὡς βλέπεις, ἡ περιασότηρι
σκέται εἰς τὴν μετάθεσιν ἐκ
θέσεων καὶ Ἐπιρρήμάτων
ἀποκοπὴν τῶν λόγων, ὅ
λόγια πλέα νόσιμα
τομμένα, παρὰ αὐ
ταν σῶα καὶ
ἀλάκε-
ρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ Τ

Περὶ Ὑπερβολῆς.

Γίνεται ἡ Ὑπερβολή, ὅταν ὁ
σοῦ ἐπαινᾷ, ἢ καὶ φέγει κα
γμα, ὅπῃ εἰς τὸν ἐπαινον
φόνον ὑπερβαίνει τὰς ὀρας τῆς
τὸ κάνει ὁμως, ὅχι διατὶ τάχα
ῤητορικὴ Τέχνη τὰ ψεύδη, ἢ δια
ση μὲ ὁμοίαις ψευδολογίαις τὰς
ἀνθρώπων, ἀμὴ διὰ τὰ καταλάβ
κῆσσι, πῶς τὸσον εἶναι τὸ μέγεθος
τῆς ἐκείνης, ὅπῃ ἐπαινᾷ, ἢ τῆς
ὅπῃ φέγει, ὅπῃ δὲν τῷ εἶναι δυ
ἐξηγήσῃ παρὰ μὲ ὑπερβολικὸν λ
μὲ παράδοξον τερατολογίαν. Ὁ
κεῖ εἰς τὸ δόξτερον τῆς Ἰλιάδος ἡθε
γήσῃ τὸ ἀπειρον πλῆθος, καὶ τὰ
όλοτέλα λαόν, ὅπῃ εἶχε εἰς τὸ φ
Ἀγαμέμνων ὁ Βασιλεὺς, καὶ 5ρ
βλέποντας, πῶς ἡ Ἀχιλλεὺς
εἶχε τὰ τῷ δώσῃ τοῖστον ἀχιλλεὺς
ναγκασμένος ἐδελεύθη ἀπὸ τὴν Ὑ

καὶ εἶπε, πῶς ἢ γῆ ἀγκαλ
 φωνος καὶ ἀναίθνητος, ὅμως
 νὰ ὑποφέρῃ τόσον βάρος, ἢ
 θλία, καὶ ἀνασέναζε, δια
 δάκρυα τὸν ἰδρωτὰ τε ὄροσ
 σκιναγμὲς ὅπου ἔχυνε τὸ π
 της ψυχῆς.

τ'λ β,

Τετρήχει δ' ἀγορῆ,
 μαχίζετο γαῖα
 Λαῶν ἰζόρτων.

Καὶ πάλιν θέλοντας νὰ φαν
 χῆν, ὅπῃ ἔκανε τόσος λαὸς
 νος ἀπὸ τὰ βάσανα τῆ πολ
 το νὰ γυεῖσῃ εἰς τὴν γλυκεῖα
 ἄλλιν Ὑπερβολὴν εἶπε, πᾶ
 εἰς τὰ ἄσρα, ὡς ὅπῃ
 βήθη, νὰ μὴν ἀνασῆθῃ πᾶ
 ἔρανομάχων Γιγάντων.

... αὕτη δ' Ο

Οἴκαδε ἰεμεύωμ.

Δεὸ εἶναι Τρόπος, ὅπῃ νὰ
 ριασώτερον, καὶ νὰ ἀλέεται
 τὴν γλῶσσαν δεὸ λέγω σοφο
 παπῶν ἀνθρώπων, ὅσον ἢ Ὑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

θέλει τινὰς ἀγκαλὰ καὶ ἰδιώτης, ἴσῃ τὸ ταχύρροον τῆς ἀνθρωπίνης
 θυς σὲ λέγει, πῶς φέγγει γλαυκὰ
 ἀπὸ μίαν ἀσραπὴν, τῆς ὁποίας
 εἶδες τὴν ἀναπλὴν μὲ τὴν λάμψιν
 μὲν ἦλθε εἰς τὴν δύσιν. ἂν θέλῃ
 ἐπαινέσῃ ὡς δὲ μορφον, μὲ ταῖς
 λαῖς τῶρα σὲ λέγει, πῶς εἶσαι
 τυπον ἢ Ἰδέα τῆς δὲ μορφίας : πῶς
 σὰς μὲ τὰ κάλλη ἢ τὸν Νάρκισσο
 Ἰωάννου : πῶς φαίνεσαι πεπλασ
 γάλα, καὶ λευκότερος τῆς χιόνο
 ἔχει ὁ Ἥλιος τὸσον ξανθαῖς ταῖς
 ὅσον εἶναι ἢ τείχες τῆς ἰδίας σὲ
 πῶς τὰ χεῖλη σὲ βαμμύνα μὲ ἔμφ
 φύραν κάνουνσι, νὰ κοκκινίσῃ ἀπὸ
 πὴν κάθε ῥόδον. καὶ ἄλλα ὁμοια
 τὴν ἢ εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν, ὡς κα
 τὴν διήγησιν ἀκρεῖ κάθε ὥραν.

Ὑπερβολὴ εἶναι ἀκόμι ἐκεῖνα
 ἠθροῦ καὶ λέγομεν. δεῦν εἶναι κα
 μὴ ἢ ἰδία καλοσύνη. δεῦν εἶναι σο
 ἢ ἰδία καὶ αὐτὴ σοφία. Νὰ τὸ
 γμα. Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀρ

πος, ὅπῃ καὶ Ἐλεημονιτῆς ἐπὶ
 ἦτον ὄχι ἐλεήμων καὶ εὖσπλα
 ἐμφυχος αὐτῇ εὖσπλαγχνία
 μοσύνη. ὅθεν εἰς τὰς χεῖρας τῶ
 λε εὖκέρεση Πακτώλε τὰ πλ
 τῆς Θυσσαυρῆς, καὶ ὄλο τὰ β
 κείνο Κέρας τῆς Ἀμαλθείας

Ἀλλὰ ὡς καθὼς μὲ τὴν ὕπ
 νῶμεν Ἐαυξάνομεν τὰ τωράγμ
 κόμι τὰ καταφρονῶμεν, καὶ τὰ
 Παράδειγμα σὲ δίδω εἰς εἴνα
 τῶσον μικρὸν, ὅπῃ διὰ τὴν μ
 νεται καὶ ἀόρατον.

Κεῖτεται καμίαν φορὰν ἄρ
 πος εἰς εἴνα τρώμα, βασανισμ
 μὴ ἀπὸ σκληρὰν θέρμην, Ἐ
 εἰς τὴν γλώσσαν ἀπὸ ἄσβεσ
 τος ἀγρυπνος ποτὲ δευ κοιμᾶτ
 τας πάντα ἀνεωγμένα τὰ ὄμμ
 βλέπει. εἰς τῶσον ξαπλώνει
 πτέρυγας μικρὸς κένεπας, π
 καὶ παίζοντας μὲ τὴν ἐμφυτου
 σκληρόκαρδος τὸ ἀρπάζει Ἐ
 κείνην ξάλην, ὅπῃ εἰς εἴνα ἄρ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

τὸ πάθος ἔτι τὴν ἀσθένειαν . λοιπὸν
 μὴν καὶ ἀδύναμον χεῖρα τὸν δὲ
 μεταδιώχνη οἱ ἄθλιος , ἀμὴ τέ
 νάμενος νὰ ὑποφέρῃ τόσῃν ἀνθάδ
 λέγει ὅλαις του ταῖς δύναμαις
 δῶ καὶ ἐκεῖ ὄχι χωεῖς ὀργὴν κα
 χεῖρας , τὸν κυνηγᾶ , τὸν διώκε
 ἂν τὸν λάβῃ , νὰ τοῦ πιπηλίσι
 εἰπῶ ἔττι , τὸ αἷμα , καὶ μεῖ ἀ
 νατον νὰ μὴν τὸν ἀφήκῃ πλέα νὰ
 ὄμματα , καὶ νὰ ἰδῆ τὸ φῶς τῆ
 σάν ὅπερ μετὴν τόσῃν του παραχ
 ἄφινε ποτε βεβαρημένον ἀπὸ τὴν
 νὰ κλείσῃ τὰ ἔδικά του εἰς ὀλίγον
 χύτατον ὕπνον . Τόσῃν πείραξιν
 ἀνθρώπου εὐχῆς κένουπας , ὅπερ
 ὕστερον ἄλλο δεῦν εἶναι , παρὰ ο
 ὀρνεον , μία Ἄτομος ζῶσα , ο
 Πετούμενον . καὶ εἰς τὸν Ἄδην ,
 Κόλασιν , εἰς τὴν ὁποίαν δεῦν εἶ
 καὶ κένουπες , ἀμὴ μαῦροι καὶ
 κόρακες , εἰπέμου , πῶς θέλει περ
 κ.π.

ΒΙΒΛΙ

ΤΕΤΑΡΤ

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΔΙΑΝΟΙΑΣ

Α Σχήματα, ὡς εἶ-
 λον τόπον, εἶναι ἢ
 τὰ νοῦρα τῶ λόγου
 μόνον τὸν σολίζον
 Τρόποι, ἀμὴ τῶ δίνου ἀκόμι
 σφοδρότητα, διὰ νὰ ἔξυπνήσ
 τὸν ἀκροατὴν, καὶ διὰ νὰ τὸ
 εἰς τὸ ποθέμενον. Τῶτα ἄλλα
 ξεως, ἄλλα Διανοίας. Σχή
 εἶναι ἐκεῖνα, ὅπῃ κρέμονται
 ξιν, ὡς ὅπῃ ἀνίσως καὶ τέτ
 ἐχάθη ὁδὸς καὶ τὸ Σχήμα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διανοίας λέγονται ἐκεῖνα, ὅπῃ δ
 ται ἀπὸ τῆν λέξιν, διατὶ με τ
 γῆν τῆς λέξεως, δευ' ἀλάσσονται
 νει σαθερά καὶ ἀσάλοτα, ὅ
 ἴδια καὶ αὐτά. Ἀνίσως καὶ ε
 τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἠθελες ε
 Πολύαθλος ἐφάνη ὁ Ἀθανάσι
 σαις του εἰς κάθε καιρὸν, ὅ εἰς κ
 ἢ νίκαις, ὅπῃ με τὸ πλῆθος κ
 χῆν κάθε βαθύπλευτον ἐγλωττί
 νος ἐσύγχισε τὸν Ἀρειον, ὅπου
 Ἐωσφόρος ἠθελε νὰ σύρη ἀπὸ τ
 τῆς Ἐκκλησίας τὸς πιστὸς ὄλες,
 ρίξῃ εἰς τὰ βάθη τῆς πλάνης. Ἰ
 σβυσε τὴν σατανικὴν φλόγα τῆς
 ὅπῃ ἐκατάκαισε τὸσαις ψυχαῖς,
 βέριξε νὰ ἀφανίση ὄχι μίαν ἢ
 ραν, ἀμὴ τὸν τετραμερῆ ὄλον Κ
 κεῖνος ἀνάμεσα εἰς τὸσιν παραχῆ
 ρεὰ δόγματα ἐσήριξε τὴν Πίσιν,
 δεῖξε ἄσεισον ὀλότελα ὅ ἀσάλο
 νος κ' ἴ. Τοῦτο τὸ Σχῆμα λέ
 ξεως, ὅ εἶναι Ἐπανάλιψις, διατ
 ἀπὸ τῆν λέξιν Ἐκεῖνος, τὴν ὅπου

λάξης, ἔχάθη βέβαια παρὰ
 Σχήμα. τὸ ὁποῖον δὲν συμ-
 Σχήματα τῆς Διανοίας, διατ-
 ταῖς λέξαις, τὸ Σχήμα μένει
 Πολύαθλε Ἀθανάσιε, © π
 ἀγναλα καὶ

ΓΛΙ: Στάττει εἰσαμένη
 χαλκεοφώμω,

ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ διηγηθῇ τὰ
 ἀπειρα κατορθώματα, ἀνίσω-
 νες χάνεται μέσα εἰς τὸ πλῆθος
 λογιζόμενος φοβᾶται τὸ μέγ-
 ξανδρὸς, ὅπῃ εἶναι τὸσον θαυ-
 Κόσμον, δὲν ἀπόκτησε τῶσαις
 ἄρματα, ὅσαις ἀπόκτησας Εὐ-
 δηρον. καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖνος
 τόσα θερία, ὅσα ἐπνίξας Εὐσι-
 σκαν διὰ νὰ ρεφίσει τὴν Πίσι-
 τες πολέμους, ὅπῃ ἔλαβες
 σιάρχας, καὶ Ἀυτοκράτορας,
 σαις δάφναις, ὅπῃ φαίνεται
 χι χρόνος, ἀμὴ αἰῶνας, καὶ
 βολὴν νὰ ἐξερρίξωσας τὸ φυ-

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τὸν Κόσμον ; διὰ τὰ μὴν ἔχει
Σὲ μὲ τί τὰ σεφανώση ἄλλος τ
Γενναϊότατος ἐσύγχισας τὸν κ
ἐχθρὸν τῆς Ἐκκλησίας Ἀρειο
Φόρας ἐνίκησας ; ὅσας ἠθέλαν
σώσεν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν , ὅ
κήρυξε ; καὶ ὑπέρμαχος φρονιμ
τὰ μὴν φοβηθῆ πλεῖα τὰ φαρμ
ρέσεων ; ἀγκαλὰ καὶ τὰ ἐξ
μὲ ἑπτὰ σώματα , ὡς ἡ πολυ
δρα , τῆς ἀφισας καὶ τὰ ἀντ
θεόσοφά σς Βιβλία . κ.π.κ.

Τὸ Σχῆμα , ὡς βλέπεις , α
προσροφῆ , ἀγκαλὰ καὶ ἡ λέξ
ναὶ διάφορος ; λοιπὸν θέλω
μιλήσῃ ἄρῳτον περὶ Σ
μάτων Λέξεως , ἔ
πειτα περὶ
τῆς Δια
νοίας .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ Ἐπαμαλήφου

Ἐπαμαλήφου, ἢ ὅποια ἐνομαζέται, εἶναι, ἔστι βάνομεν τὴν ἰδίαν φωνὴν, ἔστι χιρῆμεν πολλαῖς φοραῖς εἰς τὴν περίοδον. Νὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ἐκλογῆς, λέγω εἰς τὸν μῦθον, τῶ ὁποίῃ ταῖς δόξαις μὴ χὼ ἀντιλαλεῖ ἢ Οἰκισμένη, τὸν φωνὴν κηρύττει εἰς κάθε πύγλωτος Φήμη.

Ποῖος ἔρριξε χαμκὶ τὰ εἶδη πάντω εἰς τὰ θυσιασῆρια ἐπὶ τῆς Ἐθνη, καὶ ἀρπάζοντας ἀπὸ τῆς σατανικῆς δράκοντος ταῖς ψυχαῖς σεν ὅλον τὸν Ἄδην; ποῖος ἔφερε ἀπὸ τῆς Ἀντίποδας τὸ ἄγνωστος, φυτεύοντας εἰς καὶ Σταυρὸν, καὶ τὴν Πίσιν; ποῖος τόσαις θάλασσαις, ἐπέρασε τα, ἐτρηγύεστε τόσα Βασίλεια

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

να κερδήσῃ ψυχᾶς, καὶ διὰ
 διγῆσῃ εἰς τὰ οὐράνια; ποῖος
 πῶδα ἐκαταπάτησε Βασιλέων
 πτρα, καὶ μετὴν μεγαλοψυ
 καρδίας ἐθριάμβούσε τῷ μισοχ
 ράννων τὸν θυμὸν καὶ τὴν λύσσει
 εἰς ὅλον τὸ ὕψερὸν ἐφάνη μεγαλό
 τῆς κινδύνης, θαυματουργὸς εἰς τ
 αἰκράτος εἰς τῆς κόπης, ἀναίδη
 ραβδισμὸς, πασίχαρος εἰς τὰ
 τροπαιοφόρος εἰς τῆς πολέμους, π
 Παῦλος, Ἡρώας τῆς ἀρετῆς κα
 τος, ὅπως φορῶντας ἀκόμι τὸ πῆ
 σῶμα, ὑψώθη ἕως τρίτου Οὐρανοῦ
 σε τῆς ἀσέρας, εἶδε τῆς χορῆς
 λων, ἤκουσε ὅτι δὲν ἐδυνήθη
 πάλιν ἡ γλῶσσα, καὶ συντρ
 ῖ μακαρίων ἐκείνων πρὸς
 μάτων ἔβρεξε τὰ χεῖ
 λη εἰς τὸ χεῖμαρ
 ρὸν τῆς οὐρα
 νίου τρυ
 φῆς;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περί Ἐπιμαφοῦ

Ἡ Ἐπιμαφοῦ, ἡ ἑποῖα εἶ-
 που ὁ Ἄντιστροφὴ λέγει
 ὅταν δὲν ἀρχινᾷ, ἀμὴ τελειώ-
 φοραῖς μετὰ τὴν ἰδίαν ὁ αὐτὴν
 εἶδος. Σὺ δὲ παραδείγμα
 χὴν βυθισμένην εἰς τὴν ἀμαρ-
 τίαν καὶ καταπολλὰ πικραμένην.

Τεσσαθλία ψυχὴ τῆ ἀμαρ-
 τίας εἶσαι ἔττι γυμνή; πῶς εἶ-
 ρις ὄφιν καὶ κάλλος, καὶ ὀλοτε-
 μένη; Κλαίεις τάχα, διατὶ ἐ-
 τὴν πρώτην σε σολήν; ἔξορρε
 γδυσερ ἡ ἀμαρτία, ἀνασπάζεις
 πεις κεκλεισμένους τῆς Οὐρανῶν
 Ἄγγελον, ὅπως μετὰ φλογίνην ῥο-
 λάττει τὴν εἴσοδον; σὺ τῆς ἐ-
 μαρτίας. Θλίβεσαι, διατὶ σὺ
 τὰ καταχθόνια βάραιθρα, καὶ τὰ
 τεινὰ σπύλαια τῆς Ἄδου; σὺ τῆς
 ἡ ἀμαρτίας, παραπονᾶσαι, δια-

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τὸν ὑπέρτιμον θησαυρὸν τῆς Σ
 τος, διατὶ ἐξωρίσθης μακρὰν
 ρανόν, καὶ ἀπὸ τὴν συντροφί
 εἰων ἐκείνων πνευμάτων, καὶ
 λη τῆς ἰδίων σε παθῶν, καὶ
 μισανθρώπων δαιμόνων; τῆς
 ἡ αἰτία, καὶ ἄλλων πολλῶν
 ναὶ ἡ ἁμαρτία, τέτη ἐσάθη
 ὅπῃ σε ἐκέρσυσεν ὅλα τὰ κα
 μος, ὅπῃ σε ἐσβυσε τὴν χαρ
 ἔθαψε εἰς τὰ σκότη τῆς θλί
 χαιρα, ὅπῃ βαθυὰ σε ἐπλή
 ἔδωκε θάνατον, ἀγκαλὰ καὶ
 θάνατος. κ.τ.λ. Εἰς τὸ ὅποι

δειγμα βλέπεις, πῶς τ

νει παλαιῖς φοραῖς ὁ

γος μετ' ἴδιαν κ.τ.λ.

τὴν λέξιν, ἤγουν,

Ἄμαρ

τία.

~~οὐρα~~

~~οὐρα~~

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡ

Περὶ Συμπλοκῆς

Η Συμπλοκῆ, ὡς καθὼς τὸ ἴδιον ὄνομα, περιέχει πλέκει τὰ ἄνωθεν δύο Σχήματα, ὅταν μὲ τὴν ἰδίαν φωνήν, καὶ τελειώνει πολλαῖς εἰσοδοῖς. Μὲ τὸ Σχήμα τὸτο ἐπισημασθήσεται τὴν ἄνωθεν ψυχὴν, ὡς ἐκ τῆς ἀμαρτίας, εἰς τὴν ἑσπέρην.

Θέλεις, ὡς τεθλιμμένη ψυχή, ἐπισημασθήσεται τὴν ἰατρούριαν; ἐπισημασθήσεται τὸ δάκρυον; ἢ ἰατρούριαν, τὸ εἶναι τὰ δάκρυα. κλαῦσαι. ὡς τὴν γοῆν, ὅπως ἔχασας τῆς τροφῆς, καὶ τῶν ἐρασιῶν Ἀγγέλων; κλαῦσαι. θέλεις, νὰ σὺν ἢ θύραις τῆς Οὐρανῶν, ὅχι τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ τῆς Χειρῶν νύξαι. θέλεις, νὰ σβύσῃς τὴν ἀσπύνην φλόγα τῆς Ἄδου, ὅπως διὰ νὰ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

αἰωνίως, σὺ ἀναψὸν ἢ ἁμαρτία
 σαι μαύρη ὡς ἄλλος Αἰθίοπα
 κανθῆς ὑπὲρ χιόνα, καὶ νὰ φ
 ὡς ἢ περιστέρα κλαῦσαι. Ἐ
 λον τὸ ὕψερρον, νὰ συγχίσης τὸ
 πνίξης τὸν σατανικὸν ὄφιν, νὰ
 Οὐρανὸν, νὰ κληρονομήσης τὸν
 χῦσαι εὐα καὶ μόνον δάκρυον,
 πορεῖς μὲ τὰ ὄμματα, καὶ μὲ
 μίαν κλαῦσαι.

Μὲ τὸ ἴδιον Σχῆμα ἔστι ἡθε
 ση τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς ἀγα
 ποῖα ἔδινε ψυχὴν καὶ καρδίαν
 ρων, νὰ κηρύττῃσι μὲ ἐλόιδερον
 τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν
 μεγαλόφυχοι νὰ μὴν φοβῶνται
 λε φοβηθῆ, δεῦν λέγω κάθε ἀ
 ἀνθρώπος, ἀμὴ καὶ ὁ μυθολο
 κλῆς.

Ποῖος ἔκαμε τὸσθε καὶ τέσθε
 ἄπειρον μεγαλοφυχίαν νὰ κατ
 τὸν θάνατον, τὸσον πλέα φοβε
 σωντροφιασμεῖον μὲ χίλια βάσ
 γάπη, ποῖος ἔῃδ ἔχάριζε τέσθε

ὅπῃ δὲ ἐλόγιαζαν τροχῶς,
 χαιραῖς, Σταυρῶς, Πάσαις
 θηρίαις, καὶ ὅτι ἄλλο ὄρμη-
 ρος σκληροκαρδία τῆς μισοχρ-
 νων, διὰ τὰ σβύσονται ἀπὸ τῆς
 φῶς, ὅπῃ ἐλάμψε τῆς ἀληθεί-
 ῆς ἀγάπης. ποῖος τῶς ἐμεταμο-
 τραις, καὶ μάρμαρα, ὡς
 τοὶ εἰς τῶς πόνους δὲ ἐρρίπτ-
 πληγαῖς οὐδ' εἴνα μικρὸν σφρα-
 σοντας ἀπὸ ταῖς φλέβαις τὸ
 χυνοῦν εἰδὲ εἴνα δάκρυον ἀπὸ
 ἀγάπης. ποῖος ἐρμύνουσε,
 μυρίους ἄλλους, τὸν Πέτρον
 τὸν Σταυρὸν ὡς εἰς βασιλικὸν
 Ἐπιστήθιον Ἰωάννην τὰ πίνη τὰ
 νέκταρα: τὸν Σμύρνης Πολύ-
 πένη εἰς ταῖς φλόγαις ὡσαν
 βδελαν τὸν μυρίαθλον τὰ
 ταῖς πιάσαις ὡς εἰς ροδόσαμα
 τὴν Παρθένον τὰ περιπατῆ
 πτέμονα κάρβουνα ὡς εἰς φα-
 στρα: Αἰκατερίναν τὴν πάν-
 χεται ταῖς πληγαῖς ὡς σφραῖ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀνδρέαν Κρήτης καὶ Ψηφᾶ Καπιτώ
φυλακαῖς, σολὴν τὰς ἀλύσεις,
πτρα τὲς ραβδισμοὺς, δόξα
τὰς ὑβρεῖς, θείαμβον
τὸν θάνατον; ἢ
ἀγάπη.
ἡ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤ

Περὶ Ἀναδιπλω

Η Ἀναδίπλωσις γίνεται
 τῶν ἀναδιπλωσίων, διαὶ περιαισώτερ
 ὁμορφίαν, μεταλέγει καμία
 τὴν ἀρχὴν, ἢ εἰς τὸ τέλος
 μέσον τῶ λόγῳ. Εἰς τὴν ἀρχ

Μὴν πικρῶσης τῶ Κόσμου
 θρωπε, μὴν τῶ πικρῶσης,
 σὺ γελᾷ μὲ ταῖς ὀτυχίαις
 νος νὰ σὺ παίξῃ. Εἶναι
 πλάνος, ὠρόσκαιρα τὰ ἀγαθὰ
 ἄσαστα ὅσα δίδει. Καὶ δὲν
 φύγεν ἀπὸ ταῖς χεῖρας τῶ
 σκῆπτρα, ὡσαν νὰ εἶχαν
 πὸ εὐα εἰς ἄλλον πετῶσι;
 πῶς ξηραίνονται εἰς ταῖς κεφ
 κηφόρων ἢ δάφναις, πῶς χ
 ὠρόσωπον ἢ ὁμορφία, πῶ
 δόξα, πῶς σιωπᾷ ἢ φήμη,
 πλῆστη, Ἀξίαις, τροφαῖς, κ
 φαι ἄνθος, ὅπῃ ὡς ἐβλάσπασε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἀσραπή, ὅπῃ ὡς ἔλαμψε, καὶ ἐσκόφρος, ὅπῃ ὡς ἐφύσκωσε, καὶ ἐσκοφάντασμα, ὅπῃ ὅταν λογιάζεις, νὰ τὸ κρατῆς, ἀμὴ νὰ τὸ σφίγγῃς, σκεις εὐκερην τὴν χεῖρα, καὶ γεμάτῃ ἀπὸ ἀέρα, Ὁ ἀνεμον;

Ἄν ἤθελες πάλιν εἰς τὸ μέσον γὰρ τὴν ἀναδίπλωσιν, νὰ τὸ γέμα.

Ἀθλητὴς εἶναι ὁ Χριστιανὸς, καὶ τῆς Θεῷ τῆ Ἰψίσε. Ὁ Θεὸς σφαίνει καὶ λογιάζει, χωρὶς κόπον νὰ ἀποσέφανον, χωρὶς πάλεμον νὰ ἀπολνίκην, χωρὶς ἰδρωτὰ καὶ αἷμα καὶ εὐδοξία τρόπαια. Ἄς πολεμήσῃ μὲ ἀνδρείαν, διατὶ δεῦν εἶναι μὴ λναις, καὶ σέλινα, ἀμὴ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ὁ ἀνταμαιβὴ, τὸ ἄθλον, τὸ δὲ ἐκείνης, ὅπῃ χαλινώνων τὰ πάσι τὴν σάρκα, καὶ καταπατῶν τὴν γαλόφυχον πέδα τιμαῖς, πλεῖστη, καὶ ὅτι ἄλλο θαυμάζει ὁ ἀνθρώπος καὶ ἐπιθυμᾷ ἢ καρδία, ἀκολουθεῖ τὸν Σταυρόν.

Μὲ τὴν Ἀναδίπλωσιν εἰς
ἠθέλες παρακινῆσθαι καθύπερθε,
ἀμαρτίαν.

Καὶ τί ἄλλο εἶναι, ὡς ἄν
μαρτία, παρὰ μία δίστομος
σὲ πληγώνει βαθυὰ τὴν ψυχήν
λυκέφαλος Ἰδρα, ὅπως πολὺ
φαρμακῶναι : ἑκάστη ἐκατόχρη
ὅπου μὲ ἑκατὸν χεῖρας σου
χαρίσματα ὅλα, ὅπως σὲ ἔδωκε
ἑκάστη σεισμὸς, ὅπως εὐθύς ῥῆ
γῆν, ὅτι διὰ πολὺν καιρὸν ἔκτε
τὴν ἀρετὴν καὶ δὲ σέβειαν.
δὲ σὲ πληγώνει πάντα τὴν
σκώληκας δὲ σὲ τρώγει πάντα
χνα; ὡς Κέρβερος δὲ σὲ γα
διὰ νὰ μὴν ἔχῃς ποτὲ ἀνάπα
που λοιπὸν, Βλέπου Τα
ἀπὸ τοιοῦτο κακὸν, ὅπως
ἄλλος Πρωτόεις εἶναι
λυποῖκίλον, καὶ
πολύμορ-
φον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ Μεταβολῆς.

Κ ἄνομον τὴν Μεταβολὴν, ἢ
Πολύπτωτον ὀνομάζεται,
χάειν καὶ ὁμορφίαν τῷ λόγῳ
σομεν ταῖς πτώσιν τῶν λέξεων
πρὸς ἢ ἰδίᾳ καὶ αὐτὴ λέξις τῶρα
εἰς μίαν πτώσιν, καὶ τῶρα εἰς ἄλ
σαν. Ἡ αὐτόφυτος ἐκείνη Ζωὴ, κα
τος ἦλθε εἰς τὸν Κόσμον, καὶ εἰς
σκαιρον τῷ Κόσμῳ τῆς Ζωῆς, δι
ποίησιν πρὸς ἄνθρωπον θανατωμα
τὴν ἁμαρτίαν τῷ Ἀδάμ. Ἡ Μετα
εἰσκεται εἰς ἐκείναις ταῖς λέξιν
σμος, ἢ ὁποῖαις, ὡς βλέπεις, α
σιν ὅχι χωρὶς ὁμορφίαν τὴν π
Καὶ διατὶ ὠνόμασα τὸν Ἀδάμ
Σχῆμα τῆς Μεταβολῆς, ἅς
μεν τὴν πολυκλαυσον ἐκείνην με
ὅπερ ἔκαμε ὁ Πρωτόπλαστος τῆς
πος, ὅταν παρέβη τὸ ἄρτοςαγμα
καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐτρύ

καρπὸν τοῦ θακάτου.

Ἐγέλασε ἐκεῖ εἰς τὸν ἐπίγυ-
 σου μὲ εὐμορφα ἀμὴ δολερά λ
 ἐκεῖνος καὶ φαρμακερὸς ὄφισ
 τὴν πρώτην γυναῖκα, καὶ δόλ
 μα τῆς θεῆς παντοδυναμίας
 ἔβαινεν ἀπέκει φθονερὸς καὶ ἐ
 μέσου τῆς Γυναικὸς, ὅπου εἶ
 ἔμφυχον ἐργαλεῖον τῷ Δαίμον
 σε νὰ νικήσῃ καὶ τὸν Ἀδάμ,
 δρα. Ὁ βέβαια κεντηθεὶς
 ναῖκα, ξαπλώνει καὶ τῆτος τ
 ἀρπάζει τὸ μήλον, καὶ διὰ ν
 καταφρονᾷ ὑπερήφανος τὰ θε
 θεῶν. καὶ διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τ
 των τὴν Γνώσιν, φαίνεται α
 εἰς Γνώσιν. Ἀμὴ ὦ δυσυχία
 λῆ. τρώγει εἷς μήλον, καὶ κ
 θάνατον. δοκιμάζει τὸν καρπ
 δρου, καὶ χάνει ὅλα τὰ Δέν
 τὰ Δένδρη τὸν κήπου. λογιάζε
 μακρὰν Ζωὴν καὶ ἀθάνατον,
 τῆς προσωκαίρου τέτης καὶ ἐπ
 καὶ ὅταν ἤλπιζε, καὶ τῶ ἀνοιχ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ματα, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ καλὸν
κὸν, ὡς καθὼς τῆ εἶχε τάξιν
Ο΄φρις, τὰ ἀνοίγει μόνον, διὰ νὰ
θερμὰ δάκρυα τὴν ἰδίαν το
χίαν, καὶ διὰ νὰ ἰδῇ τὸ
θόν, εἰς τὸν ὁποῖον τὸν
ρίξαν τῆ δολερῶ ἐκεί
νου Ο΄φρωσ ἢ
ψύδολο
γίαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄Κ

Περὶ Συωνυμίας

Συωνυμία λέγεται, ὅταν
 φωνὴν καὶ ὄνομα τὸ ἴδιον
 τας, τὴν ἰδίαν καὶ αὐτὴν γνε-
 λον καὶ ἄλλον τρόπον ἐξηγῶ-
 σχῆμα συνηθᾶται ἀπὸ τῆς ῥ-
 ταν ἐξηγῶσι κανένα πάθος, ὡ-
 χαρὰν, θλίψιν, ἀγάπην, μ-
 μοια, ἀπὸ τὸ ὁποῖον σκοτισμ-
 χάζονται, πῶς λέγουσι τὸ ἴδιον
 κιλίαν ἐκείνην τῶν ὀνομάτων κα-
 ὅταν τόσον εἶναι τὸ μέγεθος
 τος εἰς τιμὴν ἢ εἰς καταφρόνεσ-
 βέμενοι νὰ μὴν τὸ ἐξηγήσαν κ-
 πον, μὲ διάφορα λόγια, ἀγκο-
 μασία νὰ μὴν εἶναι διάφορος,
 τρίτον τὸ μεταλέγουσι. Παράδ-
 νὰ ἐξηγᾷ τὸν α'. τρόπον τῆς Σ-
 ᾶς εἶναι τῆτο.

Εὔτ' ἔτι λοιπόν ; εἰς οὗα ξύλο
 ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς ; ἐσβύαθ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τὰ ὄμματα, ὅπως ἄπτωσι τὸν ἦ-
 πα τὸ σῶμα τῷ Θεῷ Ὁ Λόγος;
 ναίδητος ἢ ζωὴ τῷ Κόσμῳ; ἀκ-
 κωαῖ ταῖς σφαίραις τῷ Οὐρανῷ
 τὴν φύσιν; πῶς; δευὲν βλέπει
 ἢ πηγὴ τῆ φωτὸς; δευὲν ἀναπνέε-
 σεν μας τὸν ἀέρα ὁ Πλάστης,
 τῷ ἀνθρώπῳ; κ'η'.

Αἱ ἡμετέρες νὰ ἐλέγξῃς κανόν
 ὅπου βυθισμένος εἰς ταῖς ἀμ-
 κλαίει τὰ σφάλματα, ὅπου ἐ-
 ξετρέχει χαραῖς, Ὁ ξεφάντω-
 δῶτερον τρόπον τῆς Συνουμίας
 πῆ ἐτζί.

Καὶ πῶς ἢ γνῶσις, ταλαί-
 δεμένος μὲ ἀοράτης ἀλύσεις ἀ-
 βολον, καὶ γελᾶς; εἶσαι δὲ λ-
 τίας Ὁ τῷ σατανικῷ Κοσμοκρά-
 χαίρεσαι; ἔχεις τὸν θάνατον
 δίαν, καὶ ξετρέχεις τῆς ὄρω-
 ζωῆς ταῖς τρυφαῖς; σὺ κρέμε-
 πὸ τὴν κεφαλὴν ἢ δικαία τῷ Θεῷ
 καὶ δευὲν τὸ λογιάζεις; σὺ ἐτα-
 αἰῶνια κολασήματα, Ὁ ἢ ἄσβες

Ἄδε , Ἐ ἐσὺ πιδᾶς Ἐ ὀρχέσσο
 ἀπὸ τὴν Βίβλον τῆς ζωῆς
 πὸ τὴν συντροφίαν τῆς Ἀγγ
 θης ἀπὸ τὴν σολὴν τῆς θείας
 ἄλλο σὺ λείπει , παρὰ νὰ
 σκοτεινὰ ἐκεῖνα σπήλαια τῆς
 πρόσφορος τῆς Σατανικῶν Κυκλώ
 ζητᾶς μετὰ τὰ δάκρυα εἰς τ
 σπλάγχχνος ἀπὸ τὸν Θε
 εἰς χαραῖς καὶ χορο
 διάζεις τὸ ἐπίλοιπ
 τῆ ζωῆς ; Ὡ
 ἀφροσύνη
 καὶ π.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ποῖον τὸ Πολυσύνδετον

Οταν εἰς τὸν λόγον βάνομεν
 φοραῖς τὸν Σύνδεσμον Καὶ
 μοιον, ὅπῃ δὲ ἔχη δύναμιν, νὰ σ
 ἀλλήλως τὰ ῥαῖγματα, ὡσάν
 τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ τὸ Ἡδε
 τὸς Ποιητὰς, τότε τὸ Σχῆμα ε
 γεται Πολυσύνδετον. Παράδειγμ
 σα εἰς ἄλλα πολλὰ ἄς σῶ εἶναι
 Οἱ μῦθοι, ὅπῃ μὲ τὴν τυφλότητα
 των ἔσμιξε τὸ ὀξύδερκὸς τοῦ νοῦς
 βλεπε πλέα τυφλὸς, παρὰ καὶ
 ματος Ἄργος.

Κλυτε φίλοι, θεῖός μοι

ἦλθον ὄνειρος

Ἀμβροσίην διὰ μύκτα, με

Νέσοι δίω

Εἶδός Τε, μέγεθός Τε, δ

ἀγχιεα ἔωκει.

καὶ ἐκείνο τὸ Θεολόγος.

Ἄλλωρ εἰλαπίμαι Τ
 σία Τε γέλωσ Τε,
 Καὶ κῶμοι, χλοερῆσ
 ἠλικίης.

Ἐρῶν,
 περ.
 τῆσ
 αὐτ.
 ψυχ.

Ἄλλοι δ' αὐτ' ἀγορῶν
 ἄλσεσιμ ἠδὲ λοετῶν
 Τέρπονται, Καὶ πρὸς
 λίσσι μέγα.

Αὐτὰρ ἐγὼ τέθνηκα

Πάντα ἐξημιώθην, καὶ ἠγ
 ἴσ λα εἶναι, λέγει ὁ Παῦλος
 κερδήσω. ἠγεν, Καὶ σκῆπτρο
 λεια, Καὶ τιμαῖσ, Καὶ δοξα
 ρῆσ, Καὶ Ἀξίαισ, Καὶ ὅτι
 νᾶ Καὶ λατρύει ὁ Κόσμος,
 ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν κοπεῖαν.
 ἀποκτήσω τὸν Χρῆσὸν, ὅπου
 πλᾶτος τῆσ ψυχῆσ με.

Ἐμψυχον Πολυσύνδετον
 ςάθη ἠ Μιτροπάρθενος Κόρη
 τὸ Σχῆμα τῆτο ἔτξι ἀκομὶ ἠδ
 δείξει.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ποίαν ποτέ ἀρετὴν ἐπιθυ
 Παρθένον, ὅπως νὰ μὴν τὴν δὲ
 πον ἥρωϊκὸν καὶ ἑξαισιον, καὶ
 νη χωρὶς ὑπερβολαῖς εἰς τὸ
 Μὴ παραιτέρω; Μία ἢ ἄλλη
 Ἀγίως ἐσόλισεν, ἀμὴ τὴν Θεομ
 ρὸς ὅλος τῆς ἀρετῆς ὡς Βασίλει
 νωσεν. Ἐδῶ εὐρίσκεις Καὶ πο
 σον καθαρὰν, ὅπως ἔτε ἡ γῆ
 ἔτε ἡ θάλασσα μαργαρίτας,
 νὸς τὸσον καθαρὰς τῆς ἀσέρας.
 νωσιν τὸσον βαθείαν, ὅπως εἰς
 βυασον βυθίζεται ὁ λογισμὸς
 πς, εἰς τοῖστο βάθος χάνετα
 Ἀγγέλων. Καὶ σοφίαν τὸσον ἡ
 ὅπως οἱ χοροὶ ὅλοι τῆς ἑρανίων
 ἀπὸ τούτην φωτίζονται, λαμβ
 ἀκτινοβόλον φῶς τῆς σοφίας.
 τὸσον θερμὴν, ὅπως ὅσαις φλόγ
 φωτιαῖς ἀνάπτουσιν εἰς ταῖς κα
 ἄλλων Ἀγίων, ὅλαις φαίνοντ
 μικροὶ σπινθῆρες, ὅπως εὐγένε
 ψυχὴν τῆς Παρθένου. Καὶ τέλ
 γιότητα, ὅπου ἡθελες τὴν εἰπῆ

μέγαν καὶ ὑψηλὸν, εἰς τὴν
τοῦ ὁποῖα δὲ φθάνουσιν
γαλήτεροι Γίγαντες
Ἐκκλησίας.

κ.π.δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο' Γ Δ

Τί είναι Κλίμαξ

Κλίμαξ εἰς τὴν κοινὴν μάθησιν ὀνομάζεται Σκάλα, καὶ τοῦτο ὄνομα, διατι μεταλέγουσιν, καὶ πᾶτωντας εἰς ἐκεῖνον ἀναβαίνει, καὶ καταβαίνει ὅπως ἔξάνοντας, ἢ σμικρύνοντας τὸ πρὸς τὴν χρείαν. Παράδειγμα σὺν πλεονασμῷ, ὅπως εἶναι ἡ ἀληθινή μέσον τῆς ὁποίας καταβαίνει εἰς κάθε ἀσέβειαν, καὶ εἰς ὅλα κατακρημνίζεται καὶ εἰς τὸν Ἄδου.

Δεν ἔσφαλεν ὁ χαριτόγλυφος πίδαξ, ὅταν ἔγραψε.

Πολλῶν τὰ χρήματα αἰσθάνονται τοῖς κακῶν.

Ἐπειδὴ ὁ ποῖος δεν ἰξόρει, καὶ ῥίζα τῆς κακῶν ὄλων εἶναι Ἄπο τετα (διὰ γ' ἀφίσω καὶ πολυφαγία εἰς τὰς πλεονασμῶν,

λυφαγίαν ἢ κραιπάλην, ἀπὸ
ἢ μέθην, ἀπὸ τὴν μέθην ἢ ἀ-
μία, ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ἢ
διὰ τὴν Ἀφροδίτην, εἶπέ, π
καταπατεῖται; ποῖοι φόνοι
ποῖα ἁμαρτία, ποῖον ἀπὸ
δὲν βλασάνει;

Γίνεται καὶ εἰς ἄλλον τρό-
σχῆμα, ἤγουν ὅταν ὁ ρήτορας
τὸν λόγον, ἀμὴ ἀπὸ τὸ μικρό-
ἀναβαίνει εἰς τὸ μεγαλύτερο
μεγαλύτερον εἰς τὸ μικρότερον

Μεγάλη ἀνδρεία ἐσάθη ἐκε-
ξεν ἡ Βασίλισσα καὶ παρθε-
κατερίνα, ἐπειδὴ καὶ γυναῖκα
ἀσθενὴς ἀντισάθη μὲ ἀπειρο-
χίαν Μαξιμιανὸς τῷ Αὐτοκράτῳ
ἐλδύθερον γλώσσαν τὸν ἔλε-
εἰδωλολάτριν καὶ διώκτην τῆς
ἀμὴ Μεγαλύτερη ἐφάνη, ὅταν
σιν, ὅπῃ ὠμολόγα, ὑπέμεινε
ὅπῃ μὲ τὰ σκότη τῆς ἐπιφομινῆ
νατου, καὶ πείναν, ὅπῃ παρ-
σπλάγχχνος καὶ τὰ ὄρνεα, μί

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τῆς ἔφερνε τὴν ἀναγκαίαν τροφήν
 χῆς, ὅπῃ σπαρμύνοι με καρφί
 λα κοπιτῆρα σίδηρα τῆς ἐξέσκ
 σάρκαις, καὶ ῥαβδισμῆς, ὅπῃ
 πληγὴν εἰς πληγὴν τῆς ἐξέσκ
 παρθενικὰ κόκαλα. ἀμὴ πάλιν
 τάτη ἐσάθη, ὅταν με τῶσιν χ
 χθη τὸν θάνατον, με ὅσιν οἱ ἄ
 ται τὴν ἐλευθερίαν, καὶ με τῶ
 λίασιν τῆς ψυχῆς ἔδωκε τὸν
 τὸν χωρίση σκληρὰ καὶ τυραν
 χαιρα, με ὅσιν ἤθελε τῶ
 ση κίθ' ἄλλος, διὰ ν
 τὸν σεφανώσεν δά-
 φναις καὶ ῥό-
 δα. καὶ π.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΝΜ

Περὶ Παρονομασίου

Δ Εὐ εἶναι τὸσον σεμνοὶ
 παίζου καμίαν φοραί
 ρες . διατι ἀγκαλά κ' πάντα
 σοι, καὶ εἰς τὸ μίλημα παί
 μως εἰς τὴν μεταλλαγὴν τῆς
 τὴν Παρονομασίαν φαίνεται
 περιεσσότερον τὰ παιγνίδια
 Θεολόγος Γρηγόριος μετὸ Σχ
 ταν ἔγραψεν .

Η' μ Χριστὸς παλάμη
 φώσατο μέμη,
 Η' ρικ' ἄκοσμοι ὕλης
 κε λόγῳ .

Η' θελες παίξει καὶ ἐσύ, ὁ
 διατὸν Ἀπόστολον καὶ κορυ
 ποσόλων Πέτρον, πῶς ἐφ
 Πίσεως, ὅπερ ἀπὸ τὴν σφο
 ρῆ ἑρρίμενῆ ἑρρίξε χαμαὶ ὅ
 τα, ἀμὴ τὴν δύναμιν ὅλην .

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Παρονομασία τέτη γίνεται εἰς
 τρόπες, ἢ γεν, ἂν δὲ γάλης, ἂν σ
 ἀλλάξης, καὶ ἂν μεταφέρης κωνο
 μα. Καὶ πρῶτον δὲ γάνεις, λέγου
 ρος ὁ Ἐρως. ἀγκαλὰ καὶ ἡ ἀγάπ
 γίξη πλέα τὰ σπλάγχνα καὶ τ
 δίαίς, παρὰ μὲ ὄλαις τε ἔ κάψαις τ
 ε. Παῦλος Αὐλός, ὅπῃ μὲ τὴν
 τῆ κηρύγματος ἔκτισεν ὄχι ὡς ὁ
 Θηβῶν τὰ τεῖχη, ἀμὴ ἐκεῖνα τῆ
 σίας.

Δύτερον σμίγεις, αὐ εἰπήεις
 Οἴμῃς.

... ῥητῆρας λόγων τ
 τε ἔργων.

ὡσαν ὅπῃ τυχένει, νὰ συμφωνᾷ ἡ
 τὴν γλώσσαν, καὶ νὰ μιλήσι πλέ
 για παρὰ τὰ χεῖλη, καὶ τὸ ἄ
 Ἡρώδης Ληρώδης, ἢ γεν ἀνόητος ὁ
 νῶν, διατὶ ἐφοβήθη μάχην καὶ
 ὅταν ἐγεννήθη ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης
 μὴν τῆ ἀρπάση μὲ τὸ σίδηρον μί
 τὴν ἀπὸ γῆν, ὅπῃ ἐκυεῖσθε, ἐκ

ἄφηκε τὰ δ' ὀρύχωρα πλάτη τῆς
 ὄντας Βασιλίδος, ἐφάνη εἰς μο
 Τρίτον μεταθέτει τὰ γράμμα
 Ἀτλας Τάλας: βέβαια ἄθλιος
 πωρος, διατὶ μὲ τὸ νὰ πειγῆ
 λαγος, τὸ ἐπωνόμασεν Ἀτλα
 ἐγίγη πλέα ὀνομασὸς διὰ τὴν
 παρὰ διὰ τὴν ἀνδρείαν, ὅπῃ ἔ
 ἐβάσαξεν εἰς τὴν ὄμην τὸν Κύ
 Κόσμος. Ἀρετὴ Ἐρατὴ, ἐτ
 φύγει ὡς κάθε ἄλλο ἀγαθὸν
 δίδει ἢ τύχη ἢ καὶ ἢ φύσις,
 ῥάσκει τοῖς ἔχουσιν, ὡς λέγει εἰς
 μόνικον ὁ Ἰσοκράτης. Τέταρτ
 κανεὶνα γράμμα. λόγος χάριν,
 ὡσὰν ὅπῃ εἶναι κάθε ἀλληλομ
 Τροφή Τρυφή, διατὶ εἰς τὴν κ
 δὲν δελοῖται διὰ νὰ ζήσῃ ὁ ἄνδ
 διὰ νὰ τρυφᾷ τὸ κορμὶ καὶ ἢ σ
 λαξ Κόραξ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ
 γον ἐκεῖνο θηρίον σὲ πιπιλίσ
 τέτος μὲ ταῖς κολακείαις ἔχει
 πιπιλίση τὸ σακκῆλιον, μέσα
 κρύπτεται τὸ δότερον αἷμα τῆ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐκ τῶ Ὁραῖν τὸ Ἐραῖν, ὡσάν ὅτι
θύραις, ὅπε εἶναι τὰ ὄμματα,
σιν ἢ Φαρμακεραῖς σαίταις τῶ Ἐ
καταβαίνοντας ἀπέκι εἰς τὴν κα
δοσι θάνατον. Σὺ τὸ βεβαιώνει
βιδ, ὅπε ὡς εἶδεν, δ' ἄθυσ ἐπ
κ' ἔπεσε νικημένος ἀπὸ σῶ
μνὸν ὁ ἄοπλον βρέφος ὁ
κητὴς τῶ θερίων ὁ τῶ
ἀρματωμένων
Γιγάν-
των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ

Ποῖον τὸ Ὀμοίωτον

Ομοίωτον, ὡς καθὼς
τ' ὄνομα, λέγεται, ὅτι
λειώνεται με' ὁμοίαν πτώσιν
πολλὰ ἔυμορφον ἔχοντα εἰς
καὶ εἰς τὸ δεύτερον τῆς Ἰλιάδος

Ἡ ὕπερ ἔθμεα εἰσι Μελέ
μαίωμ,

Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς ο
χομναίωμ.

Βοτρυδὸν δὲ πέτομτο
θεσμ Εἰαριμοῖσιμ.

Αἰ μὲν τ' ἄνθα ἄλι
ται, αἰ δέτε ἄνθα.

Ὡς τῶν ἔθμεα πολλὰ
καὶ Κλισιάωμ

Ἡ ἰόμος προπάροιθε
χόωμτο

Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήμ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τὸ το Σχῆμα φαίνεται πλεῖα
 παρὰ ῥητορικόν, ὅμως διὰ τὰ γο
 γλυκὺς εἰς τὰ αὐτιά ἐκινῶν, ὅπ
 καὶ χωρὶς τὰ μέτρα τῆς Ποικιλῆς
 τὸ ἐσυνήθισαν καμίαν φορὰν καὶ
 ρες, ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποῖας συ
 Ἰσοκράτης. Ἀπὸ τὰ πολλὰ, φθα
 ρω ἐκεῖνο, ὅπῃ ἔχει εὐθύς εἰς τὴν
 λόγος καὶ τὸ Βιβλίον. Ἡ γέμμος εἰ
 τὰς δόξης Ὀρεγομύσης, Ἐ παιδείας
 μύσης, τῆς σπερδαίων, ἀλλὰ μὴ
 λων εἶναι μιμητὰς, ἀπέσταλκὰ σο
 λόγον, δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς
 Φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς τῶς Ἰππο
 νηθείας.

Εἰς τὴν κοινήν μας γλῶσσαν σὺ
 ράδειγμα εἰς τὸν Θάνατον, διατί
 τας ὅλοι εἰς εἷνα ὁμοίον λάκκον, φα
 ἀληθινὸν Ὀμοίωπτετον τῆς ἀνθρώ

Δεὺ εἶναι ὁ Θάνατος κανεῖα φο
 ἄσαρκον φαῦτασμα, ὡς καθὼς μᾶς
 σκωπῶν οἱ ζωγράφοι, ἢ τὸν ὄνει
 φαντασία, ὅθεν ὡσάν να ἦτον φ
 ρος ἀπὸ τὴν Μεδεῶσαν, καὶ ἀπὸ

τὴν Κεφαλὴν, νὰ τρέμη ὁ ἄνθρωπος
 τὸν φόβον, καὶ νὰ χάνῃ ὄψιν
 νὰ τὸν ἰδῇ, τὴν Φωνήν. Εἶναι
 νιμος κηπερός, ὅπῃ ὡς λογικὸς
 ξερρίζωνει ἀπὸ τὸν Πηλὸν, διὰ
 τὸύση ἀπέκει εἰς τὸν Οὐρανὸν,
 σα εἰς τῶν ἀσέρων τέτων τὰ
 κάθ' ὥραν μὲ τὸ γάλα τῆς φω
 να, ὕσερον ἀπὸ τὸς αἰῶνας,
 μι δὲν Ἐμαράνθη. εἶναι γνωστὸν
 ὅπῃ χωρὶς σκληρὸν ἄγκιστρον
 ἀπὸ τὸ πικρὸν πέλαγος ἢ τῶν
 διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸν γλυκύ
 νὸν τῆς αἰωνίης Τρυφῆς. μέσα εἰ
 πλέοντας δὲν φοβέμεθα κεφα
 Ἐγγύστεια Κύματα, διὰτὶ ἐκ
 σι, παρὰ γλυκιὰ ξεφύρων Φυ
 ναι. ἀμὴ τελειῶνω τὸ γλιγορ
 νὰ ἐρμηνεύσω πλέα μὲ τὸ ἔργον
 τὴν γλώσσαν, πῶς τυχεύει ὁ
 φύγη ὅσον δύναται τὸ μάκρος
 μα τῆτο, μάλισα εἰς ὑπόθεσι
 εἶναι σεμνὴ καὶ ἀξιοσπέδασος,
 ἀφήκη τῶν Ποιητῶν, οἱ ὅποιοι,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

κατοικῆσι μετὰ ταῖς Μῆσαις ἐκεῖ
κῶνα, εἶναι συγχωρεμένοι,
μετὰ ταῖς ἰδίαις χορδαῖς
τραγουδοῦσι, Ἐὰν συν-
τεσι κατὰ τὴν λύραν
Ἀπόλλωνος τοὺς
σίχες, Ἐὰν
ποιήμα-

τε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'ΕΚΑΤΟΝ

Ποῖον τὸ Ὀμοιοτέλε

Τὰ δύο τῶτα Σχήματα Ὀμοιοτέλετον καὶ Ὀμοιοτέλετον ἔχον αλλήλως τὴν ὁμοιότητα, ὅπως ἂν ἴδωμεν ὄνομα ὀλίγην ἀφίσκομεν τὸ ὄνομα δὲ τὰ ξεχωρίση τινὰς, καὶ τὰ ξενοίξη μὲ Λυγκέως ὁμοιοτέλετον εἰς τὴν ἔξω θεωρίαν, καὶ ὁμοιοτέλετον, ἀμὴν τὰ κατέβη καὶ τὰ ἀπλάγχνα, διατὶ τότε θέλει τὸ πρῶτον τελειῶναι, ὡς εἴπαμεν ὁμοιοτέλετον Κεφάλαιον, μὲ λέξαις τὴν πτώσιν, ἀμὴν τὸ δεύτερον καὶ ἐπιρρήματα ὁμοια εἰς τὴν ἔξω θεωρίαν καὶ τὸ Ὀμοιοτέλετον καὶ ὁ ῥητορικώτατος Ἰσοκράτης ὁποῖον λαμβάνω καὶ τὸ παράδειγμα κατώτερον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν γὰρ. Σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιβλέπων δὲ παιδεύειν ἄλλως ἐπιχειρῶ. ἀμὴν Φιλοσοφεῖς, ἐγὼ δὲ τὴν

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ρας Ἐπανορθῶ . εἰς τὸ ὁποῖον βλάψῃ
 ἢ καταλίξαις τῶν ῥημάτων εἶναι ὁ
 καδῶς καὶ τέταταις τῶν ἐπιρρήμα
 τιον ἡγῶμαι τεθνᾶναι καλῶς, ἢ ζῆ
 καὶ φρόνιμα, διατι μία κακὴ ζω
 ρότερη ἀπὸ κάθε θάνατον, καὶ
 ζος θάνατος ἢ ὄχι τὴν Πατρίδα
 Εὐσέβειαν εἶναι καλῆτερος ἀπὸ
 ὡσάν ὅπῃ αὐτὸ χάσῃ τινὰς τὸ φῶ
 κερδαίνει ἐκεῖνο τῆς δόξης καὶ τ
 σίας . καὶ ἂν χύσῃ τὸ αἷμα, α
 οὐδὺς εἰς μυρισμῶνον βάλσαμο
 ἀρπάξῃ ἀπὸ τὴν φθοράν . καὶ
 μέσα εἰς τὸν τάφον νεκρὸς καὶ
 τὸν κάνει νὰ ζήσῃ εἰς ταῖς ἰσορ
 νὰ πνέῃ εἰς ταῖς γλώσσαις καὶ
 ἀνθρώπων . Παράδειγμα εἰς τὴν
 γλώσσαν σὺ δίδω εἰς τὰς παλα
 λάτρας, ὅπῃ τυφλοὶ εἰς τὸν νε
 νῆσαν ὡς Θεὸς, δεῦν λέγω μιὰρ
 θάρτες ἀνθρώπους, ἀμὴ καὶ ζῶ
 τὰ καὶ πέτραις, καὶ ὅτι ἄλλο .

Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες καὶ εἶδα
 ἕσον ἐσάθησαν θαυμασοὶ εἰς

σιν, ἄλλο τόσον ἀξιογέλαστοι
 τρεῖαν. Ὅσον ἐφάνησαν ὄξυ
 εἰς κἀθε ἐπισήμην, ἄλλο τόσο
 ἀόμματοι, καὶ ὀλοτέλα νυκτε
 δὴ καὶ ὁ εὐας τὸν Βάκχον, ἤγ
 μεθυσομύου Εἴτιμα, καὶ ὅπο
 σὶ ὅπῃ εὐρυν ἐπότιζε ταῖς ἀ
 καὶ ὁ ἄλλος τὸν Δία, ἤγυν εν
 ἄνθρωπον, ὅπῃ ἐμέτρα περλα
 νεῖαις παρὰ καὶ ἡμέραις ζωῆς
 ὠροσκύνα. τῶτος ἐθυμιάζε τ
 πῆ με τῆς καπνῆς τὸν Εἴτυφλ
 κείνος τὸν Ἡλίον, ὅπου με τ
 τὸν Εἴπληγωνα. ἡ Σκυθία ἐπά
 σιασῆμα ἔβανε τὰ σκυλιά, δ
 ἄλλαις ἀπόκεισαι παρὰ γαν
 Εἰδέχετο, καὶ ἡ δὲ λάβεια τῶ
 με ἄλλαις δὲ εργεσίαις παρὰ με
 τα Ἀντιμύετο. καὶ ἡ Λίγυπτι
 τὰ χόρτα, λογιάζοντας εἰς τῆς
 Κατοικῶσαν, ἐκεῖνα ὅπῃ εἰς τὴν
 ἔσσαν, καὶ ἐλπίζοντας ἄπὸ τὰ
 να σκέπην, ὅπῃ νὰ φυλαχθε
 σαίταις τῶ Ἡλίου δὲν Εἴμπορῶσ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τέταις πληγωμέυα Ε'μαραίνοντο
μέυα ε'χαναν δ'δυς τὸ κάλλος κ
νοντο . κ'κ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ Ἀντιθέσεως

Ο Νομάζομεν Ἀντίθεσιν ἐκε
μα , μετὸ ὅποιον σμίγο
νάυτια , καὶ κἀνόμεν ἐκεῖνα τὰ
ἴοπ'ε καὶ ἡ ἴδια φύσις δευ' ἐμπορ
γῆσῃ ποτέ . ὅθεν Ἀντίθεσις ε'
λέγομεν , ὁ Θεὸς ἐγένηκεν ἄνθρ
τὸς ὁ ἀθάνατος , ὁ Βασιλεὺς δὲ λ
σης πλάσμα , καὶ ὅμοια . Π
τῆς Ἀντιθέσεως θέλει δώση ὁ
Ἐωςφόρος , ὅπ'ε θέλοντας νὰ λάμ
λιος , ἔχασε καὶ τὸ φῶς τ'ε ἀστ
ἐπιθυμῶντας νὰ ὑψώσῃ καὶ πα
πὸ τὰ νέφη τὸν θρόνον , ἔπεσε εἰς
τατα τῆς ἀβύσσου .

Καὶ π'ε δευ' θέλει ἦσαι μάχη
μος , ἂν ἀκτέται καὶ εἰς τὸν Οὐρανόν

εἶναι ἡ Χώρα τῆς εἰρήνης ἔστι δὲ
 θέλει λείψη ἡ παραχῆ, καὶ ὁ
 σὺς ἔστι δὲ λείπει ἔστε ἀπὸ
 σον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγέλασε π
 λινόμορφος ἡσυχία, πᾶ δὲ
 ἡ τελευμίας, ἂν δὲ δέσκονται
 τὸν ἴδιον λιμῆα τῆς οὐρανίας
 Ἐνας Ἐωσφόρος συγχίζει τῆν
 κείνην Χώραν τῆ Οὐρανῶν, δι
 τὰς χεῖρας τὸ σκῆπτρον, ἔστι
 τὸν ἔξοσίαν εἰς ἄλλην τὴν Κτί
 ὑπερήφανος καὶ λάμψη ὅχι ὡς
 δανείζεται ἀπὸ τὸν Ἡλίον τὸ
 λάμψιν, ἀλλ᾽ ὡς Ἡλίος, ὅπε
 τὸν τὴν ἀκτῖνα, ἔστι εἰδωλολάτ
 τε δὲ μορφίας, ἔστι καὶ φανῆ ὅ
 θέλει ἔστι θρόνον τὰ νέφη. Α
 ὡ ἀποσάτη. ἂν εἶσαι ἀετὸς, τ
 θεσαι εἰς τῆς πόδας τῆ μεγαλ
 καὶ τοῦ ὑπερέβης ἔστι θρόνον. ἂν
 μαργαρίτης, τρέπει καὶ τῆ σολ
 τῆ ἐπιβελοῦς τὸν βασιλικὸν
 ἀνθεῖς ἀνάμεσα εἰς τὰ ἐράνια ἂ
 κόμορφος κείνος, τρέπει κλίνο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ρυφήν νὰ προσκυνᾷς, ὄχι ὑψών
 χούα νὰ καταφρονᾷς ὅποιον σε
 κάλλη. αὐ̄ εἶσαι ἀνάμεσα εἰς τ
 λος τῆς Ἀγγέλων τὸ πρῶτον Σε
 σε φλογίζη ἢ ἀγάπη, ὄχι ὁ φ
 πος, διατι ἡ ὑπερηφάνια θελει
 τὸ φῶς εἰς τὸ σκοτός, ἀπὸ τὸ
 βάθην, ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς τὸν
 νὰ, ἑλεεινὴ τραγωδία, βυθί
 καταχθόνια βέραθρα ὁ Ἐωσφο
 ρὸς γίνεται πατήρ τῆς σκοτός,
 λε νὰ φωνῆ πηγὴ τῆς φωτός, κα
 Ἄδὲ ὁ ἀστέρων τῆς Οὐρανῆ, καὶ
 τῆς Ἀγγέλων πρῶτοκορυφαῖος
 νων. πλέει μέσα εἰς ταῖς φλό
 ἀναπαύετο εἰς τὸν ληθαία τῆς
 πίνει χολαῖς ἔ φαρμάκια ὅπ
 ἀνάμεσα εἰς ταῖς ἀμβροσίαις,
 ρα. ἀκείει βλασφημίαις καὶ σ
 ποῖος ἦκε μόνον τῆς ἑρανίων
 ταῖς μελωδίαις καὶ τὰ Τεισα
 κάρβεννα, ὅπῃ δὲν σβύνονται ε
 νας, ὅποιος μὲ ἐνδοξὸν πόδα ε
 ἀστέρων, ὅπῃ πάντα ἀστράπτου

κατοικίαν τὴν σκοτεινὴν ἄβυσσος
εἶχε πρῶτα τοὺς Οὐρανοὺς
λος κεῖται βυθισμῶς
καὶ ζοφῶδες χάος τοῦ
τους, ὅποιος ἔρ-
σκετο εἰς μίαν
μεσημβρίαν
φωτός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ποῖα ἢ Ζεῦξις.

Ζεῦξις, ὅπῃ καὶ Σύνδετον λέ-
γεται ἐκείνη, ὅπῃ μὲ εἷνα
πολλὰ ἑ διάφορα πράγματα,
εἰς τῆτο ὡσαν εἰς σερρέαν καὶ
βάσιν θεμελιώνει τῆς ἰδίων τῶν
τὴν σημασίαν εἰς τρόπον, ὅπῃ
δύγαλη, ἔπεσε δὲ θυς ἢ οἰκοδο-
γήσεως, καὶ ἔφυγε τῆ λόγος ὅλας
Νὰ τὸ παράδειγμα.

Ὁ Θεός, ὅπῃ μὲ εἷνα καὶ μόνον
πλασέργησε τὰ πάντα, καὶ ἔδημι-
όρατὰ τῆτα καὶ ἀόρατα πράγματα
βέβαια μὲ τὴν ἀκραντὸς παντοδύνα-
ἄστρα ἀπὸ τῆτα ὅπῃ ἀστράπτειν εἰ-
νὸν ὡραιότερα, ἑ Σελήνην ἀπὸ
μᾶς ὀδηγᾷ ἀνάμεσα εἰς τὰ σκότι-
τερην, καὶ Ἡλίον ἀπὸ τὸν χυσο-
τον καὶ λαμτροφόρον πλανήτην, ἑ-
νει μὲ τὸ φῶς τὰ ἐπιλοιπα φῶ-
Φαινότερον, καὶ Οὐρανὸς εἰς τὸν κύ-

τύτερης, καὶ ὄρνεα εἰς τὴν οὐρανὴν
 τετρα, καὶ αὐτὴ πλέα μυρία
 λυποίκιλα, καὶ δένδρη πλεονάζοντα
 πολύκαρπα, καὶ γλυκύτερον
 τρυφερώτερην αὐραν, καὶ ζῷα
 τρα εἰς τὸν ἀριθμὸν, καὶ πλεονάζοντα
 τὸ εἶδος, καὶ τέλος πολλὰς
 ἄλλης Κόσμου καὶ Πλάσῃ ἄλλοι
 κατοικῶντες, ὅθεν τὸ μέγεθος, καὶ
 χυρὴν πολλὰ θαυμαστότερης. ἀλλὰ
 μα, ὅπως καὶ ὑπερβαίνει εἰς τὴν
 Θεομήτορα, ὅχι ποτὲ, δὲν εἶναι
 λά καὶ παντοδύναμος. διατὶ
 εἶναι δυνατὸν, δὲν λέγω καὶ λέγω
 ἔτε καὶ καὶ φαντασθῆ τινὰς με
 εἰς τὴν εὐγενεστέρα ἄπο τὴν Θεο
 ἔτε εἶναι πλάσμα ὑπέρτερον
 ὅπως ἐγέννησεν εἶναι Θεάνθρωπον

Ἐδῶ βλέπεις, πῶς πολλὰ
 ἔργα κρέμονται ἄπο εἶναι
 μα, ἢ γὰρ, καὶ Πλάσῃ, καὶ ἐπι
 νοοῦν ὁλότελα θεμελιώνονται. ὡς
 σως ὅτι τὸ εὐγάλης, ἔπεσον εὐ
 πρίασθαι ἢ ἰδίῳ ἔργων ἢ

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ
ΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ Προσωπογραφίας

Προσωπογραφία λέγεται, ὅταν
χωρὶς βαφαῖς καὶ ζωγραφίας
μόνον μετ' ἐκείναις τῆς ῥητορικῆς
παιδείας τρόπον ζωγραφίζει τὴν
ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς μορφήν ἢ ἀγα-
τακτὸν καὶ σεμνὸν, ἢ ἀγρίαν καὶ
ὄψιν ἢ κάνει νὰ καταλάβωμεν τὴν
εὐκλείαν διάθεσιν τῆς ψυχῆς, ἢ ἀπὸ
ἐκείνων τῶν προσώπων, καὶ κινήμα-
τος σώματος λαμβάνει αἰτίαν νὰ ἐπι-
στάνῃ νὰ καταφρονέσῃ, ὡς βέλεται.
ὁμοίως εἰς τὸ δεύτερον τῆς Ἰλιάδος
ὑβρίσας τὸν Θερσίτην, περιγράφει
κορμίστας τὴν ἄχηνιν θεωρίαν,
πῶς ἦτον στραβὸς, κνιζὸς, σγῆμπος
κρὸς, σπανὸς, καὶ ὁ πλέα ἄχην
μέσσα εἰς τὴν στρατιώτας ὄλης τῆς

μνος, ἔπειτα δὲ νὰ καταλο-
πῶς ἦτον ἀχημότερος εἰς τὰ ἡ-
τὸ κορμὶ ὄλο.

... ἔχθιστος δ' ἀμνη-
λιον ἦλθε.

Φολκὸς ἔην· χωλὸς δ'
δα· τὼ δὲ οἱ ὄμω
Κυρτῶ, ἐπὶ γῆθος σω-
ἄωταρ ὑπερθε
Φοξὸς ἔην κεφαλὴν,
πενήμοθε λάχρη.

Καὶ ὁ Θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας
λῆς τῶν ρητόρων Γρηγόριος
τῆς Προσωπογραφίας ζωγραφί-
καὶ ὑπερήφανον Γελιανόν, ὅτι
συμμαθητὴς τοῦ Ἀγίου εἰς τὰ
καὶ ἀπὸ τὴν ἀριότητα τῆς ὀφεί-
ὑπερηφάνιαν τῆς ψυχῆς, ἀπὸ
γνώσιν εἰς κάθετα ἐρώτησιν
σιν, καὶ ἀπὸ ἄλλα κακὰ ἦθη-
σιν τῶν ὁρωσώπε, ἐγνώρισε καὶ
πῶς ἠθελε ἦσαι, ὡς καθὼς :

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

μέγας ἔχθρὸς τῆς χριστιανικῆς
ἄθεος Ἀποστάτης. Ὅποιος θέλει
εἰκόνα, ἄς διαβάσῃ τὸν τέταρτον
τικὸν λόγον, διατι τὸ πρῶτότυπον
νάξιον νὰ βλέπῃ φῶς, δέρισκετο
τὰ σκότι τοῦ ἄδε, καὶ καίγεται με
τιὰν ὅλην τῆς Κολάσεως.

Εἰγὼ, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν εἶμι
φος, καὶ νὰ μὴν ἔχω ἔτε ἀρμό
μον, θέλω ὅμως νὰ ζωγραφίσω
Κόρην, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔπλα
τέχνην ὅλην τῆς θεϊκῆς τε σοφία
λισε μετὰ τὰ χαρίσματα ἅλα ὅλα
τῆς φύσεως, καὶ κατὰ τὰ σημεῖα
δει τὸ ἀγγελικόντης ἀρῶσωπον, καὶ
μὴ νὰ μαντεύσω.

Ἰδέτε, σὰς παρακαλῶ, ἀπὸ τ
ἔως εἰς τὰς ὄνυχας τὴν Κόρην κα
νον ΜΑΡΙΓΙΑΝ, πόσον εἶναι χα
καὶ εὐμορφη. τὸ μέτωπον πάντε
καὶ ἀνέφαλον. τὰ χεῖλη πορφυρο
πλασμίχα με ρόδα. τὰ μάγουλα
τὰ ρόδα τὰς κρίνας. Ἰδέτε τὰ π
μέλη, καὶ θέλετε εἰπῆ, νὰ τὰ εἰ

ἐπὶ χιόνια, νὰ τὰ ἐλόικαυε τὸ
 φῆτε ταῖς τρίχαις τῆς κεφα
 λετε ὁμολογήση, νὰ ταῖς ἐξυ
 πλέα λαμπραῖς τε ἀκτίνας ο
 νοῖξετε τὰ ὄμματα, καὶ θέλ
 ἐσφάλιξεν ὁ Θεὸς εἰς ταῖς μι
 σφαίραις τῆν λάμψιν ὅλην καὶ α
 ἰσέρων. τί πλέα; συλλογιά
 ὄλο, καὶ βλέποντας ῥόδα ὅ
 δευ μαραιίνονται, κέκως ὅπῃ
 δευ ἀπκαυθῶσι, ἄστρα ὅπῃ ἀ
 δευ σβύνονται, θέλετε βοήση,
 θεῖος εἶναι μία ἄβυσσος τῆς
 μία ἔμφυχος ἀνακεφαλαίωσις
 ὁμορφίας. τῶρα τί δευ μᾶς π
 ἔλπίδα δευ μᾶς δίδει τὸ χαρ
 το, καὶ ἀγγελικὸν πρόσωπον. ἰ
 ὀμμάτων δευ τὴν φανερώουσι μ
 νεν, εἰς τὸν ὅποιον ἔχει νὰ λά
 τῆς Δικαιοσύνης, οἱ πλοκαμο
 δευ φαίνονται ἢ μάστιγες, ὅπῃ
 ἔη τὰ σκοπὴ τῆς θλίψεως, ἰ
 προσωπὸν δευ ἐρμηνεύει, πῶς
 θέλει ἦσαι ἐκείνη, ὅπῃ θέλε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ση τὸν Οὐρανὸν μετὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἄνθρωπον; καὶ τὰ ὄμορφα
 ἃ τῆς χειλέων δὲ εἶναι τὰ ἄνθρω-
 ὅποια ἔχει νὰ συμπληρῇ τὸ νέτε-
 μέλιατα; κ'τθ.

Σημείωσαι ὅμως, πῶς μετὰ τὴν
 τῆς Προσωπογραφίας περὶ
 εἶμι μόνον τὰ σωματικά, ἀλλὰ καὶ
 καὶ ἀσώματα πράγματα, κἀνο
 τὰ ἀόρατα, ὅτι δίνοντας ὄψιν καὶ
 πον εἰς ἐκεῖνα, ὅπως δὲ ἔχουσι
 φὴν ἔτε σάρκα. ὅθεν ὡς καθὼς
 φοι, ἔττι καὶ οἱ ῥήτορες ζωγραφ
 Ἄγγελον ὡς εἷνα ὄμορφον νέον.
 ζοσι εἰς ταῖς ζίχαις τῆς κεφαλ
 Ἡλίου. τοῦ βάνοσι εἰς ταῖς κ
 ἁμμάτων ὅλλω τὴν νύκτα. κλέ
 μυρισμύον πορφύραν ἵπτο τὰ ῥόδ
 τῆ βάψου τὰ χεῖλη. ἀπανθεσι
 ὅλος, ὅθεν νὰ τῆ ζολίσου τὰ μάγ
 γδύνουσι ἵπτο τὴν ἐμφυτον λούκο
 μαργαρίτας, ὅθεν νὰ τῆ ἀσπρίσε
 μα. τὸν ζώνου ἀπέκι μετὰ τὴν πο
 τον Ἰεμ. καὶ ὅθεν νὰ φανερώσε

322 ΤΕΧΝ. ΡΗΤΟ

παχύτητα, τὸν ἀρματώνων μ
 γαίς πλέα γλήγοραις ἀπ' ἐκε
 μων.

Καὶ πάλιν τὸν Δαίμονα
 γραφίζεν ὡς εἷνα ὄφιν, ὅπῃ
 μάκια. τῶρα ὡς βασιλίσκον,
 κλύει μὲ τὰ ὄμματα. τῶρα
 ὅπῃ ξεσκίζει μὲ τὸς ὄνυχας
 μαῦρον Αἰθίοπα, ὅπῃ δείχνε
 σωπον ὅλα τὰ σκότι τῷ Ἄδῃ,
 μαζώνοντας ἀπὸ τῷ Ἀφρικῆ
 ρία, πλάσσει εἷνα πλέα φοβε
 ἀγριώτερον. ὄφιν εἰς τὸ μέτ
 τούτων δύο κέρατα. ἀπὸ τῷ κε
 μέσσι ὄχι τρίχαις ἀμὴ ὄφιδες
 τοὺς πόδας ἀπὸ τὰ ἄλογα, τῷ
 τοὺς λέοντας. Ἐ δὲ νὰ τὸν φ
 τελα ζῶον, τοῦ βαίνου Ἐ μί
 σω, μὲ τῷ ὁποίαν ἔσυρε Τ
 κεφ. Ἀσέρων τοῦ Οὐρανῷ, ὡς ἔρ
 β. ἱεραῖτε Ἀποκάλυψιν ὁ Ἐπισ
 νης.

Μὲ τὸ ἴδιον Σχήμα περιγ
 ρας Ἐ τὰ τμήματα, ὅπῃ μὴ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

σίαν κὴ ὑπαρξιν εἶναι πλάσματα
 τὰςματα τῆς διανοίας. ὅθεν τὸν
 ὅπῃ ἄλλο δεῦν εἶναι παρὰ εἷνας χ
 ψυχῆς, ὀνομάζει Χάρον, κὴ με τ
 τῆς Ρήτορικῆς Τέχνης σου τὸν
 ὡς εἷνα ἀνθρώπου χωρὶς σάρκα
 μῦον μόνον με κόκαλα. τοῦ δίδε
 λην εἷνα κρανίον, ἀμὴ ἀτειχον
 εἷσαν. ὅθεν ὄμματα δύο λάκκους
 τεινὸς κὴ χωρὶς φῶς. ὅθεν αὐτ
 παις, ἀμὴ ἀναίαθηταις ὅ χω
 ἀκρόασιν. τοῦ ἀνοίγει εἷνα βυ
 μα. σμίγει δύο κόκαλα, καὶ π
 τὴν κοιλίαν, ἀμὴ χωρὶς ἀπλάγχ
 λα δύο τὸν ἀρματώνει με χέργια
 εἷς ἄλλα δύο ἀδενῆ κὴ σεσαπημ
 θεμελιώνει. ὅθεν τυφλὸς δεῦν βλ
 ἀρπάζει. κερφὸς δεῦν ἀκεί, ποῖος
 πονᾶται. ἀχόρταγος τὰ πάντα
 ποτὲ δεῦν χορτσέει. ἀσπλαγχν
 δεῦν εἷσπλαγχνᾶται, ἀμὴ καταπ
 κρατόρων τὰ ὄραδήματα. τζακίζε
 τὰ σκῆπτρα, ρίπτει τῆς νικηφόρ
 παια, καὶ τοὺς πλέα φοβερός Γ

καὶ καὶ εἰς ὀλίγην σκόνιν π
σει. κῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ Γ

Περὶ Ἀποσροφ

ΠΟΛΛΑῖς φοραῖς ὁ ρήτορας
τὴν διήγησιν σρέφεται
πρὸς ὄσωπον, καὶ ὁμιλεῖ μετ'
πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν Πα
τὲς Ἀγγέλους, πρὸς τὰς Ἀγί
ρούτας ἢ ἀπόντας ἀνθρώπους,
νῆς ἢ νεκρῆς, ἢ καὶ πρὸς ἀ
θητα πράγματα, ὡς ἀν πρὸς
πρὸς τὰς ἀσέρας, πρὸς βρύσ
ἀνθη, δένδρη, ποταμῆς, δάση
κῆ τότε κάνει τὸ Σχήμα, ὅτι
τὰ τὸ ἔργον τὸ ὄνομα, Ἀποσρο
ται. Νὰ διάφορα παραδείγμα
τον εἰς τὸν Ἀπόστολον Βαρθολ
ὄποιον ἔγδαρε ζωντανόν ὁ Βάρ
γης.

Σκληρόκαρδος πλέα παρὰ αἰ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τὸν Κόσμον ἐφάνη ὁ Βάρβαρος
 ἐπειδὴ καὶ, δεῦν λέγω ἄπὸ τὴν
 γδέρνοντάς τε τὸ κορμὶ ὄλο, κα
 διοντα πετζί ἔγδυσε Βαρθολομ
 πόσολον. Α' Βάρβαρε. ἂ Τ
 πῶ ἐγεννήθης; εἰς τὰ ὄρη; πο
 ζασαν; οἱ λέοντες, οἱ λύκοι; πο
 φαν; τὰ θηρία, οἱ δράκοντες;
 δίαν, ἢ εἶναι ἄπὸ σίδηρον; ἔχ
 χνα, ἢ εἶναι ἄπὸ μάρμαρον; ε
 πος, ἢ μισάνθρωπος, ἢ καὶ ἄ
 Ἀμὴ καρδία, Βαρθολομαῖε, κ
 το σου τὸ πετζί ραντισμύον με
 αἷμα θέλει ἦσαι ἢ πορφύρα
 σίας, καὶ θέλει φανῆ εἰς τὸν Κ
 τίμιον, παρὰ τὸ χρυσοῦν ἐκείνο
 ναύτων. με τῶτο θέλεις κάμη
 τύμπανον, ὅτ' ἂν ἀ τραγεδῆσης
 Ὡς τὸς θελάμβες, ὅπῃ ἔλαβ
 τῶ ὀρατῶν σε, καὶ ἀορατῶν ἐχ
 στρατηγός, ὅπῃ εἶσαι, θέλει
 φλάμπερου τόσο πλέα ὡμορφο
 τὴν μάχην καὶ πόλεμον πλέα κα
 νον. Ὡς με τόσα σῶματα θέλει

τὴν ἀνδρείαν, ὅσα ἔχει ξεχί
 ρα ναὶ καὶ εἶσαι τῷ βάτον τε
 μύος, ἐπειδὴ καὶ σὲ βλέπω
 ρον σκληροκαρδίαν τὸσον βαθ
 ὅπῃ φαίνεσαι ὅλος μία πληγῆ
 καὶ ἐγδύθης τὸν παλαιὸν ἀνδρ
 δὴ καὶ σὲ βλέπω γυμνὸν κ
 σε πετζί. Ἰξούρες καλὰ, ὡ
 δοξότατε, πῶς ἡ θύρα τῆς Οὐρ
 νῆ, ὅθεν εἶσιν εὐὰ περάσης μετ
 δ'κολίαν, γδύνεσαι ὄχι μόνον δ
 ἀμὴ καὶ ἀπὸ τὸ πετζί τῆς ἰδίας
 ἰξούρες, πῶς ὁ πολυάθλος
 ἐκαυχῆθη, πῶς ἐμίσθουε γυμ
 τον τὸν Κόσμον, ὅθεν Ε'σὺ με
 ρην μεγαλοφυχίαν ἠθέλησες
 γυμνότερος. καὶ ἂν ὁ τρωτὸς πλ
 Ἀδὰμ ὑσερον ὅπῃ ἐνίκηθη ἀπ
 νικὸν ὄφιν, ἐσκεπάσθη μετὰ τὰ δ
 φῶων, Ε'σὺ ἀφ' ἧς ἐνίκησας ὅλον
 γδύνεσαι. Ἐ ἀπὸ τὸ ἴδιον σε δέρμ

οὐκ ἔστιν ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο
 ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο
 ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο

Εἰς Κολασμένην Ψυχήν

Αὐτὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ὅπως ἢ δὲ
ἢ δὲ ψιφᾶ τὰ μέλλοντα
τῆς Κολάσεως, ὅθεν ξετρέχει
μιαρὰν, καὶ ἄτακτον ὄρεξιν τῆς
κοιλιέται ὡς ἄλογον ζῶον εἰς τὰ
ἰδίωτα παθῶν, ἄς ἔλθῃ ἐδῶ
σον μία ἀπὸ ταῖς ψυχαῖς ἐκ
κάτω εἰς τὴν Ἄδην κολάζονται,
τας τῆς σαταρικῆς ἐκείνης καμίνε
σον φλόγα, καὶ ἄς μᾶς διηγηθῶ
θειαν. Ἐσὲ λοιπὸν κράζω ἀπὸ
τῆς ἐκείνης ἀπύλαια τῆς ἀβύσσου,
λία ψυχὴ, ὡ μαῦρον καὶ ἄσφ
βερνον τὸ Ἄδου, ὡ μῖσος τὸ Οὐ
παίγνιον τῶν Δαιμόνων. εἰπέμα
δάκρυα ὅπως χύνεις, τὸς στυγερὰς
πτεῖς, τὸς πόνους ὅπως δοκιμάζεις
λαίσσε δυσυχίαις, καὶ βάσανα
δὲ μίαν πρόσκαιρον τρυφὴν, δ
φήμερον ὄρεξιν, πόσα εἶναι ταλ
ὑπομύεις εἰς τὰ καταχθόνια βα
πὸ δρέσκεσαι. πόσα κάρβυνα

τὴν γλῶσσαν, πόσαις χολαῖς
 ἔχῃ τὸν λάρυγγα, πόσοι ὄφει
 ἔχῃ τὴν σάρκα, πόσαις φωτ
 γίζῃ τὰ μέλη, Ἐἰς βραχυλ
 σατανικὰ θηρία ἔχεις ὁμιλῶν
 τα, πόσοι βρόμοι πόσα βῆρ
 ἄχρῃαις φωναῖς σὲ βασανίζῃ
 αἰθρησαις. Εἶπὲ, ἂν ὁ πόνος σ
 ἀνοίξῃς χεῖλη, καὶ νὰ μιλήσῃς
 πάλιν καὶ ἡ διψασμῶν σου, κα
 νη γλῶσσα δὲν ἔμπορεῖ νὰ χη
 νῆν, καὶ νὰ εἰπῇ λόγον, ξέστ
 σκότη, ὅπῃ σὲ σκεπάζῃ τρυ
 μῶν ταῖς φλόγαις, τὲς σκώληκ
 φεις, ὅπῃ σὲ τρώγῃ τὰ σπλά
 τὴν καρδίαν. ἀνοίξαι κ' ἤ.

Εἰς τὴν Μαυδαλημὴν Μ

ΜΕ τὸ ἴδιον Σχῆμα ἔτξι
 ρακινήσῃ τὴν μυροφόρον
 ναῖκα, νὰ μὴν χαλινώσῃ τὰ δ
 πολλὰ κ' πολλὰ τῆς ἔτρεχαν δ
 τα, ἀμὴ νὰ τῷ ἀφήσῃ ἐλεύθερ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

μον, ὡσάν ὅπῃ διὰ μέσον τέτοι
 σης ἐδύνετο μόνον νὰ φθάσῃ εἰς
 ὅπῃ ἐπεθύμα τῆς σωτηρίας.

Κλαίεις, ὦ Εὐμορφῆ, καὶ με
 γαλείτας τῆς ἰδίων σου δακρύων π
 βλέπω, νὰ ἐξαγοράσῃς τὸν θῆσο
 πῃ ἔχασες τῆς θείας χάριτος.
 Ὁ μὲ τὰ καρδιοσάλακτα τέταρ
 λεις, λογιάζω, νὰ ποτίσῃς τὸς
 Ἰησοῦ, ἦγεν, τὸ μυρτιῶ δένδρον τα
 ὅλα νὰ σὲ βλασῆσῃ τὸ δένδρον τῆς
 πρὸς ζωῆς αἰωνίης. Ναὶ ναὶ, φρο
 μη. Ὁ θεὸν κλαῖε, ὦ κόρη. δια
 καὶ μὲ τὰ δύκτια τῆς χυσῶν σου
 ἀλίθισας τόσαις ψυχαῖς εἰς τὴν σ
 ἀνίσως καὶ μὲ ταῖς ἀσραπαῖς τῆς
 ὀμμάτων ἐκατάκαυσες τόσαις καρ
 τὴν ἀφροδίσιον ἀγάπην, ὡρέπον
 μὲ τὰ νερά τῆς ἰδίων σου δακρύω
 σβύσης ἀκόμι καὶ τὴν ἀκάθαρτα
 Κλαῖε, ὅλατι μόνον μὲ τὴν δακρυ
 τὴν βροχὴν, ὅπῃ σὲ σάξει ἀπὸ
 ρανὸν τὸ ὡροσώπῃς ἐμπορεῖς νὰ σ
 ἀσροπελέκια τῆς δικαίας ὀργῆς τῆ

τὴν φλογίνην ἐκείνην ρομφαί
 φοβερίζει αἰώνιον θάνατον .
 εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀνομίας
 ποῖον εὐερίσκεσαι , τρέχει κί
 ἀπαντήσῃ ἢ ψυχὴ τὸ ναυάγιον
 τὸ γληγορότερον δὲν θέλεις κα
 πὸ τὰ ὄμματα . Κλαῖε , ὄ
 τακλυσμὸν τῶν σε τῶν δακ
 λη περισερά . θέλεις εὐρη τῆ
 σωτηρίας . καὶ αὐτὸ ἐσάθη μῦ
 νήθη ἀπὸ τὰ νερά ἢ ρυπαρο
 Εἰσὺ χωρὶς μυθολογίαις ὅ
 λεις ξεφυτρώσῃ καθαρά κα
 Κλαῖε λέγω , καὶ μὴν λογ
 κύματα τοῦτα θέλεις ποτὲ
 γάπην , ὅπου ἔχεις πρὸς
 ρα σου καὶ χεῖρόν , ὄ
 κείνα ῥαντισμῶν , ὡς
 μινος , θέλεις ἀνά
 ἢ φλόγαις σου
 καὶ περισ
 σότερον .
 καὶ π.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ Ἐρωτήσεως.

Γίνεται τὸ Σχῆμα τῆς Ἐρω-
τῆς ὅταν ἐρωτῆμεν ἀπλῶς.
Θεν εἶσαι; ποῖα σε ἢ πατρὶς
τὸ γένος; ὡς καθὼς ἐκεῖ εἰς τὸ
Ὀδυσσεύς ἐρωτᾷ τὴν Ἀθηνᾶν
χρὸς.

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν;
πόλις, ἠδὲ τοκῆς;

Ὅπποίης δ' ἐπὶ μῆος
πῶς δέ σε μαῦται

Ἡ γὰρ εἰς Ἰθάκην;

ἄλλ' ὅταν ἐρωτῆμεν εἰς τρόπον
νῦν εἰς τὰς ἀκούοντας θάμβος, ὀ-
σος, ἀπλάγχχνος, ἐλπίδα, χαρὰν
θάρρος, καὶ ὅμοια. Νὰ θάφορα
γμᾶτα, ὡς καθὼς ὁ σκοπὸς τῆς
σεως εἶναι θάφορος. Καὶ τῶν
θελες παρακινήσει εἰς

Μῖσος, Φόβος, Ο

Α Μαρτίαν ὠνόμασα, φ
 θεῖον πλέα ἄγεμον;
 πλέα ἀχημον; εὐρέσκειται ἢ
 γῆν, ἢ κάτω εἰς τὴν Κόλασιν
 σοῦ δίδει, ὦ ἀνθρώπε, περι
 μίαν; τέτη δὲν σὲ σβύνει
 τῆς Θεϊκῆς εἰκόνας, ὅπῃ ὁ Θε
 σεν εἰς τὴν ψυχὴν; τέτη δὲν
 τὴν θεῖαν χάριν, μετὰ τὴν ὅ
 Θεὸς σὲ ἐσόλισε; τέτη δὲν σὲ
 Οὐρανὸν, δὲν σὲ ἀνοίγει τὰ κα
 ραθρα, διὰ τὰ σὲ ῥίξει εἰς ἕκ
 δὲν σὲ κάνει μῖσος τῆς Οὐρο
 Βάρος τῆς γῆς, δῶλον τοῦ Ε
 αἰώνιον κληρονόμον τοῦ αἰώνιου
 εἶπέ, εἶναι ὕδρα, ὅπῃ τὰ σὲ
 περιεσώτεραις πληγαῖς; εἶναι
 πῶ τὰ ἀνοίγει πλέα φοβερά
 ναι ὄφεις, ὅπῃ τὰ ἔχει πλέα
 Φαρμάκι; εἶναι Μεδύσα, εἶν
 ἢ ὅτι ἄλλο ἐμυθολόγησαν οἱ
 τρομερὸν, ὅπῃ τὰ μὴν νικάται

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

μαρτίαν ἰὼς Σκύλλα δὲν σὲ κα
χαιίσματα ὅλα τῆς θείας χάρ
Χάρυβδις κτλ.

Θάμβος.

Αΐσιος εἶναι νὰ θαυμαθῆ
τραμερῆ ὅλον Κόσμον ἐκε
μὲ θαύματα ἐγέμισε τὴν Οἰκουμένην
κάθε σοιχείον ἐτύπωσε τῆς θαυμα
τες ἀγιότητος τὰ σημεῖα. Καὶ τὴν
λειαν, Ἐ βοήθειαν ἔδωκε ἀνθρώπων
γῆν, Ἐ εἰς τὴν θάλασσαν, Ἐ εἰς ὅ
σιν δὲν ἔωραξεν ὁ Σπυριδωνας ἰ
ξολοθρεύση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν
σιν, Ἐ ὅρα νὰ φωτίση τὸν ἔσκοτι
τὴν Ἀρείς ἐκεῖ εἰς τὴν Σύνοδον,
ματέργησον εἰς εἷνα τὴν βλο, δείχ
μίαν, Ἐ τεισυπόσατον φύσιν τῆς
ὅρα νὰ παρηγορήση τὴν πικραμύ
πτωχὴν, δὲν ἔξυπνησον ἀπὸ τὸν
Θανάτε τὴν ἰδίαντε θυγατέρα,
ἕξερων ὅπερ ἔδειξε τῆς πτωχῆς ἐ
χρυσίον, δὲν ἔωρόσαξε πάλιν

Θήσῃ τὸν ἰδιοντίς ὑπνον, ὑπ
 ζωή, καὶ ὁ θάνατος εἰς τὰ τωρ
 Ἄγίος; δεῦ ἑμεταμόρφωσε χρ
 γίας εἰς δύο μορφον χρυσάφι
 ρὸν ὄφιν, ὅθεν νὰ φαρμακείῃ
 τὴν πτωχείαν, Ἐ ὅθεν νὰ τῆ
 χρεῖαντες τὸ ἀντιφάρμακον; τ
 ὅτε εὔρηκεν ἀνάμεσα εἰς τὰ ἴ
 τα μὲ ἀόρατον δύναμιν δεδεμχί
 ἔλυσε μὲ εἷνα λόγον, πεδύοντ
 δειαν καὶ μὲ φιλανθρώπων
 δεῦ ἀνέστησε μίαν κόρην, α
 εἰς τὰ δάκρυα τῆς μητρός; δεῦ
 μητέρα, ὅτε ὅθεν τὸ μέγεθος
 ποκτίζοντας τὴν θυγατέρα, ε
 πνεῦμα, ὅθεν νὰ παρηγορήσῃ τ
 τὴν θλίψιν; πόσαις φοραῖς
 φεσκωμχί, Ἐ ἄγεα εἰς τὸ ὄν
 εἶδωνος ἀφῆκεν ὀδύς τὴν ὄργ
 νωσε τὸ πρόσωπον; πόσαις φο
 ὅτε ἀνάμεσα εἰς ταῖς παραχ
 μων Ἐ τῶν κυμάτων δεῦ ἀνήμο
 ναυάγιον, κράζοντας εἰς βοήθη
 ματρῶν Σπυρίδωνα, ἐπάνω ε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

γας τῶν ζεφύρων ἐφέρθησαν εἰς
 Οἱ Δαίμονες, καὶ τὰ καταχθ
 πνύματα δεῦν τρέμῃσι τὴν δύνα
 γίς; τὰ σοιχεῖα ὅλα δεῦν ὑπακῆ
 σις δεῦν βάνει ἄνω κάτω ὅλῃς τῆ
 εἰς κάθετε τῷ ῥόσῳ; πῶ φαί
 φλάμπρα τοῦ πολέμου; πῶ τῶ
 καταξεχισμένα; πῶ τῶσαις ἀλύσει
 βαρβαρικὴν δελεῖαν ἔδουαν ἢ τ
 ἢ τῶς πόδας; πῶ τῶσαις τῶσαις
 μῶσῳ τῶν μεγάλων τοῦ θαυμα
 σύμβολα τῆς μεγάλης τῆς δυναστε
 ρὰ εἰς τῶς Νεῖς, τῶν Ἁγίῳ; Καὶ
 μάξις τὴν ἀγιότητα τοῦ Σπυριδ
 φείασις τὴν θαυματουργῶσαν τῶ
 χῆ.

Σπλάγχμος.

Κ Αὶ τί τῶν τῶν, τί ὑσερον
 ἀνάμεσα εἰς τῶσαις, καὶ τῶ
 ἔπαθον ὁ Δεσπότης Ιησῆς εἰ
 λον; με ποιούς συναγμῶς, με
 κρυα, ὅπῳ εἶναι ἢ φωναῖς μιᾶς

νης καρδίας, θέλω ποτὲ ἔξην
 πόνου, ὅπῃ δοκιμάζω μέσα
 χνα; Κρέμεται γυμνὸς ἐκείνο
 σε με φωτεινὰ ἄστρα ἢ Οὐρανο
 φα ἄνθη ἢ γῆν, Ἐ θέλω μὲ ἡ
 ρόκαρδοι, τὸσον ἀχάριστοι, ὁ
 απλαγχνιοθῶμι εἰς τέτοιαν
 τίζεται με πικροτάτην χολήν
 με χεῖμαρρον ἐρανίς τρυφῆς
 με ἀμβροσίαις Ἐ νέκταρα, ἡ
 Οὐρανὸν τῆς Ἀγγέλως, Ἐ δο
 ται ἀπὸ τὸν πόνου ἢ καρδία,
 πὸ τὸν πόνου ἐρραγιάθησαν Ἐ
 βλασφημᾶται ὁ Βασιλεὺς τῆς
 κλέπταις, Ἐ ὑπρέτας κοπε
 κῆ γένως ὑβεῖζεται, καὶ ἐμε
 θη μέσα τῆς ψυχῆς δευ ἀνάσ
 χει ἀπὸ τὸ κορμὶ ὅλο τὸ θεῖο
 νὰ μᾶς πλύνη ἀπὸ τὴν ἀμαρ
 μᾶς τρέχεν τὰ δάκρυα ἀπὸ
 κλαίει ὁ Οὐρανὸς, καὶ δὲ σπ
 φεως σκεπάζεται με σκοτειν
 φαίνεται μαυροφόρος. κλαίει
 δὲ νὰ δείξη εἰς τὸ πρόσωπον

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

νης τὴν μεγάλην του πίκραν ,
 χρυσῆς πλοκάμης τῆς φαεινῶν
 καὶ ὁ ἄνθρωπος , ὅπως μὲ ταῖς
 μαρτίαις τῆς ἐτοίμασε τὸν Σταυρὸν
 πλεξε ὑπὸ ἀκάνθαις τὸν σέφο
 ἔδωκε εἰς εἷνα ξύλον τὸν θανάτου
 λει , δὲ λέγω πικραυθῆ , ἀλλ'
 σπλαγχνηθῆ ; Ὡς γνώμη ἀχ
 κῆ.

Ἐλπίδα.

Δ Εἶναι Ἐθνος εἰς ὅλην
 τὸσον βάρβαρον , δὲ ε
 λειον , Χώρα , τόπος , ἀγκαλά
 τὲς σύλῆς τῆς Ἡρακλεος , Ἐ
 τὲς Ἀντίποδας , ὅπως νὰ μὴν ἔδοκ
 δ'εργεσίαις τῆς Παρθένου , Ἐ
 βε ὑπὸ τὴν Κόρην τέτην τὴν π
 ὅπως ἐπεθύμα . Καὶ βέβαια πο
 ὄροςρεξε εἰς τοιαύτην Βασίλειαν
 νὰ μὴν εὕρηκε μνηστικὰ σπλαγχ
 Βασιλείαν εἰς ταῖς χρεῖαις ; ποῖο
 χεῖλη , νὰ τῆς ζητήσῃ καμίαν χ

ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν γὰρ μὴν τοῦ
 πολλὴν, Ἐπλοσίαν; Εἶναι
 πᾶς γὰρ ἐπεθύμησε τὸ φῶς τῆς
 γὰρ μὴν τῆς ἀναψεν δὲ θεῶς τῆς
 προσώπῃς μὲ τὸ ἔλαιον τῆς α
 απλαγχνίας; Εἶναι βεβός,
 ἐζήτησε τὴν φωνὴν, καὶ γὰρ μ
 βε ὑπὸ τὴν Παρθένον, ὡς
 πᾶς εἶναι τῆς ΛΟΓΟΥ; δὲ
 λον τὸν Κόσμον ἄνθρωπος τεθ
 πᾶς γὰρ τῆς ἐφανέρωσε τῆς θλιβ
 δίας ταῖς θλίψαις, καὶ ἀνάμ
 νέφῃ γὰρ μὴν τῆς ἔλαμψεν εἴνα
 φῶς; δὲ εἰσκεται γαυτής, ὅπᾶς ε
 κυμίας τῆς θαλάσσης, εἰς τα
 τῆς ἀνέμων, καὶ εἰς τῆς κινδύ
 γὰρ ἐθάρρεψε εἰς τὴν τρωσασίαν
 τορος, καὶ σιωπῶντας οἱ ἀνεμοί
 τὰ κύματα, πνέοντας αὔραις Ἐ
 μὴν ἐφθασεν ὑγιῆς εἰς τὸν λιμ
 ἀνοιξε τὰ ξηρὰ, Ἐ νεκρωμῆσα
 ἀρρώστος, διὰ γὰρ παρακαλέση
 σιν τῆς ἀσθενείας, ἢ Ἐ ὑγεία
 μὴν εὑρηκε δὲ θύς ἐτοιμον τὸ ἀντ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ἦτε εἰς δίκαιον πόλεμον ἠλπισον
γαλήνην τῆς δυνάμειν ὁ στρατάρχης
ρος νὰ μὴν ἐσίκωσον εἰς κάθε το
τρόπαια; κῆπ.

Ἄλλαις φοραῖς πάλιν ἐρωτᾷ
ὄχι ὄχι νὰ κινήσῃ κανεὶς ἀπὸ
πάθῃ, ἀμὴν ὄχι νὰ ἀποδείξῃ
ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπιθυμᾷ, καὶ ὄχι
περισσότερον ἐκεῖνον, μὲ τὸν ὅτι
ται. καὶ ὁ τοῖστος τρόπος τῆς
λέγεται Ἐνσασίς εἰς τὴν Ἑλληνί
σαν, ὁ Ἐρώτησις Ἐνσατική. Π
ἔχεις εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον
μορφον ἐκεῖνον καὶ βασιλικὸν λό
σεχε σεαιπῶ. ἐκεῖ ὁ Ἄγιος με
μα τέτο, ὄχι νὰ ἀποδείξῃ, πῶς
πὸ τὸν θάνατον δεῦν ξεχωρίζεται
τὸν ἄλλον, ἀμὴν ὁ τὸ ἐνός, κα
εἶναι ἴσια τὰ κόκαλα, εἰς ὅμοιον
γραφεύ.

Εἰς εἷνα τάφον σὲ φέρνω, ὡ
ὄχι νὰ ἰδῆς τῆς ἀνθρώπινης φύσι
θεσίαν, ὁ ὄχι νὰ ξανοίξῃς τῆς ὑπ
ἡμῶν ἀνθρώπων τὸ ἀξιοδάκρυτον τ

δῶ τελευτώνων ἢ δόξαις, ἐδῶ
 δῶ τὰ πλέτη, ἐδῶ ἢ δυναστε
 Κόσμος. τῆτος εἶναι ὁ σκόπελ
 ποῖον τζακίζονται οἱ θρόνοι
 πτρα τῆδ Βασιλέων. τέτη
 τὴν ὁποῖαν ὡς ὀλίγος ἀφρός σ
 φαίνεται μέγα, © θαυμασὸν
 Ἀμὴ τί σρέφεις ὀπίσω τὰ ὄμ
 γεις τὸν βρόμον; σκῦψαι, σ
 ἰδές, ξάνοιξαι, ἀνίσως © μέσσ
 σεινὸν τῆτον λάκκον ξεχωρίζε
 ἄπο τὸν βοσκὸν, τὸν φιλόσοφο
 διώτην, τὸν εὐμορφον ἄπο τὸν
 πτωχὸν ἄπο τὸν πλέσιον, τ
 πὸ τὸν ποταπὸν ἀνθρώπον.
 εἶναι ἢ κεφαλὴ, ὅπῃ ἐφόρεσε
 φανου, καὶ ποῖα ἐκείνη, ὅπ
 ἄπο τὸν κόπον ἔφερε εἴνα κόφ
 τὰ χέργια ὅπῃ ἐκρατῆσαν χρι
 γαρταροσόλις σκῆπτρα, ©
 ὅπῃ σκάπτουτας, δελικά σίδηρ
 σόλις αὐτοκρατορικὴ πορφύρα
 ἐσκέπασε καταξεχισμῶν καὶ
 χῶ; ποῖους ἐθροσκύνουσιν ὁ Κ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ποιός πάλιν ἐκαταφρόνεσε; Γνω-
πῆς, ποῖος εἶναι ὁ ἀφθούτης, ὁ
λος, ποῖος ὁ εὐδοξος διὰ ἀρετῆν,
ἄτιμος; ποῖος ὁ ἀναθρεμμύος εἰ-
φαῖς, ὁ ποῖος εἰς τὰ βάσανα;
ξεις τὸ γένος, τὰ ἡθῆ, τὴ ζωὴν,
καθευός; δεῦ εἶναι ὅλοι μιᾶς θε-
δείχεν ὅλοι μίαν ὄψιν; δεῦ
ὅλως τὸ ἴδιον ὄρωσῳπον;
πεις διαφορὰν εἰς τὰ κρα-
ξανοίγεις ἀνομοιο-
τητα εἰς τὰ
κόκαλα;
κῆρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ Ε

Περὶ τῆς προβολῆς

Τοῦτο τὸ σχῆμα λέγεται
 ὄνομα Αἰτιολογία, ἢ
 Προσαπόδοσις, ἢ Αὐταπόκρισις
 λέγεται, ὅταν ὁ ρήτωρ ἐρωτᾷ αὐτὸν
 ποκρίνεται, δίδοντας ὁδῶς
 μύθους ἀπὸ ἄλλου τινὰ τὴν
 σάν. Εἰς τί καυχᾶσαι, ὡς
 τὸ ἀνδρὸς τῆς νεότητος ἡλικίας;
 τὸ μαραίνει. Εἰς τὴν ἐξουσίαν
 ἢ δυνάμιν; ἀλλὰ εἶναι ὁρῶσα
 μεται ὅλη ἀπὸ μίαν ἄσατον τὴν
 μεγάλας, ἢ πολλὰ πλεῖτη
 γασιν, ὅταν λογιᾶσαι νὰ τὰ κ
 χεῖρας. Εἰς ταῖς τιμαῖς, ὅτι
 Κόσμος; εἶναι καπνός. Εἰς τὴν
 ἢ ποίαν ὀτυχίαν ἐμπορεῖ ν
 εἶναι ὀξωρισμός. ἀπὸ τὴν πα
 πλανᾶται εἰς τὴν ἔρημον τὴν πα

Μὲ τὸ σχῆμα τὸ αὐτὸ ἢ ἀυξή
 μορφα ἐκεῖνα λόγια τὸ Παύλε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐπνέσοι' τόσαις φλόγαις ἀγάπης
 Δεσπότην Χριστὸν, ὅπῃ καλὰ φαί
 ἢ μακαρότατα καρδία ἦτον μία κα
 τακαίσα, ὅπῃ ἔρριπτον ὅσαι
 τόσαις φλόγαις, ὅτῃ νὰ κατακαί
 σέβειαν, ὅτῃ νὰ ἀνάψῃ εἰς τα
 ῖς ἀνθρώπων τὴν φωτιανὴν ἔ ἀγάπης
 ψυχοσώσῃν, καὶ Σωτῆρα τῷ Κόσμῳ
 Τίς ἡμᾶς χωρεῖσι, λέγει ὁ ἁ
 Παῦλος, ἀπὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ
 ἢ στυγνοχωρία, διωγμὸς, ἢ λιμὸς,
 τῆς, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα; ἢ γ
 ὅραγμα ποτὲ εὐρίσκεται εἰς ὅλην
 τὴν, καὶ ἀόρατον Κτίσιν, εἰς τὸν
 εἰς τὴν γῆν, ἢ ὅτῃ κάτω εἰς τὸν Ἄδ
 νὰ μὲ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ ἀσπλάγχνα
 τῶν, ὅπῃ ἀγαπᾷ ἢ καρδία, ὅτῃ
 ἔρριζώσῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴν, εἰς τὴν
 βαθυὰ μὲ τὸν ἔρριζώσῃ ἢ ἀγά
 ναι Τύραννος; εἶναι Νέρωνας; εἶ
 πλέα σκληρὸς καὶ βάρβαρος δια
 Ἐκκλησίας; Τάχα ἢ Θλίψις; ἀ
 Θλίψιν ἐμπορεῖ νὰ δοκιμάσῃ τέτ
 χῆ, ἀνίσως ὅτῃ χαίρεται ὅλη εἰς

εὐχίαις, καὶ εἰς τὰ πάθη,
 εἰς αἰμί ὅταν φυλάσσεται μ
 ράν φυλακὴν τὸ κορμὶ, τότε
 ρυγασὶ τὸ πνεῦμα, Ἐλδύ
 τὰ ὑψη, καὶ ὅπως ἀγαπᾶ,
 Ὁ Διωγμός; αἰμί τῆτος ἐμπο
 ξορίση μέσα εἰς τὰ δάση, μα
 σωτροφίαν τῆς ἀνθρώπων,
 δωρηθῆ ποτὲ, νὰ μὲ μακρῶν
 ὅπως βαρῶ τυπωμῶν Ἐ εἰς τ
 εἰς κάθεμν μέλος. τί λοιπὸ
 αἰμί ἐγὼ ἄλλην πείναν δὲν ἔχ
 πάθω, ὅθεν ὅταν πεινῶ, τ
 τάχα ἢ Γυμνότης; ἔττι γυμν
 ἐμπόδιον πλέα εὐκολα θέλω
 διδάσκαλόν με Χειρὸν, καὶ αἰ
 μοιότης, ἔττι θέλει ἀυξηνθῆ
 τέρον ἢ ἀγάπη. βέβαια ὁ Κ
 ποῖος κίνδυνος, ἀνίσως Ἐ ὁ
 λος μὲ τὰ νερά, ὅπως ἔχει, δὲν
 μὲ σβύση τὴν φλόγα, ὅπως μὲ
 σπλάγχνα; ἀνίσως Ἐ ὁ θυμὸς
 Ἐ ἢ τεκμύιαις ὄλαις τῆς θαλά
 ρονται νὰ μὲ ἀναγκάσεν ποτὲ, ν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

σιν ἄπο τὸν θησαυρὸν, ὅπως φυλάξῃ
 καρδίαν; ἀνίσως ἔδωκ' εἶναι
 τὴν γῆν, δαίμονας φθονερός εἰς
 ὅπως ἢ νὰ μὲ κλέψῃ, ἢ νὰ μὲ
 τὸν Χριστὸν, ὅπως εἶναι ὄλημις ἢ
 καὶ πλῆστη. Τώρα τί ἄλλο ἄπο μὲ
 δίδῃ τὸ ἀνθρώπου φόβου, ἔτρομα
 ρα, Θάνατος; ἔγὼ τὸτο ἐπιθυμῶ
 θεῶν μίαν φοράν τὰ δεσμά, ὅπως κ
 δεμῶν τὸ πνεῦμα, ὅθεν ἔολοφ
 καὶ θ' ὤραν. Ἐπιθυμῶ ἀναλῦσαι
 Χριστῶ εἶναι.

Ἄν θέλεις καὶ ἄλλο παράδειξ
 δίδω μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Παρθέν
 ὄνομα γλυκύτετον, καὶ ἄξιον να
 νώνωμῃ συχνὰ συχνὰ μὲ ἐπαί

Ἄν ἄλλος ποτὲ ἀνδρωπός, ἐγ
 δῖρισκομαι εἰς εἶνα βουθόν, ὡ
 θυνε Κόρη, ἐπειδὴ καὶ δεῖ ἰξά
 νὰ σὲ ὀνομάσω, ὅλα νὰ ἔξηγησ
 γάλας σε δόξαις. Ἡθελα νὰ σε
 ρανόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἄσραφεν
 Ἡλιος. ἀμὴ Ἐσὺ ἄπο τῆς Οὐραν
 τέρρα ἐχώρισας εἰς τὰ ἀπλάγχθη

ὅπῃ καὶ οἱ Οὐρανοὶ δὲν χω-
 λα νὰ σὲ κηρύξω Παράδεισον
 ἐτρέφισεν ἢ Θεότης. ἀμὴ ἐκε-
 τανικὸς ὄφιν, ὅπῃ μὲ θανατι-
 κὴ ἐθανάτωσεν ὅλο τὸ ἀνθρώπου
 καὶ εἰς Ἐσὲ δὲν ἐτόλμισεν ἔ-
 μωση. Ἡ" θελα νὰ σὲ ὁμολο-
 γῶς τῆς χαρίτων. ἀμὴ πάλιν
 καὶ ἐκεῖ εἰς Ἐσὲ δὲν ἔβρι-
 ὀρος ὑψηλὸν τῆς ἀγιότητος.
 πῶς δὲν σὲ ἐσκέπασε ὁ κατ'
 κοινῆς δυσυχίας. Ἐκλεκτὴν
 εὐμορφὴν ὡς ἡ Σελήνη. ἀμὴ
 ζομαι, πῶς δὲν ἐχάσας ποτὲ
 ἐδοκίμασας ἐκλείψιν. Λοιπὸν
 Νεφέλην; ἀμὴ ἐκείνη δὲν μᾶ-
 μᾶς ἀρπάζει τὸν Ἡ"λιον. Ἦ
 βλέπω πλέα καθαρὰ ἀπὸ τῆς
 ἄσπρη ἀπὸ τῆς κρίνης. Κρίνη
 δὲν ἰξόβρει, πῶς Ἐσὺ ἐγεννή-
 γεννήτη Βασίλισσα τῆς Ἀγγελ-
 ὤ" μεγαλεῖα, ὅπῃ κἀνεσιν
 γλιῶσαν. ὦ λαβύρινθοι, μέ-
 ποῖς χαίεται κἀθε νῆς, ὦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ Ο΄

Περὶ Ἐπαγορθώσεως

Επαγορθώσις λέγεται, ὅταν
ἐπαγορθῶναι τὸν λόγον ὅτι
ὡσαν σφάλμα ἢ τῆς γλώσσης, ἢ
νοίας, καὶ τῆτο ὄχι νὰ σμίξῃ ἀλλ
ἐμφατικώτερον, καὶ σφοδρότερον
Ὅταν εἰς τὰ Ἰορδάνια ὕδατα ἐβα
μέγας Βασίλειος, ἄσραφεν ἀπὸ
νὸν εἷνα φῶς. τί εἶπα φῶς; ἐκ
πλευρῆρα καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦ
ἐφάνη ὁ Ἅγιος (ὡ δόξαις τῆ Βασ
τῆτο μόνου ἀπὸ τὸν θεάνθρωπον. Ἰ
φορος, ὅπῃ δεῖν ἐβρόντησαν ὁ Ο
τὸ Οὔτος ἔστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός
δόκησα. Νὰ καὶ ἄλλο παρέδ
ταῖς πληγαῖς τῆ Σωτήρος

Καὶ τί τῆτο, ὅπῃ ὀφθαλμοφ
πῶ, νικητὰ τῆ Ἀδελφείας ἰ λοιπ
θης ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν
σκοτὴ τῆ τάφου εἰς τὸ φῶς τῆ Ἡλί
λάττεις εἰς τὰς χεῖρας, εἰς τὴν

καὶ εἰς τὰς πόδας τὰ σύμβολα
 ταῖς πληγαῖς ; ἂν εἶσαι ἢ Βίβλ
 ὅτι νὰ φαίνωνται εἰς τὸ εὐδ
 θαρτόν σκ Κορμί οἱ χαρακτῆ
 ρες ; ἂν εἶσαι ἢ πηγὴ τῆς ἀθ
 τῆς δόξης ὁ ἑράνιος Βασιλεὺς ,
 χυρὴ τὰ ἄχρημα γέτα σίγματα
 ποῖος ἔδω εἰς τὴν γῆν εἶναι
 ἀνθρώπων ; ποῖος ἑπάνω εἰς
 εἶναι ἢ τρυφὴ καὶ ἀγαλλίασι
 λων ; διατί λοιπὸν εἰς τὴν Θ
 Σάρκα φέρεις τόσον βαθυὰ
 μνημόσυνα τῆς θλίψεως , κα
 κτῆσου παθῶν ; ἀμὴ τί λέ
 σα ; τί γράφει ὁ κάλαμος ;
 οἱ δύο . τούταις δευ εἶναι πλ
 πηγαῖς , ὑπὸ ταῖς ὁποῖαις τρε
 θάνατος δόξα . εἶναι ἀμάραν
 πῶ τῶ πλέκσιν εὐὰ ἀφθαρτο
 εἶναι φωτοπάροχα ἄστρα , ὅποι
 ζουσιν ὡς ἔμφυχον Οὐρανόν .
 τα τῆς καρδίας , ὅπῃ κηρύττο
 λον τὸν Κόσμον τὴν εὐθερμόν τ
 εἶναι ἔμφυχα κημεῖλια τῆς οὐ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

είτων . εὐδοξα σίγματα τῆς Θεοῦ
ἀνδρείας . παμφαεῖς ἀκτῖνες
Ἡλίας , ἀσφαλῆ καταφύγια
θρώπων , καὶ θύραις πο
ἀνεωγμύαις τοῦ μυ-
σικοῦ Παρα-
δείσου .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ Ἐπιφώνημα

Τὸ Ἐπιφώνημα ἄλλο δε
 μία γνώμη ὡραία, καὶ
 φρόνιμον, ὅπερ ὕπερον ἀπὸ τῆν
 γει ὁ ρήτορας, εἰς τρόπον ὁμο
 ναι ἀκόλαστον, καὶ κατὰ τὰ τῶ
 ἐδιηγῆθη ἀρμόδιον. Ἐτζί ὁ Λε
 ἔυμορφον ἐκείνον καὶ ρητορικῶ
 Περὶ τῶ μὴ ραδίως πισθεῖν δε
 ρον ὅπερ μὲ τὴν σωηθισμῶν τ
 τόγλωστον δὲ γλωττίαν ἐμέτρ
 γῆθη ταῖς ζημίαις ὅλαις, τα
 τῆς φόνες, ὅσα ἄλλα κακὰ
 πὸ τὴν συκοφαντίαν εἰς τὸν Κο
 πε, πῶς τῆτη εἶναι μία φλόγα
 ἀνάμεσα εἰς τῆς ἀνθρώπους τα
 εἷας Βορέας, ὅπερ σβύνει καὶ
 τῆς συγγενεῖς τὴν ἀγάπην: μ
 ὅπερ κόπτει ταῖς φιλίαις ἀνάμ
 φίλης: καὶ εἷας σεισμὸς, ὁ
 φοραῖς ρίπτει τὰ σπίτια, κα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ταῖς Χώραις . καὶ ὕστερον ὅπως
 ἄξιόπιστα παραδείγματα ἔδειξε
 νος τῆς ζωῆς , καὶ τὴν δύκολία
 τὰ φύσιν ἔχει καὶθε ἄνθρωπος
 Ἐνὰ πιστὴν τοιαύταις ψεύδοιο
 καλὰ καὶ σοφὸς , φρόνιμος , δίκαιος
 πὸ τὸν παλαιὸν Ἀριστείδην δικαιο
 λος σμίγει καὶ τὸ Ἐπιφώνημα ,
 Οὕτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις
 τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία .

Ἐγὼ θέλω φέρη εἰς τὸ μέσοι
 σοφρήμονα Ἰωάννην , ὁ ὁποῖος , ἵ
 ἔβρόντησε πολλαῖς φοραῖς μετὰ
 σαν ἐναντίον εἰς τὴν ὑπερήφανον
 χόοτατον γνώμην Εὐδοξίας τῆς βα
 τέλος ἔρριψε καὶ τὸ ἀσροπελέκι τ
 μετὰ πολλὰ φοβερώτερον ἀπ' ἐκεῖ
 θυμωμένος ἰσαίτσει ὁ Οὐρανὸς
 πᾶς φλογῆσει καὶ θανατώνει ὅχι
 ἀμὴ τὴν ψυχὴν . ἀπέκει κατὰ τὰ
 Χρυσόμομε θέλω σμίξῃ Ἐ ἀρμόδιο
 φώνημα .

Στάσου , ὦ Εὐδοξία , λέγει
 εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ , εἰς τὴν Ε

τῆσιν δὲ βάνει πόδα, παραδ
 θινὰ τῶ Χριστῶ καὶ ὑπήκοα
 σὺ δὲ εἶσαι τῶ βάτον ὄχι, α
 σκληρὸς λύκος. ὁ γὰρ τοῦτο εἶτε
 πῆν τῶ ἰδίῃσθ ποιμῆνος. ἰξού
 σαι Βασίλισσα, καὶ τὸ καταλ
 ἄπο τὰ χριστιανικάσθ καὶ βασι
 μῆ ἄπο τὸ σκῆπτρον αὐτὸ, ὁ
 τὰς χεῖρας, καὶ ἄπο τὸ διάδη
 σθ σολίζει, ἀμὴ σθ δύνει τῆ
 κεφαλῆν. ὁμοῦ ἰξούρε καὶ Ε
 Εἶ γὼ εἶμαι Ποιμῆν, ὁ τῆσ λ
 μάνδρας φύλαξ καὶ Επίσκοπ
 χούει, νὰ ἀρρυπνῶ πάντα ὡσ
 ἀποίγω εἰς ταῖσ χεῖραισ ἑκατόν
 λογικὸς ἑκείνος Ἀργὸς, τὰ ὅμ
 πόν ἢ δυνασείασθ ἐδῶ τελειω
 γω, ὁ πῶ βλέπεισ, καὶ ἀρχ
 τείχη τῆσ Ἐκκλησίασ. καὶ
 τῆσ ράβδασ εἶναι ὁ σύλος ὁ
 κλέος, ἀμὴ τοῦ Ἀρχιποιμῆνο
 πῶ βάνει τὸ Μὴ παραιτέρω τ
 σθ ἰξουσίας. ἢ ὑπάκουσι, ἢ
 μακρὰν ἄπο τῆσ κοινῆσ τῆσ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

και ὡς μέλος σεσαπημυῶν υ
 ποτε μέρος μετὸν Δεσποτὴν
 Ὑπερήφανη, τί θυμῶνεσαι; τ
 μίξει ἀπὸ τὴν ὀργὴν τὸ ἄγχιον
 ὅπῃ ποτε ἔτε εὐτραπὴ, ἔτε
 ἀρπάξει τῆς πτωχῆς χήρας τ
 και μετὰ παραχαίς και σατανικ
 συγχίξει τὴν μελωδίαν τῆς Ἰε
 Ἐκκλησίας; ἂν καυχᾶσαι εἰ
 τιώτας, ὅπου σε τειγυρίζουν
 και και σιδεροφόροι, ἔχω και
 μαχον τὸν Οὐρανὸν, και τὴν ο
 θειαν τῆς οὐρανίων Ἀγγέλων.
 ρε, πῶς εἶμαι ἔτοιμος, νὰ χ
 μα, και μετὰ τὸ αἷμα νὰ χάσ
 ἰδίαν ζωὴν, παρὰ νὰ μολω
 τοῦ Θεοῦ και ἡ Ἐκκλησία τ
 νὰ εἰσέβῃ μέσα εἰς παράνομ
 ρεσμυῶν γυναικον, ὡσαν εἶσαι
 τξι μετὰ ἐλθύθερον σῶμα εἶπεν
 λησεν ὁ Ἄγιος, ἀπέκει μεγαλό
 λίζοντες εἰς τὸ φρόσωπον τῆς
 ταῖς θύραις τῆς Ἐκκλησίας, ἔδ
 ἂν εἶχε χρυσὴν τὴν γλῶσσαν,

ἄροντζινον τὸ ζῆθος, καὶ ἄπ
 καρδίαν. Τόση εἶναι τῆς Ἀ
 ἐπαίω εἰς τὰ σκῆπτρα ἢ δύνα
 χοντας θεῖον ζῆλον, δεύ
 ται τὰ ἴδια κέρδη, ἀμ
 ἄρωτε Ἀρχιερέως Χ
 σοῦ τὴν τιμὴν
 καὶ τὴν δό
 ξαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣ

Περὶ Παραλείψεω

Γίνεται ἡ Παραλείψις, ὅταν ὁ
λέγει, πῶς σιωπᾷ, πῶς ἀφ
δὲ θέλει νὰ εἰπῇ ἐκεῖνα, ὁ
λέγει ὅτι διηγᾶται. Τὸ τοῦ Σχη
νὰ Ἰσνῆ εἰς ἄλλον ὅτι ἄλλον τρόπο
φαίνεται ὑπὸ τὰ κάτωθεν παραδ

Εἰς τὴν Παρθένον

Μεγάλη εἶναι ἡ δυνάμις τῆ
ρος καὶ εἰς τὴν γῆν, ὅτι ε
λασσαν, καὶ εἰς τὸν Οὐρανὸν,
ἄδην, ὅτι εἰς ὅλην τὴν ὄρατὴν κα
φύσιν. Διὰ νὰ τὴν ἀποδείξω
χρεία, νὰ φέρω εἰς τὸ μέσον τὰ
γησιν, ἢ ὅτι καθ' ὥραν ἐνεργᾷ εἰς τὸν
Κόσμον. Ὅθεν σιωπῶ τὰς νεκρῶν
βέσπτε, ὅτι ἐκεῖνη, ὅτι ἔδωκε
νιον, πλέα εὐκαλα ἐμπορεῖ νὰ
τὴν πρόσκαιρον ζωὴν τῶν ἀνθρώπων

τὴς τυφλῆς, ὅπῃ ἐφώτισε, διὰ
 τέρῃ τῆς φωτὸς, δεῦν εἶναι θαυμά
 ξε ἄπο τὰ ὄμματα τῶν ἀνδρῶ
 τη. ἀφίνω τὴς Δαίμονας, ὅτ
 ραῖς ἐξώρισε ἄπο τὰ κορμιά
 θλίων, διατὶ καθύνας ἰξόρει
 πανικὰ ἐκεῖνα θηρία, ὡς καθ
 ἔτσι καὶ τῆς Μητρὸς τρέμει
 Ἐπαισεβάσμιον ὄνομα. δ
 ταῖς ἀρρώσiais ὅπῃ ὑγίασε,
 μίας τῆς θαλάσσης ὅπου ἔτ
 φωτιαῖς ὅπῃ ἔσβυσε, τὴς κινδ
 ὅποιος ἐλύθέρωσε, ταῖς νίκα
 ρισε, καὶ τῶσαις ἄλλαις ὄσπερ
 ταῖς ὅποιαις ἐκπλέτισε τὴν
 φύσιν, καὶ ὅλον τὸν Κόσμον.
 πῶς ὡς Βασίλισσα, ὅπῃ εἶναι
 λι τῆς ὑπακεί, καὶ ὅπῃ φθ
 τοδιώαμος δεξιὰ τοῦ Θεῶ, ἐκεῖ
 πῶ ἔτσι, ξαπλώνεται Ἐἢ ἰξ
 πρὸς Ἐ Παρθαῖς.

Εἰς τὸν Ναζιαμζήρομ Γρη

Αὐτὸς ἐπαινέσῃ ὅποιος θέλει
ἀρεταῖς τῆς Γρηγορίας .
τὴν σοφίαν , τὸσον μεγάλην , ὅ-
με διδάσκαλον , καὶ εἰς ταῖς Ἀ-
σείον τῆς Οἰκουμένης . ἅς εἶπῃ τῆ
εἰς τὰ Θεῖα , τὸσον βαθείαν ,
σα εἰς τὸσας Ἡρώας τῆς Ἐκκλη-
τὸν Γρηγόριον ἐπωνόμασε Θεολό-
ναφέρῃ τὴν ἀνδρείαν , ὅπῃ δὲν ἐφ-
διδύαμιν ὅλην Ἰταλίαν τῆς Αὐτοκρ-
μὴ μὲ τὸσας σιλιτυτικὰς λόγους
τὸ φανερὸν τὴν ἀθεοῦντε ἀσέβειο
τρήσῃ ταῖς ὁμιλίαις , μὲ ταῖς ὅπ-
θῆπύσε τὸν Κόσμον , Ἐπέπλετ
γλωττίαν . ἅς θαυμάσῃ τὴν πνε-
τον ἐκείνην γλώσσαν , ὅπῃ ὡς δι-
φαῖα ἐθέρισε τὸσαις ὕδραις , ὅσαι
εἶχαν ξεράσῃ ἐναντίον τῆς Ἐκ-
Ἀρειοὶ καὶ οἱ Μακεδόνιοι . ἅς
τὸν ζῆλον ὅπῃ εἶχε , να κερδήσ-
διὰ τὸν Οὐρανὸν , καὶ τὴν φροντίδα
τῆς ἀρπάσῃ σατανικὸς λύκος κανέν

τον . και τέλος ας ενθυμίση
 θρωπον και αγγελικην ζωην ,
 την ερημον εξησε με τον σωτη
 σίλειον , εχοντας την ξηραν γην
 δια τροφην ταϊς νησειαις , ρε
 σακκον , τες κοπες δια αναπα
 δια πιοτο το νερο οπου ετρεχ
 βρυσιν , η και τα δακρυα τω
 μάτων , διατι εγω τετα ολα
 τα σιωπω , τα αφινω . και θα
 την υπερθαυμασον εκεινην με
 με την οποιαν ο Γρηγόριος , κα
 ταϊς τιμαϊς , και καθε αλλη
 ξαν τε Κόσμος , πασίχαρος αφ
 χιερατικην Αξίαν τε Βυζαντί
 ξε με το εργον , πως , ως καθ
 λην της κεφαλῆς ειχε ανεβη
 υφος , ετσι χωρις ζαλην τω
 ρε να κατέβη .

Εἰς τὴν Παρθένον

Ιξέρω την γνώμην σου , ὡ
 Παρθένος Μαρία . Ιξέρω

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ἄραγμα δὲ σὺ συγχίζεις τὴν ψ
 ρὰ ἢ μελωδία τῆς ἰδίῳν σε ἔπα
 ἔγω, ὅπερ σὺ εἶμαι δὲλος μικρὸς
 μετὰ χαρᾶς κάθε ὄρεξιν. Λο
 νὰ εἰπῶ, πῶς εἰς τὴν Σύλληψι
 μάσιον τρόπον ἡγιασμένη, τῶ
 φῶς τῆς Θείας χάριτος, παρα
 Ηλίας, καὶ πρὶν νὰ πατήσης τ
 καταπάτησας ὅλον τὸν Ἄδην.
 βλάσημα βασιλικὸν, καὶ ἄπ
 κοιλίαν γεγεννημένη ἐδόθης τῷ Κ
 ἄπὸ τὸν Οὐρανὸν, περὰ ἄπὸ τ
 πῶς ἀναθρεμμική μετὰ τὸ γάλα
 βείας ἐφάνης ἀνάμεσα εἰς τὰ σκο
 σμῶς μία ἀκτῖνα τῆς Θεότητος,
 ψυχὸν Πάνθεον τῆς ἀρετῆς. ὅ
 λω, νὰ ἀκίσση τινὰς ἄπὸ τὸ ζόμ
 ὡς ἔλυσας τὴν γλῶσσαν, καὶ ε
 νοίτο, ἔλυσας καὶ τὰ δεσμά τῆς
 ὡς ἐχαιρέτησας τὴν Ελισάβετ, τῆ
 σας μετὰ τὰ χαρίσματα τῶν ἁγίων Γ
 ὅθεν ἐπυροφίτουσε, καὶ πάλιν με
 ἰδιατῆς σπλάγχνα ἡγίασας τὸ Γ
 θεὸν ἄπὸ τὴν χαρὰν τὸ βρέφος

σιωπῶ ἀκόμι, πῶς εἰς τὸν κ
 θαρᾶς σε κοιλίας ἐχώρησας τ
 πῶς Ἐσὺ μόνου ἐσμίξας τὸ
 καρπὸν, καὶ ὅμοια τοῦ Θε
 θός ἐκεῖνος ἐγέννησεν εἷνα Υἱὸν
 τὸν Οὐρανὸν, ἔτξι καὶ Ἐσὺ εἷ
 πορα εἰς τὴν γῆν. πῶς ἐδρέφ
 λα ἐκεῖνον ὅπερ δρέφει τὰ πα
 σας εἰς ταῖς ἀγκάλαις ἐκεῖνον
 δάκτυλον κρατεῖ τὸν Κόσμον,
 χες ὑπήκοον εἷνα Θεὸν, τὸν
 σκῶα ὁ Οὐρανός, ἔτρεμε
 δὲ σὲ εἷθυμίζω, πῶς ὡς ἀνο
 τὸν γάμον τὰ χεῖλη, ἀνοιξε δὲ
 τὴν πόραν καὶ ὁ Θεάνθρωπος
 θησαυρὸς τῆς θείας τε παντοδ
 ταλάσγοντας τὰ νερά εἰς ἀμβ
 νέκταρα, καὶ πῶς ὑσέρον δὲ
 σμίαν σου Κοίμῃσιν με ψυχὴν
 νέβης εἷδοξος εἰς τὴς Οὐρανὸς
 ποίεις σεφανωμένη με ταῖς ἰδι
 τῆς Θεότητος, λάμπεις, ἀστράπ
 σιλδίεις εἰς ὅλην τὴν Κτίσιν.
 λα πολλὰ, ὡ χαριτωμένη Κο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

λαὶ καὶ ἡσυχίᾳ μου, τὰ σιωπῶ,
ὡς τὰ θαυμάζω μόνον Ἐπιπροσκ
τὶ δὲν θέλω, ἀκούοντας Ἐσὺ τὸ
ξαις, καὶ ἀρεταῖς, νὰ σὲ κο
πάλιν τὸ παρθενομὸν ὄρωσω
ὡς καθὼς καὶ εἰς τὸν Α
πτασμὸν ἐκείνον, τῷ

Ἀρχαγγέ-
λου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

Περὶ Ἐκφωμήσε

ΜΕ τὴν Ἐκφώνησιν, ὁ
μαίνει ὁ ῥήτωρ τὸ πα
ψυχῆς, ἀμὴ τὸ Ἰξυπνᾶ Ἐ
πας, ὅθεν κατὰ τὸ ὄραγμα,
νει τὸν πόνον, Ἐ τῶρα τὴν χ
δίας, τῶρα ὀργίζεται, καὶ τῶ
χνᾶται, τῶρα θαυμάζεται τὸ
ἀρετῆς, Ἐ τῶρα τὴν ὑπερβολ
καὶ ὅμοια.

Ἄν ἡθελες ἀνοιξῆ τὸν τάφ
ποῖον ἔτάφη ἢ παλαιὰ ἐκείνη
τὴν Ἐκφώνησιν ἔτσι ἡθελες
τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν

Καὶ τίνος εἶναι τὰ γυμνά
μα κόκαλα, ὅπως βλέπω; τ
κρανίου χωρὶς μορφῆν, χωρὶς
εἶναι τὸ θαῦμα τῆς Ἑλλάδος
βυατος τῶν χαρίτων; τέτη
κείνη Ἑλένη, ὅθεν τὴν ὀποίαν
τόσοι πόλεμοι, Ἐ ἡ πανωλε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ας ; ἀμὴ πῶς ἔτξι ἐσβύθησαν
 τα , ὅπῃ ἀσραπτον ὡς ἀσέρες ;
 ἔχάθη τὸ πρόσωπον , ὅπῃ ἦτον τῆς
 τῆς ὀμορφίας ; πῶς ἔτξι ἀπαι
 ρόδα , ὅπῃ τῆς ἀνθῆσαν χωρὶς
 εἰς τὰ μάγβλα ; πῃ ἢ Χάριτες ,
 χόρδαν εἰς τὸ μέτωπον ; πῃ ἢ
 ὅπῃ τῆς ἐσόλιξε τὰ χεῖλη ; πῃ ἢ
 μοῖ , ὅπῃ ἔδεναν ταῖς καρδίαις ;
 σροφὴ τῆς ἀνθρωπίνων τραγμῶν
 ἀσθένεια τῆς φύσεως . ὦ μεταμο
 λεωνῆ . ὦ τραγωδία ἀξιοδάκρυτα
 ληκες , ὅπῃ ἦτον ῥόδα . σκότος , ὅ
 πτε τὸ φῶς . φόβος , ὅπῃ ἐκατοικῆ
 ειτες . βρόμος , ὅπῃ ἔπνεαν ἢ μ
 Ἐτρόπαιον τῆς θανάτου ἐκείνη , ὅ
 διώαμιν τῆς ὀμορφίας ἐνίκα κάθη
 μόνην καρδίαν .

Μὲ τὴν Ἐκφώνησιν , ἔτξι ἠθε
 τὴν ὀργὴν τῆς ἰδίας σε ψυχῆς ,
 γάλην ἀσέβειαν ἐκείνη τῆς ὑπηρε
 ἐτόλμησε νὰ ραπίση τὸ δὺγκικὸν
 πον τῆς Σωτῆρος .

Ἐσὺ λοιπὸν , ἐσὺ , εἶπας ποταπ

πος, εἷας ὑπηρετίας, εἷας
 βρομερὸς σκώληκας τῆς γῆς
 ῥαπίσης τὸ πρόσωπον ἐκείνῃ
 πλασεν; ἐσὺ νὰ σικώσης χ
 τέτοιαν ὑβριν νὰ ὑβρίσης ἐκε
 ναι τῆς γῆς καὶ τῆ Οὐρανῶ I
 αὐθάδεια, ὅπῃ ὅμοια ποτὲ
 ἀσέβεια, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ
 εἶναι ἢ κάμινος ὅλη τῆ ἄδρ.
 ναυτίου τῆς ὁποίας ἐῶρεπε
 μὲ ὅλα τὰ ἀστροπελέκια ὁ
 χεῖρα ἄξια νὰ ξηρανθῆ, ἀδ
 γίξῃ τὸ ἴδιον πρόσωπον τῆς
 σα θηρῆς. ὦ μισοχρῆς ἀνδ
 θρωπος σκληροκαρδία. ὦ γῆ
 Οὐρανοὶ, καὶ πῶς ἴδετε, π
 τε τῶσιν ἀνομίαν. κῆρ.

Δοὺ ἔχει ὀλιγώτερον δύναμ
 νησις εἰς ταῖς τιμαῖς καὶ ἐπο
 ὑσερον ἀπὸ τὴν διήγησιν καμῖο
 δελοῦνται πολλαῖς φοραῖς οἱ
 τὶ ἔτξῃ. Ὀξυπνεῖσι θάμβος εἰς
 τας, ὅ τὲς ἀναγκάζεν νὰ θαυμ
 νοὶ τὴν ἴδιαν ἀρετὴν ὅ ἔργον

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐξέφορον παράδειγμα εἰς διαφόρον
τῆς ἑριστιανικῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μέγας Ἀντώνιος ἀκόμι νέος
ἀγοράσῃ μετὰ τὰ ὠρέσκειρα τὰ αἰώ
τη, σκορπᾷ ὅλα τε τὰ ἔχει εἰς τὰ
τῆς πτωχῶν, Ἐ γυμνὸς ἀπὸ κα
τίδα τῷ Κόσμῳ φύγει εἰς τὴν ἔρη
φρόνεψις εἰς εἷνα νέον γεροντικὴ Ἐ Ν
ὦ φυγὴ βέβαια τροπαιοφόρος.

Ὁ Ἀθανάσιος πέντε χρόνους κρύ
εἷνα ξηρὸν πηγάδιον, καὶ ἔλατι δα
μετὰ τὴν γλώσσαν, μετὰ τὸν κάλαμον
τότε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ πολλῶν
λαῖς αἵρεσιν βασανισμῶν. Ὡ
κατὰ τὸν θαυμάσιον οἱ αἰῶνες. ὦ φλ
πης, ὅτε μετὰ τὴν λαῶν ἠθέλε
ὄχι εἷνα μικρὸν πηγάδιον, ἀλλὰ Ἐ
ματα ὅλα τῆς θαλάσσης.

Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μετὰ ἀπει
λοφυχίαν ἀφορέζει Εὐδοξίαν τὴν
σαν, Ἐ τῆς σφαλίζει εἰς τὸ ὠρέσει
θύραις τῆς Ἐκκλησίας. Ὡ εἰς
σεν Ἀρχιερέα μπρόντζων σῆθος. ὦ
μὴν καρδία, ὅτε δὲν ἐφοβήθη

λέων τὰ σκῆπτρα .

Σκληρὸν σίδηρον θείζει .
 Δαμασκηνῶς , διατι ἔγραφε οὗ-
 τος τῷ Εἰκονομάχῳ . Ὡς πλὴν
 ὁποῖαν ἔτρεξε περιαισώτερον
 ρὰ ὅπως ἔσαξε αἷμα . ὡς χεῖρα
 μαθῆναι εἰς μνημόσμων τῆς αἰ-
 ναίου τῆς ἀθανασίας .

Ὁ Θεολόγος Γρηγόριος , δὲ
 τὰ σκάνδαλα , καὶ διὰ τὰ βίβ-
 εἰς κάποιους Ἐπισκόπους τὴν εἰρ-
 τὴν Ἀρχιερατικὴν Ἀξίαν , καὶ
 φεύγει εἰς τὴν ἔρημον .

Ὁ δὲ τὸ ὁποῖον τῷ ὄρει

ταμοιβὴν ὅλος ὁ Οὐρανός

ὡς ταπεινώσις , ἐπὶ τῷ

λεῖ τὸν ἀνεβάσει εἰς

τὰ ὑψηλὰ ὅλα

τῆς Δό-

ξης .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ Προλήψεως.

Η Πρόληψις, ὅπερ καὶ Προκλήψις λέγεται, εἶναι, ὅταν ὁ ρήτορ μόνον μὲν ἑρμηνεύσῃς ἀποδείξῃς ἀποδείξῃς βεβαιῶναι τὸ πρᾶγμα, ὅπερ ἐπιχειρᾷ ἀμὴν ἢ προβλέποντας καθὲς ἀντίλογον, ὅπερ ἐμπορῶσι τάχα νομομαθῶν ὁ Κριτής, ὁ λαός, οἱ ἑναντιοῦντες τὴν φέρνει εἰς τὸ μέσον, καὶ μὴ ἄλλο τῶν ἄλλων τρόπον τὴν λύει, ὅθεν νὰ σβῆται τὴν διάνοιαν τῆς καθενὸς τὴν δυσκρίτην, ὅπερ πρότερον εἶχε. Τῆτο ἔστιν εἶναι πλέα συχνὸν εἰς τὸ Δικαστήριον, παρά εἰς τὸ ἑγκωμιαστικὸν ἢ ἰσχυριστικὸν ὅχι τὸσον οἱ ρήτορες εἰς τὸ κώμια, ὅσον οἱ δημηγόροι εἰς τὰ Κριτήρια. Νὰ τὸ παράδειγμα εἰς τὸ χρυσιόμαθον Βέβαια καταραμῶν μετὰλλον χρυσιόν, ὅθεν τῆτο γεννᾶται κατὰ ἀσπλάγχνα τῆς γῆς, ὅθεν νὰ φαίνεται ὅτι γένος τῆς Ἄδου, παρά τῆς φύσεως

πόσα τὰ κακὰ, πόσαις ἢ
 ὡς ἀπὸ ρίζαν ἀπὸ τὸ χρυσίον
 εἶναι ἀσέβεια, εἰς τὴν ὅπου
 δηγὰ μὲ τὸ φῶς τῶν ἰδίων τα
 ναι ἀνομία, ὅπως νὰ μὴν εἶ
 σατανικὸν τῆτο μέταλλον; τ
 μοι εἰς τὸν Κόσμον, οἱ φόν
 τες ἀνθρώπων, ἢ βλασφη
 τες Οὐρανῶν, ἢ ἀδικίαι εἰς
 δευ καταπατεῖται διὰ ὀλίγ
 μος τῶ Θεῶ. Ὁ τῆς φύσεως
 νεται ὁ φίλος ἐναντίον τῶ φί
 ἐναντίον τῶ ἀδελφῶ, ὁ υἱὸ
 γυνήσαντος; τὸ αἷμα ὅπως χ
 μέραν, οἱ ἀνθρώποι ὅπως συ
 ζονται, ἢ Χώραις, τὰ Βασ
 ρίζώνονται, δευ εἶναι ὅλη ἢ
 καὶ τὸ χρυσίον; Ἀμὴ ἀκέ
 λέγει, καὶ τί ἀκουῶς τόσο
 ναντίον εἰς τὸ ἀκτινοβόλον
 ζάλακτον μέταλλον, Ὁ πόσα
 λα, ὅπως φέρνει εἰς ὅλον τὸν
 το δευ δὲ γάνει ἀπὸ τὰ σπλ
 τὰ πλέα τίμια μάρμαρα,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τῶ Θεῷ Ἐκκλησίαις ; τῆτο δὲν
 εἰς τὰ δάση τὰ πλέα εὐμορφα
 σινα ξύλα , διὰ τὰ τῶ κάμη τα
 ρια ; τῆτο δὲν φέρνει ὅσαις μυρ
 ἀρώματα ἔχεν οἱ Ἀραβες , διὰ
 εἰση τῶς Ναῦς , καὶ διὰ τὰ τῶ
 μιάμα ; καὶ ἀνίσως Ἐμφορ
 ἀγίαις τῶ Εἰκόταις ἀσράπτειν λα
 ἀγρυπνῶσι ἀκοίμητα φῶτα , πο
 ὅπῃ τῶς χαρίζει τὸ φῶς , Ἐ τῆ
 παρὰ τὸ ἀγρευκὸν τῆτο μέταλλο
 σίον ; Τρέμει γυμνὸς ἄνθρωπος
 ος ; λιμάσσει πεινασμέως ἄπο τ
 Ἐσὺ μὲ ὀλίγον χρυσίον ἐσκεπάσ
 μέλη , ἔχόρτασας ἄλλῃ τὴν κοιλί
 ἠγόρασας τὴν ἐράνιον ζολὴν , Ἐ
 φαῖς τῶς Ἀγγέλων . κινδυνώθει εὐ
 ρη , τὰ πελήση διὰ πτωχείαν τὸ
 μον μαργαρίτην τῆς ἰδίας τῆς πο
 πάλιν μὲ ὀλίγον χρυσίον ἐξώμο
 μαρτίαν , Ἐ χεῖς αἷμα , χεῖς
 χεῖς πάθος ἐγίνης σωτῆρ μίας
 τρώνοντάς τὴν ἄπο τῶς ὄνουχας τῶ
 νων Ἐ μέσα ἄπο τὸν ἄδην . Ἀλήθ

γα εἶναι τοῦτα τοῦ χρυσίου, ὡς
 ἔτε ἐγὼ τὸ ἀρνεῖμαι, ὅμως π
 σης καρδίας βρωῶ, ὡς καταραμ
 γόνος ὄχι τῆς φύσεως, ἀμὴ το
 τῆς σατανικῶν ἐκείνων Κυκλα
 νημα, ἐπειδὴ καὶ οἱ πλέα
 κάουσι ἔργα τόσον ἄξια Ἐ
 ἀγοράζουσι ταῖς τρυφαῖς τῆς σ
 μα καὶ τὴν ζωὴν τῆς ἐχθρῶ
 καὶ ὑπερηφάνιαν τῆς ψυχῆς,
 λην, τὴν μέθην, καὶ ταῖς ἄ
 τῆς κοιλίας. μετὰ τοῦτο φθείρ
 καιοσύνην εἰς τὰ Κεῖθρα, τ
 εἰς ταῖς μαρτυρίαις, καταπατ
 τῆς ἀνθρώπων, ὑβρίζουσι ἐκε
 σεως, καὶ τυφλωμένοι ἀπὸ
 ρίπτει, ποτὲ δὲ ὑφώνου
 τα, νὰ ἴδῃσι τὰ κάλλη
 ρανῶ, ἀμὴ χωρὶς νὰ
 ναθῶσι ἢ ψυχὴν ἢ κ
 , κατακρημνίζοντο
 εἰς τὸ βάρατρον
 κάθε ἀνο-
 μίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

Περὶ Ἀντιβολήσεως

Η Ἀντιβόλησις, ὅπῃ εἰς
 πον καὶ Δέησις λέγεται,
 ταν παρακαλῶμεν Θεόν, ἢ αὐθ
 τῶτο δὲ νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ π
 νο, ὅπῃ ἐπιθυμῶμεν, ἰξόροι
 ἢ παρακάλεσις ὅχι μόνον παρα
 καταπραΰνει καὶ κάθε θυμωμένη
 καὶ ἔχει τόσην δυνάμιν, ὅπῃ ἀρ
 τὰς χεῖρας τῆ ἰδίας Θεῶ τὰ ἀς
 καὶ φέρνει εἰς σημεῖον τῆς νίκης
 ἐκείνην, Ἐ δὲ εργεσίαν, ὅπῃ ε
 τὸ Σχῆμα τῆς Δεήσεως θέλω πο
 τὸν Ἐλύθερωτήν τοῦ Κόσμου Χ
 ἔλυθερώσῃ μίαν φοράν τὸ Ἐλ
 νος ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς Ἀγαρη
 ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ὀττομανικοῦ
 ως.

Φθάνει, Κριτὰ δικαιοτάτε, φ
 πότε οἱ τρισάθλιοι Ἕλληνες ἔχ
 εἰσκονταί εἰς τὰ δεσμά τῆς δουλε

ὑπερήφανον πόδα νὰ τῶς πατή
 ὁ βάρβαρος Θράκης; ἕως πότε
 εὐδοξον, Ὁ δὲ γενικὸν ἔχει νὰ
 πάνω εἰς βασιλικὸν θρόνον εὐδο
 λαπάνι, καὶ ἡ Χώρας ἐκείναις
 ποίαις ἀνατέλλει ὁ ὄρατος τοῦτο
 εἰς ἀνθρωπίνην μορφὴν ἀνέτει
 ὁ ἀόρατος, ἀπὸ ἡμισο φεγγά
 λδῶνται; Α', εὐθυμίας, σὲ
 πῶς εἶσαι ὄχι μόνον Κριτής,
 τῆρ, καὶ πῶς πεδύεις, ἀμὴ
 τῶναις τὰ τέκνα σου. Ὁ θρονὸς ἀνίσω
 τίαις τῶν Ἑλλήνων ἐπαρακίνησ
 καίανσε ὀργὴν, ἀνίσως καὶ εἰς
 τῆς ἰδίαςτων ἀνομίας σὲ ἔχα
 ἀσροπελέκια, ὅρα νὰ τοὺς ἀφαν
 ὄρωσῶπον τῆς Οἰκισμένης, Εἰσι
 σαι ὅλος δὲ σπλαγχνία, συγχ
 σβῦσαι ἐκεῖνα εἰς τὸ πέλαγος
 σε ἐλεημοσύνης. Εὐθυμίας, Ὁ
 Ἰησοῦς, πῶς τὸ Ἑλληνικὸν Γένος
 ὄρωσῶπον, ὅπερ ἀνοίξε ταῖς ἀγκά
 νὰ δεχθῆ τὸ θεῖον σε Εὐαγγέλιον
 τῶν, ὅπερ ἔρριξε χαμαὶ τὰ εἶδ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

κρεμάμενον εἰς εἷνα ξύλον σὲ εἶ
 ὡς Θεόν. τὸ τρωτόν, ὅπῃ ἀν
 τυράννων, ὅπῃ μὲ πόσα, Ἐ πὸ
 ἐγίρδουαν, νὰ ξερρίζώσεν ὑπὸ
 τὴν Πίσιν, Ἐ ὑπὸ ταῖς καρδία
 ριανῶν τὸ θεῖον σε Ὄνομα. με
 τῆς Ἑλλήνων ἠύξανε, Χειρὲ με
 τὴν Οἰκεμένην ἢ Ἐκκλησίαν σε
 νες τὴν ἐπλήτισαν με τὰς θησαυ
 ρίας, τοῦτοι Ἐ με τὴν γλώσσαν
 τὸν κάλαμον, Ἐ με τὴν ἰδίαν
 ἀφρόντισαν, τρέχοντας με ἀ
 γαλοψυχίαν Ἐ εἰς ταῖς φυλακα
 ταῖς μάστιγαις, καὶ εἰς τοὺς τρο
 εἰς ταῖς ἔξορίαις, καὶ εἰς ταῖς
 καὶ εἰς ταῖς πιάσαις, μόνον δια
 σου τὴν πλάνην, διὰ νὰ ξαπλ
 Πίσιν, διὰ νὰ σὲ κηρύξουν
 πον, καὶ διὰ νὰ λάμψη, ὅπου
 Ἡ ἥλιος, τοῦ Σταυρῆ ἢ δόξα, κα
 σήμερον. ὅθεν ὡς ἀσπλαγχν
 θεϊκὴν σε παντοδυναμίαν κάμε,
 τὸν ζυγὸν τέτοιας βαρβαρικῆς
 σίας, ὡς φιλόδωρος, καὶ πλοσιοπ

παποδοτής, ἀνοίγοντας τοὺς θύρας
 θείων σε χαρίτων, ὕψωσαι πρῶτον
 τωροτέραν δόξαν τὸ Γένος, καὶ
 κοπρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ
 του τὸ σκῆπτρον, Ὡ τὸ Βασίλειον
 σε παρακαλῶ, μὰ τὸ Χαῖρε
 πῶ ἔφερε τὴν χαρὰν εἰς τὸν
 τὴν θείαν σε ἐκείνην Εὐσάρκω
 ὁποίαν ὄντας Θεὸς ἐγέννηκες ἀν
 να φανῆς με τοὺς ἀνθρώπους
 πος. μὰ τὸ Βάπτισμα, ὅπο
 νε ἄπο τὴν ἀμαρτίαν. μὰ τὸ
 ὅπου μᾶς ἀνοίξε τὸν Παράδεισον
 Θάνατον, ὅπῃ μᾶς ἔδωκε τὴν
 μὰ τὴν ἔνδοξον ἐκείνην Εὐγερο
 ἀνέβασε εἰς τὰ ἑράνια. Ὡ ἀνί
 ναῖς μου τούταις δεῦν σε παρα
 σπλάγχχνος, ἄς σε παρακινήσει
 ὅπῃ με τρέχεν ἄπο τὰ ὄμμα
 φθάνεν Ὡ τούτα, ἢ φωναῖς
 λεσαις τῆς Ἀγίωσης, ὅπῃ ἄ
 ρη τῆς τρισαθλίας Ἑλλάδος φω
 νιάζει ἄπο τὴν Κρήτην ἕνας Ἀ
 σε παρακαλεῖ, νὰ ἔξολοθρῶ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

γαριννὲς λύκας ἀπ' ἐκεῖνο τὸ Βασίλειον
 τὸ ὁποῖον ἐποίμανε τῆς Χριστωνι-
 μνης τὰ ὄρθηατα. φωνιάζει ἄπο
 οὐνοῦ Χρυσόσομος, καὶ σὲ παρακαλεῖ
 μὴν κυριεύεται ἄπο τῆς ἐχθρῆς
 ἐκείνη ἡ Χώρα, ὅπερ μίαν φοράν
 τῆς Μητρὸς Ἐπαύσεως. φωνιάζει
 τερίνα, Ἐδείχνοντάς σε τὸν τροχόν
 ὁποῖον ἐμαρτύρησε, σὲ παρακαλεῖ
 πάλιν νὰ γυρίσῃ τῆς τύχης διὰ τὴν
 δρεῖαν. φωνιάζουσι οἱ Ἰγνάτιοι ἀπὸ
 τῆς Ἰσπανίας, οἱ Πολύκαρποι ἀπὸ
 τῆς Φρυγίας, οἱ Διονύσιοι ἄπο τῆς Αἰγύπτου,
 Σπυρίδωνες ἄπο τὴν Κύπρον, καὶ
 τὰς τῆς λέοντας ὅπερ τῆς Ἰσπανίας
 φλόγαις ὅπερ τῆς ἔκαυσαν, τὰς
 τῆς ἐθέρισαν, ἐλπίζουσι ἄπο
 κρανσεῖς Ἰσραηλῶν τῆς
 Ἰερουσαλὴμ, καὶ
 τῆς τῆς Ἑλλάδος
 τὴν ἄπολύ-
 τρωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚ
ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ποῖος ὁ Διαλογισμὸς

Διαλογισμὸς λέγεται, ὅτε
μιλεῖ ἢ μὲ τὸν ἑαυτὸν
λον τινὰ, ἢ φέρνει εἰς τὸ μέ
εἶπε νὰ ὁμιλεῖσι σιναλλήλως,
λὸς κατὰ τὴν χρεῖαν. Σημε
πῶς εἰς τὸτο τὸ Σχῆμα τυχε
λάττης πάντα τὸ ὠρέπον, ὅ
σωπον ὅπε ὁμιλεῖ, νὰ εἶναι
ἄρμόδιος, ὅρατι εἰς ἄλλον τρόπο
οἱ γέροντες, ὅ εἰς ἄλλον οἱ νέοι
οἱ ἀγράμματοι, οἱ ἄνδρες, ὅ
θυμωμένος, καὶ ὁ ὠρῆος, ἐκεῖνος ὅ
ὅ ἐκεῖνος ὅπε ἔχει καμίαν δι
κραν. ὅρα τὸτο ὅ γερόντων ἄς εἶ
μα σεμνὸν καὶ φρόνιμον, ὅ νέων
λοιδερόσομον, ὅ σοφῶν ῥε
ὅ ἀμαθῶν βάρβαρον, τῆς γ
καὶ καὶ μαλακὸν, τὸ ἀνδρὸς
μεγαλόφυχαν. εἰς εἶναι ἀτακτο

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ἐκείνου ὅπῃ θυμῶνεται, χαρμ
 κείνου ὅπῃ χαίρεται, ταπεινω
 ὅπῃ πικραίνεται, Ἐ ὅμοια.

Μὲ τὸ Σχῆμα τῆτο, ὅπῃ
 μόνον, θέλω νὰ ἐξηγήσω τὴν
 πικρῆντα ἐκείνων Φιλοσόφων, ὁ
 πλάνην εἶχε ἐπισρέψη εἰς τ
 Πίσιν ἢ πάνσοφος Αἰκατερίνα
 κόντας, πῶς ὁ Τύραννος, ἔλα
 σαν τὸν Χειρὸν, ἠθέλε νὰ τὴν
 εἰς μίαν μεγάλην φωτιάν, ὅπε
 τὴν ὑπόθεσιν ἀναπτε, Ἐ μὲ τ
 ὑψώνετο ἕως εἰς τὸν Οὐρανὸν,
 νας ἀνάμεσόν τε καὶ ὅλοι σωμα
 λησαν.

Λοιπὸν μία σαλαμάνδρα, ὅτ
 σκώληκας τῆς γῆς, θέλει ἔχη
 ρην ἀνδρείαν ἀπὸ εἰς ἀνδρωπο
 φιλόσοφον; λοιπὸν θέλω μὲν φ
 μὲ τὴν μας εὐτροπήν ἐκείναις
 γαίς, μέσα εἰς ταῖς ὁποίαις ζῶ
 κρὸν χαίρεται Ἐ πηδᾶ; δὲν εἶ
 σιανοὶ, ἀδὲν ἰξόρομην, νὰ δ
 τῆν μας τὴν ζωὴν δι' ἐκείνου, ὅτ

ἑμᾶς τὴν ἐδικήν τε εἰς εἷνα ξυ
 μεῖσαν ἄξιοι, νὰ ἔχωμεν τοι
 νίως ὅφωβόμεσαν ἄλλην
 ἐκείνην τῆς Ἄδης καὶ τῆς Κολά
 εἶναι εἰς ὄλο τὸ ὕπερον ἢ τῆ
 ζωῆ, ὅπῃ ζῶμεν; δευ εἶναι
 τέλος καὶ μαραίνεται; δευ
 ὅπῃ καὶ δίδυς σβύνεται; εἴ
 νεις θανάτῃ τὸ δρέπανον; εἴ
 εἰς τὴν γῆν, ὅπῃ νὰ μὴν ἐπ
 μὴν ἔχη νὰ πλερώσῃ μίαν φ
 τῆς φύσεως; λοιπὸν ἀνόητοι
 ὄχι Φιλόσοφοι, ἀνίως ὅφω
 σκαιρον ζωὴν δευ θέλομεν
 ἀθάνατον, ἀνίως ὅφω με εἷνα τ
 νατον δευ θέλομεν ἀποκτήσ
 αἰώνιον. Ναι, ἄς χάσωμεν
 τῆς Ἡλίου, δευ νὰ ἀπολαύσ
 Οὐρανὸν τὸ τελαμπές φῶς
 ἄς δώσωμεν τὸ πνεῦμα, δευ
 φιασθῶμεν μετὰ τὰ Ἀγγελικὰ, ὅφω
 ματα. ἄς ἀπεθανώμεν μίαν φ
 ζήσωμεν πάντα. μόνον νὰ ὕ
 μα τοῦ Χριστοῦ εἰς ὄλον τὸν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ρίζωμεν τούτα μας τὰ κορμιά με
 φλόγαις . μόνον νὰ ποτίσωμεν τ
 νουσαν Πίσιν , καὶ Ἐκκλησίαν
 μεν με ὅλην μας τὴν καρδίαν
 Δοῦ εἶναι θάνατος τόσον εὐδοξος
 ἀπεθανῆ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν
 τὸς τὸν Θεόν . ἀν ἀγαπῶμεν ,
 τῆς ἀγάπης θέλει σβύση ἐκείνη
 ρὸς , καὶ ἡ φωτιά , ὅπου μᾶς εἶ
 Τύραννος , θέλει μᾶς φανῆ εὐ
 σπῶμα ραντισμένου με ἀνθὴ καὶ
 λίθια , ἡ φωτιά ἐκείνη θέλει
 σπῆλινον κορμὶ τούτο , ἀμὴ θέλ
 καθάρισι ὡς χρυσίου καὶ τὴν ψ
 λίθια , θέλει θανατώση τὴν ζ
 εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν θέλει ζω
 πνῶμα , καὶ θέλομεν εὖρη με
 κείναις ταῖς φλόγαις μίαν αἰώνι
 λην , ὅταν λογιᾶζει ὁ βάρβαρος ,
 μίαν παντοτινὴν Δύσιν . Ἐτξισ
 ἐμίλουν οἱ ἀνδρειωμένοι Φιλόσοφοι
 φοὶ ἄνδρες ἐκείνοι , ἀπέκι με
 τον μεγαλοφυχίαν ἔτρεξαν εἰς
 μασμένην φωτιὰν θυσία τοῦ Οὐ

του Θεου ὀλοκαύτωμα,
 ποίαν ὡς φοίνικες ἐπέ-
θης εἰς νέαν ζωὴν
 εἰς μίαν αἰδίο
ἀθανασί-
αν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕ

Περὶ Τ' ποτυπώσεως

Οταν ὁ ῥήτορας εἰς τοῖστον τ
γᾶται, καὶ περιγράφει κα
γμα, ὅπου ὅποιος ἢ τὸ διαβάσει
κεί, ὡς ἂν νὰ ἦτον παρῶν εἰς τὸ
κεῖνο, τοῦ φαίνεται ὀφθαλμοφα
βλέπῃ, τότε καὶ τὸ σχῆμα, ὁ
τύπωσις ὀνομάζεται. Ἄν ἡθελε
γηθῆς τὴν μεγαλοψυχίαν ἐκείνου
τῆ Μάρτυρος, ὅπως παρακινήσῃ
φροδίσιαν ἀπὸ μίαν γυναῖκα, τῆς
εἰς τὸ πρόσωπον τὴν ἰδίαν τῆ γλῶ
ἀλείφοντάς τῃς μὲ τὸ αἷμα τὰ ἀδ
μάγδα, τὴν ἔκαμε, Ἐσανικῶς ν
στῆ, καὶ νὰ κοκκινίσῃ, ἡθελες εἶ
Εἶδεν ὁ Τύραννος, πῶς ἔτε μ
ρισμὸς, ἔτε μὲ κολακείαις ἐδύνε
κῆσι Νικήταν τὸν Ἀθλητὴν τῆ Χρ
θου μὲ τέχνην ἐλόγιασε, νὰ δ
τὴν νίκην, Ἐμὲ μίαν γυναῖκα ν
πολεμήσῃ τὸν μεγαλόψυχον νέον,

ρωα πάντα τροπαιοφόρον .
 χανᾶται ὁ ἄθεος ; τί μὲ δ
 τάζεται ὁ Δέκιος ἐκεῖνος , ὁ
 χίλιαις φοραῖς ἀσεβέστατος ;
 δομυρισμένον κῆπον εἴνα
 σρῶμα , ὅπῃ ἔλαμπε ὄλο
 ἔμοχοβόλα δὲ ταῖς μυρωδ
 ριζαν ὅτι τὸ εἴνα μέρος ἢ
 σέριζαν ὅτι τὸ ἄλλο τὰ δ
 ἐφύσεν οἱ ζέφυροι , καὶ ἀτ
 κείαν φωνὴν ἐκίλαδῶσαν τὰ ὀ
 τρα πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ,
 κῆς ἐπιθυμίας ζυπνίσματα .
 ἐκεῖνο πρὸς αὐτὴν νὰ ξαπλώ
 ρα , ἐλπίζοντας , νὰ τὴν πα
 φερὸν ἐκεῖνον τάφον τὴν ὄσε
 Θεὸν , καὶ μὲ τὴν ὄσε βει
 Πίσιον . Εὐγένει ἀπέκει μία
 εὐμορφη εἰς τὴν ὄψιν , ἄλλο
 κερὴ εἰς τὴν γλώσσαν . ἢ χ
 σῶπῃ εὐκῆσαν ἐκείναις τῆς Α
 τὸ ταχὺ φαίνεται σεφανωμῆ
 ἄσρα τῆς ἔλαμπαν ἀνάμεσα
 τὰ ὄμματα , κάθε κίνημα τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

πτε ταῖς φλόγαις τῆς ἀγάπης
 γίξε ταῖς καρδίαις. ἦτον τὸ βλ
 πελέκι ὅπῃ ἔκαιεν, ἦτον σαίτα ὅ
 νε, © τὸ ἀφρίδιον, ὅπῃ ἔκαμά
 μέτωπον, δεῦ ἦτον Ἰ'ρις, ὅπῃ
 ρήνην, ἀμὴ τόξον τῷ Ἐ'ρωτος,
 μάχην καὶ πόλεμον. Ω' Οὐρ
 στρα. ὦ Θεὲ ἀθλοθέτα. καὶ τ
 μη ἔδω εἰς τοιαύτην μάχην καὶ κίν
 κήτας; ἂν ἀνοίξῃ τὰ ὄμματα,
 σκος τὸν φαρμακόμεν. ἂν τὰ κ
 Σειρήνα μὲ ταῖς χάριταις τῆς γ
 τὴν ἢ δονὴν τὸν κοιμίζει. καὶ πα
 © σύντροφος τῷ Ὀδυσσεύς θέλε
 ὦτα, εἰς τὴν ξανθὴν πλοκαμὴν
 σόρρειθρα κύματα ὄρισκε τὸ
 ψυχῇ. Ἀμὴ γδύνηται εἰς τὸ μέσ
 τροπή, ἔτε ἔχει ἄλλο σκέπος
 χρυσαῖς τρίχαις τῆς ἰδίας τῆς κ
 πῃ πίπτοντας εἰς τὸ κορμὶ ὄλο
 τῶσαις ἀκτίνας, ὅπῃ ἐσόλιζαν
 τῆς ὁμορφίας. Σιμώνει ἀπέκι
 δειαν εἰς τὸ σρῶμα, ξεσκεπάζει
 φον σῆθος, καὶ ὄρα νὰ τὸν γελα

Ἄδ' αὖμ, μετὸς ἡθὸς τῆς χαρμ
 τὰ δύο τῆς μήλας, ὅπως ἔσαζο
 ἀμὴ φαρμάκι. Ἐπιπλῶνει τῆ
 ἡτοῦ πλωσμήνη ἀπὸ χιόνια
 ἀγκάλαις, ὅπως ἡτοῦ ἀνδρομυρ
 τῆς Ἐρωτος, καὶ μετὰ δολερά
 ζεταί, νὰ τῆς τυπώση εἰς τὰ μα
 κερὸν φίλημα. Α", Νικητὰ, Ν
 θῆς ἀπὸ μίαν γυναῖκα. Σὲ βλ
 ἔλεπω δεμῶν μετὰ τὰ δεσμά, ὅπ
 κάλαις τῆς Γυωακός. πλητῶν
 ταις, ὅπως ὅς ἔρριζαν τὰ ὄμματα
 ὅπως τῆς ἀσραπτεῖ εἰς τὸ τῶροσ
 ὅς ἔφλεξε τὴν ψυχὴν. τὸ με
 σάζει ἀπὸ τὴν γλώσσαν, νὰ
 κανε τὴν καρδίαν. ὅθεν φοβε
 γήσης τὰ ῥόδα τῆς τῶροσώπτε,
 ξῆς τῆς κείνου, ὅπως τῆς ἀνδ
 τὴν σάρκα. Νὰ, ὅπου ὁ Ἐρω
 ὀκνηρὸς, βέβαιος νὰ ἀπολάυσ
 ὡσὰν ὅπως ἐναντίον σε δὲ κέρεσε
 φαρέτραν. νὰ, ὅπου ἡ Ἀφροδίτη
 μετὰ ἀνδρὶ ἐτοιμάζεται καὶ τῶρ
 νὰ ἐορτάση τὸν Δίαμβον. Α

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τοιαύτην μικράν καὶ ἀκάθαρτον
 ἤκουσε τὴν φωνὴν τοιαύτης Σειρῆν
 χίθῃ ὁ μεγαλόφυχος νέος, καὶ
 εὐτροπὴν τῆ ἐποικίνισσε δ' ἄρ' οὐκ
 τῆς ὄψεως. ἀκίνητος μένει ἄπο
 Ἐ ἀμφίβολος δὲν ἰξόβρει πῶς να
 εἰς πόσον κίνδυνον. Καὶ τί θέλω
 λεγε μὲ τὸν νέον τε, τί θέλω ἄ
 παλαίπυρος; να φωνιάξω; ἀμὴ
 ἐλπίζω βοήθειαν, ἀνίσως κ' ὄλ
 σι ὡς λύκοι, να μὲ ξεχίσεν τῆ
 θείας χάριτος, καὶ μὲ τὴν σαλ
 ἀρπάξεν τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν Ι
 φύγω; ἀμὴ δὲν βλέπεις τόσους δ
 τόσους Ἀργεῖς, ὅπῃ μὲ ἑκατὸν ὄμμ
 πνῦσιν, ὄχι δ' αὖ να μὲ φυλάξεν
 να μὲ κερσύσεν ἄπο τὸν πολυτιμ
 ρὸν τῆς ψυχῆς, ὅπῃ εἶναι ἡ πα
 ἡ Πίσις. να ἀντισταθῶ; ἀμὴ ἰξό
 πῶς εἰς τὸν πόλεμον τῆς σαρκὸς
 Δαβὶδ, ἀγκαλὰ καὶ πρότερον να
 ξη θανατωμένον εἰς τὴν γῆν εὐα
 να ὑπακίσσω εἰς ταῖς κολακείαις
 κός, εἰς τὰ κείτρα τῆ Ἐρωτος;

λα ἦσαι ἄπο τὸ τυφλὸν ἐκεῖν
 πλέα τυφλὸς εἰς τὸν νεῦν, ἄ
 εἰς τὸν βυθὸν πόσης ἀνομίας
 καρδία, ὦ Νικῆτα. ἢ νὰ χ
 ἢ νὰ ἄπολάυσω τὴν νίκην,
 νὰ εἶμαι γυμνὸς ἄπο ἄρματα
 γλῶσσα θέλει ἦσαι τὸ ἄσρο
 θέλει σβύση τὴν ἀκάθαρτα
 σαίτα ὅπου θέλει πληγώσ
 Ἀφροδίτην, καὶ τὸ καρφί με
 λω καρφώση, ὄχι ἐνὸς Σίσα
 λην, ἀμὴ τὴν δύναμιν ὅλην τ
 τῆ Ἄδᾶ. Ἐ΄τξι ἐμίλησε,
 μεγαλόφυχος θερίζει μὲ τῆ
 γλῶσσαν, τὴν πτύξι εἰς τὰ
 γυναικὸς, τῆς αἱματώνει μὲ
 λο τὸ πρόσωπον, καὶ εἰς τ
 ἐκεῖνο πέλαγος σβύνει τῆς
 θυμίας ταῖς φλόγαις, Ἐ πν
 κέφαλον ἐκεῖνον Κέρβερον, λέγ
 κα, τὸν Ἐρωτα, τὴν Ἀφροδί
 γον, ὅπῃ χειροτονᾷ τὸν ἀθλι
 ταν Ἡρακλέα τῆς Ἐκκλησίας.
 ὅπῃ τὸν δείχνει νέον Ἰωσήφ, εἰ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐξέφορον, ὅτι ἐκεῖνος μετὰ τὴν φυγῆν
χωρὶς τὴν φύγην, ἐνίκησε γυναικὸς
Βελαῖς. ὦ κ'τθ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Εἴκοστόν

Περὶ Ἀποσιωπήσεως

Ἡ Ἀποσιώπησις, ὅπερ καὶ
λέγεται, εἶναι, ὅταν τρέχον
χύδρον ποταμὸς εἰς τὸ λέγειν
Ἐξαίφνης ἀποσιωπᾶ, ὅτι εἰς τὸν δ
λόγον κέπτει τὴν φωνὴν ὅτι τὸν λό
γοντας ὁδὸς καὶ κατὰ τὸ τῶρα
διὸν τὴν αἰτίαν. ὡσαν.

Ὡς βάρβαρος σκληροκαρδία
χρῖσων Τυράννων. πόσα βάσαν
ἔχει τὴν ξερρῖζώση ἀπὸ ταῖς καρδί
σιανῶν τὸν Χρῖστον καὶ τὴν Πίσιν
ὅπερ ὑψώνοντας τὰ κορμιά, ὁδὸ
θίζαν ὅτι εἰς τὸν τάφον. τὰυρες,
λογικὸς ἀνθρώπος ἔκαναν τὴν μ
ὡς ἀλογα ζῶα, φλόγαις, ὅπερ ἔσ

ζωὴν. λάδια, βολίμια, ὅπ
 ἔφερναν τὸ κρῦος τοῦ θανάτου.
 νετο εἰς ταῖς χάραις, ὁ ἄλλο
 εἰς ταῖς πιάσαις. τῆτος ἐπά
 τὰ χιόνια, ἐκεῖνος ἐφλέγετο
 κάρβουνα. ἰδὲς, πόσους ρίπτου
 λασσαν, πόσους κρεμῶσι εἰς
 σους πληγῶνσι μὲ ταῖς μάσ
 θερίζουσι μὲ τὴν μάχαιραν.
 εἰς ταῖς ὥραις τῆς ἀλόγων,
 τας τῆς ξεχίζου εἰς τὸ μέσοι
 σακκιά μὲ τῆς ὄφεις, ὅπῃ
 κι τῆς κάνου νὰ δοκιμάσου
 πα τῆ θανάτου. ἀλλῶ τῆς γ
 ξιράφια, τῆς ἐβγάνου τ' ἀδού
 δηρα, ζωντανῆς τῆς θάπτου
 πραις, γυμνῆς τοὺς καίου μὲ
 δαις, τῆς ρίπτου ἀπὸ τὸ ὄρη
 νουσι εἰς τὰ δούδρη. εἰς τὰ
 τῆς λεόντων, εἰς ταῖς στρα
 τῆς παιδίων; εἰς ταῖς φυλακα
 ἔχω τόσα λόγια νὰ διηγηθῶ ὅ
 πους, μὲ τῆς ὁποῖους οἱ Μαξ
 ρωνες, οἱ Διοκλητιανοί, ὁ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ἔται τῆς Ἐκκλησίας Ἐ ὑπηρετά
 λθ' ἐλόγιασαν νὰ σβύσεν τὴν Π
 νὰ ξορίσεν ἀπὸ τὸν Κόσμον τὸ
 Χρῆστῃ.

Νὰ καὶ ἄλλο παράδειγμα εἶ
 πλέα χαρμύσεων, ἦγεν εἰς τὴν
 τῆ Σωτήρος.

Στραφῆτε, ὦ Χρῆστῆ, νὰ
 Δεσπότην Χρῆστῃ, ὅπερ νικῶντας
 μιν ὅλην τῆ θανάτῃ, ἀναστήθη
 ρος. Ἐ ἂν ἐπικράνητε εἰς τὸ πα
 ρῆτε τῶρα εἰς τὸν θρίαμβον.
 πλέα ἀκάνθαις, ἀμὴ ἀσέρες τῆ
 τὴν κορυφὴν. δευ' τρέχει πλέα
 μὴ δόξα ἀπὸ ταῖς πληγαῖς. δε
 ὡς τὸ πρότερον γυμνὸς εἰς εἷνα ξ
 σολισμῶος μετὰ κάλλι τῆ Οὐρα
 βόλος ἀσράπτει. τὰ αὐτῆ, ὅπερ ἦ
 βλασφημίαις τῆ Ἰσδαίων, τῶ
 νονται μετὰ Τεισάγια τῆ Ἀ
 γλῶσσα, ὅπερ ἔσαξε χολὴν, τ
 ἀμβροσίαν Ἐ νέκταρ, Ἐ ὅπερ σα
 φιά ἐκαταξέχισαν τὴν Θεϊκὴν Σα
 ἀνθῆσι πορφυροσόλιζα ρόδα.

καὶ πόσαις χερταῖς τῷ πετῶσι
 τὸ ὄρωσῶπον. ὦ πόσοι, καὶ τ
 ξίαις τῷ λυκαίνεσι τὸ ἔυμορφο
 ὦ πόσα .. ἀμὴ ἀφῆτε με νὰ β
 μα τόσης εὐμορφίας . καὶ
 καὶ δευ ἔμπορεῖ νὰ τὸ
 γῆση ἢ γλῶσσα, ἄς
 χαροῦσι καὶ τῆς
 δ'ανοίας τὰ
 ὄμμα-
 τα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣ
Ε' Β Δ Ο Μ Ο Ν .

Περὶ Συγχωρήσεως

Ο ρήτορας καμίαν φοράν συ
νένα ἄρᾳγμα τῆς ἐναντίας
το μετέχνην, ἐπειδὴ καὶ τὸ κα
νὰ σμίξῃ ὁμοῦς ἄλλο μεγαλήτε
νὰ δείξῃ, πῶς καὶ χωρὶς ἐκείν
σαις ἄλλαις ἀποδείξαις, Ἐπιχ
ὅπως εἶναι βέβαιος νὰ ἀπομείνῃ
ρος, καὶ τότε τὸ σχῆμα λέγεται
ρησις. ὡσάν.

Ἀνόητος ἐσάθης, ὡς ἄροδοτή,
τελα χωρὶς γνῶσιν, ἐπειδὴ καὶ
ἀργύριον, ὅπως εἶναι πηλὸς τῆς γ
κας τὸν θησαυρὸν τοῦ οὐρανῶς,
λησας εἷνα Θεόν. ἀμὴ ἄς εἶναι,
ἐτύφλωσε, φιλαργυρία σου ἐστ
νῶν, ὅθεν τοῦτο με φανῆς καὶ λ
ἐγίρευες τὸν μυσηκὸν Ἡλίου. ἀμὴ
ἔκαμε, νὰ κρεμαθῆς εἰς εἷνα ξύλ
σὲ ἀνάγκασε, νὰ φερκιθῆς εἰς εἷνα

ποιός, εἶπε, σὲ ἐπαρακίνη-
 τώσης τὸν ἑαυτὸν σε, ὑβρίξ
 ἔργον παράνομον ἢ θεϊκὴν σ
 καὶ καταπατώντας τὸ Σωτῆρα
 Συγχώρησις ἀκόμι λέγεται
 πορας συγχωρᾶ κανονά τῶν ἁγ
 ἀπρεπῆς, ἀμὴ μὲ ὑποκεισιν
 ὡσαν.

Τί ἀκέω; τί λέγεις, ὡ
 τί βλασφημία εἶναι τέτι
 γε ἀπὸ τὸ σῶμα; τί φαρμά
 ἔξέρασας, ἔλα νὰ φαρμακεύ
 λικὴν Πίσιν, καὶ ὄλην τὴν Χ
 λιτείαν; θνητόφυχος εἶναι
 δευ εἶναι ἀθάνατος ἢ ψυχή;
 τὸ κορμὶ θανάτε τὸ δρέπανο
 φος σκεπάζει ὁ σῶμα ὁ πν
 χυλογίαν δευ ἔλαφέρει ἀπὸ
 ὁ λογμόφυχος ἀνθρώπος;
 ξετε ταῖς Ἐκκλησίαις, κλει
 σήμα τῆς μετανοίας, χύσετε
 ὕδωρ τὸ θεῖο Βαπτίσματος,
 Εἰκόνας τῶν Ἁγίων, ξεχίσε
 Ἰγραφαῖς, σβύσθε ταῖς Ἐντ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

πατήσετε ὅλοι ταῖς ἑρμηνείαις
λων, σιωπήσετε καὶ Ἑσείς, Ἐ
Ἐυαγγελίς, ὅτι εἶναι μῦθοι
εἰς τῆς Ἐκκλησίας, ἀφροσύν
φαντάσματα τῆς διανοίας Οὐραν
Παράδεισος, Κόλασις. ἄς τρυφ
αἰς χαίρεται τὸ κορμὶ, Ἐ ἢ Ἐ
περάση εἰς χορὰς Ἐ χαραῖς
τρα Ἐ κομωδίας, ἐπειδι
τὸ κορμὶ τελειώνει Ἐ ἢ Ἐ
Ὡς φιλοσοφία ἀλόγα
ζώων. ὦ γνώμη
Σαρδαναπά
λων. ὦ
κῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΓΚΟ
Ο' Γ Δ Ο Ο Ν .

Περὶ Ἑρμηνείας .

ΜΕ' τὴν Ἑρμηνείαν ἔξηγ
καυσία ἔργον , ἢ ῥητὸν ,
μέλειαν τὸ ἔξετάζει . ὅθεν ἀν
ἔξηγήσει τὸ θαῦμα ἐκεῖνο , ὅ
εἰς τὸν θάνατον τοῦ Πάυλου , ὅτ
ρία τε κεφαλὴ χωρισμῶν με σ
χαιραν ἀπὸ τὸν λάρυγγα , ἔκαρ
δήματα , ὅ ἔχουσε ἀπὸ τὴν πλι
μα , ἀμὴ γάλα , με τὸ Σχῆμα
Ἑρμηνείας ἠθέλε εἰπῆ ἔτσι .

Ἄλλαξαι τὴν βάρβαρον γνώ
ρων . τῆτος ὁ Ἄνδρας , τὸν ὁποῖο
ταδίκασας εἰς τὸν θάνατον , εἶν
ἀθανασίας , καὶ νὰ τῆ σφραγ
Καπιτώλιον , ὅχι νὰ τῆ χωρίστ
ρὸν σίδηρον τὴν εὐδοξον κεφαλὴν
Κόσμον , ὅσον βλέπει ὁ Ἥλιος
ρωσε ἀπὸ τὴν τυραννικὴν δελεῖ
τανικῶ Κοσμοκράτορος , ὅθεν μά

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ταῖς δάφναις, ὅτι νὰ τοῦ πλεῖ-
 φανον, ἐπειδὴ Ἐφάνη κοινὸς λυ-
 ἀνθρώπων, Ἐ νικητὴς τροπαιοφ-
 δε. Ἀμὴ τί βλέπω; ἀσράπτει
 κὴ μάχαιρα εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς
 με ταῖς ἀσραπαῖς φαίνεται, ν
 κὴ τὸ ἀσροπελέκι τοῦ θανάτου.
 σικῶνει ὁ μικρὸς ὑπηρετὴς τὴν
 πον δεξιάν, ἔτοιμος νὰ κατεβάσῃ
 μὸν τοῦ Παύλου τὸ σίδηρον. Μὴ
 καλῶ, σάσσε, ὦ δήμιε. Ἐ ἔχει
 Ἀμὴ ἐκατέβασε ὁ βάρβαρος τὴν
 νην ῥομφαίαν, Ἐ τοῦ ἐχώρισε τὴν
 μίαν κεφαλὴν, ἢ ὅποια πίπτου-
 σε, ὅτι πηδῶνται δέχονται τὸ
 οἱ δίκαιοι, ὡσάν ὅτι εἶναι τὸ
 αἰωνίᾳ ζωῆς. τρέχει ἀπέκι ἀπὸ
 γῆς ὄχι αἷμα, ἀμὴ γάλα, ἢ δ
 ξη μετ' ἐκεῖνο τὴν καθαρότητα τῆ
 ψυχῆς, ὅτι ὡς λευκόμορφος περι-
 τα εἰς τὰ ἑράνια, ἢ ὅτι νὰ ποτί-
 τε βλασάνουσιν Ἐκκλησίαν, Ἐ δ
 ζάση τὰ νέα ἐκεῖνα τέκνα, ὅτι
 τοῦ Εὐαγγελίου εἶχε γεννήσει. τρ

λα, ὁτι εἶχε πάντα μελ
 σόμα, Ἐἰς τὸ λέγειν γαλακ
 τὴν γλῶσσαν, ἢ ὁτι δὲν αὐ
 μέραν ἐκείνην ὁ Παῦλος, ἀμὴ
 τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὅθεν ἡ φ
 τὴν ὠφέπεσαν τροφὴν, ὅπῃ
 αἷμα, ἀμὴ τὸ γάλα. ἀδεν
 πῶμυ, πῶς τρέχει γάλα,
 νὰ τελειώσῃ ἀνάμεσα εἰς τὴν
 γλυκύτητα τοῦ γάλακτος ἐκεῖ
 τὸν Χειρὸν ἐναυάγησε πόσαις φ
 τεκυμῖαις, καὶ πικρὰ κύμα
 σης.

Ἐφραὶμ ὁ ἅγιος ἔσχε εἰς τὴν
 ὀξύχρημος, Ἐπερνῶντας μίαν
 ἰσαγγελον, ὅταν ἔξαίφνης ἐκ
 Οὐρανὸν εἷα σύλον σεφανω
 φλόγαις, Ἐἀκεί μίαν φωνὴν
 γε, Τῆτος εἶναι ὁ Βασίλειος.
 ἄνθρωπε γλῶσσα δὲν ἐμπορεῖ
 ὄραμα τὸσον θαυμαστὸν, Ἐνέ
 βη ποτὲ μυσήριον τὸσον βα
 τὴν ῥητορικὴν τέχνην Ἐμὲ τὸ
 το τῆς Ἑρμηνείας ἔττι τάχα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

εἶας ῥήτορας .

Μεγάλη εἶναι ἡ δόξα σου , ὦ Βασιλεῦ
 πειδὴ ἃ ὄχι μόνον ἐφθασεν εἰς
 τα , ἃ ἐγένισσε τὴν τετραμερῆ Κ
 μὴ ὑψώθη ἃ ἕως εἰς τοὺς Οὐρα
 πλώθη ἃ εἰς τοὺς ἀσέρας . καὶ
 βλέπετε εἰς τὰ ὑψη ἐκεῖνα , εἶνα
 ἃ φωτοπάροχον σύλον ζῶσαν ἃ
 εἰκόνα τοῦ Βασιλείου ; δεῦν ἀκέετε
 νόν , ὅπῃ μὲ βροντῶσαν φωνὴν τ
 ρᾶ , ὅταν λέγει , Τῆτος εἶναι ὁ Β
 Ναὶ βέβαια , τοῦτος εἶναι ὁ Ἱερ
 ὁ Οὐρανοφάντωρ Διδάσκαλος . ἢ
 ὅπῃ εἰς τὴν λύσαν Οὐάλευτος ,
 πῃ τῆς Αὐτοκρατόρων , εἰς ταῖς ἐ
 καὶ σεισμὸς τῆς αἰρέσεων ἐσήριξ
 σιν , ἃ ἔδειξε ἀσάλευτον τὴν Ε
 φλόγα , ὅπῃ μὲ ταῖς ἀκτίνας τ
 ἐξολόθρευσε τὰ σκότη , ἃ ἔκαμε
 ψη εἰς κάθε τέπον ἢ Ὁρθοδοξία ,
 θεια . σύλος , ὅπῃ χωρὶς μυθολ
 βάσασε εἰς τὸ πρόσωπον τὸ Μή
 ρω , ὅλατι ἄλλος δεῦν τοῦ ὑπερέ
 Ἀγιότητα , ἢ τὸν ζῆλον . φλόγα ,

θάρισε τούτους λεωρῶς, μὲ θεῖον
 ξε τούσαις καρδίαις, Ἐ εἰς τούσ
 νενεκρωμένα σώματα ἔσαξε πο
 μὸν τῆς ζωῆς. σύλος, ὅπῃ α
 τὴν ὠροτέραν δ'σέβειαν, τὴν μ
 ξιν, Ἐ φωτοφόρος ὡς ὁ παλαιὸ
 ἐρήμῳ μὲ ἀσκητικαῖς διδασκαλ
 τούσαις ψυχαῖς εἰς τὴν ἐνάρετα
 Ἀγγελικὸν Σχήμα τῆς Μοναζό
 γα, ὅπῃ ἐβασάνισε πλέα τῶ
 παρ' ὅπῃ τὸς βασανίζει ποτε
 ἐκείνη τῆ Ἀδῶ, ὅθεν εἰς τὸ τ
 ὄνομα τῆ Ἀγίε ἔφθλγαν μὲ τῆ
 κορμιά τῆς Τεσσαθλίων, ὡσαύ
 θισμῶνοι εἰς τὰ σκότη δὲν ἐμτ
 ὑποφέρου τῆς φλογὸς ἐκείνης
 σύλος, κῆπ.

Ἀμὴ τὸ ὄραμα τῆτο Ἐφρα
 μὲ κάνει νὰ ἐνθυμηθῶ τὸ ἄλλο
 πῶ εἶδεν εἰς τὴν Οὐρανὸν Κε
 θειότατος Βασιλέως, ἦγεν τὸν
 τισον ἐκείνον Σταυρὸν, Ἐ τὸ
 τον χράμμα ΕΝ ΤΟΥΤΩ. ΝΙ
 ” μὲ τὴν Ἐρμηνείαν ἔτξι ἠθελες

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Κάτω τὰ ἄρματα , ἵ Ἀὐτοκρο
διρον μὴν σὲ ἀσράφη πλέα εἰς
λικὴν δεξιάν . ἄς σιωπήσεν ἡ σά
καὶ ἄφωνα μὴ βροντήσεν πλέα τα
ραχα τύμπανα , ὁτι ΕἶΝ ΤΟΥ
ΚΑ . ἦγεν , ὡς ὑψώσης τὸ εὐδοξο
κτὸν τὸ σημεῖον , κάθε σὲ ἐχθ
νη θέλει πέση ἡ δύναμις . ὁ Στ
τος θέλει ἦσαι ἡ ράβδος , μετ
ἄλλος Ἡρακλῆς θέλει σωτρίφη
σομάχου ὁ ὑπερήφανον κεφαλὴν :
ὅπῃ θέλει σὲ ὑψώση εἰς τὰ με
ρα ὑψη τῆς δόξης : καὶ ἡ μά
ρα , ὅπῃ θέλει θερίση ὅλα
ταῖς δάφναις , ὁτι νὰ
σεφανώση τὴν νι
κηφόρον σου
κορυφήν .
κὺπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΤΟΝ
Ε' ΝΝΑΤΟΝ

Ποῖος ὁ Μερισμὸς

Μερισμὸς, ὅπερ ἔστι Διαιρέσις εἶναι, ὅταν ὁ ρήτορας ἐπιχειρήσῃ τὸ πρῶτον, ὅπερ ἐπιχειρήσῃ εἰς τὰ ἴδια τὰ μέρη, ἔπαινον, ὅσον εἰς καταφρόνησιν. Ἐὰν λόγον τὰ πάντα, ἀλλὰ κατὰ μέρη διηγεῖται τὸ ὅλον. λόγος χάριν. ὅλον τὸν Κόσμον ἐκήρυξε τὸν Χριστὸν Πίσιν. μετὰ τὸν Μερισμὸν ἐστὶ ἀυξήσις.

Ὁ Κόσμος ὅλος σὲ ἀγαπᾷ. ἔλεος Παῦλε, ὅτι εἰς καθέπεπιστας τὰ πλῆθη τῆς Θεοσόφειας, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη βυθίσκοτον τῆς πλάνης μετὰ τὴν ἀλήθειαν ἐφώτισας. Ἐσὺ μετὰ τὰ νερά τῆς ζωῆς ἐλάσκανας τοὺς μαύρους Αἰγύπτιον εἰς τὰ σκοτεινὰ ἐκείνα πρὸς τὴν ἀλήθειαν λάμψῃ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἔστι τὸ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἐσὺ τὴν Κρήτην πατρίδα τοῦ
 λαξας εἰς Χῶραν τοῦ Θεοῦ καὶ
 καὶ ἕκαστος, νὰ καυχᾶται εἰς
 ρὸν ἐκεῖνο τὸ Βασίλειον, ὅπου
 σώματα ἐκαυχᾶτο ὑπότιμον εἰς
 τινὸν τάφον. Ἐσὺ μὲ ἑράνιον δὲ
 ἐμαθήτους ταῖς Ἀθήναις, καὶ
 τὰ αἰνίγματα τῶν σοφῶν Ἀθηναίων
 πῶς ὁ ἄγνωστος ἐκεῖνος Θεὸς ἦ
 πῶς αὐτὸς καὶ μία Θεότης. ἂν ἡ
 ταπάτησε τὰ εἰδῶλα, ἂν ἡ Αἴγυπτος
 εἰσε τὴν κροκοδείλῃς, ἂν ἡ Δακτύλιος
 ρίζε χαμαὶ τὰ θυσιασθήματα, καὶ
 ψευδωνύμων Θεῶν ταῖς θυσίαις
 σαὶ ἡ αἰτία, ὅπως ἑράνιος γεωργὸς
 ρίζωσας ἄπο κάθε τόπου τὴν ἀκαθάρτη
 ἐφύττουσας τὸ δένδρον τῆς ζωῆς
 ρόν. Ἰδρωτας ναι, ἰδρωτας τοῦ
 σου, ὦ Παῦλε, εἶναι ἡ Ἐφεσός,
 τίοχεια, ἡ Τύρος, ἡ Κόρινθος,
 σαρεία, ἡ Σελεύκεια, ἡ Ἀχάϊα,
 κεδονία, ἡ Φρυγία, ἡ Κιλικία, ἡ
 ἡ Συρία, καὶ πόσαις ἄλλαις Χο
 Βασίλεια, τὰ ὅποια ἠγίασας,

τας χερσὶς νὰ σοχαθῆς ποτὲ καὶ
 ἀγγέλιον, καὶ διαγγελίζοντα
 σου γλώσσαν τὸν Χριστὸν καὶ
 πάλιν αὖ ἐρωτήσωμεν τὰ ἐπι
 τεῦ Κόσμου, ποῖος τὰ ἐλύτρω
 σατανικὰς ὄνυχας τῆς Δαιμόνης
 ἔδειξε τὴν σφάταν, ὅπου ὁδηγῶν
 Οὐρανόν; ὅλα μὲ μίαν βοήθη
 ται, ὁ Παῦλος τὸ γλυκύτατον
 Παῦλος ὁ κοινὸς τῆς Οἰκουμενῆς
 λος. Τῆτος, ἀκείεις τὴν Ἀραβίαν
 γη, ἐσάθη ὁ ἥλιος, ὅπου μὲν
 σκότι ἀπὸ τὸ πρόσωπον, ὅθεν
 θὺς εἶδα τὸ ἀληθινὸν φῶς. τῆτος
 ἢ Περσία κτλ.

Μὲ τὸ ἴδιον Σχῆμα, ἡγενο
 ρισμὸν ἔτσι ἡθελες δείξει, πῶς
 Μικροκόσμος ὁ ἄνθρωπος, ὅθεν
 πον ἡθελες πλατύνῃ τὴν πρό
 γούμφος μέρος ὅθεν μέρος.

Ἰξίρω, πῶς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς
 Μικροκόσμος ὠνομάθη ὁ ἄνθρωπος
 νημα. ἐπειδὴ καὶ μόνος μὲ θάλασσαν
 νακεφαλαίωσιν περιέχει, ὅτι

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ἢ ὄμορφον ἢ θαυμασὸν εἰς τὸν
 καὶ εὐρύχωρον Κόσμον . Ἡ
 θέλεις τὸν Ἡλίον ; Ἡλίος εἶνα
 ὅπως μεταδίδει εἰς τὰ ἄλλα μέλ
 ματα , ὡς καθὼς καὶ ἐκεῖνος
 ἄστρα τὸ φῶς . θέλεις τὰς Ἀστέ
 ρες εἶναι τὰ ὄμματα , ὅπως σολι
 τρώσωπον , ὡς καθὼς καὶ τὰ
 τὸν Οὐρανόν . καὶ τὰ δένδρη εἰς
 χαις τῆς κεφαλῆς . καὶ τὰ ἄνθη
 ἴδα τὰ τρώσωπα . ξάνοιξαι , ὅ
 εἰς ταῖς φλέβαις τὰς ποταμὸς
 χροσι . σίμωσαι , καὶ θέλεις ἀ
 σναγμὸς , τὰς ἀνέμους , ὅπου
 ἂν ὁ ἄνθρωπος χαίρεται , δείχ
 λήνην μὲ τὸ γέλιο . ἂν πικραίν
 χνει τὰ νέφαλα μὲ τὴν θλίψιν .
 ρίπτει ταῖς βροχαῖς μὲ τὰ δ
 πάλιν ἂν ἰδρώνει ἢ ἄπὸ τὴν κα
 λίου , ἢ ἄπὸ τὸν κόπον , βλέπε
 πτει ἢ δρόσος ἄπὸ τὸ μέτωπον .
 κάνει εἴνα σεισμὸν εἰς κάθε πύδ
 νιάζει , καὶ εὐθὺς βροντᾶ μὲ τ
 σων . θυμῶνεται , καὶ φοβερός

μὲ τὰ ὄμματα . ὑβρίζει , καὶ
 σα ἀσροπελέκια , ὅσα λόγ
 σφαλίζῃ τὰ βλέφαρα , ν
 ἢ νύκτα . ἂν τὰ ἀνοίξει

φύγει πάλιν μὲ

τὸ φῶς ἢ ἡ-

μέρα .

κ'π.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΝ

Περὶ Ἵπομοῆς.

Τὸ Σχῆμα τοῦτο λέγεται
ὅτι οἱ ἀκούοντες, μὲν
θυμίαν ἀναμύσει, τί ἔχει νὰ
πάντων ὁ ρήτορας, ὁ ὅποιος διη
φορα τῶν πραγμάτων, ὅτι νὰ τῆς αὐξ
σότερον τὴν ἐπιθυμίαν, σμίγε
νένα τῶν πραγμάτων μέγα ἢ μικρὸν,
ἀξιοθαύμαστον, ὅτι εἶναι ἔξ
θετως ἐλπίδα ἢ λογισμὸν, ὅτι
τῆς Σχῆμα, καὶ Παράδοξον
Νὰ διπλοῦν παράδειγμα εἰς τὰ
κεῖνα λόγια, ὅτι εἶπε ὁ Δεσπ
σὸς ὑπὸ τὸ ξύλον, ἢ ὁ Χρυσό
άννης ὑπὸ τὸν νεκρικὸν κράββα

Ἐφθασεν εἰς τὸ Γολγοθᾶ ὁ
θρῶπος Ἰησοῦς φορτωμένος ὄχι μ
φοβερὸν ξύλον τῆς Σταυρῆς, ἀμ
δυσβάστακτον βάρος τῆς παγκοσμ
τίας, ἢ ὅτι τὸν τειγυεῖσαν
ἢ λέοντες οἱ παράνομοι Ἐβραῖοι

πτεν χαμαί, τὸν γδύουεν γυμνὸν
 μόν, με ὀργήν, με λύσαν τὸν
 ρωμχίον εἰς εὔα ξύλον, Ἐ δὲ
 ρην εὐτροπήν, Ἐ καταφρόνεσιν
 δύο λησᾶς, Ἐ εἰς τὸ πρόσωπον
 Ἐ ὅλης τῆς πόλεως. Τῶρα τί
 τί ἀναμχύετε, νὰ ἔκαμε ὁ πλάσ
 ρας Χειρὸς ἀπὸ τὰ ἴδιατε πλάσ
 φρονεμχύος, θανατωμχύος; βέ
 τε εἶπῃ, ἐπαρκακάλεσε τὸν Ἄνα
 τέρα, νὰ ρίξῃ φωτιὰν, Ἐ φλό
 κατακαύσῃ τὲς ἀσεβεῖς ἐκείνης
 ἀνοιξέ τὰ σκοτεινὰ, καὶ καταχ
 ραθρα τῆς ἀβύσσου, δὲ νὰ βυθ
 ράνομον Ἐ ἀχάρισον ἐκεῖνο γαι
 χωεῖς ἄλλο ἀπὸ τῆς Οὐρανοῦς
 ματα τῶν Ἀγγέλων, δὲ νὰ θ
 φλογίνην ρομφαίαν τὸν ἀπίστον ἐ
 Ἐ εἰς βραχυλογίαν ἀλλάξῃ εἰς
 σροπελέκια τὰ καρφιά, με τὰ
 μετο σαυρωμχύος, δὲ νὰ τοὺς
 ὄχι. σφαίνετε. τίποτες ἀπὸ τ
 Τί λοιπὸν ἔκαμε εὔας Θεὸς ὑβρ
 τίσαις βλασφημίαις, Ἐ με τὸς

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

θάνατον θανατωμένος ; λογιά
 νένσας ἀγαθότητα, ὅπῃ ὅμοια
 ἠκείνη . φαντασθῆτε φιλανθρωπι
 νὰ ὑπερβαίνει τὴν ὄρεσ ὅλους τῆ
 ὁρατὶ ἐγὼ θέλω νικήσῃ ὁ τὰ
 τα τῆς ὁρανοίας σας . δεῦν ἐσοχ
 βρεις, δεῦν ἐψήφισε λαὸν τὴν ἀχα
 ὁρανοίξε ταῖς καταφρόνεσαις ,
 φη εἰς ταῖς πόσαις τε πληγαῖς
 σκληρὸν θάνατον, ὅπῃ ὑπόμυ
 ρῶ, ἀμὴ ὡς ἐράνιος Κύκνος με
 ὅπῃ ἐσαξε μέλι, φωνιάζει πρὸς
 χόντου Πατέρα . Πάτερ, ἀφε
 κῆ.

Εὐδοξία ἡ Βασίλισσα εἶχε ξο
 ὁ δύο φοραῖς τὸν χρυσόσομον
 ὁρατὶ ὁ Ἅγιος με ἐλόθθηρον γλ
 λεγχε τῆς τῆν φιλαργυρίαν, ὁ
 τζιων σῆθος εἶχε τῆς ἀντισαθῆ
 τῆς ἔργον παράνομον, ὡς ὅπ
 πολλὰ βάσανα, ὁ πάθη, ὅπ
 νε ὁ χρυσὸς τῆτος Ἀρχιερός,
 σράταν ἀπὸ τοὺς ὑπηρετας τῆς
 σας, ὁ εἰς τὴν ἀρχίως ὁ σκληρ

εἰς τὰς ὁποίας ἔξωρίθη, εἰς
 ρον ἔτελείωσε καὶ τὴν πόσιν
 ζῶν. Θεοδόσιος ἀπέκι ὁ ἄυτο
 με, νὰ φέρν τὸ ἅγιόν τε Λείψ
 λην παρρησίαν, Ἐ μεγαλοπρέπ
 σιλύσαν Πόλιν, τὸ ὁποῖον α

χρυσὰ χεῖλη εἶπε πρὸς τὸ λαὸν

Ἄραξε τὸ πορφυροσόλιον κα
 λιμένα τῆς βασιλικῆς Πόλεως
 χέσερον ἀπ' ἐκεῖνο τὸ Ἄργονά
 κὲ ἐβάσα Ἐ τιμιώτερον θησαυ
 χρυσορρήμονος Ἰωάννου τὸ εὐδ
 νον. Ἐ εὐθὺς ἔρημα ἄπομείουν
 οἱ φόροι, ἢ σράταις, Ἐ ἡ πολυά
 θη Χώρα ἐφάνη ἔξαιφνης χωρὶς
 θρώπων. τρέχουσι νέοι, γέροντες
 ναῖκες, πτωχοὶ, πλέσιοι, Ἐ
 γίαν, ὅλοι ὡς πρὸς ποιμένα τὰ
 ὡς πρὸς ἀγαπητὸν πατέρα τὰ
 ρίζουσι ἀπέκι τὸ νενεκρωμένον
 μὶ, ἀγκαλὰ καὶ ἐμφυχωμεν
 ἀγάπην, Ἐ ὁ εὐας μὲ δάκρυ
 ἔσαζαν ἀπὸ τὴν χαρὰν, ἐνθύ
 πείνωσιν τοῦ Ἄγίου τὸσον βαθ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ἄλλο δὲ τὸ ἐσὺγχίζε τὸ γαλινο
 σωπον, παρὰ ἡ τιμὴ, ὅ ἔπι
 λος ἐθαύμαζε τὴν ὑπομονὴν εἰ
 ρίαις, ὅ ἄλλα πάθη, ὡσάν
 ἄπὸ σάρκα πεπλασμίος, ἀμ
 ρον. τῆτος ἀνάφερε τὸν ξῆλον
 φλόγαις τῆ ὁποῖε καταφλεγομα
 τε ψυχὴ δὲ ἐσοχάζετο, πα
 δόξαν, καὶ τὸ ὄφελος τῆς πλ
 νος πάλιν ἐπαίνα τὴν μελίχ
 σαν, ἄπὸ τὴν ὁποῖαν ἔτρεχα
 θροι ποταμοὶ τῆς σοφίας. ἀμὴ
 παίυες ἔρχονται εἰς τὰ ἔργα.
 φανερώσεν τὴν ἰδίαν τως ἄλλο
 τὸν Ἄγιον, κλίνοντας τὴν κεφ
 σκωῶσαν τὸ τρισόλβιον ἐκείνο
 ὅ μὴν ἐμπορῶντας νὰ σιμῶσο
 γλυκοφιλήσεν με ταπεινὰ χεῖ
 πόδας, ἐφιλάσεν με ἀχόρταγο
 γῆν, ὅπῃ μίαν φοράν εἶχε πα
 τας ὅλοι. ὡ μελισάλακτον σὺμ
 σόρροος γλῶσσα. ὡ Διδάσκαλε
 μούης. ὡ πέλαγος τῆς σοφίας.
 κειμήλιον τῆς ἀρετῆς. ὡ σολή

τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας
 μι, Ἐ τῶρα, ὅπῃ σιωπᾶς ὄχι
 σαν, ἀμὴ μὲ τὰ ἔργα, ὄχι
 ἀμὴ μὲ λάλον παράδειγμα με
 τὴν ὑπομονὴν, Ἐ μᾶς νεθε
 ἔργον εὐάρετον. Ἀμὴ ἀνάμεσο
 λα εἷνα τῶραγμα συνέβη, ἀξι
 μάση δὲν λέγω κάθε ἄνθρω
 οὔρανος, καὶ ὅλη ἡ φύσις. Τ
 τῶρα, νὰ σᾶς διηγηθῶ, ἐσεῖς ὁ
 τε; τί λογιάζετε ἢ Ἐ φαντα
 νῦνσας; ἀγκαλὰ Ἐ, λογιάσετ
 τε, φανταθῆτε ὅτι σᾶς δίδει
 ἢ ἐπιθυμία, διὰτὶ ποτὲ δὲν
 ση. ὑπερβαίνει τὸν λογισμόν
 ἐλπίδαις, εἶπα ὀλίγον, Ἐ τῶ
 τῆς φύσεως. Καὶ βέβαια νὰ
 σω. ἀμὴ φοβῶμαι, νὰ μὴν
 χαρὰ τὰ λόγια μέσα εἰς τὸν λ
 τὸ σιωπήσω; ἀμὴ ἐπεθύμε ὄ
 ἑκατὸν σόματα, διὰ νὰ κηρύξω
 Κτίσιν τῆ Χρυσόμοις Ἰωάννου
 Ἀκῆσατε λοιπὸν, Ἐ θαυμάσα
 ὁ λαὸς ἐλεημοσύνην, Ἐ βοήθε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἄγιον, ὡς ποιμὴν νὰ φυλάσῃ τὸν
Οὐρανὸν τὰ ἰδιάτετρα βόσκει, ὡς Λέων
νὰ διώχῃ ὑπὸ τὴν Ἀνατολὴν
κλισίαν τὴν πλανήτων, ὡς ὁ Θεὸς
Πατὴρ νὰ βλέπῃ ταῖς χρείαις τῶν
ἀγγέλων, ὡς νὰ τῷ βρέχῃ τὴν ἔραυτον
εἰπὼν τὴν δρόσον. καὶ ὁ Ἄγιος σφραγίσας
τὴν ἱερὰν Κεφαλὴν, ἀνοίγοντας τὸ
χεῖλι (ὡς ποῖος δὲν χαίρεται, ὅτι
ποσὴν φιλανθρωπίαν; τίνοσ ἢ καὶ
πιδᾶ ὑπὸ τὴν χαρὰν μέσα εἰς τὰ
χεύματα; ποῖος δὲν ἀπομύει ἐκ
ὑπὸ τὸ θάμβος;) ἀνοίγοντας
λέγω τὰ χρυσᾶ χεῖλη,
ἀποκρίνεται πρὸς
τὸν λαὸν, Εἰ-
ρήνη ὑ-
μῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑ
ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ Ἀνασκυλῶν

Ἡ Ἀνασκυλὴ εἶναι Σχηματικὴ μορφοῦ, ἀγκαλιὰ τῶν δημιουργῶν εἰς τὰ Δικαστήρια, τῶν εἰς τὰς πανηγυρικὰς ἐγκώμια. ἔχει τρίτην φρόνιμην ἀπόκρισιν, ὅτι εἶναι ὅσον ἀχαμνὸς, ὅπως δὲ δύναμιν, καὶ ἀντισταθῆ τῆς τεχνειώθη τὸ Σχηματικὸν μὲν καὶ ἐνέργειαν ἢ ῥητορικωτάτην καὶ πάνσοφος Αἰκατεσίνα, ὅπως ὁ Αὐτοκράτορας, ὅθεν καὶ τὴν Πίσιν, τὴν ἐφοβέριζε, ὅχι μίαν, ἀλλὰ χίλιας φωνῶν, ὅθεν χίλια ἠθέλων λεία τὰ θανάτου, μετὰ τὴν ὅπου τῆς τὴν ἀρπάσῃ, ἠγεν μάχαισιν, φλόγας, σαυροὶ, θηρία

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

λο ἔδανείωθισαν ἄπο τὰ κάτω
 τῷ Ἀδῶ οἱ Τύραννοι, ὅτι νὰ βασ
 χεισιανές. λοιπὸν μετ' ἧ Ἀνασκύ
 γαλόφυχος τῷ ἀπεκείθῃ ἢ Βασί

Τί με φοβερίζεις, ὦ ἀντίχ
 πάνθρωπε Τύρανε, με τὸσας
 ὅσα με ὠνόμασας κολασήρια βά
 ἰξόρεις, πῶς ὁ χεισιανὸς ἄλλ
 βᾶται παρὰ τὴν ἁμαρτίαν; ἄλλ
 με παρὰ τὴν Κόλασιν; δευ' ἰξό
 ὅσον Ἐσὺ εἶσαι ἄσατος, ὡσάν
 ρα με κολακείαις, καὶ τῶρα μ
 ραίς θέλεις νὰ με κερσόσης ἄπο
 ζὸν, ἄλλο πόσον ἐγὼ εἶμαι σερρ
 ἀσάλυτος εἰς τὴν Πίσιν; ἂν με
 μνίσῃς ἄπο ὑψηλὰ ὄρη, ὡς λέγεις
 ὑψη ἐκεῖνα θέλω φθάσῃ πλέα γλ
 τὸν Οὐρανὸν, ὅπῃ με εἶναι ἢ σφ
 με χωρίσης με σκληρὰν μάχαιρα
 φαλὴν, ἰξόρει, πῶς ῥαντισμένη
 διον με αἶμα θέλω ἦσαι πλέα εὐ
 τὰ ὄμματα τοῦ Οὐρανοῦ, παρὰ μ
 λικὴν πορφύραν ὠραῖσμενῆ. ἂν
 μέσα εἰς ταῖς φλόγαις, ἀνάμεσα

φῶς θέλει λάμψη Ἐ περιαι
 πη με τὸς τὸν Θεόν, Ἐ ἰ
 βεια. εἰς τὰ κάρβυνα θέλω
 ὡσάν εἰς ἄνθη Ἐ ἄσρα. εἰς
 θέλω εἰσέβη, ὡσάν εἰς μίον
 ὅπῃ με ὀγάνει ἀπέκει εἰς τὸ
 σωτηρίας. ἢ μάστιγαις θέλω
 τόσα σώματα, ὅσαις με θέ
 γαῖς, ὅτῃ νὰ κηρύττω Χριστῶ
 Ἐ ὅτῃ νὰ σὲ ἀναθεματίζω Ἡ
 Δία, Ἐ Ἀφροδίτην, Ἐ ὅσας
 νας προσκυῶς Ἐ λατρεύεις.
 σης εἰς εἷνα ξύλον, ἂν με καρ
 σαυρόν, θέλω χαρῆ περιαιότι
 ἢ θελεις με βάλῃ εἰς βασιλικὸν
 Δέν θέλω νὰ ξεχωρίσω εἰς
 ἔσμιξεν εἰς τὸν ἄδην ἢ σκλη
 ἀσέβεια. ὅθεν ἀνίσως καὶ με τὸ
 ἐσύγχισε ἢ ἀνωθεν Κόρη Μ
 Ἀυτοκράτορα, με τὸ ἴδιον Σ
 συγχίση καὶ ἐγὼ Ἰβλιανὸν τὸ
 σατην, καὶ θέλω τοῦ σκορπίου
 τὴν ὑπερηφάνιαν.

Εἰς τὸτο μόνον ἐμπορεῖς νὰ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ὦ ἄθεε, πῶς ἡ τύχη ὡσαν τυφλὴν
 τὴν ἀσέβειαν, ὅπως σὲ ἐφώλωσε ἐν
 δίαν, ὅθεν σὲ ἐσεφάνωσε μετὰ
 δάφνην, καὶ ἐπξί σὲ ἐλύτρωσε ἀπὸ
 ρανῶν τὰ ἀστροπελέκια, τῶν ὅποιον
 ἐφάνης ἄξιος. εἰς τὸ ἐπίλοιπον τὸ
 θρὸς ἐσάθης τῆς ἀρετῆς, ὅσον φι
 κακῆς τωράξεως καὶ μοχθηρίας.
 Βαία καυχᾶσαι εἰς τὴν σοφίαν, καὶ
 τη, καὶ ἄλλος Ζῶς λέγεις νὰ ἐγχα
 σαις φοραῖς ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τὴν
 δα, ὅσαις ἐγραφεῖς ἐπιστολαῖς ἢ
 ἀμὴ Εὐσὺ ἄλλα βιβλία περιαιγῶ
 ἠγάπησας ἀπὸ τὰ σατανικὰ ἐκεῖνα
 χοφθόρε μαγείας, καὶ ἄλλην μά
 ἐπεθύμησας ἀπ' ἐκείνην τοῦ Εὐ
 ὅθεν δεῖ νὰ ξορίσης ἀπὸ τὸν Κό
 δὲ γλωττίαν, ἐξώρισας καὶ ταῖς
 ὅλαις ἀπὸ τὴν Πόλιν. ὑπερηφανώ
 τὴν ἀσέβειαν, καὶ θέλεις νὰ ἐσα
 τη τὸ πέμπτον σοιχεῖον, ὅπου
 σύνθεσε τὸ εἶναι καὶ τὴν ζωὴν;
 σὺ ἐμίσησας τὸν Θεολόγον Γρηγό
 τὸν μέγαν ἐκεῖνον, καὶ χρισεπώνυ

ρακλέα τῆς Ἐκκλησίας ἈΨ
 ἐπάχης, νὰ φύγουν μακρι
 ὄρη καὶ Ἰξορίαι, ὅλα νὰ ξ
 λιν ἢ αἵρεσις καὶ ἢ πλάνη.
 ἀρετὴ σὲ ἐσόλισε; σπλάγχ
 νοὶ καὶ τὰ τόσα αἵματα,
 ὑπὸ ταῖς πληγαῖς τῶν σφ
 θρώπων, σὲ κηρύττουσι ὡ
 σάνθρωπον. ταπεινώσεις; ἀ
 Ἔωςφόρος, καὶ γίγας ἔρανο
 τὸν Οὐρανὸν ἐτόλμησας μάχ
 μων, σαῖτόλοντας Ἐσὺ τοῦ
 καὶ βλασφημίαις. καὶ τοῦτο
 μὲ ἀόρατον σίδηρον, τὸ ὅποιον
 ζέρισε ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ζω
 ἔτσι σοῦ ἔθαψε καὶ εἰς τὰ
 θρα τὴν ψυχὴν. ἀμὴ τάχα
 σου ἔδειξας γνώσιν καὶ φρόν
 σαι, ὦ ἄποσάτη, ὅλατι κα
 λῶς δεῦν ἐφάνη ποτε ἀπὸ Ἐ
 ρος, ὡσάν ὅπου ἀνοιξας τοῦ
 νὰ προσκυῶς μέσα τὰ ἀναί
 ρα, καὶ ἐκλεισας τὰ ὄμματα
 ζωῆς, ἀρνέμενος τὸν Χριστόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΝ
ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ Ἀπορίας.

Γίνεται τὸ Σχῆμα τῆτο τῆς
ὅταν ὁ ῥήτορας δείχνει τὴν
λίαν τῆ νοός, καὶ συμπυκνόμενον
πλῆθος τῶν πραγμάτων, μὴν
τί νὰ ὑποφασίση, φωνιάζει πολλοί
μὲ τὸν Ὀμηρον

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα
ὑστάτιον καταλέξω;

Μὲ τὸ Σχῆμα τοῦτο ἔτσι ἠθέλησεν
τὸν χορὸν ὅλον τῶν Ἀποσόλων.

Καὶ πῶς νὰ σᾶς ὀνομάσω, ὦ Ἐκκλησίας,
ὦ Ἀπόσολοι σύνδοξοί,
νὰ ἔξηγήσω ἢ τὴν χάριν, ὅπως
ἐλάβετε, ἢ ταῖς ἀρεταῖς, ὅπως εἰς
σωπὸν τῆς Οἰκουμενικῆς ἐδείξατε, ἢ
καὶ κατορθώματα, ὧς ὑπερθάματα
ὅπως εἰς ὠφέλειαν τῶ ἀνθρωπίνου γένους
ἐδείξατε; Νὰ σᾶς εἰπῶ μελιασαίς,

ὑπὸ τὸ ἄνθος τῆς Θεότητος,
 Θεὸς ὁ Λόγος, ἐπιπληθήσετε
 θείας χάριτος; ἢ ὑψηλὰ ὄρ-
 ποιῶν ἄλλοτερον παρὰ εἰς ἄλλον
 ἔφε το φῶς τῆς Πίστεως, καὶ
 Ἡλίου ἢ ζωοποιῶν ἀκτῖνα; νὰ
 λας, ἐπειδὴ καὶ ἐφυλάξατε
 ρὰν ὅλον τὸν Κόσμον σεσαπη-
 ἀμαρτίαις; ἢ ἀετὸς ὑψηπέτας
 γυρίζοντας ὅλην τὴν γῆν, ἐκίρ-
 λα τὰ Ἐθνη τὸν Χειρὸν, καὶ
 νὰ σὰς εἰπῶ σάλπιγγας, ὅπως
 ἀνθρώπινου γένους εἰς τὴν μετ-
 ωργῆς, ὅπως μὲ τὸ ἄροτρον τῆ
 μὲ τῆς ἰδρωτῆς τῆ ἄροσώπε-
 ταῖς καρδίαις, ὁ ἀπέρνουτας τῆ
 κὸν ἀπόρον, ἐθρεῖσετε διὰ τὰ
 τοῦ Οὐρανοῦ ταῖς ψυχαῖς; νὰ
 σω ἀσροπελέκια, οὐοῦ ἕκατο
 εἰδωλα, ὁ ἐσβύσετε τὴν πλο-
 λια, ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια θε-
 Ἐκκλησία δὲν φοβᾶται τῆς σ-
 μης, ἀλλ' ἐδὲ καὶ τῆς σεισμε-
 σεων; λέοντας, ὅπως μὲ βροντό

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

σκαλίαν ἐφυγαδύσετε τὴν ἀσέβητον
ἐφοβεῖσθε ὅλον τὸν ἄδην; φως
μὲ ἀγαθοεργούς ἐπιρροῆς ἐπλο-
λήν τὴν κτίσιν; ἀλιεῖς, ὅτι ἔξα-
εἰς τὴν θάλασσαν τῆς οἰκουμένης
ἀλιεύσετε ὅλα τὰ ἔθνη πρότερον
πλεγμῶνα εἰς τὰ δεσμὰ τῶ σατανῆ
Ἀτλαντῆς, εἰς τὰς ὠμῆς τῆς ὀπί-
στος ἕκει καὶ χωρὶς φόβου ἀσ-
χισεπώνυμος πολιτεία; Ἀμὴν
νῆς εἰς τόσας δόξαις, καὶ μέσα
πλῆθος ὅλος συγχίζεται, ὁ θέν-
ρω καὶ π.

Εἰς ἄλλον τρόπον, ἀγκαλὰ
διοῦ σχῆμα, ἔτξι ἠθέλες πλέξῃ
τοῦ χρυσοσόμου Ἰωάννου.

Καὶ ποίαν εἰς τὴν ἀρετῆς Ἰ-
πῆ ὡς φωτοπάροχα ἄστρα ἐσόλισο
σόλβιον ψυχὴν τοῦ χρυσοφόρου
θέλω ἐγὼ ἐπαινέση; ποῖον ἄπο
δοξα ἔῃ ἠρωϊκὰ ἔργα, μὲ τὰ ὅτι
ᾤρνε τὴν ἐκκλησίαν, θέλω ἐγὼ
ρὸν ἐνθυμίση; νὰ εἰπῶ τὴν ταπει-
πῆ ἀνάμεσα εἰς ταῖς τιμαῖς τῆς

γόρων, εἰς τὸ ὕψος τῆς Πατρὸς
 ξίας, εἰς τὰ ἐγκώμια τῆς λαο-
 τῆς Οἰκονομίας ἄλλο δὲν ἐσοχ-
 τὸν πηλὸν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπλ-
 ναφέρω ταῖς νησιαῖς, μὲ ταῖς
 θρέφετο, ὅθεν νὰ δείξῃ πῶς ὁ
 θρωπος, ἀμὴ εἰς ἀνθρώπου μ-
 πνεῦμα καὶ Ἄγγελος; νὰ ἐπαινέσ-
 χνος πρὸς τὸν πλησίον, ἐπειδὴ
 ὁλοφροντοσύνη μίαν χῆραν, δὲν
 σκῆπτρον ὅτι τὴν αὐτοκρατορικὴν
 μιν τῆς Εὐδοξίας; νὰ διηγηθῶ
 χαῖς, ὅπου ἄρπασε ἀπὸ τῆς
 σατανικῆς δράκοντος; ὅπως ἀπὸ
 τῆς εἰδώλων ἐμετάσρεψε εἰς τὴν
 Πίσιν; ὅπως ἐκαθάρισε εἰς τὸ
 θεῖο Βαπτίσματος, καὶ ὡς περι-
 ψε εἰς τὰ ἐράνια; νὰ μετρήσω
 καὶ ὅπως ἐσύγχισε, ταῖς αἴρεσ-
 βυσε, κάνοντας νὰ λάμψῃ εἰς
 τὸ Εὐαγγέλιον, ὅτι τὴν ἀλήθειαν
 μάσω τὴν σοφίαν, τὴν ὁλοκληρῶ-
 βλία τῆς Ἁγίας, εἰς τὰ ὁποῖα
 χαρακτῆρες, τόσοι εἶναι ἀσέβεις

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

φροντας, δεῡ ἐχυσε μελάγι, ἀ
 ὁ εὐδοξός τε Ἐ χρυσόρροος κάλαμ
 φῶ̄ εἰς τὸ γαλινόμορφον τῆ̄ τωρα
 τὸ μελισάλακτον τῆς γλώσσης, ἐ
 λόφυχον τ̄ καρδίας, νὰ ξανοίξω
 χνα, ὅπῃ δεῡ ἀναπνέασιν ἄλλοι
 ρὰ μίαν ἀγάπην θεόπνύσον; ;
 ὅπῃ ἐφαίνετο μίᾳ κάμινος καίνο
 κὸν ζῆλον; τὴν γλώσσαν, ἀπὸ
 ὄγέναςι ἢ φλόγαις τῆ̄ πυρός, ;
 ἐκρύπτετο; τὴν ἱερὰν κεφαλὴν
 εἰς τὴν ὁποίαν καθίζοντας τὸ ἄ
 μα, τὴν ἔδειξε θρόνον τῆς Θεο
 τῶτα Ἐ χίλια ἄλλα εἶναι ἡ
 κεανὸς χωεῖς λιμνία. ὅθ
 ἰξόρω, πῶ νὰ ἀράξω
 τ̄ διήγησιν. εἶναι εὐνας
 βυθὸς χωεῖς
 μέτρον,
 ὅπου
 κῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚ
ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Ἀμακοιμώσεως

Κ Αμίαν φοράν ὁ ρήτορας,
ἄπρακτος ἄνθρωπος, ὅ
λὴν χρειάζομενος, σρέφεται, ὅ
ως, ὅπῃ τὸν ἀκέρσι, τί ἤθε
τὴν δεινὰ ὑπόθεσιν, ὅ τί
ἀποφασίση, ἂν ἤθελαν εὐρεῖ
ἢ ἄλλην ὁμοίαν περὶσασιν, κ
τὸ Σχῆμα, ὅπῃ λέγεται Ἀνα
σάν.

Εἰπέμεν, ὡ φιλόχειρε, ἂ
λε σὺ δείξῃ δύο σράταις, ἀπὸ
ἢ μία νὰ ἦτον ἴσια, εὐμορφη,
ὅ ραντισμὴν ὅλη με ἄνθη. ὅ
νὰ ἐτελείωνε εἰς εἷνα χάος βαθύ
κρημνὸν φοβερώτατον, εἰς τὸν
πτοντας νὰ εὐρισκῃς δράκοντας
βασιλίσκας ὅ φεις, ὅπῃ νὰ
ζαν με τὸς ὄνυχας, κὴ νὰ σὲ
με τὰ φαρμάκια. καὶ ἢ ἄλλη

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

νῆ , ὄρθη , πετρώδης , καὶ ἀπο
 ὑπὸ ἀκάνθαις , ἀμὴ εἰς τὸ τέλος
 να μυρισμῆος κῆπος , καὶ εὐα
 Παράδεισος , ὑπὸ τὴν ὁποῖον με
 λην δυσυχίαν νὰ ἦτον μακρὰν
 ὁ θάνατος . ποίαν ὑπὸ ταῖς δύο
 λες ἔξαλεξῆ ; εἰς ποίαν ἠθελες Ε
 ἔξαι νὰ περιπατήσης , τὸν πόδα ;
 δα , ὅπῃ ὠροσκαίρα ὅ φουδῆ σε
 εἰς εὐα ἀληθινὸν θάνατον ; ἢ εἰς τ
 θαις , ὅπῃ σῶ ἠθελαν ἀπέκι βλα
 αἰώνιον ζωὴν ὅ ἀνάπαυσιν . βέβ
 σφαίνω , καὶ ἂν ξανοίγω καλὰ τ
 λην σε φρόνεψιν , ἔξούρω , τί ἠ
 μη . ἠθελες φύγη τὰ φθονερά ἐκε
 ὅ γλήγορος ἠθελες τρέξῃ μέσα εἰς
 τραις , μέσα εἰς ταῖς ἀκάνθαις ,
 πης , μεῖ ἰδρωτας , ἠθελες βάλῃ π
 ἀνέβης Χερσίντε ποσίντε , ὡς λε
 μηρος , τὴν σκληρὰν ἐκείνην ὅ ἄβα
 ταν , ἔξαι νὰ φθάσης ἀπέκι εἰς τ
 σπόθητον κῆπον , ὅ ἐκεῖ νὰ τριγῆσης
 νίς ζωῆς τὸν καρπὸν . Ἀμὴ ἀνίσω
 Εἰσὺ ἄπφάσιζες , ἔξαι δὲν βεβαι

ρα Ἐ μὲ τὸ ἔργον τὴν γνώμην σ
 σὲ ἀνοίγονται δύο κράταις, ἡ μ
 νῆς, ἀμὴ ὅπῃ σὲ φέρνει εἰς τ
 ραθρα τῆς ἀβύσσου, Ἐ τῆς κ
 ἄλλη ὀλίγησ ταλαιπωρίας, ἀμ
 νεβάξει εἰς τὰς ἄνω κήπας τὰ
 εἰς τὰς ἀσέρας, ὅπῃ εἶναι τὰ ἀ
 θη τοῦ ἔρανίε λειμῶνος. Ἐ δ
 πον, ὁρᾷ τὸ φρόσκαρον ταλαιπω
 καταφρονέση τέτην, Ἐ θεί
 εἰς ἐκείνην, ὁρᾷ ἐκεῖ β
 δύο μιὰρὰ ἄνθη τῆς Α
 δίτης, Ἐ μίαν φαν
 τασ μύνην ἀνά
 παυσιν;
 κῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Πεὶ Ἀράς.

Γίνεται ἡ Ἀρά, ἢ γὰρ ἡ Κα
τινὰς μὴ διωάμενος νὰ
ἐχθρὸν μὲ τὰ ἔργα, τῷ καταρ
γλώσσαν, ὅτι τῷ εἶναι ἀδ
σβύση ἀπὸ τὴν Κόσμον μὲ τὰς
μὲ τὸ σίδηρον, τῷ ἐπιθυμᾷ μὲ
καὶ μὲ τὴν καρδίαν ἀρρώσiais,
ναυάγια, θάνατον, καὶ κατὰ
μίαν Ἰλιάδα κακῶν, καὶ συμ
μυκίαν.

Ὁ Μενέλαος ἐκεῖ εἰς τὸ τέτα
λιάδος εἰς τοῖστον τρόπον ἐκατ
στρατιώτας ἐκείνους, ὅπῃ ὀλιγο
βήθησαν νὰ ἔλθον εἰς μονομα
Ἐκτορα.

Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντα
γαῖα γένοισθε.

Τὸ τὸ Σχῆμα τυχάνει νὰ

ξιανὸς ῥήτορας, ὅσον δύναται
 ὄχι μόνον μάς ἐρμηνεύσει μὲν
 γον, ἀλλ' ἔτι μὲ φοβεράν ἐντολ
 σαξέ ὁ Διδάσκαλός μας Χριστὸς
 μη τὸς ἐχθρὸς, καὶ ναὶ μὴ
 μᾶλλον ποτὲ κανένα κακόν. ὁμ
 σωμεν καὶ ἐδῶ παράδειγμα
 νου τῆς Ἀρᾶς θέλει ἴσαι ὁ Ι
 δας, τῶ ὁποῖοις ὠρέπτεσιν ἢ κατο
 Κόσμος, ἐπειδὴ καὶ ἐὼρόδωσε
 ὡς λέγει ὁ Παῦλος, Ἐγίνη
 ναὶ ἐλύθρηώση ἡμᾶς τὸς ἀνθρ
 Κατάραν τῆς ἀμαρτίας.

Πῶ εἶσαι, ὦ Ἰῶδα, νέε Ι
 Ἀποσολικῆς Ἱεραρχίας; ἀκόμ
 μι ἀναπνέεις, ὦ δόλιε; ἀκόμ
 φῶς τοῦ Ἡλίου, ἐσὺ ὅπῃ ἐὼρ
 ληθινὸν φῶς, καὶ μὲ τὸ σκότ
 τε τὸ ἐσβυσας; ἀκόμι βλέπε
 πεσαι ἀπὸ τὸς ἀνθρώπων, ἐ
 νάτωσας τὴν ζωὴν, ἔτι τὸν κοιν
 τῆς ἀνθρώπων; Ὑπαγε, ὦ ἀ
 κραν ἀπὸ τὸ ὠρόσωπον τῆς
 Ὑπαγε εἰς τὰ δάση, ὦ θηρίον

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ἐπειδὴ καὶ ἐφάνης φαρμακερὸς ὄφ-
 τας τὸν θάνατον ἐκείνῳ, ὅπως καὶ
 δίδαντες Σάρκα σὲ ἔθρεψε, ὑπε-
 φωλεῖν τῶν σατανικῶν ὄψεων, καὶ
 Κόλασις καὶ ὁ ἄδης. Εἰς τόσον
 τὸ Οὐρανὸς, νὰ μὴν ἀναπνεύσης
 τὸ θανατηφόρον ἀέρα, ὅπως τῶν
 σπυρίων τὴν πνοὴν, νὰ σὲ ἀρπάξῃ τὸ
 τὸ νερὸν, ὅπως πίνεις, ὡς σὲ βρ-
 λια ἡ φαρμακερὰ χεῖλη, νὰ γ-
 ἐκεῖνο φαρμάκι, ὅθεν τῶν νὰ
 τὴν δίψαν, νὰ σὲ σβύνη τὸ φῶς
 των, καὶ τὸ θερμὸν τῆς ζωῆς. Ἀ-
 θροῖσι ἐναντίον σου μὲ τὰ πλέα φοβ-
 πελέκια τὰ νέφη. ὡς σὲ δέρνη πάν-
 πλέα καυσπραῖς τὸ ἀκτῖναις ὁ Ἡ-
 ὅπως σὲ βασάζει, ὡς σὲ θάψῃ ζῶ-
 σα εἰς τὰ σπλάγχνα μὲ τοὺς σὲ
 ἡ φύσις ὅλη ὡς πέψῃ ὅλα τῆς τὰ
 νὰ σὲ πνίξουν μὲ τὸν ὄνυχας, δια-
 χίσειν μὲ τὰ κέρατα, ἡ διαὶ νὰ
 πικρὸν θάνατον μὲ τὰ φαρμάκια
 ὅθεν ἐμίσησας τὸν ἀληθινὸν Ἡλι-
 βλεπῶν μὲ φοβερὴν ἀκτῖνα, καὶ ἄ-

χεν πάντα φθοροποιῖς τὰς ἐ-
 ρες . οἱ κάμποι ἄς μὲν σὲ
 τροφήν παρὰ ἀκάνθαις , ἐπὶ
 κῆπον ἐκαταπάτησας τὸ ἄν-
 ῥῳ , καὶ μὲν φαρμακερὸν φίλι-
 νας τὰ κάλλι . τυφλὸς ὡς ἄν-
 ῥῳ μὲν βλέπης ποτὲ τὸ φῶ-
 ῥῳ ἄμῃ ἔχοντας τεργύρε εἰς τὰ
 τη , καὶ δοκιμάζης καὶ εἰς τὴν
 τὴν αἰώνιον νύκτα . ἄλλος Κ
 καὶ καὶ φοβᾶσαι κάθε φύλλον
 ται εἰς τὸν αἶρα , κάθε ὄρνε
 τᾶ εἰς τὸν Οὐρανὸν , καὶ ἀγκο
 καὶ κρεμασθῆς εἰς εἷνα δένδρο
 παιον τοῦ θανάτου , καὶ ξαπλ
 ταλος τὰς χεῖρας εἰς τὰς κα
 σὲ φάγην , ἀυξάνου τὰς σὲ
 θυμίαν , καὶ τὴν πείναν . Κ
 καὶ ἀπομείνης ἀκαρπου καὶ ξηρ
 Οὐρανὸν καὶ σὲ κατακάυση με
 λο τᾶ πυρός . βάρος τῆς γῆς
 ταῖς ρίζαις , καὶ καὶ σὲ ρίζη
 ρότατοι ἄνεμοι καὶ σὲ σκορπι
 καὶ τὰς καρπὲς . καὶ ὡσάν σὲ κ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τῆς ἰδίας των σκληρότητος, να σ
ἔξω ἀπὸ ὅλην τὴν φύσιν . καὶ γ
ἐβάσασας μὲ τὰς ἰδίαισιν κ
κεῖνον, τοῦ ὁποίου δευ ἔτα
ἄλλος τόπος, παρὰ τὸ κ
τρον τῆ ἄδσ, καὶ ὁ σα
ταυικὸς κόλπος
τοῦ Ἐώσ
φόρος .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑ
ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ Εὐχῆς

Ως καθὼς μὲ τὸ ἄνωθι
 Ἄρᾶς καταρᾶται τῷ ἔ
 πος, Ἐ τῷ ἐπιθυμᾶ κάθε
 μοιον τρόπον μὲ τὴν Εὐχὴν
 λς, Ἐ τοῦ ἐπιθυμᾶ κάθε
 Χρύσης ἱερῶς τοῦ Ἀπόλλω
 ὠρῶτον τῆς Ἰλιάδος εὐχεται
 λέγοντας.

Ἄτρεῖδαί τε, καὶ ἄλλοι

Ἄχαιοί,

Ἦμῖν μὲν θεοὶ δοῖτε

δώματ' ἔχομτες

Ἐκπέρσαι Πριάμοιο τ

οῖκαδ' ἰκέσθαι.

Καὶ ὁ Θεόκριτος εἰς τὸ Ἐπ
 Ἐλένης ἔττι εὐχεται τὴν ἰδί
 τὸν Μενέλαον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ .

Λατῶ μὲν δοίη Λατῶ κερ
ὑμμιμ

Εὐτεκμήν , Κύπρις δὲ θεο
ὄσσομ ἔρασθαι

Αἴθληλωμ . Ζῶς δὲ Κρομί
ἄφθιτομ ὄλβομ ,

Ὡς ἔξ εὐπατειδῶμ εἰς ευ
δας πάλιν ἔλθῃ .

Μὲ τὴν Εὐχὴν λοιπὸν παρακαλῶ
ἄκερέση ὁ Οὐρανὸς εἰς τὸν κέλυπος
λα τὰ κειμήλια ὅλα τῶν ἰδίων τε
να τὸν βλέπεσιν οἱ ἀστέρες μὲ χ
νον φῶς , Ἐπὶ ταῖς σφαίραις ε
εἰς ταῖς ὁποίαις ἀστράπτουσι , να
τίξεν μὲ ἀγαθοεργὰς ἐπιρροὰς , ὡ
νια ῥοδόσαμα . να τῶν γελαῶ μὲ φιλικ
να ὁ Ἥλιος . να τῶν παίξεν τριγύ
φυροι , ἡ γῆ ὅπῃ πατεῖ , να εἶναι
λισος , ὁ αἶρας ὅπῃ ἀναπνέει , ἄωδ
εισμῆος , τὸ νερὸ ὅπῃ πίνει , νεκτα
βροσία . Παρακαλῶ μὲν , να μὴν τ
σουν ποτὲ σκληροὶ ἀνεμοὶ , ἀμὴ
πλέα γλυκιάς αὔραις τῆς εὐτυχί

κρατῆ ὑπὸ ταῖς τεύχαις τῆ
 ποῖα, ὡς μυθολογοῦσι δὲ
 κείνον Τιμάθεον, καὶ τὰ ἄλλ
 μάται, Σεφάνης ἔσκηπτρο
 ση χωρὶς τὴν δυσυχίαν το
 Μίδα τῆ Βασιλείως, ὅπῃ ο
 τηλλάζετο εἰς χρυσίου. ὅλα
 καὶ τὰ ὑπερέσεν εἰς τὴν πόδ
 ρίτας, ὅπῃ γεννῶσι. ὅλα τὰ
 φων τὰ κλειδικὰ τῶν θησαυρο
 πτῶσι, ἔνα εἶναι εἰς τὴν
 σίαν τὸ Κέρας ἄλο τῆς Ἀμο
 ρακαλῶμι, ὅταν ταξιδύει,
 ξη ἢ θάλασσα ἄγριον ὑπόσω
 τὴν ἀφρῶν τῆς κυμάτων καὶ φ
 ὅπῃ βαρῶν. Βάρος τόσον γλυ
 ραν, καὶ τοῦ ἐμποδίζεν τὰ
 καῦσων, καὶ τὴν νύκτα, καὶ μ
 τὸ φῶς τῆς ἀσέρων, διὰ καὶ
 εἰς θαλάσσιον πέτραν, χα
 μῶνα. καὶ ἔχη ὡς ἄλλος Ὀδ
 ἀσκὸν τὴν ἀνέμους. ἔεἰς βρ
 ἐπιθυμῶμι ὄρη χρυσῶ, ἔεἰ
 τη, βίου μακρὸν καὶ Νέσφορος

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ραῖς, ὅπῃ νὰ κολουμπᾶ μέσα ἡ
 ξαῖς, ὅπῃ νὰ τῆ ἀκέσται Ἐ εἰς
 δας ἡ φήμη Ἐ τ' ὄνομα: τιμαῖς
 ἄροσκυῶσι τὰ Ἐθνη, Ἐ ὅτι ἂν
 νὰ λογιᾶση ποτὲ ὁ νῆς, ἡ νὰ
 ἀνθρώπων καρδία. Νὰ τὸ παρ
 τὴν γυναικα ἐκείνην, ὅπῃ ἐκ
 Ἀθανάσιον κερυμμεῖον εἰς εὐ
 ἄρος τὴν ὁποίαν ἔπξι τότε ἡθελ
 Ὄχι μία, ἡ ἄλλη Χώρα,
 Κόσμος σὲ εὐχεταί, μυριοχασ
 ρη, ἐπειδὴ Ἐ ὅλον τὴν ἀεργέτ
 λάσσοντας τὸν κοινὸν τῆ Κόσμος Δ
 Ἐ τὸ ἔμφυχον θεμέλιον τῆς Ἐ
 Νὰ μὴν εἰδῆς ποτὲ, λέγει ἐκεῖ
 τὸ δρέπανον, ἐπειδὴ Ἐ ἐλύτ
 τὲς ὄνυχας τῆς ἐχθρῶν, Ἐ ἀπ
 τον τὸν Ἀθανάσιον. νὰ ζῆς πά
 βλέπης τὸ λαμπρὸν φῶς τῆς Ἡ
 πῆ δὲ νὰ μὴν τὸ σβύση σιλη
 τῆς ἀρειανικῆς πονηρίας, ἔκρυφ
 πηγάδιον τὸ φῶς τοῦ Κόσμος. νὰ
 τὰ ἄστρα τῆ Οὐρανῶ ταῖς ὄτυ
 Ἐ μὲ ἄλλα τόσα ὄμματα ἀχρυσ

σὲ βλέπων ἢ ἐράνιαισιν σφαίραισιν
 πάθης ποτὲ ζημίαν ἢ βλάβην
 χρυσαῖς τε ἀκτίνας νὰ σὲ πλά-
 σεφάνι ὁ ξανθὸς τέτοσ πλανή-
 μορφος Γαλαξίας νὰ σοῦ δύν-
 κολπον τὲς φωτεινὲς μαργαρί-
 πλατίξουσιν. ὅπως πατεῖς, νὰ
 ἄνθη καὶ ῥόδα, καὶ εἰς ἀνταβο-
 γεσίας, ὅπως μᾶς ἔκαμες, νὰ
 λῶσι τὲς πόδας. οἱ ζέφυροι νὰ
 σι τὴν μεγάλην σε καλοσύνην
 ὅπως πετῶσι εἰς τὸν αἶρα, με-
 λωδία νὰ σὲ κιλαδῶσι τὴν δὴ

ἢ φήμη με' ἑκατὸν σόμα
 ρύττη εἰς κάθε μέρος τῆ

ὅπως ἀνατέλλει ἢ β

λῶει ὁ Ἡλῖος, τοια

τοσ ἔργον ὄν-

τως θεά-

ρεσον.

ἴδια ἄλογα ζῶα, ἀγκαλαὶ Ἐλ
 ὄμως πολλὰ ἀγνωστότερη. ἔτξ
 χάσκεις παρὰ εἰς τὰ παρόντα
 χεις παρὰ τὰ ὑρόσκαιρα; ἄλλ
 ψηφᾶς παρ' ἐκείνην, ὅπῃ σῆ τ
 κα; ὄθεν Ἄργος εἰς τὰ γήϊνα
 τὰ ἐράνια περνᾶς Ἐ ἡμέρας, Ἐ
 χόνες, Ἐ ὄλην σε τὴν ζωὴν,
 φώσης ποτὲ τὰ ὄμματά ὑρὸς
 τεῖδα, ὑρὸς τὸν Οὐρανόν; ὡς
 γιαζα, νὰ ἔυρω εἰς ταῖς χαρ
 σμς, Ἐ εἰς ταῖς ἡδοναῖς τὴν
 ὄθεν ἄλλο δεῦ ἔξέτρεχε, πα
 τάσω τὴν ἀχόρταγόν με ἐπιθυ
 παύσω μίαν φοράν τὴν ὄρεξιν
 Ἐ βλεπα κάθε ἄστρον, ἀγκαλα
 ἄχριος κομήτης, νὰ μὴν με ἔ
 ψυχόλεθρον τὴν ἐπιρροήν. Ἐ
 τὴν σκιάν κάθε δένδρου, ἀγκαλα
 ἐκείνη νὰ μὴν με ἔτροξενά πα
 θάνατον. Ἐ ὑροσκύνου κάθε ε
 καλα καὶ ὄπῃ τὴν ψυδῆ καὶ φων
 κείνην θεότητα νὰ μὴν ἐγκώριζ
 μίαν κατὰ τὸν διπλὸν ἀνθρώπῃ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

εἷνα λόγον ἐπύδισα εἰς τὸς κήπ
 Ἐρωτος, ἔκοφα ἐκεῖ ὅλα τὰ ἄν
 φάνωσα τὴν κορυφὴν μὲ τὰ ῥο
 Ἀφροδίτης. Ἐτρέχα ἀπέκι μ
 τον δρόμον, ὅπως μὲ ἄμπωνε τ
 ἢ ἐπιθυμία, ὅθεν τῶρα φιλάρ
 σάυριζα πλέτη, καὶ ὄχρα τὰ ο
 πόσαις ἀδικίαις, πόσας φόνους
 τῶρα φιλόδοξος ἐπεθύμει τιμαῖς
 ἄπολάυσω τὸν μάταιον ἐκείνον
 πόσας ἰδρωτας ἔχουσα ἄπο τὸ
 ὡ πόσαις νύκταις ἐπέρασα ἄγρυπ
 λογισμὸν καὶ φροντίδα. καὶ τῶρα
 ἐφαίνετο εὐμορφον ἄγαγμα ἢ ὀκ
 ἀνάπαυσις, καὶ νὰ, ὅπως εἰθύς ἐ
 ἐκείτημεν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τ
 μαλακὸν σρῶμα, καὶ ῥαντισμύς
 δίαίς ἐπαιζα μὲ τὸν Διόνυσον,
 τὸν Ἐρωτα, ὡς ὅπως, ἂν ἦσεν
 τοῦ Πυθαγόρου, ἢ ἂν ἐπίσθεις μ
 φιλόσοφον τὴν μετεμψύχωσιν,
 εἰπῆ ἄλλον Σαρδανάπαλον. Ἀμ
 τὸ ὕπερον, τί με τὸ ὄφελος; τί
 δος; ποῖος εἶναι ὁ καρπὸς, ὅπως ἔθ

πόσαις με τρυφαῖς Ἐ ἀνάπαντα
 λια, αἶ, με ἀλλάχθισαν εἰς
 χαραῖς εἰς πίκραις, τὰ δέ ατ
 ροὶ εἰς ἀληθιναῖς Τραγωδίαις
 ἐπιθυμῶ κάθ' ὥραν τὸν θά
 ἀγκαλὰ καὶ πικρὸς, ὅμως ἡθ
 ἄπο τὴν ζωὴν τέτην γλυκύτερ
 ἄπο θνήσκω ἄπο τὰς πόνους κα
 μὴ ἀθάνατος ποτὲ δευ βλέπω
 με ζωῆς τὸ πολυπόθητον τέλο
 ζω ὁ ἄθλιος μέσα εἰς ταῖς πι
 μαι ὅλος ἀνάμεσα εἰς ταῖς φ
 ἐδῶ τροφὴ τῆς σκωλήκων, καὶ
 Σατανικῶν θηρίων παντοτεινῶ
 Μάθε τῶρα Ἐσὺ ἄπο ταῖς
 χίαις, νὰ διορθώσης τὰ ἴδια
 τα. κατάλαβε μίαν φοράν,
 δης εἰς τὸν Κόσμον, πῶς εἶναι
 πῶς ἡ τρυφαῖς τῆς σαρκὸς ἄ
 ξενῶσι παρὰ αἰώνια βάσανα
 πλύνε, ἂν ἔχεις γνῶσιν, μ
 ταῖς ἀμαρτίαις σου, ὅτι ὅς
 λει ἦσαι ἀρκετὴ νὰ σε καθαρ
 μινος ὅλη τῆ Ἄδῃ. Περὶ νὰ π

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

τάφον, κάμε νὰ ταῖς σβύσης με
 χὴν τῶν ὀμμάτων, ἀλλέως τὸ ἄ
 ρος, ὅπῃ ἔχουσι, θέλου σὲ βυ
 ἐμὲ κάτω εἰς τὴν ἄβυσσον. Ἄνο
 ματα τῶρα ὅπῃ ἔχεις καιρὸν, κ
 νέος, ἴξουρε, πῶς ὁ θάνατος δ
 μόνον τὰς καρπὺς, ἀμὴ πολλὰ
 τὰ ἄνθη. καὶ ἂν σὲ ἐτύφλωσε ὁ
 προσωκίρων τέτων τραγμάτων
 ἄς σὲ φωτίσεν τὸν νῦν τέταις με
 τέτα με τὰ πάθη. Ἄ, καὶ ἄς εἶ
 καιρὸν, ὅπῃ ἐσὺ ζοδιάζεις, ὁ
 σης με παράνομα ἔργα τὴν αἰ
 ρίαν. Ἄ, καὶ νὰ εἶχα ὀλίγαις ἄπο
 λαῖς ἡμέραις, ὅπου ἐσὺ χαίρου
 ταῖς ὁποῖαις καθ' ὥραν κερδαίν
 νια σκότη, πόσον εὐκόλα ἤθελε
 ἐγὼ τοὺς μακαρίους αἰῶνας. Ἄ
 λη, καὶ πολλὰ διάφορος ἤθελε
 ζωὴ, παρ' ὅπῃ ἔζησα πρότερον
 ἤθελα νὰ μὲ τρέχεν πάντα ἄπο
 τα, ὡς νὰ σβύσω μετ' ἐκείνου
 στον τέτο πῦρ, ὅπῃ μὲ ἀναφα
 τίαίς. οἱ συναγμοὶ ἤθελα νὰ μ

πάντα ὑπὸ μέσης καρδίας, ὡς
 κινήσω μετ' ἐκείνους εἰς ἀπλόγ-
 ραυόν, εἰς ἐλεημοσύνην τὰ ἄσ-
 ναὶ μὴν ἦτον ἄλλημεσ ἢ τροφή
 τὸν Δαβὶδ ὁ ἄριστος τῆς οὐδύνης
 ἔχη χρεῖαν ὑπὸ ποιοτὸ, ὄλα
 δάκρυα ἠθέλαν μοῦ σβύνη τῆ
 ὕπνος δευ ἠθέλα ποτὲ νὰ μο
 τὰ βλέφαρα, παρὰ πάντα με
 πνιγῆ μέσα εἰς τὰ κύματα τῶ
 Ἐὰν καμίαν φορὰν κερασμοῦ
 ση εἰς τὸ σρῶμα, τῆτο δευ ἠθε
 παρὰ σκληρὰ πέτρα, ὅπῃ νὰ
 ὄχι νὰ ἀναπάυη τὴν σάρκα.
 πέκι νὰ κρατῶ εἰς τὴν δεξιὰν
 ρωμύρον, Ἐ εἰς τὴν ἀριστεράν
 με τὸ Αἷμα τῆ σαυρωθέντος με
 θελα νὰ πλύνω κάθ' ὄραν το
 με, Ἐ πάλιν ὑπὸ τὴν ἀτειχο
 ναίαθητον, Ἐ χωρὶς νεῦ κεφαλ
 νὰ λάβω ἐγὼ γνῶσιν Ἐ σύνεσιν
 καθημερινὴν μνήμην τῆ τροσκο
 τῆ ἠθέλα νὰ ὑπολαύσω ζῶην
 Ἐ τζι ἠθέλα κάμη ἐγὼ, Ἐ τζι

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

κάρης ἐσὺ, ὅρα νὰ μὴν ἀναστυνά
 ρόν, ὅπῃ Ἐγὼ τῶρα κλαίω,
 μὴν ἐπιθυμῆσης χωρὶς κανεὶα ἔ
 Ἐ μόνον ὄραν, ὡς καθὼς Ἐ ἐγ
 μερον τὴν ἐπιθυμῶ, Ἐ δὲ τὴν
 λα σὲ εἰπῆ Ἐ περιαιτότερα, ἀ
 Ἐ ἡ ἐλεεινὴ τέτι θεά, τέταις με
 σῆτος ὁ βρόμος, τέται οἱ σκώλη
 παρακινῶσι νὰ ἀλλάξης ζωὴν, Ἐ
 κης τὴν ἀμαρτίαν, δὲν θέλει τὸ
 ἡ γλώσσα, ἀγκαλὰ Ἐ ὡσὰν φλο
 πῆ εἶναι, νὰ σὲ μιλή με ἐνθερμο
 Τίαν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ῥητορικὴ Τέχνη
 σιν δύναμιν, ὅπῃ χαρίζει τὴν
 εἰς τὰ ἀφωνα πράγματα, θέλω
 πᾶσω ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς κολασμῆ
 Ἐ νὰ τὴν χαρίσω τῆ Ἡλίου, ὅ
 διηγηθῆ, ὅτι εἶδε (ὡσὰν ὅπῃ εἶν
 σμῆ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς) Ἐ ὅτι
 εἰς τὸν Χρυσόσομον.

Ἄν εἶχα πόσαις γλώσσαις, ὅ
 ἀκτίνας, λέγει ὁ Ἡλιος, πόσα
 ἡθελα σὰς φανερώσῃ Ἐ με τὸ φ

τὴν διήγησιν, ὅπως ἠθέλετε ἴ-
 σε·ς ἄφωροι ἄπὸ τοῦ θαύμα, ἔ-
 μεν καὶ ἐγὼ ἕως τὴν σήμερον
 ἔτε ἠθελα φανῆ ἄχάριστος, μ-
 σερήσω ἄπὸ τὴν φωνὴν, ὅπως
 τε, ὁρατὶ καὶ τὸτο ἠθελε ἦσαι δ-
 σοςόμμε, τὰ ὁποῖς ἐπιθυμᾶτε
 τὰ εὐδοξα ἔργα, καὶ θαυμασά-
 τα. Καὶ τί δευ εἶδα, τί δευ ἐ-
 τὸν χριστὸν τὸτον ἄνδρα, καὶ
 σου Ἰωάννην; Τὸν εἶδα ἐγὼ ἄ-
 εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας ναὶ κατ-
 μεγαλόφυχον πόδα τὴν εὐγένει-
 τη, τὴν σάρκα, καὶ σφαλίζοντα
 τα εἰς τὰ δάκρυα, φράσσοντας
 τὰς συναγμὰς τῆς μητρὸς, να
 πὸ τὴν πατρικὴν κατοικίαν εἰς
 εἰον, καὶ ἐκεῖ με τὸ μοναχικὸν
 τυθῆ τὸν χριστὸν. τὸν εἶδα, να
 γιγάντειον δρόμον εἰς τὴν εὐάρ-
 ἄσκησιν, καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν
 φθάση, ἀμὴ καὶ να περάση ἐκ
 καὶ εἰς τὴν τρίχα, καὶ εἰς τὸ
 ὑπέργηροι. τὸν εἶδα, να αὐξάν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Πλέα εἰς τὴν ἀγιότητα παρὰ ε-
 κίαν, ὅθεν φοβερὸς εἰς τὰς δα-
 εῖνα καὶ μόνον ὠροσάγμα (μάρτυ-
 τέμιος) τὰς ἐδιώχυνε ἄπο τὰ σεις
 ματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάλιν
 Οὐρανῶν, καὶ Ἀγγίων, τῶρα ἔσερ-
 ἄστρα πὲν Πέτρον, ὅπως δίδοντάς τε
 ἔξω, ἢ τὸ ἐχάρισε τὴν ἑξοσί-
 ἐράνια, ἢ τὸν ἔκαμε ἀφθόντην τ-
 καρδίας, καὶ τῶρα τὸν Ἐπιστήθιο
 ὅπως μὲ εἷνα χρυσῶν βιβλίον, ὅτ-
 ρε ἄπο πὲν Οὐρανῶν, ἢ τὸ ἔλυσ-
 νος τὰ αἰνίγματα ὅλα τῆς θανμο-
 ποκαλύψεως, ἢ τὸν ἔκαμε κληρ-
 ὑψηλῆς τε σοφίας. τὸν εἶδα, να
 ταῖς πτέρυγαις τῆς προσόυχῆς δ-
 λίου εἰς τὰς ἀσέρας, να θρέφε-
 τροφὴν Ἐ μόνον μὲ ταῖς νηστῆαι
 ξεχωρίζῃ τὴν ἡμέραν ἄπο ταῖς νύκτα
 δοξολογᾷ καὶ ἡμέραν Ἐ νύκτα μὲ
 φαλμαδίαν τὴν πλάσῃν τὸ φωτὸς
 τες. να φυτῶσῃ εἷνα Σταυρὸν ἐκεῖ-
 ρί χωρα τὸ μοναστηρίον, ἔξω να φοβε-
 ράβδον ἐκείνην τὸ ἀλαθινοῦ Ἡρακλ-
 ρειον λέοντα, Ἐ οὐθὺς τὸ ἀνήμερον

εἶον νὰ ἀφήσῃ τὸν θυμὸν καὶ
 Ἐὐμωρὸς εἰς τὸ ζωοποιὸν ἔστι
 τὸ πνεῦμα Ἐὐ τὴν ζωὴν, τὰ χ
 Ἐλίψιν, νὰ ἐπὶκράνῃ μετὰ τὸς
 τὸν Ἰωάννην. εἶδα ἐγὼ εἷνα
 προφῶρον Ἐ φωτοςόλισον νὰ
 χρυσόμορφον πτέρυγα, Ἐ π
 Ἀντιοχείας Πρῖάρχην, νὰ τ
 γλήγορος νὰ χειροτονήσῃ ἱερέ
 ὅτι ἤθελε ἦσαι ἄλλο σκεῦ
 Ἐ ἄλλος Παῦλος εἰς τὴν ὄγ
 τὸν ξύλον, καὶ μόνον ὄργισμα
 μα. καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἔφραξα τ
 εἰς τρόπον ὅπῃ χάνοντας τὸ
 μορφὴν, μετὰ αἰφνίδιον ἔκλειψ
 σα εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Οἴκ
 θη, ὅπῃ εἶδα ἀκόμη Ἐ τὸ πα
 μα ὅτι τὰ μεγαλύτητα ὕψη, Ἐ
 Ἐ Θεότητος νὰ πετάξῃ ὡς εὐμο
 ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀγί
 τιμῆς ἔτξιν τὴν χειροτονίαν,
 πλετῆσι μετὰ ὅλα του τὰ χαρίσ
 τισμῶς, σολισμῶς μετὰ τοῦ
 τί ἀπέκει δὲ ἔκαμε, τί δὲ ἐ
 Χρυσόμομος; ἐβρόντα ὅτι τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἀμὴ εἰς τρόπον ὅπερ ὕσερον ἀπὸ
 ταῖς τῆς γλώσσης ἐπιπτον ἀπὸ
 πα τοῦ καθενὸς ἢ βροχαῖς τῆς
 ἄσραπτε, ἀμὴ ὕσερον ἀπὸ ταῖς
 τῆς κηρύγματος ἐφύγον δὲ θύς ἢ
 να ἀπὸ ταῖς ψυχαῖς τῆς ἀνθρώπου
 τη τῆς ἀμαρτίας. τῶρα ἔχυνε
 τὰ χεῖλη, ἢ ἔτρεφε τὰ πλήθη ἢ
 τῶρα ῥόδα, ἢ με' ταῖς ἀκάνθα.
 ληθινῆς κατανύξεως ἐπλήθωνε ταῖς
 τῶρα ἔρριπτε φλόγαις ἢ ἄσροπι
 ἐφυγάδουε τὴν ἀσέβειαν, ἐφοβ
 τὸν Ἄδην. Πόσαις φοραῖς τὸν εἶδα
 τὸ ἄγκιστρον τῆς χρυσείας τῆς Γλώσ
 σούη τὰ δύκτια τῆς σατανικῆς ἀλ
 να ἀλιόη ψυχαῖς διὰ τῆς Οὐρα
 σαις φοραῖς, με' τὴν λάμψιν τῆς
 διδασκαλίας να ὀδηγᾷ τὰ πλανώ
 βατα ἀπὸ τὸν κρημνὸν, εἰς τὸν ὀ
 χαν τὸν πόδα, πρὸς τὴν ἄνω π
 εἰς τῆς ἀσέρας; Πόσαις φοραῖς, να
 πνᾷ με' τὸν φόβον τῆς μελλόντων
 ἀπὸ τὸν βαθὺν ὕπνον τῆς θανάτου,
 παρακινᾷ εἰς ἔργα ζωῆς αἰωνίης; ἢ
 θεὸς ἐφύλαξε ποτὲ σῶον τὸ ἄνθος

της παρθενίας, χωρίς να
 φαρμακερή πνοή μισαράς Αφρο
 χήρα εδξαφενύτδύσε ποτέ την
 μὴν ἀπὸ ταῖς σαίταις τοῦ Ε
 ὅταν βαθυὰ πληγώνη, τότε
 τερος; Ποῖος πλέσιος ἐσκόρ
 τε πλέτη εἰς τὰς χεῖρας τῆς
 να τὰ εὔρη ἀπέκι θησαυρισμ
 να εἰς τὸν Παράδεισον; Ποῖος
 φησε ἴσια τὰ ζυγιά τῆς δικα
 εἰς να τὲ τὰ βάλη ἄνω κάτω
 ἢ Ἐ τὸ κέρδος; καὶ τέλος ποῖο
 τωλὸς ἐσβυσε μὲ τὰ ἴδια τὰ
 ἀμαρτίαις τὰς, Ἐ ἐπνίξε μέσα
 ἐκεῖνα τὸν Διάβολον, Ἐ να μ
 ὅλα κόποι Ἐ ἰδρωτες τοῦ Χρι
 τὸ μαρτυρήσεν τόσοι αἰρετικοὶ
 ἠνάγκασε μὲ τὴν δύναμιν τῆς δ
 καταπατήσεν τὰ δόγματα τὰ
 να ἀναθεματίσεν τὴν πλάνην
 μὲ πολλὰς σναγμὰς να ἀσπα
 θειαν ὡς ἀγκυραν τῆς σωτηρία
 μολογήσεν τὸ Ἀμμανὸν, Ἐ τὸ
 ἀπὸ τὰ ὅποια ξεφρίζονοντας τ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

καὶ τὰ εἰδωλα, Ἐ μὲ τὸ γλυκὺ
 Σταυρῶ ἡμερώνοντας τὸν ἐκεῖ ἄγρ
 λολάτρην λαὸν, ἀπὸ φωλεαῖς,
 τῶν Δαιμόνων, Ἐ σπύλαια τῶν
 Φάγων θηρίων, τὰ ἐμεταμόρφωσε
 μύκας ναεὶς τῶν Ἰψίς, Ἐ εἰς κατο
 κοφόρων Ἀγγέλων. Ἄς τὸ εἶπῃ, α
 ξη ὅλη ἡ Σελδουκία, εἰς τὰ περ
 ὅποιας ἄλλο δὲν ἔβλεπες παρο
 ναεὶς, θυσιασθήματα ῥαντισμόνα μ
 πινον αἷμα, ἀπ' ἐδῶ νὰ καπνί
 λοκαυτώματα Ἐ ἡ θυσίαις, ἀπ'
 ἀσεβῶν ἱερέων τὰ θυμιάματα,
 σράταν νὰ καταπατεῖται ἡ ἀληθι
 Ἐ εἰς κάθε τόπον νὰ βλασάνη κ
 θῆ ἡ ἀσέβεια. Ἄς τὸ εἶπῃ λέγα
 πῆ εἶδε καὶ ἐκείνη τὸν Χρυσόσομ
 τωμύον μὲ θεῖον ζῆλον νὰ ἀρπάξ
 δεξιὰν τοῦ Διὸς τὰ πῆλινα ἄσρο
 Ἐ μὲ τὴν φωνὴν μόνον νὰ τὸν ρί
 μαὶ ἄπὸ τὸν φόβον: νὰ καίη τὸ
 Ἀφροδίτης, πεδύοντας μὲ τὴν φα
 Θεὰν ἐκείνην, ὅπῃ γεννημένη ἄπ
 ρὰ τῆς θαλάσσης δὲν ἀνάπτει πα

γαίς εἰς τὴν ψυχὴν· ναὶ κατε-
 ξα τὲ Ἔρωτος, τὴν ῥάβδον
 τὴν κιθάραν τὴν Ἀπόλλωνος
 ρον ἐχόρουε ἐκεῖ, ναὶ κάμη-
 νήσῃ ὅλον τὸν ἄδην, ἐπειδὴ
 τὴν ἀληθινὴν Πίσιν, κηρύτ-
 σι σὺς αὐτοῦ Θεότητα, ἀλλάξε-
 κείνα δάση τῆς ἀθείας εἰς α-
 σον, Ἐ εἰς εἷνα θεάτρον κά-
 μὴ ἐγὼ δὲν ἔχω γλώσσαν
 ὄθεν θέλετε εὐχαρισηθῆναι,
 μὲ ταῖς ἰδίαις μου ἀκτίναίς
 τυλον, ὅτι δὲν ἐμπορεῖ να
 τὸ κερασμῆόν μου ζῶμα. Ἐ
 τισάθῃ ὁ Ἰωάννης Εὐδοξίας
 σας, καὶ σφαλίζοντάς της τ
 Ἐκκλησίας εἰς τὸ πρόσωπον
 μεγαλόφυχον ἔργον εἰσέβη
 κείναις τῆς ἀθανασίας. Ἐδ
 χεῖρα τοῦ στρατιώτου, ὅποι
 χε σικώσῃ ἐναντίον εἰς τὸν Γ
 ποῖος ἀπέκι εὐσπλαγχνος τ
 τον ὅπου ἐμετανόα, ὡφῶτον
 λυσε μὲ τὰ δάκρυα, ἀπέκι

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

γίασμα τοῦ ἔδειξε τὸ ἀντίδοτον
 σύγχισε Γαίναν τὸν στρατάρχ
 μέσα εἰς τὴν βασιλοῦσαν Π
 νὰ κτίση ναὸν ἕξ τούς Ἀρειανο
 τζι πάλιν νὰ φαρμακῶν τὴν ὀρθ
 σιν . Ἐδῶ ὁ Παῦλος τοῦ ἔσουσ
 τὰ αὐτιά , ὅτι ἔγραφε μὲ τὸν
 καὶ ὅτι ἔλεγε μὲ τὴν γλώσσαν
 φέρνωμεν τόσιν ὀλάβειαν εἰς
 τοῦ Χρυσόμου , ὅσιν ἔχομεν
 Θεοδίδακτα τοῦ Ἀποσόλου . Ἐδ
 μάντινον σῆθος ἔδραφρύτδυσε τῆ
 καὶ ἔβρόντησε ἐναντίον εἰς τὴν
 εἰαν τῆς Εὐδοξίας , καὶ ἕξαι
 βύθη νὰ εἰπῆ τῆς ἀλήθειαν ,
 ἀνταμοιβὴν σκληρὰν ἕξοείαν .
 τοὺς κόπους καὶ ταλαιπωρείαις τ
 ἄρρωστος ἐφλέγετο ἄπο τὴν θέρμ
 ὀθὺς τρέχοντας ἄπο τὸν Οὐραν
 Ὁ Ἰωάννης τοῦ ἔσβυσαν τὴν κα
 ἔδρόσισαν τὴν γλώσσαν , καὶ μ
 ἰατρείαν τοῦ ἔδωσαν τὴν ζωὴν ,
 ὅποιαν ἐκρέμετο πολλῶν Ὁ πολλ
 νιος σωτηρία . Τοῦτο εἶναι τὸ σω

Ἐπισκόπων, ἤθελα νὰ εἰπῶ
 λύκων, ὅπως δὲ νὰ ξεχίσουν
 μίαν καὶ δύο φοραῖς μετ' ἧ σωδ
 λιασας ἔξωμισαν τὸ ἀληθινὸν
 εἶναι οἱ τόποι τῆς ἔξορίας, ἢ
 δεῦν ἔτροσκύνα παρὰ πέτρα
 τὸ Ἀραβιασὸν, τὸ Πιτυοῦν
 νους, εἰς τοὺς ὁποίους τῶρα
 ἐκεῖ μισανθρώπων βαρβάρων
 τῶρα μετ' τὸ ἱερὸν Βάπτισμα
 τας ταῖς ψυχαῖς, ἄπο τὰ νεφ
 ἄμπωνε εἰς τὸν οὐράνιον λιμ
 εἶναι ἢ ἐπισολαῖς, ὅπου ἔγρα
 σνοχωρίαις ἐκείναις καὶ πα
 παρηγορήσῃ τὰ πνευματικά
 ταῖς ὁποίαις, ὡσαν νὰ ἔσαζα
 κταρ, ἐγλύκαινε τοῦ καθενὸ
 μὲν καρδίαν. Τοῦτοι οἱ τυ
 ἐφώτισε καὶ εἰς τὰ ὄμματα,
 Πίσιν : οἱ κουφοὶ, ὅπου ἔ
 εἰς ταῖς φωναῖς τῆς γλώσσης,
 ναις τοῦ Ἐυαγγελίου : οἱ λε
 ἐκάθαρσε καὶ ἄπο τὴν λέω
 πὸ τὴν ἀμαρτίαν, λέωσαν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

οἱ παραλυτικοὶ, ὅπου ἔσπεύωσθε
 τὴν ὑγίαν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν
 κροῖ, ὅπου ἄπο τὸν λάκκον ἀνέ-
 λιν εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τὴν ζω-
 ῆν τοῦ εἶναι τὸ ἱερὸν Λείψανον τοῦ Α-
 ποῦ (πετώντας εἰς τὰ οὐράνια ἢ
 πρὸ τὸν Μάρτυρα Βασιλίσκον ὡρο-
 νη) ἀπέμεινε ἀκέραιον καὶ χω-
 ρὰν, ὁρατὶ ὅταν ἔξιε ἦτον τὸ ἄλα-
 σμου. Τοῦτο εἶναι, ὅπου καὶ νεκρ-
 ματούργησε, ἐπειδὴ καὶ τῶρα ἐφ-
 ρύτερον ἄπο κάθε μόλυβδον, κα-
 λα ἀσεισον, ὡσὰν νὰ μὴν ἤθελε
 ἰδῆ τὸ ἀχάρισον ὡρόσωπον τῆς Κ-
 νσπόλεως, καὶ τῶρα ὁ μετακίνητοι
 πρὸ κάθε πτερόν, ὅπου νὰ πετα-
 ἀέρα, ἐλαφρότερον, διὰ νὰ δείξ-
 εἶχε τὰ ἴδια πατερικὰ σπλάγχνα
 καὶ ἔμφυχον. Τοῦτα εἶναι τὰ χρι-
 λη, τούτη ἢ χρυσὴ γλῶσσα, τοῦτο
 σὺν σώμα, ὅπου ἀναίθρητον ἐμίλη-
 τὸν λαόν, καὶ νεκρὸν εἶπε λόγια
 Εἰρήνη ὑμῖν, τὸ ὁποῖον καὶ τῶρα
 τουργᾶ, ἐπειδὴ καὶ διὰ νὰ μὴν ἀκο-

ριαστοτέρους ἐπαίνους, μὲ τοιαύτην
 ἀρπάζει τὴν φωνήν, καὶ μὲν
 πῆσω ἄπὸ τὸν τρόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ Εἰρωνίας

Εἰρωνία λέγεται, ὅταν ὁ
 λέγει, καὶ ἄλλο σημαίνει
 πρὸς ἐπαινῶντας καταφρονᾷ, ὡς
 τας φέγει, ὡς οὐνειδίζει. Γνωρίζεται
 ρωνία ἢ ἄπὸ τὸν τρόπον, μὲν
 νὰς ὁμιλεῖ, ἢ κατὰ τὸ πρᾶγμα
 πον, ὅθεν τὸ ὅποιον διηγᾶται
 νία ἢ θελεῖ ἦσαι, ἂν ἢ θελες
 Αἰθίοπα, ὅπου ἀνάμεσα εἰς
 πους εἶναι ὡς ὁ κόρακας ἀνα
 πετέμματα, πῶς εἶναι Κύκνος
 ὡς ἡ περὶ σερᾶ: ἀνὰ
 μάση εἴνα ἀμαθῆ ὡς ἀγράμμα
 πον, νέον Πλάτωνα, ὡς εἰς
 ὡς σοφίαν ὑπέμετρον Γίγαντα

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ναϊκα ἄχνην, ἄλλην Ἐλένην,
 νον ἄνθος, ἀμὴ καὶ ἀπάνθισμα
 των . καὶ ὅμοια . Μὲ τὴν Εἰρωνία
 λες περιγελάσῃ τὸν Αἰσωπον,
 ἡ φύσις ὅσον ἐχάρισε εὐμορφον
 ἄσπον ἔδωκεν ἄχνημον τῷ ὄσωπον,
 ἐσόλισε μὲ τὰ κάλλη τῆς σοφίας
 σου τὸν ἐσέρησε ἀπ' ἐκεῖνα τῆς
 κῆς εὐμορφίας .

Κρύψαι τὸ τῷ ὄσωπόν σε, ὦ Η
 αὶ σε σβύνει μὲ τὴν ἰδίαν τε
 παῖς ἀκτίνας ὁ Αἰσωπος . Ὑ
 ἀπὸ τὴν φύσιν, ὁρατὶ εἰς τὰ δύο
 τα ἔχει δύο Ἡλίους ὁ Κόσμος,
 ποῖος ὅλος φωτίζεται . Φύγε
 λαξία, μακρὰν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν,
 λεις νὰ κοκκινίσης ἀπὸ τὴν εὐτρο
 ἔχοντας τόσο ἄσπρον τὸ γάλα,
 ἐκεῖνο, ὅπῃ δείχνει εἰς ταῖς ἰδια
 καις ὁ εὐμορφος τῆτος νέος, ὁ
 τῆς Φρυγίας . Καὶ ποῖος ποτὲ ε
 εὐμόρφόν τε κορμὶ, ὅπῃ ἐκστατικ
 ἐβόησε . ὦ εὐμορφίαις, ὅπῃ σβύ
 κάλλη τῆ Οὐρανῶ . ὦ ἀσπρότιτες,

υβσι νὰ ἀσπείσεν τὴν νύκτα ,
 υβν τὰ σκότῃ ; Ἐγὼ ἀληθινὰ
 πω τὰ μάγιστα , τὰ ὁμοιάζω
 ὅπῃ δὲν βλασάνουσι παρὰ
 κρίνας . ἂν τῷ ξανοίγω τὰ χε-
 νονται πεπλασμένα με φλόγα
 γίζουσι Ἐ τὸν Ἐρωτα . ἂν τ
 τὸ μέτωπον , βλέπω ἐκεῖ χυ
 λήνῃ ὅλην τῷ Οὐρανῷ . ἂν
 θαυμάζω ὡς ἔμφυχον θησαυ
 ρισφαλίζει λούκῃς μαργαρίτα
 ἂν σραφῶ εἰς τὰ δ' ἔργικὰ τε
 τὴν χρυσεῖαν τε κεφαλὴν , γνο
 πῶς ἔπλασε ἐκεῖνα διὰ τὸ σκ
 τῆτιν διὰ βασιλικὸν σέφανον

Ἰ' ξέρει ὅμως, πῶς δελεῖται
 ρωνίαν ὁ ῥήτορας , ὅχι μόνον
 τωράγματα , ὡς εἰς τὸ ἀνωθεν
 ἀμὴ Ἐ εἰς σεμνὰ Ἐ ἀξιοσπῆ
 με τὸ Σχῆμα τοῦτο ἔτξι ἠθελ
 σκληροκαρδίαν τῷ Ἰσδαίων .

Φιλανθρωπότερον γένος δὲν
 λ' ἔτε θελεῖ φανῆ ποτε εἰς τὸν
 ἐκεῖνο τῷ Ἰσδαίων . Ἐ λαμφε

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

τον τῷ Σωτήρος ἡ μεγάλη τως Φιλο
 ἐφάνη ἡ Πραότης, εἶδε, Ἐθά
 ἡ Οἰκμενὴ τὴν Δικαιοσύνην, τὴν
 τὸ Σπλάγχθος. Λυτρῶνουν εἷνα
 κλέπτῃν περίφημον Ἐφουέα, κα
 ζεν εἰς σκληρὸν θάνατον τὸν Χρ
 πταισον Ἐδεργέτην. Τῶρα ἐγὼ
 κέσθῃ εἰς καμίαν Ἀρειοπάγον μ
 Δικαιοσύνη; Τὸν μασιγῶνεν ἀπέκ
 γην ὥραν μιᾶς ὅλης νυκτὸς, κα
 Πραότητα, ὅπῃ ἀφρίζεν ὡς θηρί
 λύσαν, ὅθεν ῥαντισμοί με
 ἐκεῖνο Αἷμα ὡς ἄγχοι ἐλέφαντε
 ἐδιψῶσαν. Ἐθέλεις ἀρνηθῆ εἰς
 γον Θεάρεσον νὰ μὴν ἔδειξαν μί
 Φιλανθρωπίαν; Ἀμὴ τάχα θέ
 πῶς ὁ νόμος, Ἐἡ σωήθεια ἐθ
 μὴν ὑπερβαίνεν ταῖς σαράντα π
 τὲς ῥαβδισμὸς. ἔτῃ εἶναι, ὅμο
 δαῖοι, ὅθεν νὰ μὴν φανῶσιν Ἀχά
 Ἀκρῖβοι μετ' ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὁ
 χασι λάβῃ πόσαις δεργεσίαις,
 θερον χεῖρα σμίγχοι Ἐχιλιάδες.
 ροτονῶσι ὄθῦς καὶ Βασιλέα, τὸν

μὲ Ἐντιμον πορφύραν, τῷ
 χεῖρας Βασιλικὸν σκῆπτρον,
 μὲ Μαργαριταροσόλιον σέφο
 νὰ μὴν τοῦ πέσει ποτὲ (ἰδέ
 τῆς Ἀγάπης) τῷ τὸν ἐμπήγ
 ὠμιαλὸν τῆς σεβασμίας τε κε
 νω νὰ εἰπῶ τὴν Εὐσέβειαν,
 νοί, ὦ μὲ τὰ γόνατα εἰς τὴν
 σκυῶσαν, ὦ δὲ νὰ γονῆ ὦ τ
 δεκτος ἢ προσκύνησις, τῷ ἔο
 σματα ὦ βλασφημίαις. Σιωπ
 χνος, ὅταν ὄχι δὲ λύσων
 τὸ γληγορώτερον κρεμασμένον
 στον τῷ λαῷ ὦ ὅλης τῆς Χώρας
 Πόθον νὰ τὸν Ἐλαφρώσων ἀπ
 ἠνάγκασαν τὸν Κυριναῖον, κα
 δυσβάστακτον ξύλον. Δὲν λέγ
 νατος ἐσάθη Ἐνδοξος, δὲν τῷ
 δύο λησαῖς, ὡς λησῆς. Δὲν εἰ
 ἐσάθη Γλυκύτατος, ἐπειδὴ ὦ
 ὦ Ἰησὺς εἰς δύο ξύλα ἔτελείω
 βασανισμένην ζωὴν. ἔτε φέρν
 στον ταῖς Παρηγοσίαις καὶ τ
 ὅπῃ τῷ ἔδωκαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐπ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Βασιλικὸν Θρόνον, εἰς τὴν ὁποίαν
 χαν ὑψώση. Λέγω μόνου, διὰ
 ση ὁ Κόσμος ὅλος, πῶς ὡς ἀνοίξῃ
 ὁ Θεάνθρωπός μου Δεσπότης,
 ΔΙΨΩ, ὡς τὸ φιλάνθρωπον
 γένος τῶν Ἑβραίων, διὰ τὰ τῆ
 δίψαν, καὶ διὰ τὰ τῆ Γλυκύτα
 ρυγγα φλογισμένον ἀπὸ τὴν σφ
 καταπιπραμένον ἀπὸ τὰ πάθη
 Νέκταρα καὶ Ἀμβροσίαις, χ
 βολὴν πολλὰ Γλυκύτεραις Ἐ
 λαιὸν ἐκεῖνο Μάννα, ὅπως τῆς
 εἰς τὴν ἔρημον. Ἀμὴ ἄς ὁμιλήσῃ
 θαρειότερα, διὰ τὰ λάμψη κα
 τερον τῆ Ἰσραηλῆ Γένος ἢ ἀνεκ
 γαθότης. τῆ ἔφεραν λέγω, χ
 ξίδια. Ἀ γένος σκληρόκαρδου Ἐ
 πον. ἂ Ἐθνος Βάρβαρον Ἐ ἀχ
 σατανικὰ θηρία, ὅπως κτλ.

Σημείωσαι, πῶς ἡ Εἰρωνεία
 πος, καὶ Σχήμα. Τρόπος, ὅτ
 ρας μὲ βραχυλογίαν ἐξηγᾶ τὴν
 Ἐ περιπαίξει ἢ καὶ ὑβρίζει κανε
 πον. ὡσάν. Ἰελιανὸς ὁ Αὐτοκρά

νη εἰς κάθε καιρὸν Εὐσεβῆς ᾧ Φ
 ᾧ ἠγάπησε πλέα τὸν μέγαν Βασ
 ρὰ ᾧ τὴν κόρην τῆς ἰδίῳν τε ὁμμο
 μα πάλιν, ὅταν μὲ περιαισότη
 για αὐξάνει ᾧ διηγᾶται τὸ
 γμα, ὡς φαίνεται εἰς
 ἄνωθεν παραδείγμα
 τα τῆ Αἰσώπῃ,
 ᾧ τῆς Ἰου
 δαίων.

ΒΙΒΛΙΟ

ΠΕΜΠΤΟ

ΠΕΡΤ ΜΝΗΜΗ

ΠΡΟΦΟΡΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ Μνήμης.

Μνήμη, ἢ γυνή ἢ Ἐνθύμη
μεσα εἰς τὰ πρῶτα με
τορικῆς μετράται τὸ τ
ὡς καθὼς εἶπομεν εἰς
πτον Κεφάλαιον τὸ πρῶτον Βιβλ
ναι τῶσον ἀναγκαῖα εἰς τὸν ῥήτορα
τοῦ λείπει, (ἄς εἶναι σοφώτατος
δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ τὸ κοινὸ

πολιτείαν . ὅτι , ἄς ἐσωθήσεται
 εὐμορφον ἢ ῥητορικὸν λόγον ,
 ἐπιτίδειος , καὶ παρακινήσει δὲν
 γικόφυχον ἄνθρωπον , ἀμὴ
 ζῶα , ἢ ταῖς ἀναίθρηταις πέτρ
 τον ἄς ἔβαλε ὑπόδειξαις ὑπὸ κ
 τα σερρέωτεραις , νοήματα καὶ
 λυμπον ὑψηλότερα , ἢ κάθε
 εἶναι πλέα ἀρμονικὴ ἢ μυσικ
 ρὰ ἢ σφαίραις ὅλαις τῆ Πυ
 τὸν ἐρράντισε μὲ ταῖς χάριτα
 σῶν , ἄς τὸν ἐσόλισε μὲ τὰ δ
 τῆς σοφῶν , ἄς τὸν ἐβεβαίωσε
 σορίαις τῆς παλαιῶν . ἄς μὴ λ
 Μεταφοραῖς , ἀμὴ ὡς ἄστρα ἄς
 νάμεσα εἰς τὴν Διήγησιν . μὲ
 κολαθῶσι ἢ Ἀλληγορίαις , κα
 σαις . ἄς εἶναι εὐμορφη ἢ Εὐρε
 σὴ ἢ Διάθεσις , τρέπασα ἢ μ
 ρεσις , χαριτωμένη κάθε Μετα
 ποτες ταπεινόν , ὅλα ὑψηλῆς
 κάθε λόγος , κάθε φωνὴ ἄς τ
 ἢ σεμνότητα . τί τὸ ὄφελος ἀπ
 ἢ ὁ ῥήτορας μὴν ἔχοντας καλῆ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

τὴν εὐθύμισιν, τῶρα τῷ φόβῳ
 τὸν νῦν, Ἐ τῶρα ἄλλο, ὡς
 μίλημα, ἀπὸ τὸν φόβον νὰ μι
 τᾶλλα, τρέχει μὲ τὴν γλῶσσαν
 δρόμον χίλιας φοραῖς ἀπομύ
 πόσαις κινδυνώνει νὰ χάσῃ ὀλότ
 σράταν μὲ εὐτροπὴν τῷ τρωσώτ
 λια ἢ Ἐ σπλάγχχνος ἐκείνων ὅπ
 Ἐ χωρὶς νὰ ἐμπορέσῃ ποτὲ ν
 τὸ φανερόν ἐκεῖνα, ὅπῃ μὲ κόπ
 τε κατὰ μέρος, διὰ νὰ νυθετῆ
 εἰς τὸ ποθέμῳ;

Ἀμὴ ὄχι μόνον διὰ τὸ κοινὸν
 ναι ἀναγκαῖα ἢ καλὴ εὐθύμισι
 πορα, ἀλλὰ Ἐ διὰ μερικὴν τῷ Ἐ
 λειαν. ἐπειδὴ Ἐ ἡ Μνήμη, λέγ
 Πλάτων, εἶναι Μεσῶν ἢ Μήτηρ
 λυμαθῆσατος Πλάταρχος, Πα
 μείον, εἰς τὸ ὁποῖον φυλάττομ
 γνωμῶν εἰς τὰ βιβλία, ὅτι ἐμ
 πὸ τῶν διδασκάλων, Ἐ ὅτι ἡκῆσ
 ἄπὸ σοφῶν Ἐ φρονίμων ἀνθρώπων
 ὁ ῥήτορας δὲν ἔχει καλὴν εὐθύμ
 θέλει ἢ ὄφαι σοφὸς Ἐ ἐνάρετος,

κατὰ τὴν παροιμίαν, Τόσα
 ὄνται νὰ ἰξέρη, ὅσα καὶ εἰς
 θέλει ἦσαι Ἐ φρόνιμος; ἀνι
 ἴδιον τῆς φρονήσεως νὰ εἰθυ
 ρασμύα, Ἐ τὰ ἐσωέβησαν
 νος, Ἐ ἀπὸ τὴν γνώσιν τῆς σ
 ἐκείνων νὰ κυβερνᾶται εἰς τα
 καθὼς μᾶς ἐρμηνεύει ἐκεῖ
 τῆς Μεταφυσικῶν Ἐ ὁ Σταγειρ
 το καὶ εἷας γέροντας εἶναι π
 τερος ἀπὸ εἷα νέον, διὰτὶ
 κισε πολλὰ, Ἐ πολλὰ ἴδε,

Ο'δ.α. Πολλῶν δ' ἀμφρότων
 καὶ μόον ἐγμω.

Ἐ ἡ Εὐθύμισις τῆς πραγμά
 ἄλλον τόπον, εἰς τέτην, Ἐ ὁ
 σιν τοῦ δίδει φῶς νὰ περιπα
 ριασότερην φρόνεψιν εἰς κάθε
 παρ' ὅπῃ κάνει ὁ νέος. Εἴπε
 ὄχι μόνον διὰ κοινόν, ἀμὲν Ἐ δ
 φελος εἶναι ἀναγκαιοτάτη ἡ Μ
 ἡ Εὐθύμισις, ἄς ἰδῶμεν πῶς
 τὴν ἀπολάυση ὁ φιλομαθής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Καρόμες καλῆς Εὐθυμίας

Ι Ξεῦρω, πῶς ὁ Θεμισοκλῆς
θαυμαστὸς καὶ ἑξαίσσιος εἰς
μὴν, ὅπως ἐπεθύμησε μίαν τέχνην
να τῷ ἐρμηνεύει, δεῦν λέγω να εὐθ
μὴ να ἀλισμονήσῃ τὰ ὅσα ἤθελε.
πὶ ἡ φύσις δεῦν εὐεργετᾷ ὅλους μὲ
πον, ἀμὴ μὲ τῆς εἶναι πλοσ
ἄλλος πτωχὴ εἰς τὰ χαρίσματα
το ὠφέλιμον πράγμα θέλει ἤσα
καὶ θέλομεν σημειώσῃ ἐδῶ τρεῖς
σερεις Κανόνας, μὲ τῆς ὁποῖς
ἡ Εὐθυμίας τῷ ἀνθρώπῳ, να κ
βαίως, καὶ ἀμεταθέτως τὰ ὅσα
εἰπῆ παρρησία Ἐ εἰς τὸ κοινόν.
ρήτορας λαμβάνει ὄχι ὀλίγην τὴν
ἀ. ἀνίσως Ἐ πρὶν να μάθῃ ἀπὸ
γεν ξεσίχῃ τὸν λόγον, θέλει τὴν
ἐπιμελῶς ὄλον, καὶ τὴν τρέξῃ ὄχ
τὰ ὄμματα, ἀλλὰ Ἐ μὲ τὸν νῦν,
βάνοντας τὴν εὐνοίαν, Ἐ σκοπὸν

λόγος, ἐπειδὴ ἔστι δὲ κοινώ-
 πώνεται, καὶ μέσα εἰς τὸν νο-
 πτωσ διαὶ νὰ εἰπῶ ἔστι χαράτ-
 ἀνίσως καὶ παχίση νὰ τὸν μά-
 εὐ τῶ ἅμα, ἀμὴ μέρος καὶ μέ-
 πλῆθος τῶν πραγμάτων γυν-
 σύγχισιν, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τ-
 ὀλίγον ὕδωρ ποτίζει καὶ θρέφε-
 ἀμὴ ἂν εἶναι πολὺ, τὸ πνίγε-
 πτει ὀλοπέλα, ἔστι καὶ ὁ νεὸς τ-
 τὸ πλῆθος, καὶ ὡσὰν μέσα ε-
 πραγμάτων παντάπασι χάνετ-
 ἀρχὴν ἐνθυμᾶται, ἀλλ' ἔτε κα-
 ἀνίσως καὶ ὁ ρήτορας ἐκεῖ ὅπῃ
 σφαίνει, θέλει προδέσει κανε-
 ἦγεν χεῖρα , ἢ καὶ ἀσερίστ-
 τί τῆτο θέλει τῆ δειχνη τὸν τῶ-
 ὁποῖον προσκρῖει μετὴν μνήμη-
 τὴν ξυπνᾶ εἰς τὴν ἐνθύμησιν τ-
 νων πραγμάτων. Δ. τέλος,
 φαίνεται ὄχι ὠφέλιμον, ἀμὴ
 καῖον, ἦγεν νὰ μὴν ἀλλάξη π-
 ρας τὸ χαρτίον, ὅπῃ ἰδιοχείρη
 καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον μίαν φοράν ε-

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

σιν τῷ λόγῳ ἐδελύθη, ἀμὴν
 βεβαίως Ἐἰς τέλος, ὁμοίως
 δίσας εἰς ἐκεῖνο, ἐνθυμᾶται
 πρὸς, εἰς τὰς ὁποίας δέσκεται
 σοφία, ἐκεῖνο τὸ ἀπόφθεγμα, Ἐ
 Ἐάν ἀλλάξῃ, ὁμοίως τῷ συγ-
 γράμῳ τὰ εἶδη, Ἐ ἢ εἰκόνε
 μάτων, Ἐ ἔτι εἰς τὸ λέγειν ἀ-
 μένει μὲ πολλὴν ἐντροπὴν εἰς τὸ
 λόγου. Καὶ τῆτοι εἶναι οἱ Κα-
 δίδομῳ εἰς τὴν παρῶσαν ἕως
 ἐνθυμίζοντας τὸν καθύα, ὁ
 ὁ ὁμορφίτερος Ἐ ἀλλο-
 θέσερος ἐφάνη πάν-
 τα ἢ καθημερι-
 νῆ ἄσκη-
 σις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡ

Περὶ Προφορᾶς

ΤΟ ὑσέρον μέρος τῆς Ρή-
 Τέχνης εἶναι ἡ Προφορ-
 λημα. Ἐφωνή τε ῥήτορος, ἡ ο-
 τυχεύει νὰ εἶναι κατὰ τὴν
 πράγματος ἐλευθέρη ἢ χαρμό-
 νη ἢ ἐλευθέροσμος, ἡμερη ἢ
 σημεῖωσαι ὁμως, πῶς εἰς τὴν
 ἀναφέρονται Ἐ τὰ κινήματα τῆς
 προσώπου, Ἐ ὅλα τὰ σώματα
 ὡς μία σιωπῶσα Ἐ ἄφωνος δὲ
 ρακινῶσι πολλαῖς φοραῖς τὸν
 τὴν ποθεμένην ὄργην, εἰς τὸν
 τὴν χαρὰν, εἰς τὴν θλίψιν π
 ἢ ἴδια φωνή, καὶ τὰ ἐπιχειρήμα-
 ῥήτορος. Ἐ ἡ αἰτία, διὰ τὴν τὰ
 τα τῶτα Ἐ ὑπόδειξαις ἀγκαλὰ
 καὶ διὰ τὸ πρᾶγμα ὅπερ ὁμιλεῖσ
 ὁμως δεῦν βλέπονται ὑπὸ τὸν
 μόνον ἀκρόνται, ἐκεῖ ὅπερ ἡ εὐ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

σις τῶν ὀμμάτων, τῆ ὄρασίνης,
 ρῶν, καὶ τῆ σώματος βλέπεται ἄ-
 θενά, καὶ ὡσάν ὀρατὴ ἔχει ἐν ἰ-
 περαστότερην δύναμιν εἰς ταῖς ψυ-
 χαῖς ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων
 ταῖς ἐξυπνήσει εἰς τέτα ἢ εἰς ἐκεί-
 θε κατὰ τὴν χεῖραν. Τέτη ἡ ἀρε-
 τὴ Προφορὰ, εἶναι ἀεργεσία ἢ
 ὅσον τῆς τέχνης, ὅσον τῆς φύσεως
 πον ὅπῃ ὀλίγον ὠφελεῖσι οἱ Κανόν-
 κείνον, τὸν ὁποῖον ἡ φύσις δὲν ἔ-
 με τὰ ἰδιάτης χαρίσματα. Ἡ ἄ-
 ὅλα τέτα νικᾷ πολλαῖς φοραῖς ἢ
 σιν, ἢ κάνει δὲ νὰ εἰπῶ ἔτσι θα-
 τὸς ἀνθρώπος, ἐπειδὴ καὶ βλέπ-
 στρατιώτας εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ εἶναι
 ἄωρακτοὶ εἰς τὰ ἔργα τῆ πολέμου,
 ἰξόρην, δὲν λέγω νὰ ἀντισταθῆν
 ἀμὴ νὰ ζώσεν τὴν μάχαιραν, καὶ
 μέρος νὰ τὴν κρεμάσεν. ὡς ὅπῃ
 νος ὁ Ὀδυσσεὺς ἤθελε ὑβείση καὶ
 ἐκεῖνα τὰ λόγια,

.... σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ὁ

Ούτε ποτ' ἐμ πολ
 θμιος, ὅτ' ἐμὶ βδλ

ἀπέκι μὲ τὴν ἀσκησιν γίνονται
 μεγαλόφυχοι, δρακτικοὶ ὅ
 κτυπῶσι μὲ τέχνην τὰ τύμπα
 βρονταῖς ἐκείναις ξυπνῶσι εἰς
 φος τὰ πολεμικὰ πνύματα
 φλάμπρα, ὅ μὲ τὸ παιγνί
 εἰς ἀληθινὸν πόλεμον. γυμν
 χος τὸ σίδηρον, τὸ σριφογυ
 αἶρα, ὅ μὲ ταῖς ἀσραπαῖς
 ρίζοσι τὸν ἐχθρόν. ξανοίγην
 σοχάζονται ταῖς ἐπιβελαῖς,
 τισέκκοσι, ὅ ὅποιος ὄροτερον
 λος Μαργίτης, ἀπέκι μεταμ
 Ἐκτορα, ὅ Ἀχιλλέα. Ω
 ὄσνης, λέγει ὁ Πλάταρχος,
 πολλὰ εἰς τὴν φωνὴν, ὅ εἰς
 μίαν, ἡγουν εἰς τὰ κινήματα
 ὅ τῶ ὄροσώπε, ὅ μὲ τὴν ἀ
 τας τὸ σκληρὸν τῆς φύσεως,
 τῶσον χαριτόγλωσσος, κ' τῶσον
 δεξιὸς εἰς τὰ πάντα, ὅπῶ ἐφ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἰδέα ᾧ ἀληθινὸν ὠρωτότυπον τῆς
Ἀμὴ διὰ τὰ φύγωμεν τὸ μάκρος
εἰσολογίαν, ἅς ἔλθωμεν εἰς τὰ
νεύαις, ὅπως μᾶς ἀφῆσαν οἱ παλ
σκαλοι τῆς Τέχνης, διὰ τὰ ἔχ
τως καλὴν ᾧ ἀξίαν τὴν Προφορ
δὴ ᾧ καθένας ἰξόρει πῶς, Ρ' αὐ
χῶσα κοιλαίνει πέτραν, καὶ π
θημερινὴ ἀσκήσις ᾧ κόπος ε
δύο ἐκείναις μηχαναῖς, ᾧ
γαλεῖα, μετὰ τὰ ὅποια κα
θε τῶραγμα ἀγκαλὰ
καὶ δύσκολον
κατορθώ
νεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἑρμηνείαις καλῆς Προδ

ΠΟΛΛὰς Κανόνας δὲ εἶσκω
 νόμους, μετὰ τῶν ὁποίων μά
 οἱ παλαιοὶ τὸν τρόπον, νὰ ᾖ
 καλὴν Ἐξίαν ῥήτορος τὴν ὄρο
 ὅσατι τὸ πλῆθος γεννᾷ ταῖς π
 σύγχισιν εἰς τὸν νῦν, ἐγὼ δε
 τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες, οἱ ὅπο
 φθάουσι, νὰ κάμνῃ τὸν ῥήτορα
 μέρος θαυμαστὸν Ἐξαισίον.
 Πρῶτος Κανὼνας ἄς εἶναι τῆτος
 μιλλῆς ποτὲ, καὶ μάλιστα εἰς
 νας καὶ εἰς τὰ Κριτήρια μετὰ
 κῆν, τρυφερὴν, Ἐ γυναικείαν
 εἰς κάθε λόγον νὰ σείῃ τὴν κεφα
 λᾶς, Ἐ νὰ χαμογέλας εἰς κά
 ὡσαν νὰ μὴν ἦσαν ἄνδρας μαθη
 ἀγῶνας, ἀμὴ νύμφη, ὅπως νὰ
 πρῶτην φοράν ἄπὸ τὸ νυμφικόν
 Ὁ Δεύτερος. νὰ μὴν εἶναι π
 ἄχρια, Ἐ ὁ ῥήτορας σκυθρωπὸ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

εἰς τὴν ὄψιν, ἀκίνητος ὡς μία πε
 εἰς νὰ σείσῃ ποτὲ ἢ χεῖρα ἢ ὄπισθον
 τί ἔστι τοῦτο εἶναι ἄωρετον ἔστι ἄξιον
 ὡσαν ὅπερ ἡ ἀρετὴ ἀγαπᾷ τὸ μέτρον
 ὡς λέγει ὁ Λακκιανὸς ὑπερβασίαν
 ἀμὴ ἡ φωνὴ ἄς εἶναι μετρία, ἔστι
 τῶν ἄνω καὶ ὑπόθεσιν ὀλίγοφορος. ἔστι
 νὰ εἶναι ἡ φωνὴ καθαρὰ, ἔστι ἄπο
 σαν καλὰ χηματισμῶν. νὰ μὴν
 γῆς μέσα εἰς τὸν λάρυγγα, ἔστι
 τρώγῃς ὡρὴν νὰ εὐγῆ ἄπο τὰ χεῖρα
 ναι οὔτε ὑψηλὴ οὔτε χαμιλὴ, ἀμὴ
 τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ὁμιλεῖς καὶ δ
 πιτύδεια. ἀκόμι τὰ κινήματα τοῦ σώματος
 εἶναι μέτρια ἔστι φρόνιμα, καὶ ὄχι
 χωρὶς γνώσιν, εἰς τρόπον ὅπερ
 νος νὰ κτυπᾷς τὰς πόδας, ἔστι νὰ
 δῶ καὶ ἐκεῖ μαυικὸς τὰς χεῖρας:
 νος νὰ ταρασσεύσῃ ὅλος, καὶ νὰ
 βρέφος μικρὸν τὰς τεύχας τῆς κεφαλῆς
 εἰς ἄχρημα ἔστι ἄωρετα τῶν ἄνω
 παλάμην μὲ παλάμην, ἔστι μὲ τὴν
 δέρνῃς τὸ μέτωπον, ὅρατι τῆτα ἔστι
 σὲ θέλωσι προξενήσῃ ἄλλον κρότον

γέλια. Ο Τέταρτος ἔϋσερο
 όσον δύνασαι τὴν μονοτονίαν,
 μιλήσῃς πάντα μὲ μίαν ἔ μόνην
 νὰ τὴν μεταλλάσῃς κατὰ τὴν
 ρα ἔλεεινή, ἔ τῶρα χαρμόσιω
 ρια, καὶ τῶρα ἡμερη, τῶρα θυμ
 ρα φιλική, τῶρα φοβερή ἔ β
 τῶρα ταπεινή καὶ φιλήσυχος
 πρᾶγμα εὐκόλα γίνεται, ἀνίσ
 μίλημα θέλεις σοχαθῆ τί ση
 ξαίς, καὶ κατὰ τὴν σημασίαν τῆ
 ρηματίσης καὶ τὴν φωνήν. Καὶ
 μὴν καὶ δόξαν τῆ Θεανθρώπου
 καὶ τῆς γεννησάσης **ΜΗΤΕΡ**
ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

ΤΕΛΟΣ.

Π Ε Ξ

ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Πῶς γὰρ ὠρέθη ἡ Ῥητορικὴ
φυλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Ποῖος ὁ ὄρος τῆς Ῥητορικῆς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Ποῖον τὸ ἔργον, τέλος,
τῆς Ῥητορικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

Εἰς πόσους τρόπους γίγνεται τὸ
μα, καὶ ποῖα ἡ θέσις, καὶ
θεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV

Πόσα, καὶ ποῖα τὰ μέρη τῆς
κῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

Περὶ τῶν λεγομένων κοι
ρητορικῶν Τόπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

Ποῖος ὁ Ὄρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Π

Ποῖα ἢ Ἐπαρίθμησις τῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Π

Περὶ Ἐτυμολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ποῖα τὰ Σύσειχα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Περὶ Γένεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Περὶ Εἶδους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Ποῖον τὸ Ὄμοιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Ποῖον τὸ Ἀνόμοιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Ποῖα τὰ Ἐμάρτια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Ποῖα τὰ Μαχόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΠ

Περὶ Περιγὰσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΠ

Ποῖα τὰ Πρότερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΠΙ

Ποῖα τὰ Παρεπόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ

Ποῖα τὰ Αἴτια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ

Ποῖα τὰ Ἔργα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ

Περὶ Συγκρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ

Περὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Τόπων

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ Διαθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Πόσα, καὶ ποῖα τὰ μέρη τοῦ
φύλλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Προοιμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ποίαις ἢ ἀρεταῖς τῶ Προοιμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Τρόποι Προοιμίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἄλλοι τρόποι Προοιμίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Δηγήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ποίαις ἢ ἀρεταῖς τῆς Δηγήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Βεβαιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Πόσα, καὶ ποῖα τὰ Ἐπίλογα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Λύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ποῖος ὁ Ἐπίλογος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ Ἑρμηνείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Τί εἶναι Τρόπος, καὶ πόσα
εἶδη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Περὶ Μεταφοῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Πόσα τὰ Εἶδη τῆς Μεταφοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙΙ.

Περὶ Συμεκδοχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

Περὶ Μετωρυμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Περὶ Ἀρτομομασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Περὶ Ὀροματοποιίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Περὶ Καταχρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Π
Περὶ Μεταλήψεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
Περὶ Ἀλληγορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
Ποία ἢ Περίφρασις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
Ποῖον τὸ Ὑπερβατόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ
Ποία ἢ Ὑπερβολή.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑ

Περὶ Σχημάτων Λέξε
καὶ Διαμοίαιας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
Περὶ Ἐπαραλήψεως. Φι

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
Περὶ Ἐπαραφορᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Περὶ Συμπλοκῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α ΙΙ

Περὶ Ἀμαδιπλώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β Γ

Περὶ Μεταβολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ Δ

Περὶ Συρρωμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ Ε

Ποῖον τὸ Πολυσύνδετον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε ΣΤ

Ποία ἡ Κλίμαξ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ Ζ

Περὶ Παρομομασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ Η

Ποῖον τὸ Ὁμοιόπτωτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η Θ

Ποῖον τὸ Ὁμοιοτέλωτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ Ι

Ποία ἡ Ἀρτίθεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι ΙΑ

Ποία ἡ Ζεῦξις.

Περὶ Σχημάτων λεγομένων

68 Διαγοίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Προσωπογραφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Ἀποστροφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Περὶ Ἐρωτήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Περὶ Ὑποβολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Περὶ Ἐπαμυρδύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Περὶ Ἐπιφωρήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Παραλείψεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Ἐκφωμῆσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Ποία ἡ Πρόληψις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Περὶ Ἀρτιβολήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ

Ποῖος ὁ Διαλογισμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΓ

Περὶ Ὑποτυπώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΠ

Περὶ Ἀποσιωπῆσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΠ

Περὶ Συγχωρήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΠ

Περὶ Ἑρμηνείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΠ

Ποῖος ὁ Μερισμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΔ

Περὶ Ὑπομορφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΔ

Περὶ Ἀρασκειῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΔ

Περὶ Ἀποθείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΔ

Περὶ Ἀρακοιμῶσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΔ

Περὶ Ἀράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔΔ

III

Η η

Περὶ Εὐχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ

Περὶ Προσωποποιίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ

Περὶ Εἰρωρίας.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ Μνήμης καὶ Προ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Μνήμης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Καρόμεσ καλῆς Εὐθύμης

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ Προφραῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Καρόμεσ καλῆς Προφραῖς.

Βοι

Π Ι Ν Α

ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΟΙ

Α

Αγάπης πόση ἢ δυνάμις . φύλ

Ἄγγελοι ὑπὸ Προσωπογραφίας

Οἱ Ἄγιοι ὅλοι μετὰ πάθη καὶ ταλ

ἔχοντες μετὰ τρυφαίς Ἐ ἀνάπαυσ

σαν τὸν Παράδεισον .

Ἄδὰμ τρώγει εἷνα μῆλον , Ἐ κα

θάνατον .

Ἄθανάσιος ἀβάνιζεται ὡς πόρ

νὰ ἔκοψε τὴν χεῖρα τῆς Ἀρσ

ἐπαινᾶται ὑπὸ Ἐτυμολογίας

πτεται εἰς εἷνα πηγάδιον . 9

ται ὑπὸ ὅλης ἀπταισος .

Αἰκατερίνα ἢ παρθενομάρτυρ ἔ

ξιμιανὸν τὸν Αὐτοκράτορα .

κολασήμα βάσανα πάντα

ρὴ καὶ ἀσάλευτος .

Αἰνίγματα ἀναφέρονται εἰς τὴν

εἰαν .

Αἰσωπος , Ἐ τέττε εἰρωνικὸς ἔπο

Αἴτια πόσα, Ἐ ποῖα.

Ἀκρόασις πῶς ἀποκτάται εἰ
μία.

Ἀλέξανδρος ὁ μέγας.

Ἀμαρτία νόσος ψυχῆς. 75.

Ὀρων. 286. ἀπὸ Ἐργων. 12.

Ἀμαρτωλὸς ἐλέγχεται.

Ἀναξαγόρας ἐρωτηθεὶς, ὁτι
τί νὰ ἀπεκρίθη.

Ἄνθρωπος ὁτι ἐπλάσθη ὁρῶν.

Ἄνθρωπος Μικροκόσμος. 402.

ὁτι ἀπὸ Ποιητικῆς Αἰτίας.

ναὶ θνητὸ ψυχός.

Ἄνθρωπος χωρὶς τὴν τρέπεσαν

ὁτι θεσπῶ εἶναι φοβερόν καὶ
ρίον.

Ἀπελλῆς ζωγράφος ὁτι αἰσίου.

Ἀποσόλων ἐπαινος ἀπὸ Ἀπο

ἄοπλοι νικῶσι τὸν Κόσμον.

Ἄρειος ὁ Αἰρεσιάρχης.

Ἀσκησις νικᾷ κάθε δυσκολίαν.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος.

Βασίλειος ὁ ἑρανοφάντωρ. 236.

ὁ γὰρ νὰ ἐφάνη ὡς ἔμπυρος σὺ

βρέφη ὁ γὰρ ὅταν γοννῶνται, ἴ
 σσι.

Γεώργιος ὁ ἑρανοφάντωρ.

ὁ γὰρ ὅταν γοννῶνται, ἴ

Γεώργιος, ὁ τέτατος ἑπαινος ἐκ τῶν Ε

Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, καὶ τέτου
 σοφία.

Γρηγόριος ὁ Νεοκαισαρείας, καὶ σ

δαύμασα ἔργα, ὁ δὲν ὁ Θεο
 ἑπωνομάθη.

Γωαῖκα, ὅπερ παρακινᾷ εἰς τὰ

Νικήταν τὸν μάρτυρα.

Γωαῖκα, ὅπερ ἔκρυψε τὸν Ἀθανάσι

χῆς μακαρίζεται.

Γωαῖκα, ὅπερ ἐκεῖ εἰς τὴν Σωόδοι

ζυίζει ὡς πόρνον.

Γωαῖκα, ὅπερ παρακινᾷ Ἰωσήφ τὸν

λον εἰς τὰ μιὰ ἔργα τῆς Ἀφρο

Δ

Δαβίδ ὁ δαμασῆς τῆς θηρίων
των ὑπᾶται ἀπὸ μίαν γυναι
καὶ 131.

Δαίμονος ἀπὸ Προσωπογραφί
φή.

Δαίμονας πάχει νὰ βυθίση τ
ὅπῃ ἐταξίδουε εἰς τὰ Ἱεροσ
χαίρεται εἰς τὴν ἀπώλειαν
πων.

Δάκρυα, καὶ τῶν θαυμασῆ δ
Δέσις πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ε
Διάθεσις ποία εἰς ποῖον ταύ
21. 150. 192.

Διαλογισμὸς τῆς πενήκοντα
ὅ τὴν πάνσοφον Αἰκατερίν
ληθινὴν Πίσιν φωτισούτων
Διήγησις ποσαχῶς γίνεται
σεως ἀρεταί.

Διογύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης κοινῶς
ἐστὶν ἀπὸ τῆς Αἰκατερίνης
ἐστὶν ἀπὸ τῆς Αἰκατερίνης

Δα

ε

ΗΗ

Ε

Εἰδωλολάτραι ποίεις, θεὸς ἐθυμί
Εὐλειμοσῶν πόσον ὠφέλιμος.
Εὐλάδος, Ἐλλήνων ἔπαινος.
Εὐλένη, Ἐταύτης εὐμορφία.
Εὐπίλογος μὲ ποίαν τέχνην γίνε
Εὐπιχειρήματα πόσα, Ἐτάτω
195. ἔως. 215.
Εὐφραῖμ ὁ ἅγιος βλέπει τὸν μέ
λειον ὡς ἔμπυρον σύλον.
Εὐρεσκ, Ἐταύτης τὸ ἔργον.
Εὐχὴ εἰς τὴν γυναικα, ὅπως
Αἰθανάσιον.
Εὐσφόρα δυσυχία ἐλεεινὴ δι
ως.

Ζ

Ζωρόασρος, ὅταν ἐγεννήθη, ἐγέλασ
τί.

Η

Ηἷλιος ἀπὸ ὄρων. 28. τέτα εἰ
τραμερῆ Κόσμον ὠφέλεια 105.

Ὀὐκ Προσωποποιῶν ταῖς δὲ
σοσοῦμα.

Ἡρακλῆς, ὁ τέττε ἀνδραγαθῆ
Ἡρωδιάδος τὸ ὄρχημα.

Θάνατος δὲ εἶναι φοβερός. 30
φεται ὅτι Προσωπογραφία
τε δυνάμεις.

Θεὸς πλάσῃς τε ἀνθρώπων.
γράφεται, ἀγκαλὰ ὁ ἀπερί
τῆ Μαχομείων.

Θερσίτης πόσον ἀχιμος.
Θέσις ποία.

Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος.

Ἰέδας ὁ προδότης ἐλέγχεται.

ὁ ἄπο Συγχωρήσεως. 391. α
ται δι' Ἀράς.

Ἰεδαίων εἰρωνικός ἔπαινος.

Ἰελιανός ὁ Ἀποστάτης. 237. κ

Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός μεγαλό

τὴν δεξιὰν ὁμοίαν τὴν Πίσιν. Ἰ
ὁπόθεν ἀπὸ τῆς συκοφαντίας
εἰκονομάχου.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος.

Ἰωάννης ὁ Χρυσόσομος. 236.

θύραις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ

Εὐδοξίας τῆς Βασίλισσας. 3

μαίνεται δι' Ἀπορίας. 419.

πρὸς ἀπὸ τὸν Κράβατον.

Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος ἐνίκησεν τὴν
πῶς.

Κ

Κόσμος φέρει Ἐπιλάνοσ.

Κεκεξός, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἔ

Χρυσόσομος.

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. 109. βλέ

Οὐρανόν, Ἐν τῷ νύκτα.

Λ

Λαυρεντίος ὁ μάρτυρ.

Λέων ὁ εἰκονομάχος ἀβανίζει π

σκηνὸν Ἰωάννην ὡς δωροδοτήν.
Λύσις τῆς Ἐπιχειρημάτων πῶς

022
020
400 2 40
Μεγαλειότης

Μαρία ἡ Μιτροπάρθενος, ἡ
κοκκία. ἄπο Ὀμοιοτήτος. 7
ποβολῆς. 345. ἄπο Παραλε
ἡ 358. ὠραιότης τῆς Παρθένου
ἡ 355. ἄρε
ἡ πλάσμα κατὰ τὴν ἄπειρον.

Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
Μάρτυρες, καὶ τέτων ἔπαινος
62. πάθη ἡγάφορα.

Μνήμη, ἡ ταύτης ἔργον. 22. ἄ
ἡ εἷα ῥήτορα. 461. πῶς ἄτακ

001
N

Νεότης ἡ μετακίνητος.
Νέρων, ἡ τέτρα ἡσέβεια.
Νικήτας ὁ Μάρτυρας πτύει τὴν γ
τὸ πρόσωπον τῆς μιανῆς γω
τὸν ἔπαρακίνα εἰς τὰ ἀφροδίσι

Νικόλαος ὁ ἅγιος κατατρᾶνει τ
σαν φασκωμίην ἀπὸ τὸν Δα
ρίπτει ἀρκετὸν χρυσίου εἰς
τριῶν παρθεύων. *πρωχ κλωφε*
Νόμος, © τέττε ὠφέλεια. *πρωχ κλωφε*

Ο

Ὁρνεα γελασμεῖα εἰς ὄμορφη
ζωγραφίαν. *πρωχ κλωφε*

Ὁρνεα, ὅπῃ ἐφώλδσαν εἰς τὸν τὰ
φῆως μεσικόλαλα.

Ὁρος ἀμαρτίας. 286. ἀνθρώπων
προς ὁλων. 417. ἀξέρων. 303.

28. Μαρίας τῆς Θεομήτορος
τύρων. 62. πληρώων τῶ Χρῆ

Ρήτορικῆς. 10. συκοφαντίας.
σις.

Π

Παράδεισος ἀπὸ ὑλικῆς Αἰτίας.

Παρθενία πόσον δῶρεςος τῶ

Παῦλος, © τέτου ἐγκώμια. ἀπ
μασίας. 301. ἀπὸ Μερισμῶ

πὸ Ἐπαναλήψεως.

Παύλος ἄμετρος ἀγάπη πρὸς τὸν
Χριστόν.

Παύλος ἡ κεφαλὴ χωρισμένη με-
θρον ὁρατὶ νὰ ἐπὶδυσσε. 39
τὸ αἷμα νὰ ἔχυσε γάλα δὲ
γῆν.

Περίσσειαι πόσαι, Ἐ ποίαις. 9

Πλοσίων, Ἐ πτωχῶν τὸ ὄραφο.

Πλύτη ὁρατὶ ἐδόθησαν τὸ ἀνδρ.

Πόλεμος ἐπιζημιος.

Πραξιτέλης.

Προίμιον, Ἐ τέσσα ἀρεταί, Ἐ κ.

Προσιμίων τρόποι ὄραφοι. 15

Προφορά ὁποῖα. 23. τυχεύει, ν

τὰ τὸ ὄραγμα ὄραφοι. 466

κταται.

P

Π

Ῥητορικῆς πόση ἢ διώαμις. 3. Ὁ

λος, Ἰ'λη. 12. Ἄ πόσα τὰ μέρι

τοι.

αὐτῶν.

ἡ ὄρα.

ὅτι

Σ

Σπυρίδων ὁ ἅγιος , © τέττε τερ
τα.

Στέφανος ὁ πρωτομάρτυρ.

Στατιώτης , ὅπῃ ἐρράπισε τὸν Χρ

Συβαρίται Ἰξώριζαν ἀπὸ τὴν χ

πετεινῆς , © διατί.

Σύγκρισις εἰς τί διαφέρει ἀπὸ τὸ Ο

Σωκράτης ἐπεθύμα μίαν θυρίδα

δος.

Τ

Τάφος εἶναι ὁ σκόπελος , εἰς τὸν ο

λος σωτρίβεται ἢ ὑπερηφάνια

πῃ.

Τόποι Ἐσωτερικοὶ πόσοι , καὶ π

Τόποι Ἐξωτερικοί.

134

Τυράννων ἀπάνθρωπος σκληροκαρ

Υ

Υπερβολὴ ἐπαίνῃ © φόγῃ.

Υπόθεσις ποία

Φ

Φήμη πολλαῖς φοραῖς ψευδὸν
Φιλοσόφων ἄπο τὴν πάνσοφον
εἰς τὴν ἀληθινὴν Πίσιν φωτ
ναῖος ἔχει τὸν Χριστὸν θάνατο

X

Χειριανῶν παλαιῶν, καὶ νέων
79. ἔργεσίαις, ὅπου ὅλοι εἰ
Θεόν.

Χειρὸς πλιῶει τὲς πόδας τῆ
πίζεται ἄπο ἀπάνθρωπον
νεκρὸς εἰς εἷνα ξύλον.

Χρυσίου, ἔτετε ψόγος. 30.
φέρνει εἰς τὸν Κόσμον.

Χώρα ἄπο τοὺς ἐχθροὺς κατα

34

Ψ

Ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθ

Ψυχῆς κολασμένης Προσωποποι
Πρὸς κολασμένην ψυχὴν Ἀπο

Τέλος, καὶ τῷ ΘΕΩ.

καὶ ΜΑΡΓΑ. τῇ Θεομήτι

1832. 11. 11. 1832. 11. 11. 1832.

1832. 11. 11. 1832. 11. 11. 1832.

1832. 11. 11. 1832. 11. 11. 1832.

πινάξ κειμένων ἁλφαιβηταίων
συντάξις Ἰωάννου

ἀνόμοιον

ἀληθῆς

ἀνθρωποματία

ἀσχητολογία

ἀναδιόρθωσις

ἀνέλιξις

ἀποσοφία

ἀνελόγησις

ἀποσοφισμός

ἀναστροφή

ἀσοφία

ἀνακρίνουσις

ἀγά

Β:

βεβαιόσους

Υ:

γίσιος

μερῆ τῆς ῥητορικῆς —
μερῶν ἐπισημοῦς —
μαχόμενα —
μέρη δὲ λόγου —
μεταφοραὶ —
μεταφοραὶ ἰδίου —
μεθυρία —
μετέχουσις —
μετεβολή —
μερισμός —
μνήμη —

ο:
ὁ εὖς τῆς ῥητορικῆς —
ὁ εὖς σοῖος —
ὁμοιον —
δυναμολογία —
ὁμοιόδωρον —
ὁμοιοκλίτων —

ζ

π:

πρίστιας ————— 9

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

πρίστα σοία ————— 1

ρ:

ρήθρι πῆς ἔχνης βῆρσις —————

ρήθρι πῆς μέρη —————

ρήθρι πῆς ἔσοι —————

θ:

θύτοιχα —————
θυρίστος —————
θυροδοχία —————
θύματα χύβρος κήλιανοι
θυροδοχία ————— 2
θυροδοχία ————— 2
θυροδοχία ————— 3

ζ:

ζύθος ζύθος —————
ζύθος ζύθος —————
ζύθος ζύθος ————— 1
ζύθος ζύθος ————— 1
ζύθος ζύθος ζύθος ζύθος

υ:

ύλη υλή ζύθος —————
ύλη υλή υλή υλή —————
ύλη υλή υλή υλή —————
ύλη υλή υλή υλή —————

ἰσοβολή ————— 3

ἰσολύσις ————— 3

ἰσομονή ————— 4

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000024282

7